CUVÂNTUL LUI DUMNEZEU DIN ANUL 2015

Sărbătoarea Izvorul tămăduirii

Binecuvântarea și mângâierea Maicii Domnului peste neamul român.

Această sărbătoare este aşezată de sfinţi în preajma praznicului Învierii Mele şi este mângâietoare şi întăritoare. O, câtă mângâiere aş vrea să aduc pe pământ, mereu, mereu aş vrea să aduc!

Iată, s-a adunat la izvor popor pentru mângâiere şi rostesc peste el salutul învierii Mele: Hristos a înviat! Îmi întăresc cu putere coborârea Mea şi cuvântul şi mângâi pe cei adunaţi, căci paşii lor sunt număraţi.

O, pace vouă, fiilor! Aveţi nevoie de pace şi de mângâiere, măi fiilor. Eu, Domnul, am pe mama Mea Fecioară de-a dreapta Mea cu braţele pline de mângâiere şi de stăruinţă înaintea Domnului, că e miloasă mama Mea. E sărbătoare pentru ea în această zi şi punem în carte dulce cuvânt pentru bucuria şi întărirea celor ce beau din acest izvor mângâietor.

Hai, mamă, că tu eşti tot o rugăciune la Dumnezeu pentru toţi de pe pământ, că mila ta e mare şi-ţi poartă gândul spre cei ce nu caută cu Domnul pe calea lor pe pământ şi stau departe de El cu viaţa lor, şi le voieşti şi lor naştere de sus, mamă.

— O, Fiul meu iubit, Fiule înviat, le spun şi eu celor adunaţi la izvor în ziua mea de serbare, le spun: Hristos a înviat! Iar această urare o dăruiesc peste tot pământul ca vestea cea bună, vestea mântuirii. O, Îţi întăresc poporul de la izvor, pe cel ce osteneşte pentru lucrarea Ta de azi, pe cel ce stă lângă Tine lucrând, şi-i spun lui cuvânt de mângâiere.

O, Hristos a înviat, popor de la izvor! Fiul meu Cel iubit te are în dragostea Lui, iar eu la fel, şi te cuprind în duhul meu, în mângâiere te cuprind şi-ţi dăruiesc întărire şi putere şi pace, ca să poţi sprijini pe Domnul, iar El să-ţi dea pentru aceasta sprijin din cer şi de pe pământ, căci lucrul Său cu tine este nădejdea Lui cea mare, iar tu niciodată să nu uiţi aceasta. O, îţi dăruiesc nădejde, credinţă şi dragoste, şi prin acestea lucrate să ai tot ce trebuie să ai şi să fii şi tot ce aşteaptă Fiul meu Iisus Hristos din lucrul Lui cu tine între pământ şi cer, căci Fiul meu aşteaptă ziua cea mare a biruinţei, iar tu trebuie să fii de-a dreapta Lui atunci, după ce L-ai ascultat cu milă şi cu iubire şi I-ai fost de ajutor.

O, fiilor, cer Tatălui şi Fiului şi Duhului Sfânt întărire pentru voi şi pentru coborârea Fiului meu Cuvântul pe pământ cuvânt. Iar acum privesc peste cei adunaţi la izvor şi le spun lor să ia în seamă lucrarea cea pentru suflet, că mare trebuie să le fie această grijă.

Voi, care v-aţi adunat la izvor şi la apa cea sfinţită prin rugăciune pentru vindecare peste toţi şi toate, o, luaţi în seamă rugămintea mea vouă, că sunt mamă şi mi-e milă de toţi. O, aveţi grijă de suflet şi de tot lucrul cel pentru el, iar pentru aceasta trebuie să iubiţi să împliniţi tot ce a învăţat Domnul pe poporul Său să lucreze înaintea Sa pentru mântuire şi pentru veşnicie, fiilor. Voi ştiţi din cartea cea de azi cele cerute de Domnul pentru cei ce dau să se apropie cu împlinirea lor de viaţa cea de nou Ierusalim, iar Domnul vă va cere rodul acestei vieţi. O, fiţi roditori şi daţi-I Domnului rod, iar El va lucra pentru voi! Binecuvântată să vă fie venirea la izvor şi puterea peste voi a duhului sărbătorii de azi! Izvor de tămăduiri de duh, de suflet şi de trup am în braţe şi îl cern peste cei adunaţi, iar fiii de la izvor vor împărţi lucrul cel de azi întocmit prin cuvânt. O, căutaţi-vă în Domnul mângâierea şi nădejdea, căci cei ce-L caută pe Domnul vii vor fi, precum este scris.

O, Fiule Doamne, mă scutur în ziua aceasta cu dar tămăduitor peste cei de la izvor şi peste cei adunaţi la izvor şi le dau lor mângâiere. O, Fiule scump, duioşia mea s-o aibă toţi cei care s-au născut şi se nasc pentru cer prin cuvântul Tău de azi. Te mângâi cu cuvântul, Fiule scump, şi-Ţi strig şi eu vestea învierii: Hristos a înviat! Şi Te rog, întăreşte pentru Tine pe poporul Tău. Eu îi dau lui în această zi mângâierea mea, şi să îndepărtăm de la ei neputinţele, Fiule scump, că au nevoie şi de putere de suflet, şi de trup. Cu milă mare desăvârşeşte-Te prin el şi lucrează-Ţi lucrarea, Fiule Doamne, că multă e lucrarea Ta peste pământ, şi peste tot Tu trebuie să veghezi şi să alungi răul şi să îmblânzeşti pe omul cel fără Dumnezeu în el şi să ai grijă de mersul Tău cel bun, căci Ţie Îţi trebuie cale ca să poţi.

Acum aduc neamului român binecuvântare şi mângâiere, că eu sunt cu har mare peste ţara română şi am cete de sfinţi şi de îngeri cu mine pentru paza acestui neam şi pământ.

O, Hristos a înviat, neam român! Mama Fiului lui Dumnezeu te împodobeşte cu această bunăvestire. O, nu uita să iubeşti pe Domnul şi să-L vesteşti pe El şi cuvântul Său de peste tine, şi-Ţi va da El plată scumpă, fiu român. O, fii credincios venirii Domnului la tine. Domnul te-a ales pentru binecuvântare mare, dar te aşteaptă El să faci voia Lui peste viaţa ta, ca să poată El cu tine, ca să te cunoască El de fiu al Său prin ascultare şi prin iubire de Dumnezeu, şi acestea îţi vor dărui ţie biruinţa cu Domnul şi mântuirea din păcat şi din moartea cea de la păcat. O, ai grijă de aceste cuvinte miloase şi fii copil ascultător, căci Domnul are pentru tine iubire, o, fiu român.

O, dă putere cuvântului meu, Fiule Iisus, şi binecuvintează tot timpul neamul român şi împlineşte-Te peste el, Fiule Doamne, că pentru Tine Tatăl l-a ales pe el, ca să-Ţi fie popor acum, la sfârşit de timp. Amin.

— O, mamă a Mea, o, e dulce glasul cuvântului tău şi e tămăduitor, mamă dulce a Mea. Peste zece zile iarăşi Mă voi desăvârşi prin cuvânt aici, la izvor, că vine sărbătoarea cea pentru mironosiţele învierii Mele şi se strânge popor de peste tot, iar Eu, Domnul, îl voi întâmpina pe el cu cele din cer, mamă. Binecuvintez acum călătoria lor spre izvor, şi îngerii Mei călători să-i însoţească pe ei pe cale, că Eu am grijă mare de cei ce Mă iubesc şi Mă caută în acest cuvânt şi-şi dau silinţa să Mă împlinească în ei cu voia Mea.

O, popor care vii la izvor, Eu, Domnul, te întâmpin încă de pe acum cu urarea cea creştinească: Hristos a înviat! Şi te voi aştepta în prag, îmbrăţişându-te cu cuvântul Meu cel mângâios şi ne vom mângâia unii pe alţii, căci duhul mângâierii este cel ce face bine şi atât de bine. O, roagă-te Tatălui să ne fie dulce sărbătoarea, cu cald şi cu adiere de vânt lin şi cu cântul păsărelelor deasupra, că ele se strâng să-Mi audă cuvântul şi se bucură de venirea Mea cuvânt pe pământ. Iată, ne întâmpină şi florile şi se deschid şi ne dăruiesc frumosul şi mireasma lor şi spun şi ele pentru Domnul: Hristos a înviat! Toată firea cântă şi rosteşte această mare urare, şi mângâie Duhul Meu.

O, pace ţie, popor de la izvor, şi găteşte-te să pregăteşti sărbătoarea mironosiţelor Mele, şi binecuvântarea Mea te va însoţi cu totul pentru această pregătire, iar tu o vei vedea şi te vei mângâia.

O, fiilor, aveţi grijă mare de paza celor de nouă ori zile de marţi şi de joi, ca nu cumva să faceţi în aceste zile ceea ce este oprit să lucraţi, căci lumea nu crede ceea ce este coborât din străbuni, iar voi fiţi credincioşi, că toate sunt sub ştirea Mea şi aduc binecuvântare peste cei ascultători, şi prin ei aduc şi pe pământ, unde este neascultare.

Mai spun acum iarăşi poporului adunat la sărbătoarea mamei Mele tămăduitoare: Hristos a înviat! O, stropiţi-vă casele şi grădinile cu apă sfinţită prin rugăciune pentru paza a cele ce aveţi voi, fiilor, căci apa este tămăduitoare.

O, pace vouă, fiilor, şi izvor tămăduitor peste voi vă dăruiesc! Şi ne vom întâlni peste zece zile şi vom slăvi pe Tatăl şi-I vom aduce mângâiere, iar El va fi cu mângâierea Lui peste noi în ziua aceea, când iarăşi împreună vom spune: Hristos a înviat! Amin, amin, amin.

4/17 aprilie 2015

Duminica a doua după Înviere, a Sfântului Apostol Toma

Îngrijorarea Domnului pentru cei care cârmuiesc cu nedreptate neamul român. Vorbirea sfântului Toma cu neamul român.

E zi de duminică, fiilor veghetori în calea cuvântului Meu. Eu, Domnul Iisus Hristos, sunt cuvântul Tatălui Savaot şi vă am de sprijin pentru venirea Mea acum cuvânt pe pământ şi ţin seama de neputinţele care sunt şi de multa osteneală pentru toate câte sunt de purtat zi de zi şi noapte de noapte, şi Mă ţin lângă voi cu puterea Mea şi vă ţin lângă Mine şi merge cuvântul Meu, că asta-Mi este grija cea mare, şi de aceea am tot mai multă grijă de voi, ca să-Mi puteţi purta sarcinile, o, fiilor.

E zi de duminică şi însemnăm în cartea Mea de azi cu voi duminica a doua după învierea Mea, când am intrat la ucenicii Mei, care stăteau încuiaţi din pricina iudeilor tulburaţi după minunea învierii Mele şi a sfinţilor Mei, şi am găsit acum şi pe Toma adunat cu ucenicii, faţă de ziua învierii Mele când M-am arătat lor şi nu era Toma cu ei, iar apoi el a zis că nu va crede că am înviat dacă nu-Mi va putea pipăi ranele de pe trup, ranele cuielor care M-au străpuns şi M-au ţinut pe cruce întins. O, şi am luat lui Toma degetul şi l-am pus pe ranele Mele şi a spus el apoi: *«Tu eşti Domnul meu şi Dumnezeul meu!»*, şi i s-a umplut inima de bucurie şi de mângâiere pentru el şi pentru Mine şi l-am numit fericit pe cel atât de fericit atunci, dar i-am numit mai fericiţi decât pe el pe cei ce n-au văzut şi au crezut, şi sunt aceia de atunci şi până acum şi tot sunt, că mulţi M-au urmat cu dragostea lor, prin care M-au mărturisit.

O, popor de la izvor, cobor acum proaspătă binecuvântare peste tine, că ai de pregătit în calea Mea şi a celor ce vin aici, la izvor, sărbătoare de înviere şi de bucurie şi de mângâiere a mironosiţelor Mele de atunci, că mult au vestit ele peste mulţi învierea Mea şi toate cele legate de această minunată lucrare dumnezeiască, pe care Eu mai înainte am vestit-o că se va aşeza pe pământ spre mărturie, după ce voi trece prin răstignire din pricina marelui dispreţ asupra Mea al mai-marilor poporului iudeu, care nu puteau să lase să le fie umbrită mărirea lor de pe pământ. O, întăreşte-te pentru veghe întreagă şi pentru lucrul zilei de întâlnire a Mea cu tine şi cu cei ce se vor strânge lângă Mine şi lângă tine pentru slava cuvântului Meu, cu care Eu, Domnul, îi voi întâmpina şi îi voi îmbrăţişa pe ei, căci dragostea din ei îi ţine aproape aici, unde Eu Îmi am coborârea şi iată, vom scrie în carte acum şaizeci de ani de cuvânt, istorie lungă a cuvântului Meu pe vatra neamului român.

În anul 1955, în ziua de praznic al Învierii Mele, Eu, Domnul Iisus Hristos, am grăit primul Meu cuvânt al acestei lucrări prin care şi azi grăiesc peste pământ, prima Mea strigare şi chemare prin glas de trâmbiţă, prin trâmbiţa Mea cea de atunci, prin Verginica Mea, pe care atât de mult am supus-o voii lui Dumnezeu, de Mi-a purtat ea apoi vreme de douăzeci şi cinci de ani greul venirii Mele cuvânt pe pământ, până ce trupul ei istovit a fost aşezat între sfinţi ca să lucreze ea dintre ei şi cu ei pe mai departe pentru Mine şi pentru cei rămaşi în lucrul Meu cel început cu ea.

O, poporul Meu, merg şi tot merg cu mersul cuvântului Meu peste pământ şi mergem, fiilor. Am multă şi mare grijă de acest mers, şi iată, scriem acum şaizeci de ani de cuvânt pe vatra neamului român, ţara Mea cea dulce Mie acum, la sfârşit de timp, şi pe care Tatăl Mi-a hărăzit-o încă de la naşterea Mea cu trupul pe pământ şi Mi-a spus că din ea voi avea mireasa Mea, pe poporul cuvântului Meu, pe cel ce-Mi primeşte şi-Mi poartă cuvântul acum peste pământ, trâmbiţând el peste tot vestea şi chemarea Mea, ca să poată cei ce aud şi cred, să poată umbla pe urma Mea cu ascultare, cu viaţa pe care am hărăzit-o Eu celor ce vor crede în venirea Mea de azi cuvânt peste pământ. Cuvântul Meu grăieşte cu voi şi grăieşte cu tot neamul omenesc de pe pământ, cu mari şi mici, cu robi şi cu stăpâni şi cu toată firea, care Mă cunoaşte atât de mult cât n-a putut omul să înţeleagă aceasta şi să poată şi el mai mult.

O, voi veni cu duhul învăţăturii dulci ca să poată lua şi mânca toţi cei care se vor strânge la izvor, aici, şi toţi cei care s-au deprins să-Mi ţină calea şi să Mă găsească pe cale cuvântând, şi luând peste ei cuvântul Meu, căci şi Eu Mă folosesc de calea pe care tot şi toate merg şi grăiesc, ca să pot să ies în cale omului cu dulcea Mea strigare pe urma lui, cu blânda Mea învăţătură, cu care voiesc să fac împărăţie nouă în om şi

să-l scap pe el de robia şi de plata cea grea a păcatului, cu care atât de mult s-a deprins omul, bietul de el, în schimbul dragostei pe care trebuia s-o aibă el pentru Dumnezeu, Care l-a zidit pe om casă de odihnă a Sa.

O, Mă uit la fiii neamului român, Mă uit din cer cu sfinţii şi cu îngerii, Mă uit mereu şi peste tot Mă uit, şi de la mulţi Mă doare mult şi dau cumva să-i cuminţesc, ca să nu păcătuiască ei prea mult prin prostia lor şi să nu mai pot apoi să-i vindec. O, Eu aştept de la acest neam cerul pe pământ să-l coboare, voia cea din cer, ca să fie pe pământ precum în cer, şi prin rugăciunile omului să se petreacă această împlinire, dar iată, isteţimea de care dau să dea dovadă cei ce se cred tari şi drepţi Îmi umple Duhul de jale.

O, nu toţi românii sunt români, aşa cum nu toţi iudeii au fost iudei după adevăr şi după faptă, căci ceata cea din faţă a lor M-a luat şi M-a pus pe cruce ca nu cumva să cadă ei de pe scaune sau să le stârpesc Eu onoarea lor cu mărirea Mea cea multă, cu care am lucrat atâtea semne şi minuni peste oameni mari şi mici mai înainte de moartea şi de învierea Mea prin cruce, dar iată, şi românii, un număr de fii semeţi, plini de ei înşişi, adunaţi într-un cuget, cumpăraţi cu preţul ruşinii, dau să facă fapte de ruşine în faţa neamului român, dar să nu uite ei că neamul român are un duh aparte, un suflet şi o simţire înaltă, cu care vânează neadevărul şi minciuna şi răutatea inimii omului când ea dă să facă valuri, şi se ridică acest neam şi-şi apără vatra şi viaţa şi cinstea şi mintea şi inima şi pe Dumnezeu, căci aşa a făcut el pe toată calea istoriei lui cea de două mii de ani pe pământ, de când Tatăl Meu l-a zidit popor ca să aibă el ani cât Domnul pe pământ şi să fie acest popor măreţ între popoare, dar nu cu fii trufaşi în mijlocul lui şi nu cu cei ce nu sunt frumoşi la suflet şi la vorbă şi la faptă pentru adevăr, căci am privit acum două zile când s-au strâns câţiva într-un gând şi au ruşinat neamul cu trufia lor, apăsând cu cerere de cont peste cel cu duhul tare, peste cel care a fost plin de veghe până acum la cârma neamului român, lucrând cât a putut de mult prin mare strâmtorare de timp şi de fapte.

O, am privit din cer peste această adunare şi am dat putere de duh celui prins sub şiretenia lor şi au fost ei ruşinaţi, şi au aţâţat aceştia neamul român cu lucrarea lor cea plină de răutate şi de necuviosie în faţa unui om care le-a fost şi lor veghetor şi stăpân cu veghe zece ani peste ţară, căci un conducător de neam este el tuturor conducător, fie ei buni sau răi, iubitori sau neiubitori de neam, dar iată ce sunt în stare unii din fiii români, care nu gândesc adânc şi nu văd înainte nici măcar pentru paşii lor, căci fiecare clipă, aşa cum şi-o lucrează omul, are legătură cu viitorul lui. Această însemnare am pus-o în carte acum Eu, Domnul, ca să rămână însemnată în cartea Mea şi să ştie fiii români şi toţi fiii oamenilor că pe toate ale lor le vede Dumnezeu şi scrie prin îngeri în dreptul fiecăruia fapta pe care o dovedeşte fiecare.

Îi îndemn acum pe toţi fiii neamului român să nu-şi facă rost de judecată, căci dacă dau să fie judecători fără să aibă acest drept prin micimea lor, vor fi judecaţi, căci Eu am spus şi s-a scris: *«Cu ce măsură veţi măsura, cu aceea vi se va măsura».* Amin.

Şi iată, ucenicul Toma de lângă Mine grăieşte acum, în această zi de pomenire a sa, şi spune el aşa:

— O, de lângă Domnul vă grăiesc eu, fii români, că Domnul mi-a spus atunci: *«Nu fi necredincios, ci credincios, şi adu degetul tău şi pipăie-Mi ranele ca să crezi».*

O, fii români, dacă nu vă veţi uita în acest râu de cuvânt, care curge cu lacrima Domnului în el după om de şaizeci de ani pe vatra voastră, voi veţi avea păcat. Vine Domnul pe vatra voastră şi Se face cuvânt peste pământ şi peste voi, iar dacă voi nu voiţi să ştiţi şi să auziţi şi să credeţi, o, aveţi păcat, fii români. O, plânge Domnul pentru voi şi plâng sfinţii că nu mai aveţi conducător, căci cei care s-au aşezat să vă conducă acum nu vă iubesc, nu vă cârmuiesc, nu vă veghează, iar voi vedeţi aceasta. O, fiţi credincioşi. Luaţi de la Domnul şi credeţi Lui şi lăsaţi-vă învăţaţi de El, că pe pământ e coasa morţii şi a deşertăciunii şi a fărădelegii şi nu pot oamenii să vadă aceasta, de vreme ce le place aşa, fără vedere. O, lăsaţi prostia şi răutatea cei ce lucraţi aşa, că iată, vede Domnul şi Îl înlăcrimaţi, căci voi trebuie să fiţi fraţi iubitori, şi nu toţi puteţi fi judecători unii peste alţii, iar Domnul să ştiţi că îl va folosi pe mai departe pe cel ce a fost timp de zece ani până acum cârmaci al neamului român şi vă va trezi prin el mereu, mereu, ca nu cumva voi să cădeţi spre somn şi să vă prindă tăvălugul şi să vă facă rău, că iată, peste voi pentru veghe nu mai este om cu milă de voi, om cu atâta dragoste de ţară şi de neam aşa cum a fost acesta, pe care voi acum daţi să-l prindeţi sub judecată şi să-i cereţi socoteală, fără să aveţi dreptul de judecători peste el. Că iată, v-aţi luat acest drept, aşa cum judecătorii neamului român s-au apucat să nu mai lucreze dreptatea, ci să lucreze rău, fără să se teamă de dreptatea cea din cer, care spune prin Scripturi pentru judecători: *«Iubiţi dreptatea şi nu nedreptatea, judecători ai pământului!»*, iar pentru aceasta judecătorii trebuie să se roage Domnului să le insufle El duhul dreptăţii şi tot ajutorul şi toată descoperirea cea adevărată pentru adevăr, ca nu cumva să apese ei cu nedreptate peste om şi să-şi facă rost de păcat şi de judecată grea pentru ei apoi, căci la Domnul este îndreptarea omului şi iertarea şi mântuirea apoi.

Eu, ucenicul Domnului Iisus Hristos, Toma, de lângă Domnul v-am grăit acum, căci sfinţii sunt vii şi lucrează cu Domnul ajutându-L, iar creştinii se roagă lor ca unor mijlocitori spre Domnul, căci sfinţii sunt vii. Amin.

— O, iată slava Mea, neam român, căci scris este în Scripturi împlinire pentru vremea de acum: *«Vine Domnul cu zecile de mii de sfinţi ai Săi»*, căci sfinţii sunt vii, sunt cei vii.

Mă voi desăvârşi în cuvânt iar şi iar peste şapte zile şi voi chema neamul român la masa Mea de cuvânt şi-i voi da lui de pe masă şi-i voi ajuta credinţa şi cuminţenia şi curăţenia inimii şi mai ales vorbirea cea fără de vină, căci omul cade prin însăşi mintea sa şi apoi prin însăşi limba sa mai mult decât prin păcat, care este o slăbiciune, o neputinţă.

Mă voi slăvi cu slavă mare, cu cuvânt măreţ odată cu sărbătoarea pe care te aşez s-o pregăteşti, o, popor al cuvântului Meu la izvorul lui, şi Mă voi mângâia în iubire şi în durere, căci Eu iubesc cu durere neamul român şi cu dor mult şi Mi-l ocrotesc şi Mi-l păzesc al Meu, şi Mă doare, şi Mă doare de fiii care au plecat departe de vatra lor şi care stau îngrijoraţi departe pentru ţara lor şi pentru cei ce sunt aici ai lor.

O, pace vouă şi putere sfântă vouă pentru pregătirea sărbătorii şi a întâlnirii cu strângere la izvor, fiilor trudiţi! Hai să cerem Tatălui să pregătească vreme dulce, cu cald şi cu răcoare de vânt lin, cu slavă pe cer şi pe pământ, fiilor! Eu, Domnul Iisus Hristos, vă întăresc pentru lucru sfânt. Pace vouă în tot lucrul vostru cu Mine, fiilor! Staţi înaintea Mea cu slujire, că munca aceasta a voastră este mare binecuvântare în vremea aceasta peste pământ.

Toţi înţelepţii neamului român să se aplece să audă şi să asculte cuvântul Meu din mijlocul vostru, fiilor, căci staul Mi-am pregătit cu voi, şi din el veghez şi cuvintez, căci cuvântul Meu este veghe mare peste pământ şi Mă arată Stăpân peste toate în cer şi pe pământ, iar omul să se aplece şi să se închine, căci aşa este dat să fie între om şi Dumnezeu. Amin, amin, amin.

6/19 aprilie 2015

Duminica a treia după Sfintele Paşti, a Sfintelor femei Mironosiţe

Dumnezeu Tatăl mărturisește lucrarea de cuvânt a Fiului Său. Învățătură pentru grăire fără de vină. Numele de român îl poartă după adevăr cei care sunt creștini. Îndemn de deșteptare către neamul român.

Duhul mângâierii, cu el cuprind această zi de sărbătoare şi mângâi pe cei din cer şi pe cei de pe pământ ai acestei lucrări de cuvânt, şi mângâi pe cei ce se strâng din depărtări când vin sărbători cu strângere la izvor, şi le ies în prag cu Tatăl şi le spun lor salutul învierii Mele: Hristos a înviat! Eu sunt Cel ce a înviat, şi le-am dat sfinţilor şi strămoşilor înviere şi le-am adus bucuria cea mare.

Aşez pe masă dulce cuvânt în această dulce zi, şi iată, Tată, cum petrec Eu cu cei ce cred cuvântul Meu de azi, şi-Mi scriu cu el acum pe pământ şaizeci de ani de cuvânt pe vatra neamului român şi Mă arăt Păstor iubitor prin graiul Meu cel de azi pe pământ şi grăiesc cu Tine, o, Tată, în zi de petrecere sfântă, o, şi Ne uităm la vremea acestei lucrări, Tată, de la începutul ei şi până azi. Duhul mângâierii să-l împărţim, şi să-i povăţuim pe cei ce vin la izvorul Meu de cuvânt să aibă grijă mare şi mereu să aibă de vorbele inimii şi ale gurii apoi, că fără de vină trebuie să fie ele, o, Tată.

—— O, Fiule scump al Meu, Eu, Tatăl, dăruiesc în această zi prin graiul Meu cu Tine duhul mângâierii la toţi cei ce cred şi se adună aici, la izvor, cu duh de sărbătoare sfântă în inimile lor. Şi iată cu Noi aici obştea cea din cer a acestei lucrări de cuvânt, cei ce s-au născut de sus prin acest cuvânt.

E sărbătoare scumpă în această zi, şi tot soborul de mironosiţe stă în slavă cu Noi, în văzduhul de aici, iar ucenicii Tăi la fel, Fiule scump al Meu. Duhul mângâierii îl dăruim Noi, cei din cer, la toţi, o, la toţi cei cuprinşi cu inimile lor în această sărbătoare aici, acum, şi braţe părinteşti întindem peste ei ca să le dăm din cer.

O, slava Mea este cu Tine, Fiul Meu Hristos, şi scriem acum în cer şi pe pământ şaizeci de ani glasului cuvântului Tău, şi mult duh de mărturisire să fie în această zi pentru acest timp, iar Eu, Tatăl, Te vestesc pe Tine lor şi-i mângâi pe ei cu salutul cel pentru Tine şi le spun lor: Hristos a înviat, o fiilor! Eu, Tatăl, Îl mărturisesc vouă pe Fiul Meu Hristos Cel înviat.

Era ziua de Paşti a anului 1955, când a rostit Fiul Meu primul cuvânt şi Şi-a început grăirea Sa în mijlocul neamului român ca să împlinească El în zilele acestea Scriptura că va fi auzit Domnul pe pământ cu grăirea Sa de cei morţi şi de cei vii. O, pace vouă în această sfântă zi! În duhul mângâierii vă înfăşor alături cu Fiul Meu aici, şi cu cetele cereşti, cu care suntem veniţi. Amin.

—— O, slavă Tatălui Meu Savaot pentru grăirea Lui, care se aşează în carte mângâind şi mărturisind!

O, pace vouă aici, la izvor în duh de adunare cerească în această zi: cei din cer aici cu voi pentru întâlnire şi pentru petrecere în Duhul Sfânt apoi, şi Hristos a înviat, o, fiilor! V-am trimis îngeri pe cale, căci aşa v-am făgăduit cu duiosul Meu cuvânt, şi iată-ne aici!

O, fiilor, o, fiilor, aveţi grijă de grăire, fiilor! Pe cât puteţi, şi pe cât pot Eu să vă ajut din cer şi de pe pământ, căutaţi să aveţi grăire fără de vină, măi fiilor. Dragostea din voi vă ajută minunat pentru această atentă împlinire. Taina dragostei vă face sufletul frumos, şi tot aşa şi graiul vi-l face. Urmarea Evangheliei Mele vă învăluie în Duhul Sfânt, aşa cum a fost şi cu ucenicii Mei, pe care i-am povăţuit mult şi i-am îmbrăcat în Hristos şi le-am spus când i-am lăsat pe pământ lucrând în urma Mea: *«Mergeţi, fiilor! Cărora le veţi ierta păcatele le vor fi iertate, iar cărora le veţi ţine ţinute vor fi»*, iar ei au mers, şi din împlinirea poruncilor Mele s-au făcut pricepuţi, şi aşa au urât ei calea nedreptăţii, precum este scris.

O, ferice de cei ce păzesc cuvântul Meu, că aceia vor căpăta pricepere şi vor scăpa de vină multă, iar diavolul va fugi de la ei. Cei ce au pricepere au minte, au veghe pentru minte, au pe Domnul cu trezire în duhul lor şi nu cad, căci omul cade prin însăşi mintea sa mai mult decât prin păcat, iar plăcerea păcatului nu este din necredinţă, ci din neputinţa omului de a lupta cu acest vrăjmaş, care încântă, dar împlinirea poruncilor Mele îl ajută mult pe om şi îl aduce la voia Mea, iar voia Mea îl ţine întru Mine şi primeşte el mult ajutor, căci este însoţit de cei din cer, de puteri şi de slujitori cereşti pe calea lui cu Mine, şi acestea îi hrănesc duhul minţii şi îl opresc de la păcat, precum pe apostolul Pavel l-a oprit din drum când voia să meargă să facă rău celor credincioşi care Mi-au înţeles chemarea.

O, cu duhul învăţăturii dulci am spus că vă voi întâmpina şi vă voi îmbrăţişa în ziua aceasta, şi aşa staţi acum lângă Mine şi lângă cei din cer aici la izvor, iar aceste locuri sunt binecuvântate mult şi vă ung duhul şi trupul când păşiţi silitori spre aici ca să petrecem împreună în sărbători.

O, fiilor, aveţi grijă să fiţi români după adevăr şi după faptă, că nu toţi românii sunt români, şi iată, e mare, mare numele de român, şi am hărăzit să-l poarte şi să-l aibă toţi cei care au sau îmbracă hăinuţă de creştin.

O, nu ştie, nu ştie neamul român această mare taină a sa, taina numelui de român, dar Eu, Domnul, ţin în Duhul Meu taina aceasta şi Mă umplu de dor pentru împlinirea ei, căci curând, curând se vor amesteca toate, toate căile, şi nu se va mai vedea calea cea dreaptă şi sfântă, calea ortodoxiei, şi voi lucra Eu, Domnul, voi lucra minunat prin poporul român şi prin puterea Mea de peste el şi-Mi voi păstra mersul Meu cu el şi prin el, şi voi slăvi peste popoare numele de român şi mersul lui cu Domnul, iar calea cea creştinească după adevăr va fi calea românească şi vor birui cei mulţi, nu cei puţini, căci nu toţi românii sunt români, ci numai cei mulţi dintre ei, cei ce iubesc şi împlinesc poruncile Mele, cele care dau pricepere de sus la cei ce urăsc calea nedreptăţii, precum este scris.

Chem neamul român la masa Mea de cuvânt ca să-i ajut credinţa şi cuminţenia şi căldura inimii, şi mai cu seamă vorbirea cea fără de vină, căci din inimă pleacă ea când lucrează din om, nu din minte, şi omul când cade, prin însăşi mintea sa cade, săracul, şi uită el atunci priceperea care lucrează prin împlinirea poruncilor vieţii, şi nu prin vrăjmaşul vieţii, care se luptă împotriva omului prin însăşi mintea omului, şi pe cine să mai găsească atunci omul să-l ajute în aceas-

tă luptă? El mai degrabă se lasă biruit, săracul, dar Eu strig de şaizeci de ani după om şi dau să-Mi întocmesc un popor, cu care să Mă sprijin pentru venirea Mea cuvânt pe pământ cu pregătirea slavei Mele, chiar dacă nu mulţi iubesc venirea Mea, ca să păstrez prin ea între oameni calea cea dreaptă, calea cea cu Dumnezeu pe ea, că fără Dumnezeu nici o cale nu e calea, ci sunt tot o fărădelege toate căile oamenilor şi toată amestecarea lor, care slăbeşte pe om spre amestecare şi spre necunoaştere.

O, când pot grăi neamului român Mă mângâi în iubire şi în durere, căci am spus că iubesc cu durere şi cu dor mare acest neam, şi-Mi port privirea după orice român, oriunde s-ar afla el pe pământul de sub cer purtat.

O, neam român, o, fiule dorit atât de mult de Duhul Meu, o, cât de vătămător este duhul trufiei, duhul care s-a încuibărit în om încă de la începutul lui pe pământ. Caut şi iar caut să te zidesc om nou şi să te am pe voia Mea apoi, fiu român, căci taina seminţiei tale pe pământ e mare, iar Eu o am de la Tatăl şi o port în Duhul Meu, şi lucrare mare am în mijlocul tău şi te ocrotesc prin ea, că iată, masă de cuvânt Mi-am aşternut în tine şi-Mi eşti tu aşternut, precum cerul Îmi este scaun de domnie a Mea, dimpreună cu toate puterile cereşti, care Mă slujesc.

O, scoală-te măricel, fiu român, şi unii altora daţi-vă deşteptare, o, fiilor, ca să împliniţi voia Mea, că Mi-am tot trimis apostoli mari şi mici la voi, iar acum vin Eu Însumi ca să te peţesc, popor român, şi ca să te învăţ să-ţi cunoşti şi să-ţi crezi menirea, căci Tatăl Meu ţi-a semănat şi ţi-a întărit pe pământ seminţia odată cu naşterea Mea prunc mic din mamă Fecioară, după ce Eu Însumi am coborât în pântecele ei prin vestire de înger şi am ieşit în lume, arătându-Mă cu putere multă, faţă de cei ce grăiau şi grăiesc fără de putere prin graiul lor.

O, neam român, roagă-te la Mine să te înţelepţesc de sus, căci şi Eu Mă rog la tine să-Mi cunoşti grăirea şi dragostea ce-ţi port, că iată, pe vatra ta grăiesc cuvântul Meu de şaizeci de ani şi-ţi cer iubire ca să-ţi dau credinţă şi să fim noi cei biruitori între neamurile pământului, căci Tatăl are nevoie de popor credincios şi tare prin credinţă acum, la sfârşit de timp.

O, îţi aşteaptă străbunii tăi dragostea ta de Domnul, neam român. De două mii de ani Eu M-am descoperit şi Mă descopăr pe pământ Dumnezeu adevărat, căci cei ce descoperă altceva descoperă, şi nu pe Dumnezeu, dar Eu vin şi învăţ cu putere multă omul şi nu-l duc doar cu vorba, că mare înţelepciune şi mare frumuseţe este în acest cuvânt, dar oamenii slabi şi urâţi la inimă nu caută cu înţelepciunea care nu este şi nu poate de oriunde s-o capete. Eu sunt Cel ce împart omului viaţă şi pricepere pentru viaţă, aşa cum la începutul lui i-am hărăzit, dar el n-a păstrat ce i-am hărăzit şi a făcut ca el omul, şi nu ca Dumnezeu, şi iată, toţi oamenii nu pot altfel să facă.

Acum presar peste voi, cei adunaţi la sânul Meu aici în această zi, presar daruri peste voi, darurile Duhului Sfânt. Luaţi şi purtaţi după plăcerea lui Dumnezeu şi fiţi români după adevăr, fiilor.

O, multă, multă rugă se cere a fi ridicată la cer de pe pământ, şi stă Domnul şi aşteaptă. O, hai, fiilor, să ridicăm mâinile toţi câţi suntem aici adunaţi la izvor şi să ne deprindem să ne rugăm, şi cer acum fiilor de la izvor să aducă cu voi alături cerere înaintea cerului şi a Domnului pentru propăşirea cu Domnul a neamului român, căci Eu sunt român după cuvânt, fiilor.

Şi apoi, pace vouă! Eu, Domnul Iisus Hristos, am înviat din răstignire şi am spus celor întristaţi: Pace vouă!

Fiilor, rostesc împreună cu voi: Hristos a înviat! Glasul Meu lângă al vostru răsună pe pământ: Hristos a înviat! Mi-e Duhul fericit când sunt aici cu voi şi cu cei din cer şi toţi odată rostim: Hristos a înviat!

Le spun la toţi cei ce aşteaptă învierea: Hristos a înviat!, căci au fost pomeniţi aici şi dezlegaţi de păcatele lor iar şi iar.

Cuvântul Meu v-a îmbrăţişat şi v-a mângâiat, fiilor. Şi Eu, Domnul, M-am mângâiat cu el şi cu voi. La fel şi Tatăl, la fel şi cetele de sfinţi cu care Mă port, la fel şi obştea cea din cer a acestui cuvânt, şi care este rugătoare şi lucrătoare pentru mersul Meu cel de azi pe pământ cu sfinţii Mei şi cu voi.

O, vă dau îngeri călători pe cale înapoi, vouă, celor ce M-aţi mângâiat venind la izvor. O, aveţi grijă multă şi mare de poveţele Mele, fiilor. O, aveţi grijă mare, căci omul este ceea ce mănâncă, ceea ce bea, ceea ce ia şi ceea ce face, iar voi aveţi grijă să călcaţi pe urmele Mele, fiilor. Împliniţi poruncile vieţii şi vă va iubi viaţa, fiilor, şi veţi fi fiii ei, fiii vieţii, o, fiilor.

Acum Eu vă pecetluiesc pe voi cu numele Meu: Iisus Hristos, şi vă spun din nou: Pace vouă, fiilor! Amin, amin, amin.

13/26 aprilie 2015

Duminica a patra după Sfintele Paşti, a Slăbănogului

Cele trei cărţi de până acum ale Cuvântului lui Dumnezeu în România. Domnul binecuvintează lucrarea de pregătire a ieşirii cărţii a doua cu zece ani de cuvânt. Frumuseţea zilei de Rusalii când cartea va fi pe masă/

Ezi de duminică, iar Eu, Domnul, Îl slujesc pe Tatăl Meu, Îi slujesc Tatălui şi casei Sale în cer şi pe pământ, căci Tatăl Meu lucrează pentru casa Sa, şi tot aşa şi Eu lucrez, căci toate câte Tatăl grăieşte şi face, la fel şi Fiul lucrează, şi numai din Tatăl lucrează Fiul tot ce lucrează.

E zi de duminică şi lucrez prin cuvânt, şi se face faptă cuvântul Meu, aşa cum şi la facerea cerului şi a pământului cuvântam şi se făcea faptă tot ce cuvântam.

Pace ţie, popor al cuvântului Meu! O, ce frumos, ce frumos este să am Eu popor şi să cuvintez peste el, iar el să facă faptă din cuvântul Meu şi să semene cu Mine în cuvânt şi în faptă poporul Meu, că iată, e mult şi e mereu de lucru pentru odihna lui Dumnezeu.

E zi de duminică, o, fiilor, şi povaţa Mea este peste voi. O, sculaţi-vă bine ca să lucraţi voi lucrarea Mea, că rostesc peste voi acum binecuvântare mare pentru încă zece ani de carte de cuvânt al Meu, şi pe care trebuie acum s-o ridicăm pe mâini în sus, spre Tatăl, şi apoi s-o împărţim, fiilor. La patruzeci de ani după punerea temeliei cuvântului Meu pe vatra neamului român prin trâmbiţa Mea Verginica am ridicat sus prima carte, în care am aşezat mult cuvânt al gurii Mele, cules în vreme spre a rămâne el scris şi spre a mărturisi peste timp că Domnul a grăit şi grăieşte peste pământ şi că are un staul zidit de El, un popor la care trage cu cuvântul Său când El cuvintează din cer pe pământ, şi aşa în anul 1995, după patruzeci de ani de cuvânt pe pământul român am ridicat în sus spre Tatăl prima carte, mult cuvânt din multa Mea grăire de patruzeci de ani. Au mai trecut apoi zece ani şi iarăşi, fiilor,

am scos cu voi mai mult cuvânt din această fântână vie şi am zidit cu el carte mare şi am ridicat-o pe mâini sus spre Tatăl, căci am scos mult din râul Meu de cuvânt şi l-am dat de ştire peste pământ, iar acum, dacă au trecut iarăşi încă zece ani, ridicăm încă o carte şi scriem în ea de acolo de unde am rămas cu scrisul şi până azi, fiilor, iar cărţile cuvântului Meu lucrează peste pământ, căci merge cuvântul, merge pe calea pe care merge omul şi se întâlneşte cu omul, şi nimeni nu va putea spune că n-a ştiut, că nu ştie de Domnul, Care grăieşte din cer pe pământ în mijlocul neamului român, iar proorocul Daniel a spus încă din vremea sa despre cartea aceasta a cuvântului Meu că mulţi o vor cerceta amănunţit şi va creşte ştiinţa în mintea şi în inima omului, şi mulţi din cei ce dorm în ţărâna pământului se vor scula la auzul cărţii cuvântului Meu şi vor auzi ei glasul Fiului lui Dumnezeu, precum este scris, iar poporul cel credincios va fi mântuit, şi anume oricine va fi găsit scris în această carte.

Iată, este scris în prooroci de acest râu de cuvânt din vremea aceasta de la sfârşit şi iese cartea cuvântului Meu deasupra, iese mereu, aşa cum izvorul unei apei iese din stâncă şi curge volburos şi se arată curgând şi mărturisind, şi mulţi se vor apleca şi se vor spăla în acest râu şi vor fi curăţiţi şi albiţi şi lămuriţi, dar cei nelegiuiţi se vor purta ca cei nelegiuiţi în faţa acestui susur de cuvânt, căci toţi cei fără de Domnul, fără de lege, toţi aceştia nu vor pricepe, şi numai cei înţelepţi se vor apleca şi vor înţelege pe Dumnezeu, precum este scris.

Eu, Domnul, binecuvintez acum lucrarea voastră de pregătire a ieşirii cărţii, fiilor, încă o carte de cuvânt, de acolo de unde am rămas cu cartea cea de acum zece ani, şi se va adăuga acum aceasta şi vom fi la zi cu lucrarea de mărturisire şi şaizeci de ani de cuvânt vom scrie acum pe pământ cu cartea cuvântului Meu.

O, strângeţi-vă mănunchi şi lucraţi, fiilor, că Eu, Domnul, voi lucra de sus şi de jos şi vă voi ajuta pentru fiinţa cărţii şi o vom ridica pe mâini în sus apoi şi vom bucura pe Tatăl şi-I vom mulţumi Lui, Celui ce ne iubeşte, măi fiilor, căci El este Cel ce M-a trimis pe pământ acum două mii de ani ca să Mă dau pentru viaţa lumii, şi tot El M-a trimis şi acum, tot pentru viaţa lumii M-a trimis şi acum, că-i tot o iubire Tatăl, iar Eu sunt rodul Lui, şi tot ca El lucrez, dar şi Eu vă am pe voi rod, iar voi trebuie să lucraţi ca Mine, fiilor, şi să dăm Tatălui toată iubirea, toată munca pe care în numele Lui o lucrăm pe pământ, şi se va ivi rodul acestei munci, care va aduce multă odihnă, multă bucurie, mult cer, măi fiilor, şi mulţi se vor scula spre această bucurie, aşa cum slăbănogul din Evanghelia pomenită azi bisericeşte s-a sculat la glasul Meu de peste el când am trecut pe lângă el, după ce mulţi ani la rând a mers el la scăldătoarea cea care vindeca prin înger, că doar, doar se va găsi cineva să-l ajute pe el să coboare în apă la venirea îngerului şi să fie vindecat, numai că mereu, mereu, altul era care intra în apă, iar el rămânea mereu pe mal şi aştepta. Treizeci şi opt de ani a stat acesta cu trupul slăbănogit, iar Eu i-am spus în ziua aceea: *«Scoală-te şi umblă! Ia-ţi patul şi mergi la casa ta!»*

O, câtă forfotă s-a stârnit între iudei în ziua aceea! Era sâmbătă în ziua aceea şi ziceau iudeii către cel vindecat că nu-i este îngăduit din pricina sâmbetei să-şi ia patul, dar el le-a răspuns: *«Cel Care m-a făcut sănătos, Acela mi-a zis să-mi iau patul şi să umblu»*, şi toţi se întrebau: *«Cine este omul care i-a zis lui aceasta?»* L-am aflat apoi în templu pe cel vindecat şi l-am rugat să nu mai facă păcat, ca nu cumva să-i fie lui iarăşi şi mai rău. El însă M-a dat apoi în vileag iudeilor că Eu sunt Cel ce l-am vindecat, şi apoi iudeii Mi-au pus gând rău, învinuindu-Mă că fac sâmbăta ceea ce nu este îngăduit.

O, iată, fiilor, cei necredincioşi sunt mulţi şi azi şi sunt ei cei ce nu cred de la Dumnezeu. Dar cine sunt cei ce nu cred? Sunt cei ce lucrează fărădelegi, fiilor. Când vedeţi necredincioşi, voi să ştiţi că prin necredinţa pe care ei o arată îşi acoperă fărădelegile lor, neascultarea lor de Dumnezeu şi-o acoperă ei când spun că nu cred, dar îşi acoperă şi neînţelepciunea când nu ştiu altceva decât să spună că nu cred pe cele ce Eu le cobor astăzi din cer spre împlinirea lor pe pământ.

O, nu tot aşa este cu cei înţelepţi, şi aceia iau cuvântul Meu şi îl cercetează şi văd în el mâna lui Dumnezeu şi pricep pe Domnul şi pricep vremea aceasta şi se curăţă de tot răul din ei şi din jurul lor, şi vine Domnul la ei apoi şi cinează cu ei, precum este scris, şi aşa se împlinesc cuvintele Scripturii când vine vremea împlinirilor lor.

O, fiilor, binecuvântare las peste voi pentru lucrarea cărţii, care se adaugă acum râului Meu de cuvânt, râu care curge din cer şi se aşează la voi ca să fie pus în cartea sa. Fiţi plini de bucurie că lucraţi pentru Domnul pe pământ, fiilor! Fiecare din voi cu ce poate, aşa să lucraţi la zidirea aceasta, la lucrarea Mea cu voi, care este fiinţa cuvântului Meu între voi şi împărţită ea apoi pentru folos.

Fiţi plini de pace şi de hărnicie şi de cuminţenie şi de duh umilit şi de înţelepciune de sus în lucrul vostru cu Mine, fiilor! Aşa micuţi cum sunteţi, aşa puţini câţi sunteţi, Eu, Domnul, Îmi fac cu voi lucrarea, şi toată firea, toată, fiilor, din cer şi până pe pământ, de pe pământ şi până în cer, toată aşteaptă descoperirea fiilor lui Dumnezeu, a celor ce vor lucra cu Mine pentru răscumpărarea făpturii, precum este scris, o, fiilor.

Acum aşezaţi-vă şi daţi întâietate acestei lucrări şi mergeţi cu ea apoi la tipar şi ridicaţi pe mâini fiinţa ei spre Tatăl, iar Tatăl vă va bucura pe voi, căci se apropie tot mai aproape praznicul Rusaliilor şi vom sta cu cartea aceasta pe masă în ziua aceea, iar Tatăl ne va mulţumi, măi fiilor, şi vom scrie între pământ şi cer şaizeci de ani de cuvânt pe vatra neamului român şi vom face sărbătoare creştinească, cei din cer şi cei de pe pământ, şi vom sta cu zile de Duh Sfânt înaintea oştirilor cereşti şi va fi iubire ziua aceea, mare de iubire, iar Duhul Sfânt va pluti şi ne va învălui şi ce frumos va fi, o, ce frumos, ce frumos, fiilor! Amin, amin, amin.

20 aprilie/3 mai 2015

Sărbătoarea Sfântului Mare Mucenic Gheorghe, purtătorul de biruinţă

Sfinții cerului sunt luptători de lângă Domnul împotriva lui satana care se luptă să-și mai culeagă. Sfinții ard de dor să împlinească pe pământ Scriptura de cer nou și de pământ nou și de Ierusalim nou

Pace vouă, fiilor! Voi sunteţi poporul cel născut din cuvântul Meu cel de azi şi-Mi sunteţi ucenici şi-Mi sunteţi fii.

E zi de sărbătoare între sfinţi, şi Mă mână sărbătoarea lor să Mă aşez în carte cuvânt pe pământ, că doresc sfinţii după duhul mărturisirii, fiilor, duh pentru care ei au tânjit şi au suferit pe pământ, iar Eu, Domnul Iisus Hristos, Domnul Dumnezeul lor, Cel mult iubit de ei, le sunt recunoscător pe veci de veci şi-i am pe ei în suita cea plină de slavă a venirii Mele cu sfinţii, când glasul Meu şi al lor se aude şi se scrie pe

pământ pentru duhul mărturisirii, duh care Mă mărturiseşte pe Mine oamenilor, aşa cum Tatăl M-a mărturisit din nor în ziua de botez al Meu la Iordan şi a spus Tatăl: *«El este Fiul Meu iubit, întru Care Eu, Tatăl, am binevoit; de El să ascultaţi!»*. O, acest cuvânt rostit de Tatăl Meu din slava cerului de sfinţi şi de îngeri peste pământ la Iordan, acest cuvânt M-a aşezat pe Mine Păstor peste cei ce vor să asculte de Tatăl prin Fiul, şi nu mai este nevoie de o mărturisire mai mare ca şi aceasta a Tatălui Dumnezeu. Şi M-a mărturisit apoi Ioan Botezătorul şi toţi sfinţii care M-au slujit înaintea oamenilor prin vreme cu viaţa lor, de au zguduit ei liniştea mai-marilor şi a împăraţilor pământului, care nu puteau să audă şi să vadă că ar mai fi altcineva de pe pământ sau din cer mai mare decât ei peste oameni, mai slăvit şi mai tare decât ei. O, dar cu ce minte gândeau ei aceasta, decât cu o minte bolnavă, plină de duh de om şi de răutate şi de rece? Şi iată, trebuia să vină vremea cea de acum, când Eu, Domnul, Mă fac din cer dintre sfinţi cuvânt peste pământ, mărturisindu-Mă Eu Însumi, şi mărturisindu-i lângă Mine pe toţi sfinţii cerului, pe toţi mărturisitorii Mei, pe toţi iubiţii Mei, care au lăsat şi lasă urme pe pământ, semne mari, puteri cereşti lucrătoare, căci sfinţii lucrează peste pământ la timp şi la netimp alături de Mine şi alături de oamenii credincioşi, căci vai pământului şi oamenilor de pe el dacă n-ar fi sfinţii cerului cu ocrotirea lor pentru oameni în lupta lui satana împotriva lui Dumnezeu şi a omului, când el vede cât i-a mai rămas să lupte, şi luptă din răsputeri cu încăpăţânare să-şi mai culeagă rod pentru el, dar este scris în Scripturi soarta lui şi a oamenilor lui, căci duhul lui satana are ucenici cu multul dintre oameni şi-i ţine robi pe oameni sub întunericul lui ca să nu scape ei spre duhul luminii şi să fie salvaţi de Dumnezeu, şi e îndârjit satana asupra lui Dumnezeu şi asupra omului, dar un suflet mărturisitor, înarmat cu Dumnezeu, strică mulţime de urzeală din lucrul lui satana şi-Mi face Mie pârtie între oameni, iar Eu strig cu cuvântul Meu şi fac trezirea omului şi Mă vestesc Salvator ceresc şi Mă dovedesc Păstor milos şi-i cânt omului la ureche dulcea Mea cântare, cântarea milei Mele de om şi îmbiu omul spre duhul luminii, că Mi-e dor şi Mi-e dor să cânt pe pământ cu glasul Meu cel milos şi să fac omul să Mă audă şi să iasă întru întâmpinarea Mea ca să-i dau de la Mine, să-i dau lui trezire şi salvare şi viaţă veşnică apoi, şi să fac aceasta până nu vine noaptea, când nimeni nu mai poate să lucreze, precum este scris.

Fac sfat cu sfinţii cerului şi Mă întind în lung şi în lat peste pământ cu lucrul Meu cel pentru salvarea omului, căci sunt Ziditorul omului şi-i spun duhului lui satana că Eu am zidit omul, iar el să-şi ia lucrarea lui de peste om şi să se tragă în lături când Dumnezeu, Cel ce a făcut cerul şi pământul, îi spune lui aceasta.

O, să ştii, satană, să ştii că tu te-ai băgat peste facerea Mea şi te simţi stăpân mare şi tare, dar judecata ta este aceasta, că te-ai băgat peste ceea ce nu este al tău, iar dreptatea a toate va sta împotriva ta, aşa cum tu dai să stai împotriva Mea, dar Eu sunt Judecătorul peste tot pe unde tu intri fără drept de intrare, iar pe omul cel slăbit de tine, Eu, Domnul, îl voi umple de putere împotriva ta curând, curând, că va veni vânt dinspre răsărit şi va stârni peste tot mireasma cuvântului Meu, care va încălzi omul la inimă şi o va dezgheţa ca să semene ea cu Făcătorul ei şi să-şi cunoască ea obârşia şi mersul apoi, iar tu vei suferi înfrângerea, ca unul care este fără drepturi peste facerea Mea. Amin.

O, fii ai poporului Meu, în zi de sărbătoare de sfinţi îi las să mărturisească ei prin purtătorul lor de cuvânt în ziua aceasta, căci Eu Mă port cu sfinţii întru venirea Mea, iar ei tânjesc de lângă Mine să Mă mărturisească şi să spună ei taina biruinţei Mele şi a lor şi slava cea pregătită pentru sfinţi, slavă în care ei trăiesc şi lucrează de lângă Mine peste pământ, iar Eu, Domnul, îi îndemn pe toţi oamenii de pe pământ să grăiască mereu, mereu cu sfinţii Mei şi să lucreze alături de ei pentru Scriptura de cer nou şi de pământ nou şi de Ierusalim nou, căci a venit această vreme, iar sfinţii toţi aşteaptă putere şi înţelepciune şi credinţă în oameni pentru biruinţa care vine cu Mine, şi se va cânta cântarea de biruinţă a Mielului lui Dumnezeu şi a cetei Lui cea fără de număr în cer şi pe pământ, şi sfinţii Mei vor fi plini de bucurie şi vor fi mărturisitori. Amin.

— O, Păstor iubit, o, Doamne mare, nădejdea noastră ai fost Tu pe pământ în vremea luptei noastre pentru Tine înaintea împăraţilor lumii, şi n-a dat greş nădejdea noastră. Eu, mărturisitorul Tău, mucenicul Gheorghe, am fost numit de părinţii bisericii purtător de biruinţă asupra împăratului necredincios, care gândea în răutatea lui că mă va dezbrăca de Hristos, dar înăuntrul meu locuia puterea Ta, că eram fiu de mărturisitor al Tău, care ca şi mine a suferit de dragul Tău şi a înfruntat el pe cei necredincioşi, iar eu i-am urmat în mucenicie şi am lucrat la fel când am fost chemat să lepăd slava Ta cea veşnică şi să rămân cu cea trecătoare, dar m-am înarmat cu Tine şi am trecut puntea şi am rămas al Tău, iar pilda mea cea mărturisitoare a atras spre Tine apoi pe cei cu inima blândă şi mlădioasă pentru adevăr, pe cei care au auzit din gura mea numele Dumnezeului meu şi au văzut puterea Ta din mine, care lucra văzut şi neobişnuit înaintea ochilor care-mi vedeau încercarea la care am fost supus şi biruinţa cu care răsturnam atacurile toate şi ieşeam biruitor din ele, o, Doamne, şi am trecut spre Tine voios şi plin de dor să Te am cu mine pe vecii şi să Te ajut, o, Doamne, să salvezi omul de la necredinţă şi de la depărtarea de Tine, iar între cei din cer eu sunt ostaş luptător şi stau pe pământ lângă cei ce luptă în numele Tău ca să-i ajut din cer, Doamne, căci cei din cer nu mai pot fi biruiţi. Iar acum, în ziua mea de sobor Te-am mărturisit neamului creştinesc şi neamului omenesc, şi plin de bucurie este duhul meu şi plin de dor să lupt lângă Tine pentru biruinţa Ta şi a celor Ţie credincioşi şi ascultători, aşa cum eu Ţi-am fost, Bunule Doamne, Bunule Păstor. Amin.

— O, mare este slava mărturisitorilor Mei în cer şi pe pământ în lucrul lor cu Mine pentru biruinţă! Mare este puterea Mea prin sfinţi, măi poporul Meu! O, nimeni din fiii poporului Meu să nu uite biruinţa sfinţilor Mei şi harurile lor cereşti!

O, staţi aproape cu sfinţii, căci sunt vii pe veci sfinţii Mei şi-Mi ajută biruinţa şi merg cu Mine în luptă, iar duhul lui satana este în agonie când vede sfinţii cât stelele cerului de mulţi cu Mine mergând şi călătorind, când Eu, Domnul, pregătesc cu ei veacul ce va să fie, veacul cel nou, ca să aibă poporul cel credincios pe pământ plată pentru credinţă, aşa cum Eu am făgăduit-o pe ea pentru cei ce-Mi rămân credincioşi şi sfinţi.

O, pace ţie, poporul Meu! Eu, Domnul, M-am însemnat în carte cu sfinţii Mei şi am alinat duhul şi dorul lor, iar tu eşti lângă Mine şi-ţi privesc sfinţii lucrarea ta cu Mine şi se bucură ei de credinţa ta, de lucrarea ta, de iubirea ta. Amin, amin, amin.

23 aprilie/6 mai 2015

Duminica a cincea după Sfintele Paşti, a Samarinencei

Descoperirea fiilor lui Dumnezeu şi slava veşniciei. Cei ce se iubesc îşi scriu scrisori şi aşteaptă revederea. Aşa aşteaptă Domnul şi sfinţii Lui pe cei pe care îi iubesc pe pământ.

O, cât dor, câtă tânjire şi dor pe cei din cer pentru cei de pe pământ! O, cât dor au cei din cer pentru petrecere laolaltă cerul cu pământul, Dumnezeu cu oamenii, şi oamenii cu Dumnezeu şi cu toţi sfinţii Lui! E raiul plin de îngeri şi de sfinţi, care-şi ţin privirea pe pământ, de unde ei aşteaptă. O, ce aşteaptă ei? Aşteaptă bucuria cea mare, cea întreagă, aşteaptă descoperirea fiilor lui Dumnezeu şi slava ei cea mare apoi, slava veşniciei, şi nu se suie la mintea iubitorilor de Dumnezeu dorul celor din cer, care caută mereu spre pământ, de unde se aşteaptă clipa îmbrăţişării cerului cu pământul, cerul cel nou şi pământul cel nou în sărbătoarea cea mare a biruinţei, când toată făptura şi toată firea se vor îmbrăca în haina cea nouă a veciei, şi va fi fără de sfârşit bucuria cea peste toate, iar Eu, Domnul, voi fi Mirele slavei de-a dreapta Tatălui, căci Tatăl Mă iubeşte şi-Mi dă toată slava să Mă bucur de ea, iar El, Stăpânul slavei şi al veciei Se va bucura de truda Mea şi de rodul ei.

Cobor cu sfinţii la fântâna întâlnirii şi aşezăm sărbătoare de cuvânt pe masă la voi, o, fii ai cuvântului Meu. Iată, iar stau de vorbă cu femeia samarineancă la fântână şi alin dorul ei, căci am aşezat-o pe ea înger al fântânii când a luat fiinţă această fântână, şi s-a zidit apoi Casa Întâlnirii, şi toţi sfinţii Mei au avut de lucru aici cu voi atunci, şi toate ieşeau ca din pământ şi se iveau minunat toate, toate, o, fiilor, căci aşa se lucrează când Dumnezeu este cu oamenii pe pământ.

O, nu e ca pe pământ aici la voi, căci unde este Domnul nu mai e ca pe pământ, şi e ca în cer, fiilor, e voia Domnului ca şi în cer, o, şi ce frumos este să facă oamenii voia lui Dumnezeu pe pământ!

O, Mă doare, fiilor, Mă doare că nu este tânjire după cele aşezate de Mine aici, la voi. Mă doare când văd atâta rece, atâta nepăsare în toţi cei din jurul acestei minuni. O, cât aş vrea să stau de vorbă cu ei, măi fiilor, o, cât aş vrea! Cum să facem să stăm cu ei la masă şi să binecuvintez Eu, Domnul, această întâlnire şi să-i învăţ de la Mine dorul după cele din cer pe pământ cu ei?

E sărbătoarea fântânii întâlnirii şi a îngerului ei, femeia samarineancă, cea cu care am poposit Eu în cuvânt acum două mii de ani la fântâna lui Israel şi am făcut din ea apostol al lui Hristos, căci ea ştia că va veni Mesia, ştia din profeţi, şi a crezut ea atunci că a venit Mesia şi că S-a întâlnit cu ea la fântână, o, şi i-a luat foc inimioara şi s-a dus să-L împartă pe Domnul peste cetatea Samariei, şi toţi au luat din acest foc şi au venit spre Mine, şi am rămas apoi cu ei două zile şi le-am dat credinţă, şi har de vestire a lui Mesia peste cetatea lor le-am dat.

Iată, se aşează suita Mea de sfinţi să bea apă şi se împarte apă de către cea sărbătorită între sfinţi. Nu e ca pe pământ aici la voi, fiilor, de vreme ce Eu, Domnul, vin la voi şi stau la masă cu voi şi cu sfinţii Mei, cu care Mă port, o, fiilor. O, nici voi nu trebuie să fiţi ca pe pământ, căci unde este să se facă voia Mea este ca în cer, împărăţia Mea, măi fiilor, iar voi trebuie să ţineţi mereu seama de popasul Meu cu sfinţii aici, de lucrul Meu mereu lângă voi şi cu voi, de privirea celor din cer şi de petrecerea lor cu voi aici, şi de ajutorul cel din cer peste voi prin sfinţii şi prin îngerii Mei, că e greu de purtat greul de aici, şi vă trebuie ajutor din cer, măi fiilor, iar cei din cer vă ajută pe voi, şi sunt ei însoţitorii Mei şi lucrăm Scriptura venirii Mele cu sfinţii, precum este scris să vină această slavă pe pământ, şi iat-o cu voi această slavă, fiilor. Amin.

— O, iată-ne, Doamne, cu Tine aici în zi de duminică, după cum sfinţii părinţi au lăsat peste biserică în ziua aceasta sărbătoarea mea şi a Ta, pomenirea întâlnirii mele cu Tine la fântâna lui Israel acum două mii de ani! O, slavă Ţie cu sfinţii Tăi aici, în locul unde Ţi-ai aşezat lucrarea venirii Tale cuvânt pe pământ, iar pentru această minune e mare slava aceasta pe vatra neamului român, şi e mare şi multă puterea cu care stai şi lucrezi de aici peste pământ, o, Doamne, iar noi suntem sfinţii Tăi, însoţitorii Tăi, şi vedem aceasta, şi vedem cu ochi cereşti, care văd şi cele ce se văd şi cele ce nu se văd, şi care însoţesc şi împodobesc peste tot cu cele din cer, o, Doamne.

Mă aplec ca în ziua când Te-am întâlnit şi Te-am cunoscut la fântână când ai venit din cer ca să ne spui toate şi să ne înveţi. Mă aplec cu recunoştinţă pentru mila Ta de mine şi de tot neamul meu, căruia i-ai dat mântuirea, Doamne, că mare este plata mărturisitorilor Tăi! O, ferice de cei ce Te mărturisesc lumii pe Tine, Doamne, că aceia iau plată de mărturisitori şi sunt apoi cu Tine pe vecii, şi aceasta este plata cea pentru ei.

O, fii ai Cuvântului Hristos, mărturisiţi-L lumii pe Domnul, că iată ce plată vă dă Domnul încă de pe pământ, când El vă numeşte pe voi popor al Său, poporul venirii Lui cu sfinţii pe pământ, o, fii binecuvântaţi! Iată, am făcut popas la fântână şi bem apă şi petrecem aici cu Domnul în această zi, şi sunt minunate cele ce nu se văd şi ne bucurăm noi, cei din cer, întru taina lor, a celor ce nu se văd. Aşadar, mărturisiţi-L pe Hristos peste pământ, că vine cerul de sfinţi la voi şi Se aşează Domnul cu lucrarea Sa lângă voi ca s-o aşeze pe pământ peste oameni apoi, căci Domnul Se slăveşte între voi întru a doua Sa venire, despre care scrie în Scripturi că va fi ea pe pământ şi se va împărţi vestea ei.

Doamne, slava Ta este cu ei pe pământ şi este bucurie pentru sfinţii Tăi. Această bucurie s-o revărsăm peste ei în ziua mea de serbare între sfinţi, căci sfinţii tânjesc cu mare dor după bucuria lor în cei de pe pământ, în piepturile lor, Doamne. O, de-ar învăţa oamenii să se vindece de îngâmfarea lor Ţi-ar face loc în inimile lor, Doamne. De-ar lăsa ei jos răceala de Dumnezeu şi de sufletul din ei ar simţi ei fructul iubirii hrănite de sus, că iată cât de mare şi multă este venirea Ta cu sfinţii pe pământ la oameni, o, Doamne!

O, câtă slavă s-a aşezat pe pământ acum două mii de ani când Tu mergeai din loc în loc cu ucenicii Tăi ca să Te vesteşti cu venirea şi cu împărăţia Ta, şi câtă fericire de sus se aşeza în inimi, şi câtă căldură şi nelinişte plină de iubire ardea în mulţi, ca şi în mine, Doamne, când Te-am întâlnit la izvor! N-am mai avut apoi pentru nimic iubire, decât pentru Tine şi după Tine cât am mai stat pe pământ, şi ardea în mine acest foc, care-mi răcorea iubirea mea aprinsă după Tine, căci Te-am cunoscut şi Te-am iubit şi Te-am numit Mesia. O, binecuvintează iubirea mea şi mărturisirea ei în ziua mea de sobor între sfinţi! O, slăveşte-Te, Doamne, cu sfinţii Tăi, spre mângâierea lor şi a Ta, că dulce este mângâierea Ta pentru cei plini de dor, pentru cei ce Te iubesc! Amin.

— O, tot aşa arde şi în Mine dorul şi focul iubirii, că foc este iubirea, o, sfinţi iubiţi ai Mei. Binecuvântată să fie mărturisirea voastră cea pentru Hristos! Eu, Domnul, Acelaşi sunt azi, ca şi atunci când umblam pe pământ şi-Mi vesteam dumnezeirea şi lucrul ei,

pentru care am venit din cer pe pământ. Iată, aşa şi azi lucrez, şi călătoresc între cer şi pământ cu cei ce M-au crezut şi M-au iubit atunci, şi cărora Eu le sunt recunoscător prin venirea Mea cu ei pe pământ, de unde toţi aşteptăm să vină vremea când slava Mea se va descoperi în toată înfăţişarea ei cea tainică acum, şi plină de dorul descoperirii ei la vedere. Cei ce se iubesc dar îi desparte depărtarea, ei se hrănesc unii pe alţii cu grăire scrisă şi aşteaptă revederea, întâlnirea şi petrecerea laolaltă apoi. O, aşa şi Noi, cei din cer, aşteptăm cu dor după ceea ce iubim, după cei ce-i iubim, aşteptăm să se sfârşească despărţirea, dar până atunci ne scriem unii altora dorul şi cuvântul inimii şi lucrăm tainic pentru ziua bucuriei ce va să fie.

O, pace vouă, fiilor! Spor şi ajutor din cer pentru lucrul fiinţei cărţii cea de încă zece ani de cuvânt din cer peste voi şi peste pământ! Binecuvântarea Mea peste voi e mare acum, pentru că voi sunteţi mici, şi am Eu grijă de toată puterea voastră cea pentru Mine, o, fiilor.

Eu, Domnul, vă anunţ pe voi să începeţi pregătirile pentru sărbătoarea praznicului Duhului Sfânt, iar Eu vă voi insufla pe voi după voia cea de sus, fiilor. Nimeni din voi să nu vă trageţi în lături pentru toate câte sunt de împlinit, şi toţi să strângeţi la un loc lucrul şi dăruirea voastră pentru fiinţa sărbătorii de Duh Sfânt, iar Eu, Domnul, vă voi răsplăti cu bucurie, măi fiilor.

O, pace vouă acum şi mereu! În toate Eu vă sprijin, fiilor. Pace vouă! Amin, amin, amin.

27 aprilie/10 mai 2015

Duminica a şasea după Sfintele Paşti, a Orbului

Vindecarea orbului acum două mii de ani și necredința fariseilor. Darul credinței este darul de a-L vedea pe Dumnezeu. Povață pentru ordine în toată clipa în cetate.

Eu sunt Cel ce sunt, și sunt Păstorul celor ce cred în Mine și în venirea Mea pe pământ atunci și acum. Acum două mii de ani Mi-am arătat puterea iubirii și a venirii Mele între oameni, iar azi Îmi arăt cuvântul, multul Meu râu de cuvânt, căci sunt Cuvântul Tatălui, sunt slava Tatălui, iar slava Lui și a Mea este cuvântul.

O, vin la voi cuvânt, fii ai cuvântului Meu. E zi de duminică, fiilor, iar Duhul și Cuvântul Meu așteaptă zilele de duminici și de sărbători ca să-Mi fac cale spre voi și să stau cu voi la masă de cuvânt, că mângâiere multă Mă cuprinde când pot să vă grăiesc vouă, și când pot călători cu râul Meu de cuvânt acolo unde el are de lucrat și de împărțit. E zi de duminică, și e pomenită azi zi de amintire a Mea și a lucrului Meu cel de acum două mii de ani între oameni, că multă alinare am adus Eu atunci la cei plini de suferință și de tristețe, dar multă intrigă zideau în ei cei mari ai poporului Israel împotriva Mea când vedeau ei cât de minunat sunt și lucrez.

Se mirau fariseii vremii când vedeau și auzeau că petrec și lucrez pentru cei de pe margine, pentru cei nebăgați în seamă de ei. Se simțeau rușinați și nu știau cum să-Mi pună vină după lege, căci se rușinau cu slaba lor putere, cu puțina lor purtare de grijă peste cei stăpâniți de ei, iar când auzeau că fac Eu un lucru minunat pentru cei necăjiți și apăsați de dureri, gata, se și porneau neliniștiți ca să stârpească adevărul cel despre puterea pe care o arătam lucrând, căci am întâlnit pe orbul cel din naștere orb, iar ucenicii M-au întrebat dacă el sau dacă părinții lui au păcătuit de s-a născut el orb. O, nu, *«nici el, nici părinții lui n-au păcătuit, ci ca să se arate în el lucrările lui Dumnezeu»*, așa le-am răspuns, și le-am zis apoi: *«Trebuie să lucrez aceasta până este ziuă, că vine noaptea și nu se mai poate lucra, fiindcă Eu atât cât sunt în lume Lumină a lumii sunt».* Am vindecat apoi în chip minunat ochii celui orb. Am pregătit tină și am făcut din ea ochi pentru cel orb și ungându-l cu ea l-am trimis la scăldătoarea spălării, iar el spălându-se a văzut, căci avea acum ochi și vedea cu ei.

O, câtă zarvă apoi pe farisei și câtă iscodire ca să afle ei totul cu amănuntul și ca să știe cum să-Mi găsească vreo vină și să nu lase norodul să se minuneze de puterea lucrărilor Mele, și au găsit ei cu cale să spună că Eu calc sâmbăta, și de aceea nu sunt de la Dumnezeu. O, și M-a mărturisit înaintea lor orbul cel vindecat și le-a spus: *«De n-ar fi Acesta de la Dumnezeu n-ar putea să facă nimic»*, dar cei răzvrătiți l-au dat afară spunându-i: *«În păcate te-ai născut tot, și dai tu să ne înveți?»* L-am găsit apoi pe cel vindecat și l-am întrebat: *«Crezi tu în Fiul lui Dumnezeu? El este Cel ce grăiește cu tine acum.»*, iar el s-a închinat și a zis: *«Cred, Doamne!»*

Le-am vorbit apoi fariseilor și le-am spus așa: *«Spre judecată am venit în lume, ca cei ce nu văd să vadă, iar cei care văd să fie orbi, iar voi dacă ați fi orbi n-ați avea păcat. Dar voi ziceți:* „noi vedem”, *și de aceea păcatul rămâne asupra voastră».*

O, fiilor, o, fii ai cuvântului Meu, iată și vremea Mea de azi cu voi, când mai-marii de peste turma neamului român dau să zică despre voi și despre lucrarea Mea cu voi că nu este de la Dumnezeu și că este călcare de lege și de canoane și că e de neluat în seamă puterea cuvântului Meu și că ei sunt cei ce știu, și voi nu sunteți de la Dumnezeu și nici cuvântul gurii Mele, cu care Mă las peste voi ca să fiu cu voi, o, fiilor. O, le trimitem mereu cuvântul și îl vestim peste tot, iar ei nu Mă mărturisesc, ba dau să-i învețe pe cât mai mulți să nu creadă, să nu se apropie, să nu ia în seamă glasul Meu, strigarea Mea de azi după om. O, iată de ce spun Eu că spre judecată am venit și vin în lume, și mulți primesc lumina Mea și primesc vedere, iar cei ce zic că văd, aceia rămân orbi și rămâne asupra lor acest păcat, precum este scris.

O, fiilor, Eu v-am dat vouă credință și de aceea aveți credință. Eu i-am dat orbului ochi ca să vadă, și el a văzut, iar vouă v-am dat credință ca să vedeți cu ea pe Dumnezeu. O, ce minunat este acest dar, pe care Eu l-am pus în voi! Dar de ce nu l-am dat și la cei care zic despre voi că nu e de la Dumnezeu petrecerea Mea cu voi în cuvânt? O, cum să le fi dat celor ce nu tremură înaintea cuvântului gurii Mele? Dacă ei nu-și găsesc plăcerea în Mine, în Cel povestit de ei la cei de sub ei, doar ca să stea ei sub nume de oameni ai lui Dumnezeu, o, cum să-Mi găsesc Eu în ei plăcerea, cum să le dau lor darul credinței? Când ei sunt furii care Mi-au furat căsuța și hăinuța și numele, o, cum să le dau lor acest dar, când Eu nu pot lucra nimic prin ei din cele ale Mele multe și mari lucrări, pe care le am împărțite de Tatăl să le lucrez între cer și pământ, între oameni, fiilor?

O, Eu, Domnul, v-am dat vouă credință, măi fiilor. Aveți grijă mare de acest mare dar, că de voi aveți grijă dacă ascultați așa cum Eu vă învăț. Vai de cei ce caută pricini mari sau mici ca să-și facă rost de necredință în venirea Mea cuvânt pe pământ acum la voi, fiilor! Cei ce au crezut, dar și-au făcut rost de necredință apoi ca să-și caute voile lor și să și le acopere cu necredința, acelora li s-a făcut rătăcirea cea din urmă mai mare decât cea dintâi, o, și cât Mă doare de ei, cât Mă doare când le văd nepăsarea pe care și-o tot hrănesc, și prin care ei dau să nădăjduiască în dreptatea rătăcirii lor!

I-aș întoarce cu bătaie, dar la ce ar folosi aceasta peste necredința lor și statul lor departe de lucrul Meu cel de azi? Îi am cuprinși în cartea de azi a cuvântului Meu cu grăirea Mea cu ei și cu mărturisirea lor scrisă pentru credința lor în lucrările Mele de ieri și de azi, dar ei dau acum să uite că Mi-au fost mărturisitori.

Și iată, zidim acum încă o carte și așezăm în ea de acolo de unde am rămas cu glasul cuvântului Meu, pe care Mi-l scriu pe pământ prin voi, prin cei credincioși, fiilor. O, alte mărturisiri și alți mărturisitori sunt cuprinși acum în cartea Mea cu voi, și vom ridica în sus spre Tatăl cartea și o vom împărți, fiilor, așa cum am împărțit Eu acum două mii de ani pâinea cea înmulțită prin cuvântul Meu de peste pâine și am hrănit mulțimile cu ea.

Mă aplec și vă mulțumesc pentru lucrarea voastră cu Mine ca să zidim cartea, măi fiilor. Iată, cartea a plecat la tipar, iar Eu, Domnul, binecuvintez acum, și trimit spre acolo binecuvântarea Mea pentru lucrul ființei cărții. Binecuvintez lucrul mâinilor celor ce vor lucra la lucrarea aceasta și binecuvintez timpul cel pentru lucrul cărții, iar semnele Mele îi vor însoți pe cei ce Mă sprijinesc acum când dau ființă cărții Mele, ca să Mă împart apoi cu ea, și le vom aduce lor mulțumire pentru sprijin, căci Eu am spus: *«Cine va da un pahar cu apă celor mai mici ai Mei, adevărat spun că nu-și vor pierde plata lor».*

Iată, găsim sprijin pe pământ, așa cum Eu am căutat să fie lucrul cărții și timpul cel pentru lucru, fiilor. Eu sunt Cel ce îl așez pe om ca să Mă ajute el, și nu voi uita ajutorul cel de la el, și iată, Mă scriu în carte și așez în ea binecuvântare pentru tot ajutorul celor ce Mă ajută, iar voi să-i răsplătiți, fiilor, după cum și Eu, Domnul, le voi ajuta lor, căci sunt plin de recunoștință ca un Dumnezeu.

O, vine ziua praznicului Înălțării Mele la Tatăl, vine și se vede în prag, iar Eu vă vestesc vouă că voi cuvânta peste neamul român, o, fiilor. Am cuvântat peste voi acum, iar în ziua sărbătorii Înălțării Mele la Tatăl voi cuvânta peste țară, fiilor, și voi binecuvânta credința românilor Mei, că multă strălucire am pregătită pentru țara Mea de azi, și la care încă lucrez ca s-o așez peste ea, peste țara cuvântului Meu, grădina în care Eu Mă așez cu lucrarea Mea de cuvânt peste pământ.

Fiilor, fiilor, lucrați cu iubire mare la pregătirea praznicului de Rusalii și lucrați toți, măi fiilor. O, nu-i mai am pe toți, că s-au mai desprins, și nu s-au temut de lup când s-au desprins, dar Eu, Domnul, Mă îngrijorez de viața lor, căci sunt Cel ce văd toate. Oaia care iese din țarc, îi miroase apoi lupului de ea și caută lupul prilej să sară pe ea și s-o tragă spre sfâșiere, că o vede răzleață și îi pune în față hrana neascultării de Dumnezeu și o smintește pic cu pic cu cele din afară, și nu mai iese ea ușor apoi din amețeala aceasta, că se învață răzleață și sălbatică de colo-colo, o, și câte lacrimi în cer pentru o oaie rătăcită de țarcul Meu, de turma Mea de azi, de poporul cuvântului Meu și de locașul în care Eu l-am așezat ca să-l am al Meu!

Iată, alunec spre durere grăind cu voi, că Mă uit înapoi cu suspin și văd petrecerea Mea cu voi în tot lucrul Meu din zilele acestea și Mă aleg cu oftat, că rău mai este, măi fiilor, să caute omul la voile lui, la nemulțumirile lui mai mult decât la dragoste și la cele născute din ea!

Dau să vă povățuiesc acum iar și iar pentru toată ordinea cea de toată clipa peste toate ale Mele cu voi aici, peste toată cetatea, fiilor. O, să fie tot timpul curat și ordonat peste toate și la locul lor toate în toată clipa, că e cetatea Domnului aceasta în care voi locuiți. Ziua și noaptea să fie mereu ordonat și curat, și fiecare lucru sau lucrușor să-și aibă locul său frumos pus, iar ceea ce nu-și are locul său, aceasta face să nu mai fie frumos și mereu frumos, fiilor. O, la voi să fie ca și în cer, căci se unește cerul cu pământul aici la voi. Cum e soarele peste pământ, așa să fie locul Meu cu voi aici, așa să fie el de frumos, așa să răsară peste pământ frumosul Meu de aici cu voi.

Credință vă trebuie, credință în tot cuvântul Meu rostit peste voi, și din aceasta va veni putință pentru fapta credinței, pentru slava Mea cu voi în toată arătarea ei, fiilor.

Acum binecuvintez lucrul mâinilor voastre, lucrul trupului, al duhului și al sufletului vostru și armonie la lucru, dar fiți cuprinzători cu mintea și cu inima pentru toate câte sunt de făcut, și cu fapta apoi, fiilor, și vom pregăti praznic de Rusalii.

O, fiți dulci, fiți dulci, fiilor, și fiți calzi cu inima și cu purtarea și cu toată sfințenia prin acestea între voi, iar Eu sunt Cel ce Mă odihnesc în voi și între voi prin ceea ce sunteți și lucrați voi.

O, fiți blânzi și smeriți cu inima, fiilor, căci Eu așa sunt, iar voi de la Mine să învățați și să luați, și cu Mine să vă asemănați, o, fiilor. Amin, amin, amin.

4/17 mai 2015

Praznicul Înălțării Domnului

Cuvântul Domnului pentru neamul român. A intrat în biserică păcatul lepădării de credință. Fățărnicia celor de pe scaunele cârmuirii.

În zi de praznic de Înălțare a Mea la Tatăl, Eu, Domnul Iisus Hristos, sunt plin de cuvânt și sunt plin de dor ca să-l grăiesc, că M-am vestit acum câteva zile că voi grăi cuvântul Meu cel pentru neamul român, și amintesc acestui popor că s-au scurs șaizeci de ani de când cuvântul gurii Mele se face carte pe vatra românească și merge cartea Mea peste pământ și vestește acest timp al școlii cerești, coborâtă din slavă cu Învățătorul ei peste oameni, căci Mi-am ridicat un popor pe care l-am hrănit cu cuvântul gurii Mele în tot acest timp, și l-am așezat să facă voia Mea și să fie el casa Mea, ca să vin cuvânt pe pământ la cei ce cred în minunea acestei vremi, în venirea Mea cuvânt între oameni ca să le spun lor că sunt cu graiul Meu peste pământ și să le aduc lumină, căci am spus la prima Mea venire acum două mii de ani că Eu sunt Lumina lumii, iar acum împlinesc, ca și atunci când lucram peste pământ lucrarea pentru care am venit de la Tatăl trimis, salvarea omului.

Pun masă de cuvânt pe vatra neamului român și chem la masă cu Mine fiii acestui neam, și binecuvintez din dreapta Tatălui grăirea Mea de azi, o, și binecuvintează și Tatăl tot lucrul cuvântului Meu în zi de praznic de Înălțare, zi de amintire sfântă, căci Eu, Domnul Iisus Hristos, precum M-am înălțat, tot așa și vin, și iată, vin pe nori, precum este scris.

O, Tatăl Meu Savaot, vin pe nor de cuvânt, iar Tu ești cuvântul Meu și puterea lui, și aduc Ție în această zi rugă fierbinte și-Ți cer prin ea să fii cu puterea Ta în fiii neamului român așa cum în Mine ești, o, Tată, ca să înțeleagă ei mângâierea și puterea cuvântului Meu de peste ei, că iată, sun din trâmbiță peste ei ca să-i umplu de veghe, că voiesc să-i așez pe ei acum înaintea Ta și să-i umpli Tu de puterea de a birui ei toată primejdia care dă să-i prindă sub ea, căci Dumnezeu le dăruiește lor înțelepciunea cea de sus și trezirea cea pentru

ea și ochi cerești ca să vadă cu ei pe dușman și să se ridice să biruiască și să se izbăvească de strâmtorarea care se tot întinde să-i prindă sub ea, și să le fie apoi primejduită mult izbăvirea lor de sub oamenii minciunii, de sub cei ce pentru viața lor cea plină de plăceri și de trufie pun la umilință acest neam, neamul român, pe care Noi, Tată, îl iubim atât de mult, căci avem pe vatra lui staulul cuvântului Meu peste pământ, cuvântul Meu între oameni, Tată.

— O, Fiule al Meu, Tu ești cuvântul Meu și voia Mea. Binecuvântată să fie lucrarea Mea și a Ta în această zi sfântă în cer și pe pământ, și binecuvântăm acum puterea poporului român și duhul fiilor lui, ca să înțeleagă ei că stă Dumnezeu cu ei în sfat în această zi ca să-i trezească la veghe pentru paza vieții lor.

O, fii români, Eu, Tatăl Savaot, trimit la voi pe Fiul Meu Iisus Hristos, al Cărui nume mare este acum Cuvântul lui Dumnezeu. Voi de El să ascultați, și nu de cei ce dau să vă strivească pe voi pentru voia lor, și întru care Eu nu binevoiesc. O, cum să binevoiască Dumnezeu în cei ce slujesc stăpânitorului acestui veac lumesc? Cum, când ei iubesc minciuna și trufia și răutatea și dorul lor de mărire, de care toți s-au îmbolnăvit, după ce cu nedreptate au luat scaunele din capul țării ca să domnească peste voi și să vă aducă în umilință, o, fii români? Iată, Eu, Tatăl Savaot, trimit la voi Cuvântul Meu, pe Fiul Meu, pe Iisus Hristos Cuvântul, ca să vă fie vouă Învățător în vreme grea, iar voi să ascultați de El, căci Dumnezeu vă voiește vouă izbăvirea și lucrează pentru ea cu tot cerul de sfinți și de îngeri, dar este musai să vă alăturați voi oștirilor cerești cu toată credința în cuvântul Fiului Meu, căci El este Mântuitorul, Păstorul Cel cu crucea, Păstorul oilor Mele. Amin.

— O, Tatăl Meu Savaot, Eu sunt puterea Ta, iar ei sunt puterea Mea, precum Noi suntem puterea lor, Tată, căci Noi iubim aparte între neamuri pe fiii pământului român, țara pe care Tu Mi-ai arătat-o acum două mii de ani și Mi-ai binecuvântat-o să fie ea țara Mea la sfârșit de timp, țara întoarcerii Mele după două mii de ani, și iată, am staul de cuvânt în mijlocul ei, și am popor așezat la veghe înaintea cuvântului Meu când el se lasă peste pământ.

Iată, sunt trimisul Tatălui, căci Tatăl Mă mărturisește și Mă așează la lucru peste neamul român, neamul Meu cel de azi, noul Meu Israel, care păstrează în mijlocul lui datina creștinească lăsată prin apostolii Mei și prin sfinți acum două mii de ani, și iată, dau s-o clatine pe ea cei ce stau așezați acum pe scaun de biserică peste turma neamului român.

O, popor român, o, fii români, sunteți strâmtorați, fiilor, chiar dacă știți, chiar dacă nu știți voi aceasta. Eu, însă, privesc din cer cu sfinții și văd durerea voastră și o înțeleg, chiar dacă voi nu v-o înțelegeți din pricina timpului de acum. O, sunteți amenințați de cei ce stau pe scaunele puterii, iar din partea scaunelor de biserică și a celor așezați pe ele sunteți în primejdie să vă rătăcească ei de credința cea din strămoși, credință care a ținut în viața cea de sus fiii acestui neam până azi, iar azi a intrat în biserică păcatul lepădării de credință, păcatul amestecării cu tot ce voiesc oamenii să însemne Dumnezeu, dar acești oameni, care așa voiesc, sunt oamenii cei vopsiți, sunt cei ce dezbracă pe om de Dumnezeu, ca să fie omul în primejdie apoi pentru viața și izbăvirea lui cea de veci. Dar Eu, Domnul, nu voiesc să vă las în primejdie, și vin să vă vestesc vouă că trebuie veghe mare și sfântă, și trebuie să strigați la sfinți, la strămoși să strigați, o, fii români, căci strămoșii voștri cei credincioși stăruiesc înaintea Mea pentru voi, ca să nu fiți biruiți și trași spre rătăcirea de la credința cea dreaptă, pe care ei au trăit-o cu viața lor înaintea Mea.

O, fii români, nu vă dezbrăcați, nu vă lăsați dezbrăcați de haina de creștin, ci strângeți-v-o bine pe coapse și încingeți-vă pe deasupra cu brâul credinței, ca să nu vă fie cămășuța smulsă de furtuna cea cu fața ascunsă, o, fii români. O, treziți-vă pentru credință și pentru paza ei, fiilor, și fiți credincioși strămoșilor voștri, care s-au jertfit pentru viitorul vostru cu Dumnezeu, nelepădându-se ei de credința cea din sfinți, ori de câte ori au fost puși la încercare de dușmani. Iată, cartea cuvântului Meu cel de azi este deschisă. Luați din ea și învățați puterea credinței. Așa cum mergeți la magazin să vă luați hrană pentru trup și hăinuță de îmbrăcat și tot ce vă trebuie pentru viață, o, tot așa și din cartea Mea să luați, tot ce este nevoie să aveți, și e deschisă ea ziua și noaptea și are în ea cuvântul Meu, are pe Învățătorul Cel din cer peste pământ, și de șaizeci de ani cuvântul Meu învață și cheamă și făgăduiește, și iată-l ieșit la lumină pentru oricine voiește izbăvirea, căci Eu sunt Lumina lumii atât cât sunt în lume, o, și cum să fi stat în cer Dumnezeu-Cuvântul când este atâta nevoie de lumină pe pământ?

O, neam român, Mă fac lumină a lumii pe vatra ta! O, ce mare dar ți-a dat ție Dumnezeu! Voiesc să te curăț de dușmani, popor român. Dau să Mă scutur cu Duhul Meu peste voi, fii români. Vă dau putere și duh cu putere să vă scuturați de cei ce vă voiesc umilirea, fiilor. O, sculați-vă să biruiți cu Mine, căci deasupra voastră s-au așezat și s-au întărit pe scaune dușmanii cei plini de voia lor peste voi, iar voia lor este vrăjmașă vouă și inimilor voastre și libertății voastre și pământului vostru, o, fii români. O, strângeți-vă sub steag de biruință și lucrați cât este ziuă, că iată, vă fură viața și munca, vă fură dreptul la credință și la veghe, vă fură drepturile voastre aceștia care vă stăpânesc acum de pe scaunele de sus, dar voi sculați-vă și biruiți-i pe cei ce fură zi și noapte pe furiș destinul vostru cu Dumnezeu, avutul vostru cel mai scump, căci avutul vostru este Dumnezeu și țara, iar ei nu iubesc și nu vă iubesc, căci numai pe ei înșiși se iubesc aceștia. O, sculați-vă și arătați-le iubirea voastră de Dumnezeu și de țară, căci voi ați văzut pe cei ce v-au înșelat așteptarea, și i-a văzut Dumnezeu că au dat să meargă la biserică numai când au dat să vă înșele că sunt de partea lui Dumnezeu, ca să semnați voi ridicarea lor pe scaune de domnie, dar altfel ei nu merg la biserică nici măcar de ochii lumii, și iată, sunteți în primejdie, fii români, și sunteți mințiți în toate zilele, fiilor, și nu așa trebuie să fie în țara întoarcerii Mele de la Tatăl după două mii de ani de dor și de așteptarea ca să vină acest timp. O, și iată ce găsesc acum în țara pe care Tatăl Mi-a dat-o pentru venirea Mea cuvânt pe pământ între oameni!

Eu, Domnul, am plan ceresc în mână, și după el lucrez, iar tu, țara Mea cea de azi, ești scrisă la Tatăl să fii slava popoarelor și lumină lor, și ești făgăduită de Tatăl să fii munte sfânt, spre care să se îndrepte popoarele și limbile ca să ia lumina Mea, cuvântul Meu din mijlocul tău, și care aduce izbăvire și iubire pe pământ.

O, neam român, balaurul cu șapte capete și cu zece coarne nu se dă ușor răpus, dar puterea Mea îl va birui pe el, precum este scris. Lucrarea lui antichrist dă să te cuprindă sub ea ca să nu mai ai tu pe Dumnezeu de tată, neam român, dar Eu, Domnul, voi triumfa peste orice putere vrăjmașă care stă în calea slavei Mele ca să-l dezbrace pe om de Dumnezeu, de Făcătorul cerului și al pământului și al omului, iar tu scoală-te lângă Mine, neam român, sculați-vă, fii români, ca să biruim

cu puterea Tatălui, iar această putere este în cuvântul Meu de peste voi, fiilor. Luați putere din cuvântul Meu, o, fiilor, căci Dumnezeu este cu voi pe pământ prin cuvânt, și are istorie scrisă pe vatra voastră acum, în acest timp.

Pun înaintea voastră cartea cuvântului Meu, fii români. Luați din ea și mâncați și rămâneți vii, și nu vă dați morții prin nepăsare de Dumnezeu, că iată, iese Domnul în calea voastră ca să vă ajute să biruiți minciuna și pe toți slujitorii ei așezați pe scaunele de sus, și să vă învețe și să vă arate apoi pe cei care iubesc izbăvirea voastră și paza, și apoi mărirea voastră între popoare, căci cuvântul Meu este slava Mea din mijlocul vostru, o, fii români.

Iată, pun semne în calea voastră, căci Eu, Domnul, trezesc duhul vostru și trag clopoțelul, iar voi să tresăriți și să ascultați de semnele Mele, care vă aduc izbăvirea și slava, că vatra voastră este țara întoarcerii Mele de la Tatăl, și precum M-am înălțat la Tatăl după suferința Mea cea de pe cruce, o, tot așa și cobor, precum M-am suit cobor, și sunt cu voi în acest timp, fii români.

O, să nu închizi Domnului ușa, popor român. Ai în mijlocul tău fii veghetori, al căror glas îți fac trezirea și te vestesc și-ți spun cum este primejdia. Aceștia sunt cei care stau de veghe pentru adevărul despre toate câte lucrează din întuneric prin oamenii întunericului, care dau să te țină sub voia lor, popor român, dar tu trezește-te la veghe pentru descoperirea minciunii și a slujitorilor ei, căci tu trebuie să mergi spre mărire, neam român, că a sosit această vreme. Voiesc să strălucească lumina Mea din tine peste popoare, că iată, popoarele stau încordate spre războire, și voiesc să sting setea lor, o, fii români.

În zi de praznic de Înălțare a Mea la Tatăl, și de coborâre a Mea la tine cuvânt, am grăit ție, popor român, ca să te așez lângă Mine și ca să lucrăm noi în mijlocul neamurilor de pe pământ voia Tatălui nostru, iar tu ascultă strigarea Mea la tine și deschide ca să Mă primești și ca să Mă crezi și ca să biruim, căci cuvântul Meu s-a făcut carte în mijlocul tău spre izbăvirea ta, și va striga el peste popoare vestea cea din cer, și vor fi semne pentru încredințare că Domnul grăiește peste pământ și izbăvește pe cei binecredincioși. Amin.

Sfârșesc cuvântul Meu, și împuternicesc fiii neamului român să creadă în Mine, în Cel ce grăiește din ceruri în mijlocul lui.

Așez numele Meu când Îmi sfârșesc grăirea: Iisus Hristos, Cuvântul lui Dumnezeu. Amin.

*

Și acum, fii ai cuvântului Meu care vă crește pe voi ca să fiți voi pârgă de credință și de iubire de Dumnezeu în mijlocul neamului român, o, împărțiți-Mă românilor, măi fiilor, ca să fie ei români ca și voi, că nu toți românii știu să fie români, nu toți românii sunt români, căci ca să fii român trebuie să iubești și să fii blând și bun, și trebuie să ierți și să vindeci, și trebuie să-ți aperi glia și credința și strămunii, o, fiilor.

Iată, în zi de praznic de Înălțare a Mea la Tatăl am venit cuvânt pe pământ și am grăit neamului român, ca nu cumva să adoarmă el când trebuie întețită veghea tot mai mult și mai mult, căci trebuie acest neam să arate neamurilor de pe pământ vitejia lui și credința lui în Dumnezeul lui, și apoi iubirea de țară, o, fiilor, mai ales că țara lui este tărâmul pe care Eu Îmi așez cuvântul celei de a doua veniri ca să-l călăuzesc pe el spre ziua slavei Mele și să găsească neamurile pământului calea, pe care îi strig spre izbăvirea lor, căci Eu sunt Calea, precum este scris, și nu este ea cea pe care oamenii de rea credință dau s-o înființeze înaintea oamenilor și să-i rătăcească pe toți de Dumnezeu, de Cel ce a făcut cerul și pământul și omul.

Acum, fiilor, grăbiți-vă, o, grăbiți-vă cu pregătire mare și dulce pentru praznicul de Rusalii, fiilor, că peste zece zile sărbătorim acest praznic și ridicăm încă o carte, încă o tablă a legii sfinte între cer și pământ. Și precum lui Moise i-am dat tablele legii să le aducă lui Israel, așa v-am dat Eu vouă cartea cuvântului Meu s-o așezați pe pământ și să se împartă ea cu voia Mea din ea, și să se vadă în ea Dumnezeu și calea Lui între oameni.

Voiesc să scap de duhul minciunii neamul român, o, fiilor, căci cei ce stăpânesc peste el sunt servii duhului minciunii, iar tatăl minciunii este diavolul. Așadar, împărțiți peste acest neam în această zi cuvântul strigării Mele, iar Eu voi face să aibă rod cuvântul Meu, iar la sărbătoarea Rusaliilor iar și iar voi grăi și voi striga iarăși trezire la veghe peste neamul român, și în ziua aceea Mă voi bucura cu voi, fiilor, și cu cei ce vor veni la izvor, și voi revărsa prin Duhul Sfânt duh de bucurie și de veselie cu voi, și cu cei din cer la voi, și unii altora ne vom da bucurii, și ce frumos va fi, fiilor, o, ce frumos, așa cum Eu, Domnul, v-am făgăduit vouă, dar aveți de lucrat acum lângă Mine pentru ziua aceea și pentru slava ei, slava Duhului Sfânt, o, fiilor. Amin, amin, amin.

8/21 mai 2015

Praznicul Pogorârii Duhului Sfânt

Cerul este aproape de pământ, iar pământul este departe de cer. Îndemn la neieșire de sub vină. Binecuvântare pentru împărțirea cărții Cuvântul lui Dumnezeu cu încă zece ani de cuvânt.

Sunt deasupra cu cetele îngerești și cu sfinții Mei, iar puterile cerești Ne poartă pe aripile lor până lângă toată iubirea care Ne-a fost pregătită să Ne iasă în întâmpinare, Nouă celor din cer, și vouă, celor ce ați plecat pe cale ca să veniți la izvorul Meu de cuvânt, la praznic de Duh Sfânt aici, în grădinile Mele de azi, unde Eu Îmi am mișcarea și adierea cuvântului Meu peste pământ.

Iată, unii pe alții ne întâmpinăm, iar Eu, Domnul, grăiesc și spun peste cei de aici, și peste cei din depărtări veniți: Pace vouă, pace vouă, pace vouă! În zi măreață de praznic de Duh Sfânt, pace vouă vă spun! Acoperământul de deasupra ne primește și masa este pusă, și nu numai cu pâine ne vom hrăni, căci Duhul Sfânt Mângâietorul Se face hrană dulce pentru voi, și pentru Noi, cei din cer, și Se face iubire de sus peste voi și peste Noi, că suntem la masă toți, iar la masa cea de azi sunt cu noi cete-cete cei ce au adormit până azi, și care au trecut de la moarte la viață și sunt fiii vieții, iar voi le-ați făcut pomenirea, voi, cei de la izvor, care strigați ziua și noaptea la Dumnezeu pentru voi și pentru cei ce au trecut de la voi la Noi, și avem zile de întâlnire aici, căci glasul Meu face această minune, iar aripile puterilor cerești împlinesc voia Mea și a voastră pentru cei din cer, pentru cei înviați de pe pământ, și tainică foarte este lucrarea învierii pe pământ și în cer pentru cei de care Domnul Se îndură după mare mila Sa.

O, pace vouă! Am vestit din vreme această zi măreață și întâlnirea noastră aici, acum. O, ce frumos, ce frumos sus și jos! Ce frumos aici acum, ce frumos! O, ce frumoși sunteți voi, cei care credeți venirea Mea de azi în cuvânt pe pământ,

și câtă măreție vă dă Domnul pentru credință, fiilor! Mare este taina credinței și mari sunt pe pământ, și în cer apoi cei ce cred pe Dumnezeu și de la Dumnezeu!

O, nu vă este greu să credeți, fiilor? Vă întreb aceasta cu suspinul din Mine pentru cei cărora le este greu să creadă de la Dumnezeu, și de la voi pe Dumnezeu, că iată, cerul este aproape, aproape de pământ, dar pământul este departe, departe de cer, departe de Dumnezeu. Eu, Domnul, sunt aproape, atât de aproape de om sunt, dar omul este departe, departe de Mine, și nu poate să creadă că Eu sunt aproape de el și-i văd faptele, și-i văd pornirile inimii și-i văd depărtarea lui de Dumnezeu, și greu îi este omului să creadă pe Dumnezeu pe pământ lângă om!

O, iată ce vă spun: Când sângele stă, și nu mai merge prin trup înăuntrul omului, moare omul, îi moare trupul și se întâlnește cu Dumnezeu, pe Care L-a crezut sau ba în viața lui de pe pământ. O, așa este și cu credința. Când ea nu este sau nu mai este înăuntrul omului, e ca un mort omul, sau moare odată cu credința lui, îi moare credința și se întâlnește cu diavolul, că nu ajunge altundeva cel care nu are sau nu mai are în el credința cea pentru Dumnezeu. Și iată ce vă mai spun: vine dragostea, vine de la Dumnezeu la om dragostea, dar numai credința îl poate duce pe om la Dumnezeu, căci dragostea vine din cer spre om, iar omul se duce prin credință la Dumnezeu, și iată calea care îl duce pe om spre Domnul.

O, unde lipsește credința e totul numai ruină, totul se clatină de la locul lui, totul se cutremură și cade, și nu știe omul de ce cade mereu, de ce e necăjit mereu. Nimic nu poate să unească cerul cu pământul decât credința, măi fiilor. Stau de vorbă cu voi în zi de sărbătoare de Duh Sfânt și vă spun cuvinte mari. O, nimic nu poate aduce mângâiere pe pământ ca și credința, fiilor. Când oamenii se cred că știu și că au știință multă, aceasta îi depărtează de calea spre Dumnezeu, dar credința îi poate reîntoarce pe cale cu Mine pe cei ce o aduc în ei ca să odrăslească ea și să mângâie acolo unde nu mai este nădejde. Un popor fără de credință cade sub robie, căci fără Dumnezeu nu este odihnă, o, fiilor. O, cât de dulce vă spun Eu, Domnul, că fără Dumnezeu totul e nimic pentru om.

Glasul Duhului Sfânt, el este cel cu care Eu vă mângâi pe voi, și pe cei din cer în această măreață zi de sărbătoare pentru Duhul Sfânt Mângâietorul, o, și ce frumos, ce frumos la voi acum, și în văzduhul cel de deasupra aici! Ce frumos este statul cetelor cerești acum, și cât au așteptat această clipă, că au auzit oștirile cerești cuvântul Meu când Eu v-am spus să pregătiți această zi și acest frumos de jos și de sus, fiilor purtători de Dumnezeu și de oaspeții din cer și de pe pământ aici la voi, aici, unde se întâlnește cerul cu pământul prin darul credinței și prin cuvântul care dă viață, care dă mișcare lui Dumnezeu și cetelor de sus, cu care El Se poartă! O, nu se suie la mintea voastră bucuria și mângâierea celor din cer, de la credința celor ce cred pe pământ pe Domnul și lucrările Lui și ale sfinților Lui! Chiar dacă sunt încercați pe pământ cei ce cred, aceasta îi ridică și mai mult spre aplecarea lor înaintea lui Dumnezeu, Care a suferit pentru om, căci omul a căzut prin nesupunere și s-a păstrat în cădere de atunci și până azi, și a suspinat Domnul pentru căderea omului și tot suspină după fiecare om care nu-și privește vina ca să vină cu ea înaintea Mea și să ceară izbăvire și să creadă că Eu sunt Izbăvitorul omului și Milosul Care îi dă lui salvarea de sub greu.

Mi-e dor să vă grăiesc, Mi-e mare mângâierea când vă grăiesc. M-am făcut Fiul Omului ca să Mă fac frate cu omul, dar cine va fi asemenea Mie în nori, și cine se va asemăna cu Domnul între fiii lui Dumnezeu? Dar Mie Îmi este dor după om, după cei de pe pământ Mi-e dor, și vreau să stau în sfat cu ei și să fac din ei dumnezei, precum este scris, și de aceea vin cu glasul Meu peste pământ după om, și Mă dau lângă cei care au credință, ca să Mă bucur de la ei și să le dau lor bucurie, și să fie ei popor al lui Dumnezeu pe pământ, popor de fii credincioși, pe care Eu să Mă sprijin, și pe care Eu să-l sprijin, căci scris este că: *«ochii Domnului sunt spre cei ce se tem de Dânsul, spre cei ce nădăjduiesc în mila Lui, care îi izbăvește și îi hrănește»*.

O, așa voiesc Eu, Domnul, neam român, așa voiesc să te miluiesc Eu pe tine, și de aceea vin mereu cuvânt pe vatra ta și te strig îndelung, ca să Mă auzi când te strig și să te ridic spre ascultare, că Eu voiesc ca tu să dăinuiești și să-Mi fii Mie popor acum, la venirea Mea cuvânt pe vatra ta, și pe vecii apoi. O, cât te strig și cât aștept ascultare să-Mi dai! Eu, Domnul, te dăruiesc cu credință ca să ai spre Mine credință și să se suie ea spre Dumnezeu, așa cum dragostea Mea coboară la tine din cer ca să te învețe ea calea pe care Eu vin după tine ca să te scap de cele ce dau să te strivească pe pământ și să-ți întunece cărarea și căutarea. O, nu uita, nu uita, neam român, că Eu am spus prin glas de Duh Sfânt că-Mi găsesc plăcerea în cei ce tremură la cuvântul Meu. Cum adică tremură aceia? Aceia nu-L dau la spate pe Domnul, nu dau la spate cuvântul Lui și împlinirea cuvântului Lui, ci, din contra, Îi dau Domnului întâietate ca niște ieșiți din minți pentru cei din jur care văd mersul lor cu Mine și după Mine pe pământ și viața lor cu Mine, nedespărțiți de Mine stând, ochi și urechi fiind ei pentru cuvântul Meu de peste ei, căci cei ce nu împlinesc cuvântul Meu cad în robie. Și cum cad? Cad în voile lor, cad în păcat pentru voia lor, că nu-i păcat mai mare pentru om ca și acela când lasă el voia Mea ca să slujească voii lui și despărțirii lui de Mine, pentru care în multe păcate cade apoi. Dar Eu l-am învățat pe om să Mă aleagă iar și să stea cu Mine și să nu Mă părăsească pentru nimic și pentru nimeni pe lume apoi, și să nu-Mi scoată ochii pentru pricinile lui, așa l-am învățat, și să stea înaintea Mea umilit și mulțumit ca un păcătos iertat, ca unul căruia i se iartă mereu toate ale lui multe slăbiciuni, pentru care el să se roage la mila Mea, așa l-am învățat pe om.

O, fiilor, vă învăț pe voi statornicia cu Mine, nedespărțirea de Mine, că mult plâng după mulți care M-au urmat și M-au crezut, și M-au lăsat apoi și s-au dus cu lumea și s-au înecat în ea, în umbletul prin lume, unde nu mai pot să stea în voile Mele, de vreme ce n-au putut cât au stat lângă Mine să ia seama să nu cadă, și iată, din cauza îngâmfării cade omul, și tot din cauza îngâmfării nu-și mărturisește păcatele, ca să iau Eu de pe el apoi vina cea de la păcat.

O, fiilor, o, fiilor, veniți la Mine să vă învăț umilința inimii. Fiilor, fiilor, sub vină să vă băgați cât mai mult, dar să nu căutați să ieșiți de sub vină în ochii celor ce vă învinuiesc sau vă apasă cu vină, că nu voi trebuie să faceți aceasta, ci Dumnezeu, dacă voiește El să vă curețe vina și să vă aflați apoi curați de ea înaintea Lui și nu înaintea oamenilor, căci omul este plin de trufie pentru el însuși înaintea altui om.

Glasul Duhului Sfânt este glasul cu care vă învăț Eu pe voi. O, câtă adiere de Duh Sfânt aici, acum peste voi! O, ce frumos, ce frumos se poartă mângâierea Lui spre voi! Iar voi fiți umiliți și bucurați-vă cu umilință, fiilor, ca să aveți mereu mângâierea Duhului Sfânt peste voi. Ați venit la izvor și v-am întâmpinat cu dor, că-i mare dorul Meu. Mă ușurez de greul

lui când pot să-l mai pun jos, când pot să Mă întâlnesc cu voi aici și să vă grăiesc.

Am chemat la sânul Meu pe cei ce-Mi sunt săteni aici, lângă staulul Meu de fii credincioși venirii Mele de azi cuvânt pe pământ. O, Mă doare răceala sătenilor Mei de aici, și i-am chemat pe ei să vină să Mă întâlnesc cu ei în sărbători și să-i deprind cu bucurii din cer coborâte, și care rămân pentru veșnicie apoi. Mi-e dor să-i știu că umblă ei pe urmele Mele și că știu să poată așa. Mă doare viața lor cea fără de Mine în îndeletnicirile ei. Aș vrea să-i învăț duhul rugăciunii care-i izbăvește de toată încercarea pe cei ce Mă iubesc pentru voia Mea în ei. Aș vrea să-i învăț dreptatea și răbdarea și viața Mea cea săracă de bunuri pământești. Le-aș da lor de mamă și de tată pe mama și pe Tatăl Meu, de Care ei să asculte așa cum ascult Eu ca un fiu. O, câte le-aș mai da lor! Le-aș da apoi duhul mărturisirii venirii Mele cuvânt în sat la ei și i-ar ferici pe ei toți oamenii. O, cine s-ar mai asemăna cu ei între fiii oamenilor?

O, sunt plin de daruri. Am brațele pline de daruri. Voiesc să împart daruri oamenilor. Veniți la Mine, voi, fii ai oamenilor! Mi-e dor de voi, fiilor. Vă dau și vouă dor după Mine. Vin la voi de la Tatăl Meu cuvânt pe pământ ca să fiu frate cu voi și să vă fac fii ai Tatălui Meu, precum Eu sunt, fiindcă Îl ascult.

O, sunt plin de Duhul Sfânt mai mult decât acum două mii de ani, când împărțeam atâta mângâiere celor îndurerați și plini de slăbiciuni de trup și de suflet și de duh. Veniți să vă dau daruri, fiilor! Veniți, că Eu vin! Vin din cer pe pământ și Mă fac cuvânt peste fiii oamenilor ca să audă ei glasul Meu și să creadă pe Cel ce vine cu norii, precum este scris.

O, ce frumos, ce frumos! Coroane de îngeri și cete de sfinți sărbătoresc cu Mine aici în zi de praznic de Rusalii în mijlocul neamului român, unde Eu Îmi am staulul cuvântului Meu, și pe poporul Meu de azi la izvor.

Nu Mi-aș mai sfârși cuvântul și M-aș tot deșerta cu el, dar iată zi măreață! Ridicăm în sus spre Tatăl încă o carte, și am așezat în ea cu voi încă zece ani de cuvânt și am legat-o în copci, și o vom împărți, fiilor. E sărbătoarea de Rusalii și sărbătoarea cărții cuvântului Meu în aceeași zi de sărbătoare, iar Eu, Domnul, voi sta în sfat cu voi și vă voi mulțumi pentru lucrul vostru cu Mine pentru cei de pe pământ, care n-au mângâierea pe care o aveți voi de la Mine atât de mult, fiilor. Împărțiți așadar cartea Mea, cartea în care Eu Mă scriu cu voi pe pământ, și binecuvântată să fie lucrarea de împărțire a cărții, și să aibă rod cartea Mea în cei ce o vor avea pe masă și vor lua din ea hrana cea din cer, mană de sus pentru viața omului.

Binecuvântați să fiți voi, cei care Mă împărțiți și binecuvântați să fie cei ce Mă primesc de la voi! Vă binecuvintează pe voi pe toți oștirile din cer, puterile cerești, fiilor. E sărbătoarea de Duh Sfânt cu Mine între voi. Fiți plini de Duhul Sfânt Mângâietorul din unul în altul și fiți frumoși ca Dumnezeu, nu ca omul, o, fiilor, căci omul nu este deprins cu inimă curată față de Dumnezeu și de om.

Ploaie de mângâiere presar peste voi acum, peste toți cei de sub acoperământul de aici. Nu uitați de dor. Din sărbătoare în sărbătoare Mi-e dor. O, Mi-e dor să petrec cu voi și să Mă mângâi că vă am o clipă aici. Sunt nemângâiat, și de aceea Mi-e dor și de aceea vă caut cu dor. Rămân cu voi și după ce sfârșesc glasul Meu de peste voi, rămân cu voi, fiilor. Amin.

Vă binecuvintez acum cărarea spre casă, vouă, celor ce ați venit pentru Duhul Sfânt Mângâietorul aici, la izvor. Îngeri călători vă dau mereu pe cale, ca să vă mulțumesc pentru pașii voștri spre staulul Meu de cuvânt. Eu vă sunt mângâiere, Eu vă sunt putere și mângâiere. Pace vouă, pace vouă, pace vouă! Amin, amin, amin.

18/31 mai 2015

Sărbătoarea sfinţilor împăraţi Constantin şi mama sa, Elena

Îndeletnicirile lui să nu-l oprească pe creștin să fie cu Domnul. Ce înseamnă creștin.

În zile de sărbători creștinești Eu caut spre voi, fiilor, caut ca și omul de pe pământ, care în sărbători se adună cu cei din familia sa și-și spun unii altora toate, și se pune la masă toată familia și se face petrecere, și merg apoi toți la lucru, fiilor, că vin zile de lucru apoi, și fiecare se duce la lucru unde-și are slujba sa de zi cu zi. O, așa caut și Eu după ai Mei, și-Mi grăbesc venirea Mea la ei în zile cu sărbători și le dau lor pe cele ale Mele și pun masă cu ei, și vin ca un oaspete la voi și vă aduc mereu de la Mine, că așa este și pe pământ cu cel ce se duce în casă la un prieten sau la un frate, că acesta duce cu el un cadou, o carte, o floare, o bucurie îi face celui spre care se îndreaptă, și numai apoi petrec împreună cei ce se întâlnesc.

O, fiilor, Eu, Domnul, vin din cer când vin la voi, și dau să locuiesc în voi cu toți cei din cer, ca să nu se mai cheme că vin la voi, și să însemne altceva masa Mea cu voi. O, fiilor, îndeletnicirile voastre nu trebuie să știrbească sau să oprească statul Meu cu voi și lucrul Meu cu voi, căci voi aveți mereu nevoie de Domnul, iar Domnul are mereu nevoie de voi, numai să înțelegeți toți această mare taină a Mea cu voi și lucrarea ei.

E zi de sărbătoare între cei din cer în această zi. Au cetele cerești sărbătoriți pe împărații creștinilor Constantin și Elena, mama împăratului, de care el asculta ca un fiu. Le dau lor bucuria de a grăi de lângă Mine în ziua lor de serbare între sfinții Mei, că mare dor au sfinții Mei după cei de pe pământ, atât de așteptați de sfinți să lucreze cu ei între pământ și cer, căci sfinții sunt în toată vremea lucrători din cer pentru cei de pe pământ, o, fiilor. Le dau lor, așadar, rând pentru cuvântul lor lângă cuvântul Meu și înmiresmăm sărbătoarea lor cu mirul binecuvântării Mele, prin care Eu, Domnul, îi ung pe ei spre lucrul cel sfânt acum, spre cuvântarea lor peste voi și peste pământ. Amin.

— O, mare ești între sfinți și minunat Tu, Împărate Doamne! Împăratul împăraților și Domnul domnilor ești Tu, și Te-ai înălțat la acest scaun prin umilința Ta cea jertfitoare, prin marea Ta milă de cei mici și de cei mari, pentru care Tu ai murit pe cruce ca să înviezi apoi și să dai învierii început, și sfinților Tăi sculare, așa cum s-a întâmplat în ziua învierii Tale când mulțime de sfinți s-au sculat și s-au arătat mergând prin cetatea Ierusalimului, stând de vorbă cu cei mici și cu cei mari ai poporului Israel, din mijlocul căruia ei au plecat când s-au mutat din trup.

O, slavă Ție pentru mila Ta de noi, căci harul Tău ne-a făcut creștini, împărați creștini, Doamne! O, mare este taina și inima de creștin, Doamne, și atât de puțin înțeleg creștinii această taină, Învățătorule Doamne! Cum să facem să înțeleagă neamul creștinesc de pe pământ minunea aceasta: omul creștin, Doamne? O, nu toți românii sunt români, așa s-a scris

în cer acest cuvânt, iar acum mai scriem încă un cuvânt, fiindcă eu scriu în ziua aceasta în cer cuvânt adevărat și spun: o, nu toți creștinii sunt creștini. Să se audă pe tot pământul acest adevăr de pe pământ! Creștin înseamnă om cu credință și cu jertfă și cu căință în toată vremea, și în fiecare zi această lucrare, ca nu cumva să se șteargă din zilele omului creștin lucrul căinței, lucrul întristării pentru păcatele lui. Cel ce este creștin, să nu se bizuie pe vreo faptă creștinească pe care o mai face, dacă el nu are duhul căinței în toată vremea vieții lui. Duhul căinței este lucrarea care-l face și îl ține creștin mereu pe cel ce se știe creștin. Duhul căinței pentru păcate îl ține gata pe creștin pentru orice lucru sfânt și orice lucrare a împărăției cerurilor pe pământ. Nu numai să ai viață de creștin pentru tine, creștine, ci să și fii gata să vezi dacă nu cumva are Domnul vreun lucru de împlinit cu tine, și să te găsească El gata pentru El și pentru lucrul Său, așa cum în vreme de război ostașii se adună pentru luptă la chemarea comandantului de oaste.

O, eu am fost împărat pe pământ și mi-a trimis Hristos de lucru și am lucrat pentru El și pentru cei care-L iubeau pe El pe pământ, și am fost răsplătit în cer pentru lucrul adus Domnului în vreme de durere pentru El și pentru ai Săi de pe pământ.

Creștin înseamnă să crezi că totul vine de la El și să înțelegi aceasta, și să nu închizi Domnului ușa când bate ca să-I deschizi, ci, din contra, să fii gata în toată clipa să-L servești pe El, pe Cel ce a făcut cerul și pământul și omul, căci El are lucrul Său pe pământ tot timpul.

O, iată, nu sunt creștini creștinii, de vreme ce nici maimarii de peste ei nu sunt creștini cu inima din ei și cu credința și cu fapta credinței, și mai degrabă cei mărunți sunt mai mult decât cei mari creștini cu frică de Dumnezeu, că fără frică de Dumnezeu nu poate nimeni să aleagă de cale a sa pe Domnul. Când Domnul m-a cerut să-I lucrez, eu I-am lucrat, dar mulți s-au dat atunci mai creștini decât creștinii, iar păcatul fățărniciei a căzut peste mulți dintre cei cu vază între oameni, vrând ei să fie în față ca după o ispravă de toată ziua, dar n-au căutat aceștia să fie creștini cu inima și cu fapta, ci numai cei adevărați cu inima au avut parte de izbânda cea de la Dumnezeu, o, și câtă erezie era pe pământ în vremea aceea!

Iată, dacă nu este luptă pentru lumină, sau dacă dau să lucreze pentru lumină cei fără de lumină în ei, nu este lucrul cel creștinesc pe pământ, o, nu este, așa cum nici în vremea aceasta nu este, decât prin cei ce ard după Domnul și după dreptatea Sa, care nu mai încape pe pământul cel plin de fărădelegi ale oamenilor.

O, nu toți creștinii sunt creștini, Doamne! Aceasta este durerea Ta cea mare cât spinii de pe fruntea Ta, care atâta durere Îți făceau, și nu-i durere pe pământ mai mare ca aceea de pe fruntea Ta încoronată cu spini de mâinile fiilor lui Israel, poporul Tău de atunci, iar azi Te umplu de suspin fiii neamului creștinesc de pe tot pământul, Doamne, toți cei botezați în numele Tău, dar care nu au peste ei învățătura sfințeniei, legea cea pentru sfinți, pentru creștini, Doamne, iar pe Tine Te doare, că Tu i-ai învățat pe ai Tăi să se păzească de fățărnicie, să fugă de aluatul fariseilor, care este fățărnicia.

Eu mă aplec cu mulțumire pentru bucuria mea de azi în mijlocul sfinților Tăi, și am lucrat dreptatea Ta în ziua mea de sobor între sfinți, iar Tu ești Cel ce poți să ridici rod pe pământ din grăirea mea peste cei ce se știu creștini fără să fie dreptatea Ta și pacea Ta între Tine și ei. Mama mea împărăteasa, plină de iubire pentru Tine a fost ea, și mult Te-a mângâiat, mărturisindu-Te prin lucrarea cea pentru Tine și pentru crucea Ta, și pentru slava care Ți-a adus-o și a așezat-o pe pământ spre mărturia Ta. Ea stă de-a dreapta mea și-Ți cinstește iubirea și se apleacă sub ea în cer și pe pământ, că am venit la Tine mărturisindu-Te, lucrând pentru Tine, Doamne, și a rămas între oameni lucrul nostru cu Tine și ne-a rămas pomenirea de atunci și până azi. O, slavă Ție pentru toate câte Tu așezi și lucrezi pe pământ pentru mărirea Ta! Împărat al împăraților și Domn al domnilor, aceasta este mărirea Ta între cei din cer, și ne rugăm Ție să aduci și pe pământ această mărire a Ta, a Ta și a sfinților Tăi, care Te-au iubit pe pământ. Amin.

— O, slava Mea este și a voastră, că pe pământ ați umplut cerul de rod, că Mi-ați lucrat, și sunteți slava Mea în cer și pe pământ, fiindcă ați lăsat urme pe pământ, ați lăsat mărturisirea cea despre Mine, o, fii credincioși.

O, iată de ce trebuie credință în creștini! Cei ce vor să lase urme sfinte pe pământ, acelora le trebuie credință și multă lucrare de mărturisire a Mea și a lor, iar apoi să fie ei fiii patriei cerești și să vină între cetele de sfinți și să lucreze cu Mine pe mai departe peste pământ, că mult lucru are Domnul de așezat pe pământ, și iată, vin cu sfinții Mei și lucrez cât nu se suie la mintea omului de rând atâta lucru cât pun Eu pe pământ cu sfinții Mei, cu cei ce M-au slujit pe pământ, și apoi în cer.

Fiilor, fiilor, ca un Părinte recunoscător, Eu, Domnul, Mă aplec și vă mulțumesc vouă pentru truda cu care ați așezat înaintea celor din cer și a celor de pe pământ veniți la izvorul Meu de cuvânt sărbătoare de Rusalii, fiilor. S-a ivit neputință multă peste voi înainte de sărbătoare, după ce Eu v-am așezat să pregătiți sărbătoarea Duhului Sfânt. Și dacă am văzut aceasta, am trezit numaidecât puterile cerești și am suflat cu Duhul și am așezat din cer, cu cei din cer am așezat cu putere toată slava sărbătorii și am pus-o gata făcută peste voi ca s-o așezați în fața oaspeților veniți lângă voi din cer și de pe pământ, și am trecut cu slavă mare această probă, această sărbătoare sprijinită din cer cu tot frumosul ei.

O, fiilor, poate Dumnezeu. El poate totul după voia Sa, dar și slugile Sale trebuie să poată, căci vinul trebuie să fie pus în vas ca să fie vinul, iar dacă nu este vasul nu este nici vinul.

Mulțumire aduc Tatălui pentru slava zilei de Rusalii, că a stârnit Tatăl pe Duhul Sfânt și a suflat El cu puterea Sa și Și-a pregătit slava sărbătorii Lui, iar voi ați primit-o, și s-a așezat ea înaintea oaspeților de sus și de jos, fiilor. O, cât aș vrea să vă am mai cu putere în voi aici, unde Îmi am Eu cetatea Mea și locul Meu de lucru peste pământ! O, cât aș vrea să pot în voi, să pot mai mult, și să vă pot răsplăti după trudă, fiilor! A fost minunat la sărbătoare și am hrănit cu ea suflete însetate de dor. Cine este cel însetat de dor pentru cele de aici? Este cel plin de credință pentru tot ce aduc și fac Eu, Domnul, prin acest loc ales să fie al Meu și al lucrului Meu de peste voi și al râului Meu de cuvânt, fiilor.

Eu, Domnul, stau de vorbă cu voi acum, în a treia zi, după ce a trecut sărbătoarea cea cu strângere la izvor, și Mă strâng cu voi în Duhul Meu ca să grăiesc cu voi, fiilor. Pe toți cei care au fost la sărbătoare i-am așezat la locurile lor cu însoțire de îngeri și cu slavă. Pe cei din cer i-am așezat la locul lor de slavă, iar pe cei de pe pământ i-am condus cu îngerii întru ale lor, plini de gândul pentru cele de aici și plini de credință în lucrările Mele tot mai mult și tot mai mulți, iar pe voi vă așez acum înaintea Mea și stau de vorbă cu voi,

fiilor, în această zi de sărbătoare de sfinți.

Nu dau deoparte vestea cea pentru venirea sărbătorii duminicii tuturor sfinților, sărbătoare care urmează să vină, și când voi avea aici masă de cuvânt cu voi și lucru sfânt cu sărbătoare și cu toți sfinții Mei. Binecuvântată să fie sărbătoarea care vine, și va purta ea lucrul ei și taina ei, iar Eu voi fi cuvântul ei, cuvântul sărbătorii cea pentru toți sfinții Mei, o, fiilor. Amin.

21 mai/3 iunie 2015

Duminica întâi după Rusalii, a Tuturor Sfinților

Măreția zilei de sărbătoare a tuturor sfinților în cer. Apropierea zilei de biruință a Domnului și a sfinților Lui împotriva satanei. Rugăciunea sfintei Virginia pentru poporul cuvântului.

Cobor cu cetele de sfinți deasupra cetății cuvântului Meu din mijlocul neamului român, că e sărbătoarea lor, și sunt ei în alai cu multă măreție în ziua aceasta și trec prin fața tronului Domnului cete-cete atâta de frumos, și e mare bucuria lor în ziua lor de serbare laolaltă toți, și se înfățișează rând pe rând, aducând Domnului iubirea lor și toată mărirea.

O, dacă pe pământ e atâta de măreț când în fața comandantului de oști trec rânduri-rânduri cetele de ostași ai țării în zi de sărbătoare pentru țară, și-și îndulcesc de la ei privirea și gustul inimii toți cei care se adună să vadă această măreață frumusețe și ordine atât de așezată, o, cu cât mai mult măreți sunt cei din cer, oștirile cerești, unde este numai și numai slavă de nedescris, și trec rânduri-rânduri în ziua lor de slavă cetele de sfinți pe dinaintea slavei Domnului, și iată serbarea tuturor sfinților Mei, cu care Eu, Domnul, cobor în această zi și merg înaintea lor între cer și pământ, și se cutremură vrăjmașii cei din iad cu toate cetele lor când văd pe Domnul Biruitorul cu cetele Sale triumfând sus și jos, aducând tot mai aproape ziua cea mare și cântările ei de biruință asupra războiului dat de satana sfinților Domnului.

O, pace ție, popor al cuvântului Meu! Ai venit la izvor și ne-am adunat în grădină și e plină grădina de slavă și de sfinții Mei în cete-cete, și iată de ce am pus Eu acestei grădini nume de grădină a întâlnirii între mărgăritarele din jurul grădiniței cuvântului Meu, cu care Mi-am început acum douăzeci și cinci de ani așezarea pe pământ a cetății Domnului, cetate de Nou Ierusalim pe vatra neamului român, după zece ani de la ridicarea între sfinții Mei a trâmbiței Mele Verginica, cea în care Eu, Domnul, Mi-am așezat sălaș și cale ca să vin cuvânt pe pământ acum, la sfârșit de timp, și să împlinesc așa Scriptura venirii Mele cu sfinții în zeci de mii și să-Mi scriu pe cer și pe pământ numele Meu cel nou și cel mult: Cuvântul lui Dumnezeu, pe care atât de puțini îl înțeleg, căci el se face râu de cuvânt pe pământ, și aduce cu el tot ce este în cer.

O, în ziua aceasta de slavă Eu merg înaintea oștirilor de sfinți cu trâmbița Mea Verginica, cea care a avut ziua ei de naștere pe pământ în zi de duminică, ziua tuturor sfinților, așa cum Eu, Domnul, am hotărât pentru ea, iar acum ea cuvintează de lângă Mine și se face purtătoare de cuvânt dintre sfinți, și iată cuvântul ei:

— O, Tu ești cuvântul meu, Doamne și Stăpân al oștirilor cerești! Tu ai grăit peste pământ prin gura mea douăzeci și cinci de ani, Doamne, și Ți-ai împlinit venirea Ta și lucrul Tău cel mult în vreme de mare dușmănie asupra Ta și a mea din partea celor ce se credeau mari peste oameni, și se ridicau ei să-și păzească drepturile și se păzeau de mine și de Tine și mă asupreau pe mine pe pământ și mă dădeau la chin și la umilință multă, ca nu cumva să se clatine de pe scaune statul lor peste oameni cu viața lor cea depărtată de voia Ta pe pământ înaintea oamenilor, chiar dacă în numele Tău aveau ei scaune și domnie peste oameni.

O, mă aplec înaintea Ta între sfinți, și am acum cu mine ceata cea venită între cei din cer din mijlocul poporului de pe pământ, hrănit cu cuvântul Tău, Doamne, și cu care eu lucrez în cer și din cer înaintea Ta pentru cei de pe pământ și pentru izbânda Ta pe pământ, ca să vină slava Ta, Doamne, și ziua Ta de slavă, când sfinții Tăi vor fi numai ochi și se vor bucura nespus și-și vor astâmpăra dorul, căci Tu ești Cel dorit cu toată biruința Ta cea de la sfârșitul luptei, Doamne.

O, e plină de slava Ta și a sfinților Tăi grădina întâlnirii Tale cu cei de pe pământ ai Tăi când vii cu sfinții, Doamne slăvit! În ziua aceasta avem popor adunat la izvor și voiesc să-i dau sfaturi sfinte poporului cuvântului Tău și să știe tot mai mult că trebuie să fie el rod împlinit al cuvântului gurii Tale, cu care Tu îl hrănești ca să crească el așa cum vrei Tu să fie el, Doamne.

O, îți amintesc ție, popor al Domnului, de cuvântul Său cel scump când El a spus: *«Fericiți cei blânzi, că aceia vor moșteni pământul, și cerul apoi!»* Fiilor, fiilor, să știți că viața voastră și faptele ei ar fi să fie pornirile cele bune și sfinte ale celor ce se vor naște din lucrul Domnului cu voi, iar aceasta să vă îndemne pe voi să fiți ca Domnul, fiilor.

O, măi fiilor, vă mai învăț să nu uitați că Domnul v-a povățuit cum să lucrați pentru cei ce dau să iubească și să caute cu această cale pe care merge Domnul cu voi. O, nu vă grăbiți după voia omului până nu veți afla de purtarea lui cea de până atunci cu cei apropiați lui. Când cineva îți dă mâna să-ți fie aproape, o, ai grijă, fiule, ca nu cumva să ridice apoi acela mâna sa împotriva ta și să te lovească cu ea și să-ți clatine pacea și să îndurereze mersul tău cu Domnul și să îndurereze pe Domnul.

I-aș învăța și pe cei ce dau să plece pe calea aceasta mântuitoare și i-aș sfătui încă de la început să nu ia în seamă greutățile și greul acestui drum, ci numai ceea ce vor afla la capătul drumului, dacă vor rămâne tot timpul pe acest drum, că altfel dacă vor lucra, Îi vor face Domnului lacrimi și cunună de spini. O, cât de mult trebuie să deprindă și să lucreze ca Domnul cei ce pornesc pe această cale măreață și scumpă, căci scumpă este și plata celor ce vor putea străbate până la capăt calea aceasta! Cei ce sunt și cei ce vin pe calea cuvântului Domnului ca să-I fie Lui popor, aceia trebuie să se poarte mereu, chiar și când sunt singuri, ca și cum ei sunt priviți de mulți, mulți ochi, căci altfel este mincinos față de Dumnezeu și față de semeni cel ce voiește să vină să umble în lumină.

O, fiule care iubești pe Domnul, vezi dacă-L iubești, că mereu trebuie să te dăruiești și să dăruiești, iar dacă nu ai ce să dăruiești, dăruiește din inima ta, că fără să dai nu ești copil al Domnului și al poporului Domnului. O, ai grijă de duhul cel mereu fierbinte al frăției și al lucrării frăției, și bate bine și mult această cărare, căci cărarea nebătută se astupă și nu mai este apoi.

O, fiți smeriți și blânzi ca Domnul, iar duhul umilinței să vă ajute la această împlinire, și veți sta înaintea Domnului mereu, mereu cu așa putere sfântă, cu fapta, nu cu vorba, căci vorba cea multă greșește mereu prin toate cele câte nu trebuiesc vorbite, măi fiilor.

O, e mare slava sărbătorii de azi, iar eu stau înaintea Domnului cu cei din cer popor al meu și cerem Domnului pentru poporul cel de pe pământ al meu și al Domnului:

O, dă-le, Doamne, purtare ca a Ta să aibă cei ce Te iubesc și vin spre împlinirea voilor Tale, căci după purtarea lui cu cei aproape lui se află și se cunoaște omul cum este, și iată, trebuie grijă și trebuie îndatoriri împlinite apoi, căci nimeni nu ajunge bine decât făcând bine.

Eu sunt plină de fericire că am grăit poporului Tău și al meu, iar Tu ești Cel ce îl hrănești pe el cu cele de la Tine ca să crească el cât Tine, Doamne.

Îți dau slavă dintre sfinți în ziua aceasta când se sărbătorește în cer duminica nașterii mele pe pământ, o, Doamne. Cei care citesc istoria și cartea cuvântului Tău văd în ea povestea mea cu Tine și știu apoi toate, știu de la Tine și de la cei din cer, iar eu acum m-am scris lângă Tine și am cuvântat în această măreață zi de sărbătoare pentru sfinții Tăi. Duhul meu este cuprins în Duhul Tău, ca și pe pământ cât am stat, și mă aplec înaintea slavei Tale și a sfinților Tăi și Te rog cu dor și cu lacrimi, ai grijă de poporul cuvântului Tău și vezi pe fiecare! Pe unii să-i întărești în lucrările Tale, pe alții să-i îndreptezi mai mult spre voile Tale, în timp ce pe cei căzuți de la pieptul Tău să-i faci cumva să-și lucreze căință, Doamne. Pe toți după cercetarea Ta să-i întărești sau să-i îndrepți sau să-i ridici, că Tu ești Domnul și ai bunătate și ai blândețea duhului și ai milostivire, Doamne.

O, în cer se varsă lacrimi pentru cei de pe pământ, și aceasta pentru că nu plâng cei de pe pământ, de vreme ce ei nu văd decât cât vede mărginirea privirii lor, dar lacrimile sfinților sunt tot o rugăciune, o, fii ai lui Dumnezeu-Cuvântul, că numai rugăciunea cu lacrimi are putere de împlinire, căci lacrimile, numai ele sunt cele ce fac rugăciunea cea cu adevărat rugăciune, iar unde nu sunt lacrimi vii nu este nici rugăciune vie și cu putere în ea, cu durere sau cu iubire în ea.

O, Doamne, nădejdea mea este Ființa Ta în fiii cuvântului Tău cel de azi. Amin.

—— O, Verginico, o, trâmbița Mea cea de apoi, Ființa Mea o doresc și Eu în cei de azi fii ai poporului cuvântului Meu, ca să Mă pot vedea în ei, ca să Mă pot sprijini pe ei așa cum Tatăl Se sprijină pe Mine.

O, numai o datorie ai tu, poporul Meu de azi, și aceea este să ai grijă să fii ca Mine, ca Domnul tău, ca să fii al Lui și ca să se vadă că El este Domnul tău și că în El și din El și cu El tu trăiești și ești.

Vă binecuvintez pe voi cu toți sfinții Mei și vă voiesc după chipul și asemănarea Mea în toată clipa, fiilor adunați în ziua aceasta lângă izvorul Meu de cuvânt și lângă fiii străjeri aici, la izvor. Vă dau vouă cetele de sfinți în ajutor mereu în lucrul vostru cel pentru Domnul. Vine ziua și plata pentru toți cei care au lucrat sau nu pentru Mine și cu Mine, și va fi atunci bucurie sau suspin înlăcrimat. O, iat-o pe Verginica! Mi-a servit de trâmbiță și a fost trâmbița Mea, și a suspinat pe cale cu lacrimi din pricina celor ce au lovit în ea cu necredință sau cu dispreț în toată vremea ei pe pământ, iar acum ea este mare între sfinți și are ceata ei între cetele din cer, are pe cei care au fost fii ai cuvântului Meu de pe pământ și ai credinței cea pentru venirea Mea de azi și ai voii Mele în ei cât au stat pe pământ, iar acum sunt cei mari în cer, și au trecere mare la Domnul pentru credința lor în lucrările Mele de azi.

O, aveți grijă, fii ai cuvântului Meu, să trăiți pe pământ ca și în cer, căci cer nou și pământ nou trebuie să scriem peste cetatea cuvântului Meu și peste poporul cel născut din acest cuvânt.

O, pace vouă, fiilor! În zi măreață pentru toți sfinții Mei vă spun de sus și de jos, pace vouă! O, fiți vrednici de venirea Mea cu sfinții la voi, cu toți sfinții Mei, o, fiilor. Amin, amin, amin.

25 mai/7 iunie 2015

Sărbătoarea Naşterii Sfântului Ioan Botezătorul

Bucuriile cu Domnul vor lua locul păcatului între oameni. Domnul îl cheamă pe om spre sfințenie. Slava Domnului se grăbește să se arate prin poporul cuvântului.

Cu mare dor cobor la tine, popor al cuvântului Meu, și mângâiere să ne dăm, și unii peste alții putere să suflăm, că pe toate le purtăm cu voi, Noi, cei din cer, și multe din cele ce încearcă lucrarea Mea cu voi ne hrănesc cu pelin, o, fiilor, și ne slăbesc mult lucrul și ne umplu de îngrijorare și de jale, dar unii altora să ne dăm puteri și mângâieri.

O, iată, de o lună de zile n-am mai rostit cuvântul gurii peste voi și peste pământ, fiilor. Am fost îndurerați în cer și pe pământ, Noi și cu voi, dar cine ne dă nouă pelin să bem, vor fi hrăniți cu pelin dacă asta caută, și după dreptate este să se întâmple așa când pocăința și roadele ei nu și-au arătat faptele și lucrarea lor, și niciodată n-a fost altfel lucrarea dreptății, căci este multă nepăsare de Dumnezeu peste cei ce-și pierd înțelepciunea și lucrarea ei cea de sus, iar nouă ne trebuie întărite răbdarea și durerea și dorul de pace în inimi și de bucurii mângâietoare, căci sufletul îndurerat ca și în cer are nevoie de mângâiere și de întărire, fiilor. Eu, ca Părinte milos nu vă las în durere, și vă dau de lucru pentru slava Mea ca să prindeți puteri lucrând, că iată, s-a ivit lucru pentru voi și pentru ca să înfrumusețăm fața sătuțului cuvântului Meu și să vadă sătenii înțelepciunea voastră prin care ați crescut pentru Mine și lucrarea voastră cu Mine și minunea mâinilor voastre ca s-o așezați față în față cu oamenii, lucrare sfântă, fiilor, față în față cu cei ce v-au defăimat cândva pentru numele Meu, pentru lucrul Meu cu voi, și pentru care trebuia răbdare multă, iar acum ies cu voi ca să vadă toți oamenii adevărul în care stați și trăiți și lucrați, și așezarea lui din loc în loc, că iată, lucrări sfinte așezăm din loc în loc pe calea pe care vin la sărbătorile Mele cu voi creștini din depărtări și facem frumoasă calea și o însemnăm cu lucrarea Mea cu voi, și se vor închina vouă cei care cândva vă huleau, și așa întorc Eu în bine tot răul care vă mâhnește pe voi pe calea Mea cu voi, numai să avem răbdare mereu, fiilor, căci prin ea vom câștiga pe mulți din cei potrivnici, și se vor uita la voi ca la o nădejde vie și vor înțelege că iubirea de Dumnezeu este tot ce poate omul lucra frumos, și că păcatul trebuie osândit și părăsit, și că bucuriile cu Domnul trebuie să ia loc între oameni, căci calea păcătoșilor fi-va să piară pe unde Eu trec și lucrez și așez în calea oamenilor minunile Mele cu voi, măi fiilor.

O, hai să ne alinăm inimile în ziua aceasta sfântă, că ne așezăm la sfat cu Ioan, Botezătorul Meu, în ziua lui de serbare între sfinți, iar lucrarea cuvântului ne va întări, ne va mângâia, ne va însufleți cu noi puteri, fiilor, că multă mângâiere trebuie peste dureri. O, cât de milă Îmi e de Mine și de voi! O, prin câte dureri am trecut, prin câte rane sufletești, măi fiilor, dar nimic nu ne crește mari ca și durerea, căci noi avem durerea cea sfântă, durerea cea ziditoare. Iar dacă vorbim de durerea cea de la neascultare, aceea este pentru cei neascultători de Dumnezeu și de sfatul lui Dumnezeu și este

durere fără de preț, durere pentru cei ce fac dureri lui Dumnezeu și pentru cei ce îi ajută pe aceștia, că mare nenorocire cade pe omul care se vede bine pe sine și nu rău, și care uită că oglinda de sticlă îl minte mereu ca să-i placă de sine bietului om și ca să se tot gătească, zice el, dar oglinda cea adevărată, și pe care el o strică mereu, o alungă mereu din calea sa, aceea îl arată pe om așa cum este el, și nu așa cum se vede el în oglinda de sticlă, și care îl amăgește încetul cu încetul și îl încântă mereu, până ce îl face să-și piardă mintea și calea și pe Dumnezeu, și rămâne omul rătăcind fără stăpân, fără sprijin, că Eu în lume nu stau, nu petrec, căci lumea și locul ei Îmi sunt dușmani, Îmi sunt răstignitori, și niciodată n-am stat în mijlocul lumii cu ai Mei, ci M-am retras în locuri curățate de cuvântul Meu, de slava Mea, de lucrările Mele între oameni, iar în lume n-am stat, că lumea Mă hrănește cu pelin, și peste tot e numai pelin în lume pentru Dumnezeu, și de două mii de ani am rane nevindecate și nu-i este omului milă de Mine, de ranele Mele de la el, de la fiecare om. Tot omul se mai vindecă de rane când își face rost de rane, dar ranele Mele nu s-au mai vindecat, nu se mai vindecă, și Mă vede Tatăl Meu cu trupul rănit de spinii de pe frunte și de cuiele cu care Mi-au fost bătute mâinile și picioarele pe crucea pe care am fost răstignit, iar omul uită aceasta, uită mereu și se bucură mereu cu păcatele, pentru care Eu am suferit și sufăr, căci omul și-a ales încă din rai femeia și M-a părăsit pe Mine pentru ea și s-a mângâiat cu ea și s-au făcut păcat amândoi, iar Eu sunt pedepsit de om, sunt părăsit de om și nu Mă pot sprijini cu el pentru sarcina Mea. O, dau să-l strig, dau mereu să-l strig, dar omul este acoperit de păcat și nu aude pe Dumnezeu și nu se teme de Dumnezeu pentru păcatele lui.

O, oamenilor, o, voi, cei care păcătuiți și vă dezmierdați unii pe alții, vă văd cei din cer cum călcați peste cuvintele poruncilor lui Dumnezeu, peste dragostea de Dumnezeu pentru dragostea de voi, și de cei asemenea vouă, iar voi uitați că vă vede Dumnezeu în toată clipa și că înaintea Lui greșiți și păcătuiți, chiar dacă dați să vă ascundeți pentru păcat, pentru voia voastră liberă de Dumnezeu. O, vă tot ascundeți ca să nu fiți văzuți pentru cele din voi ieșite și lucrate împotriva vieții voastre, iar Eu, Domnul, vă spun că ascunderile voastre toate sunt cârmuite de diavolul și se numesc întuneric, iar voi nu trebuia să iubiți întunericul și pe tatăl întunericului, căci cine-l iubește își agonisește întunericul cel fără de sfârșit.

O, fii ai poporului cuvântului Meu cu care vă hrănesc din cer, o, fiilor, vă îndemn și pe voi, feriți-vă de întuneric, feriți-vă de ascunderi, și îndeletniciți-vă mereu cu taina inimii curate, care nu are nimic de pitit, nimic de ascuns, căci totul este frumos și curat în ea, iar pe cel ce se ascunde îl trage diavolul afară și îl duce în lume, în întuneric îl duce, de vreme ce trufia din el îl hrănește cu duh de judecată pentru semeni și cu nemulțumiri apoi, iar plata lui este apoi durerea cea de la neascultare. Voi însă să nu vă săturați de Domnul și de calea Lui, să nu așteptați nimic, căci voi nu aveți ce aștepta, o, nu, fiilor. Voi să căutați cu toată ființa voastră să iubiți pe Dumnezeu, și niciodată să nu ajungeți să ziceți cum zice omul plictisit când zice: *„N-am nici un chef, n-am chef de nimic”*. O, e primejdios, e bolnăvicios să aveți vreo clipă de rece în suflet, căci se numește nemulțumire o așa stare învinuitoare, iar nemulțumiri își face numai omul îngâmfat, și acestea îl duc pe el spre rătăcire, spre pierdere de minte și de tot sprijinul de sus și de jos, că la Dumnezeu nu e de glumă cu omul care face așa, că vine apoi diavolul și-l face sculă a sa pe cel ce stă nemulțumit, și-l cade apoi din nemulțumire în nemulțumire și i se face pelină inima, așa cum și el Mi-o face pe a Mea, și nu mai dă el de viață dulce pentru viața lui, căci cine uită cuvintele Mele după ce le aude de la Mine, acela este cel ce nu Mă iubește, iar Eu Mă rușinez cu el înaintea Tatălui Meu.

Dar voi, fiilor, strângeți-vă în Mine și adunați-vă mintea și inima pentru cele ce vor rămâne pe veci de veci, și care nu vă învinuiesc pe voi, iar când treceți prin lume rostiți rugăciuni către Dumnezeu și către sfinți și către îngeri, că lumea și locurile ei de pe pământ sunt curse pentru voi, cei ce sunteți ai Mei.

O, aveți grijă, fiilor, de binecuvântările Mele cele pentru voi, ca nu cumva să se strice rânduielile Mele de peste voi, că iată, cel ce nu postește după rânduiala cea pentru ai Mei, cade acela din casa Mea.

O, fiilor, o, fiilor, voi sunteți nădejdea Mea și trebuie să ascultați poveștele Mele, că i-am învățat pe cei ce vin să Mă urmeze și le-am spus să nu le alunece mintea și inima și ochii spre trupul de femeie, căci femeia nu vă va feri de ea, nu vă va păzi de cădere dacă ați da să nu ascultați. O, nu stați în sfat cu femeie, așa v-am învățat pe toți cei care ați venit la Mine, ca nu cumva să ia ființă scânteia cea otrăvitoare de mântuire și neînțelepciunea apoi și ascunderea cu cele necuviincioase ale purtării cea fără de ascultare. Cad unii peste alții cei ce nu ascultă de legile Mele, de poruncile Mele, și iubesc alt Dumnezeu apoi, și se numește adulter această iubire. Cel ce se lasă spre cădere nu este mulțumit cu atât, și îl face și pe altul să cadă, ca să nu fie singur în vină, și aceasta se lucrează prin minciuna cea născută prin neascultare, căci am văzut creștini neascultători și care spuneau minciună asupra celor pe care dădeau să-i cadă pentru voile lor, cum că și alții sunt neascultători și ascunși cu neascultarea, și așa se cade om pe om, și aceasta după ce gustă de la Dumnezeu viață și ascultare.

O, iată cât este omul de slab! Vai de cel fără de călăuzire mereu, fără de dojană peste el pentru viața lui! Acela este slab de tot, și de aceea nu-i place să-i fie călăuzită viața, să-i fie vegheată purtarea, să-i fie îngrijită și vindecată greșeala, iar Eu, Domnul, beau pelin de la cei ce se fac neascultători și apoi nemulțumiți și apoi ascunși cu ale lor neascultări, și apoi căzuți din brațul Meu cel părintesc, bucurându-l pe satana, pe cel care-l face pe om neascultător și neprimitor de la Dumnezeu!

O, fiilor veghetori, și voi, fiilor ocrotiți de veghea cea de peste voi, iată, avem dureri, avem de băut pelin, dar trece tot greul, mereu, mereu trece și ne ridicăm mereu și lucrăm mereu ceea ce avem de lucrat. Eu numai prin dureri am petrecut, și tot așa am și lucrat, dar am lucrat și am tot așteptat să se trezească cei ce cad, căci cade omul mereu, cade și îi slujește femeii și nu lui Dumnezeu, și de două mii de ani aștept durut pe urma omului îndărătnic prin îngâmfarea lui cea omenească, căci nu e nimeni din cei ce sunt ai Mei, nu e nimeni să cadă, decât cei ce nu s-au vindecat de îngâmfare după ce au dat și ei să fie ai Mei, și care cad apoi urât. Noi însă avem de lucru, fiilor, și mulți se vor schimba în bine în urma lucrului Meu cu voi, așa cum la Ioan Botezătorul se duceau mulți pentru botez, după ce aflaseră mulți de mila cea cerească pentru cei păcătoși, iar prin pocăința lor cea de la propovăduirea lui Ioan simțeau cei păcătoși dulceața bucuriei cerești, dulceața cea cu Dumnezeu, în locul dulcеții cea otrăvitoare a păcatului din ei și veneau mulți spre Dumnezeu și se botezau cu botezul lui Ioan.

O, Botezătorule al Meu și propovăduitor al pocăinței,

îndeamnă-i la pocăință, îndeamnă-i pe cei ce au pierdut pocăința și strigă-i pe toți cei care M-au părăsit pentru voile lor. Binecuvântată să fie propovăduirea ta în ziua ta de serbare între sfinți! Cuvântul tău se așează lângă grăirea Mea de azi a cuvântului Meu. Amin.

— O, Bunule Învățător, ce frumoși sunt și vor fi cei ce Te ascultă până la sfârșit, Doamne! Aceia sunt cei ce rămân cu Tine sub cruce și care nu taie din ea, și aceasta pentru dragostea lor de Tine, Mielușele smerit și aplecat pentru pildă asupra celor ce nu pot să asculte cu supunere, cu dragoste, Doamne.

O, n-ai mai grăit de o lună de zile cuvântul Tău peste poporul Tău, Doamne. Durerile ne amuțesc de multe ori, căci așa sunt durerile mari, dar trebuie mângâiere în durere, iar eu în ziua mea de serbare sunt cu Tine aici, în mijlocul poporului cuvântului Tău și stăm cu el la masă de cuvânt și-i dăm mângâiere, Doamne. O, nu ne putem destăinui întreg durerea cea de la neascultarea celor ce nu s-au deprins să asculte cu lumină multă, dar eu strig la toți în numele Tău și zic: Pocăiți-vă, voi, cei ce nu iubiți ascultarea și lumina între voi și Dumnezeu! O, pocăiți-vă și vindecați durerea pe care o faceți în cer și pe pământ, ca nu cumva acest pelin să devină otrăvitor de tot și să-l beți voi îndoit! Frica de Dumnezeu când îl părăsește pe om, cade omul, și cade și pe altul prin căderea lui, și are de dat răspuns greu apoi. Dar eu am strigat și îi strig pe toți cei depărtați de Dumnezeu și de poruncile Lui: Pocăiți-vă! le-am strigat și le strig.

Și fă, Doamne, roditoare strigarea mea peste toți cei care au căzut de la pieptul Tău acum, și în toată vremea acestei lucrări de cuvânt al Tău peste un popor atât de mult călăuzit de glasul Tău, Doamne. O, nu știu cei căzuți, nu știu cei fugiți cât pelin Îți dau să bei și cât își agonisesc loruși. O, așa pățesc toți cei pe care îi părăsește duhul temerii de Dumnezeu, de la care are omul înțelepciune de sus și lepădare de sine deplină pe calea vieții cea fără de moarte, cea fără de păcat, cea fără de plăceri, căci duhul lumii este duhul cel mai șiret și îl îndeamnă pe om spre plăceri și spre mângâieri vinovate, și acest duh are ca lucrare pofta trupului, pofta ochilor și trufia vieții, precum este scris, dar să se scoale cei căzuți în aceste păcate și să se oprească și să-și aleagă lucrarea mântuirii, iar și iar să și-o aleagă, numai că această lucrare e grea de tot de lucrat dacă omul nu are călăuzire și apoi ascultare, că iată, cad cei ce nu ascultă, cei ce nu se tem de căderi.

O, Doamne, ai stat la masă de cuvânt cu fiii cei de la izvor și cu mine în ziua mea între sfinți și ne-am dat putere și ne-am dat nădejde și ne-am dat mângâiere prin cuvânt și prin duh. O, Te rog în această zi, Te rog, slăvește-Te tot mai mult prin cei aleși ai Tăi și arată peste pământ lucrarea Ta cu ei tot mai luminoasă în ochii celor ce nu Te urmează cu mersul lor și cu credința cea curată, Doamne. Eu când am ieșit la Iordan le-am dat la mulți putere pentru Tine și pentru pocăință apoi și pentru întoarcerea de la păcat la Tine, și veneau cu multul spre mine, veneau mulți, și le dădeam putere pentru pocăință, iar ei se pocăiau și puteau apoi, iar Tu întețeai tot mai mult peste ei semnele și minunile Tale și le întăreai statornicia. O, mai fă și în vremea aceasta cale cu slavă a oamenilor spre Tine, Doamne, că ai pe poporul Tău de azi împărțitor al cuvântului Tău cel plin de focul Duhului Sfânt și ai semn și pildă între oameni pe fiii Tăi de azi, pe cei crescuți cu cuvântul Tău de azi. O, întărește-Te în ei cu strălucirea Ta și cu tot ce mai ai de desăvârșit pentru venirea Ta și împlinește, Doamne, și dă cale largă slavei Tale peste pământ, că toți sfinții Tăi așteaptă cu dor și cu durere și cu lacrimă cerească biruința Ta, puterea Ta peste tot și peste toți cei de pe pământ, iar noi, cei din cer, ne vom arăta cu Tine în slavă în toată frumusețea cea dintâi, cu care va fi să Te arăți și să vii, să vii cu sfinții Tăi, precum este scris. Amin.

— O, ucenicule mare al Meu, o, proorocule mare, curând, curând va cădea perdeaua dintre cele ce se văd, și cele ce nu se văd ale Mele, și aceasta este lucrarea și așteptarea Noastră după om, căci omul încă zăbovește, iar Eu Îmi voi grăbi slava înaintea lui, numai să pot prin poporul cuvântului Meu, prin cei credincioși venirii Mele de azi cuvânt peste pământ.

O, poporul Meu, auzi tu ce spun Eu sfinților Mei? Tu ești cel așteptat, tu ești, căci Eu sunt gata să luminez peste tot, iar tu să fii lumina Mea și să Mă arăt cu ea.

O, însuflețiți-vă, fiilor. Eu lucrez cu voi pentru slava Mea cu voi. Amin, amin, amin.

24 iunie/7 iulie 2015

Sărbătoarea Sfinţilor Apostoli Petru şi Pavel

Iubirea cea sfântă nu se dă pentru nici un fel de iubire. Lucrările sfinte sunt aripi, și se împlinesc numaidecât. Omul copil este cel care scapă de sine și are viață vegheată.

Cu slavă cerească şi cu Duh Sfânt plin de cuvânt vin în zi de sărbătoare de sfinți, vin la tine, popor al cuvântului Meu, și te cuprind în îmbrățișarea Mea ca să te mângâi, ca să-ți încălzesc puterea și ca să poți tu cu Mine, că fără cuvântul Meu de peste tine tu n-ai mai putea deloc nici pentru Mine, nici pentru tine, că e greu prin multele apăsări și încercări, iar lucrul Meu cel mult e mult peste tine și este mereu, dar Eu îți înmulțesc dragostea ca să poată ea, și poate ea, poate și pentru Mine, și pentru tine, poate dragostea, poate Dumnezeu, o, fiilor.

Iată zi de sărbătoare pentru ucenicii Mei cei de acum două mii de ani! O, amintiți-vă de ei, de petrecerea Mea cu ei, fiilor, și citiți în Scripturi mersul Meu cu ei prin timp și prin lume, și luați din Mine și luați din ei, și luați putere pentru lucrul Meu cu voi, fiilor. Eu sunt Cel ce sunt, și sunt cu voi, și în fiecare clipă voi să nu uitați că Eu sunt Cel ce sunt și că sunt cu voi, și vă vor fi trăirea și purtarea ca în cer și împreună cu cei din cer, măi fiilor. O, niciodată, nici o clipă să nu uitați voi aceasta, și la orice încercare sau ușurare din ea sau lucrare a voastră, voi să spuneți unul altuia: *„Domnul este cu noi”,* și să-Mi arătați această credință a voastră și toată purtarea ei, că voi trebuie să aveți statură măreață pentru Domnul și pentru cei din cer în toată clipa, căci cei din cer sunt cu voi mereu la ușor și la greu, în zile de bucurii sau de încercări, și pe toate le purtăm împreună și suntem nedespărțiți în toată vremea și mergem cu credință spre ziua cea mare, muntele Tabor, în a cărui taină voi stați învăluiți mereu înaintea celor de pe pământ, iar pentru cei din cer sunteți la vedere cu această taină a slavei Mele cu voi, și vă am alături, și saltă de bucurie cei din cer că am Eu pe pământ ucenici apropiați și lucrători cu Mine în acest timp înnegurat atât de mult, atât de mult, fiilor.

O, în ziua aceasta stăm de vorbă cu voi, Eu, și cu ucenicii Mei cei de atunci, și ne vom mângâia prin grăirea celor de sus peste voi și vom învăța puterea credinței, fiilor, că fără credință în venirea Mea cea de azi cuvânt peste pământ nu stă nimeni lângă Mine cu statornicie și cu iubire sfântă, iar iubirea cea sfântă când este, ea nu se dă pe niciun

fel de iubire și arde credincioasă pentru izvorul ei, pentru Domnul ei, fiilor.

O, vă mângâi cu brațele Mele, vă mângâi că sunteți osteniți, sunteți trudiți, sunteți neodihniți, măi fiilor. O, bucurați-vă mult, cât puteți de mult bucurați-vă că sunteți trudiți și că vă am unelte pentru lucrul Meu cu voi, pentru slava Mea de peste voi, căci slava Mea trebuie lucrată, ca să se vadă ea apoi. Se va minuna lumea toată tot mai mult de puterea Mea de peste voi și vă vor privi mulți ca pe o minune și vă vor fericici, și Mă vor cunoaște în voi și prin voi tot mai mult, tot mai mereu. Numai voi, o, numai voi să nu osteniți sub slava Mea cu voi, sub dragostea Mea de peste voi, fiilor. Vă veți minuna și voi și vă veți tot minuna de puterea în care Eu vă țin ca să lucrez cu voi lucrările Mele, căci Eu, Domnul, vă hrănesc duhul, vă întăresc inima și v-o umplu de la Mine, numai să știți voi să ascultați frumos și credincios pentru toate câte Eu am de purtat și de arătat cu voi la vedere, măi fiilor.

O, v-am spus la ultima Mea grăire de peste voi, v-am spus: *«Însuflețiți-vă, fiilor, în lucrul slavei Mele cu voi».* Voiesc să văd că ați înțeles cu adâncime acest îndemn al Meu de peste voi, măi fiilor. Când vine cuvântul Meu la voi, însuflețiți-vă de la el și ca el și dați-vă unul altuia puteri sfinte, că ele vă poartă pe aripile lor, căci puterile sfinte sunt aripi, fiilor, și lucrează fuguța și lucrează mult și frumos. Nu este știută această taină a puterilor cerești și a lucrărilor lor. Eu însă vă voi grăi vouă în ziua aceasta despre această taină și vă voi hrăni pe voi cu aceste puteri, și se vor hrăni ucenicii Mei cei de atunci, cu care am umblat pe pământ din loc în loc. Eu sunt aici cu ei acum pentru sărbătoarea lor între cei din cer și vor lua ei din puterea cuvântului Meu de peste voi, pe care cu anevoie îl pătrundeau uneori atunci când Eu le grăiam lor taine de nepătruns, iar acum ascultă ei uimiți cuvântul Meu și se uită la voi cât de deslușit îl înțelegeți, și aceasta datorită credinței voastre în venirea Mea de azi, fiilor.

Ne oprim acum din grăire pentru așezarea la masa cea de praznic, și din care vor lua azi slujire și pomenire două suflete pomenite azi, dimpreună cu neamul lor cel adormit, pomenire de un an pentru tată și de zece ani pentru fiu, că avem la masă acum pe cei de la Maluri, pe cei din sătuțul coborârii Mele cuvânt pe pământ în anul 1955 când Mi-am așezat pe temelie venirea Mea cuvânt pe pământ și trâmbițarea lui apoi prin trâmbița Mea Verginica. Iată, stăm acum la masă, și numai apoi lucrăm așezarea cuvântului Meu până la toată deșertarea lui în cartea Mea cea de azi.

Iar acum binecuvintez masa cea de azi, masa cea pentru trup și cea pentru duh, pentru cei din cer, și pentru cei ce stați acum la masa de cuvânt alături de ucenicii Mei, de cei doisprezece ucenici prin care Eu, Domnul, Mi-am așezat acum două mii de ani temelia împărăției cerurilor peste cei credincioși, de atunci și până azi.

O, pace vouă la masă cu Noi, fiilor! Hrăniți-vă din masa Mea cu voi, voi, cei din cer, și voi, cei de pe pământ așezați la masă cerească, la masă cu cei din cer. Și punem apoi la vedere tot cuvântul zilei, cuvântul Meu, fiilor, cuvântul sărbătorii Mele cu ucenicii Mei cei de atunci. Amin.

*

O, ce minunată este lucrarea Mea de peste voi! Ce frumos lucrăm, ce plăcut împletim tot lucrul cel de lucrat, fiilor! Grăiesc cu cei din cer despre minunea Mea de peste voi, când văd ei coborârea Mea la voi cuvânt, și toată taina ei cea de sus în toată desfășurarea ei, că nimeni dintre cei din cer acum, după șapte mii de ani, nimeni în vremea lor pe pământ, și apoi în cer, nu s-a gândit că va privi de sus, de lângă Mine această minune, pe care Eu, Domnul, o am coborâtă la voi cu toată lucrarea ei cea de sus. Când stau Eu de vorbă cu voi, când văd ei această putere prin care Se poartă și stă Dumnezeu în cuvânt peste pământ atât de mult, o, atât de mult și de mereu, se umplu de uimire și de mare mângâiere cei din cer, cei ce M-au iubit cu inima lor pe pământ, și cu ascultarea, fiilor.

O, dau să vă învăț lucrarea însuflețirii sfinte, ca să vă dați unul altuia această putere și să puteți prin ea și să-i știți de la Mine pe deplin lucrarea ei cea tainică, măi fiilor, căci s-a vorbit din când în când pe pământ despre lucrări mai presus de firescul cel cu care este omul deprins, și toate acestea se petrec prin dorințe sfinte, prin dorul de Dumnezeu și de puterea lui Dumnezeu, pe care mulți au dorit s-o vadă deslușit, și rosteau ei cuvânt cu mare dorire de împlinire și se arăta apoi lucrarea cea peste fire, și iată cât Îmi este Mie de dor de așa credință în oameni, de credință ca a voastră, credință care Mă aduce pe Mine pe pământ cuvânt, măi fiilor.

S-a amintit astăzi de însuflețire pentru lucrul Meu cu voi, și ca să ascultați voi de acest îndemn, și ca să văd că ați înțeles cu adâncime îndemnul cel plin de putere între frați și de împlinire a cuvântului îndemnător. Eu vă dau vouă însuflețire mereu prin cuvântul Meu cel rostit peste voi, iar apoi voi să vă dați unul altuia cuvântul Meu, îndemnul Meu, și să vă dați puteri sfinte ca să vă poarte ele pe aripile lor. O, fiilor, acest fel de puteri lucrătoare între frați sunt lucrări sfinte, iar lucrările sfinte sunt aripi, și se împlinesc numaidecât și mult și frumos, și se vede apoi lucrarea lor.

O, fiilor, iată ce face credința cea tare, cea care arde și crede că se poate! Această taină plină de putere de împlinire trebuie știută bine și trebuie lucrată mult în acest timp atât de întunecat, căci ceață groasă a așezat omul între el și Dumnezeu și nu se mai vede prin ea putere de credință, și nu mai doresc oamenii să vadă lucrări peste fire, puteri sfinte, aripi care lucrează fuguța și poartă pe ele mersul împlinirilor dorințelor sfinte, lucrări care pot însufleți credința în oameni, credința că se poate, că poate Domnul mai mult decât poate omul să vadă că poate Domnul.

O, fiilor, Eu în voi și între voi așa fel de însuflețire voiesc să așez mereu, așa lucrare voiesc să lucrați, căci lucrul Meu cu voi este minunat, și este purtat pe aripi de puteri sfinte, și numai aripi peste tot sunt cu voi și între voi când Eu, Domnul, am de înfăptuit lucrări sfinte cu voi. Fără aceste aripi ale puterilor sfinte voi n-ați fi lucrat atât de minunat lucrul cel de la Mine adus vouă să-l lucrați și să-l așezați pe pământ. Iar dacă voi trăiți fericire pe pământ, apoi aceasta să vă fie fericirea: că Eu lucrez cu voi lucrări sfinte, că voi sunteți purtați de aripile puterilor sfinte în lucrările Mele cu voi, iar această taină sfântă n-o înțelegeau ucenicii Mei când Eu umblam cu ei pe pământ și lucram înaintea lor lucrări mai presus de fire peste cei atât de mulți și atât de zdrobiți de faptele vieții lor cele împotriva lor lucrate de ei, și veneam Eu cu puteri sfinte, cu aripi de puteri, și arătam tămăduirile cele mari peste mulți, căci cei zdrobiți de viață știau să creadă în Mine când Mă vedeau, când Mă auzeau, când ieșeam în calea lor trimis de Tatăl ca să-i ajut pe ei pe pământ.

Iată, numai cei zdrobiți știu să creadă frumos și deplin, iar cei împliniți nu mai știu, căci se cred întregi și drepți. Eu însă nu pentru cei drepți lucrez, că ei nu pot lucra cu Mine, ci

lucrez pentru cei zdrobiți și fără de putere pentru ei, și pentru aceia Eu pot.

O, cât de dulce vă învăț Eu pe voi statura cea măreață peste voi în toată clipa, fiilor! Acest fel de statură o au numai cei care nu uită că Eu sunt cu ei în toată clipa, și că ei iau puteri din Mine pentru trăirea lor și pentru purtare ca în cer, și că împreună cu cei din cer trăiesc ei pe pământ. O, această credință trebuie arătată la vedere, și de aceea v-am îndemnat Eu să spuneți unul altuia: *„Domnul este cu noi”*, că dacă așa credeți și așa vă spuneți, voi sunteți nedespărțiți de Mine, iar Eu nedespărțit de voi, o, fiilor.

Se minunează mult cei din cer de minunea Mea, de cuvântul Meu de peste voi, de credința voastră, care Mă aduce pe Mine cuvânt pe pământ, fiilor. Se uită ucenicii Mei la voi și se uimesc când văd cât de deslușit înțelegeți voi cuvântul Meu și taina coborârii lui, și văd ei ce face puterea și statornicia credinței în venirea Mea cuvânt pe pământ, fiilor. Grăiesc lor acum și le spun așa: O, ucenici iubiți, iată câtă credință au primit în dar acești fii de azi ai cuvântului Meu coborât peste ei! Hrăniți-vă, dar, cu această bucurie a Mea, care s-a împlinit. Amin.

— Ne hrănim, Doamne, și e măreață foarte împlinirea aceasta, iar bucuria pentru ea Îți este mare, și Te mângâi de la ea pentru toate veacurile de până acum, prin care Tu ai așteptat această bucurie a Ta împlinită. Se uită la ea toți sfinții veacurilor cerului și ale pământului și se apleacă cu uimire înaintea Ta și înaintea lucrului Tău cel minunat cu poporul cuvântului Tău cel de azi, iar noi ne amintim cu pocăință mare de vremea Ta cu noi pe pământ și de puterile cu care lucrai pentru cei zdrobiți lucrări peste fire, Doamne, aripi sfinte purtând puteri și așezând ele peste oameni pacea și vindecarea.

Aveam înțelegerea slabă, și tot așa și credința, o, Doamne. O, ce-am mai fi fost noi atunci și apoi, dacă Tu nu ne-ai fi ținut ai Tăi și lângă Tine după ce ne-ai ales din lume? O, cât ne-ai hrănit credința în Tine, o, cât! Atâtea semne și minuni mari, au fost acestea toate și multe, au fost ele mult pentru noi ca să ne ții în credință, iar noi eram atât de pământești, atât de mici și de neîmpliniți pentru Tine, Doamne! O, ce mare Te arătai că ești și cât ești! Ce mult, ce deslușit vedem azi din cer vremea cea de atunci, și ce rău ne pare de puțina noastră credință, care ar fi fost să fie ea mare cât Tine, Doamne. Iar acum spunem tuturor celor care dau să creadă și să lucreze prin credință, le spunem ca să știe de la noi că oricine ar fi omul credincios, dacă nu are credință cât Dumnezeu de mare, nu-L poate înțelege și nu-L poate crede pe Domnul, și nici nu poate deslușì lucrările Sale și nu-L poate urma pe El cu credincioșie, cu prețul vieții, ca să se asigure de viață veșnică cu un așa preț.

O, lungă este calea de la om până la Dumnezeu, și aceasta din cauza credinței puține a omului, Doamne. Dar iată cât de aproape ești și lucrezi prin cei ce Te au aproape lângă ei și Te cred și Te înțeleg și Te vor, Doamne. De pe pământ și până în cer și până la toate marginile jos și sus, Tu îi pomenești pe ei, și pe Tine cu ei și lângă ei și în lucru cu ei, și aceasta este lucrarea credinței despre care Tu, Doamne, ai spus acum două mii de ani și ai deslușit încă de pe atunci lucrarea Ta de azi, căci ai spus atunci și ai lăsat scris, și ai spus: *«Cel ce crede în Mine voi veni la el, și-Mi voi face casă la el și voi cina cu el și Mă voi arăta lui».*

O, ce frumos este să fie Dumnezeu cu omul, să fie omul cu Dumnezeu, ce frumos! Poate fi ceva mai frumos pe pământ ca și acest frumos? O, unde mai este pe pământ așa ceva ca să trăiască omul cu Dumnezeu în casa lui și să petreacă la masă cu sfinții și cu Domnul atât de mult, o, atât de mult, Doamne?

Ne este duhul plin de bucuria Ta cea de azi, de la credința pe care ai pus-o Tu în fiii cuvântului Tău de azi, și pe care îi porți pe aripi sfinte și le deslușești lor atât de frumos că puterile sfinte sunt aripi, Doamne, și lucrează ele minuni.

Stăm la masă cu Domnul și cu voi, fii ai puterilor sfinte, fii ai Domnului. Dumnezeu-Cuvântul vă dă mereu aripi, că voi trebuie să aveți puteri sfinte și să lucrați cu ele lucrările Domnului. O, pace vouă, fiilor! E ziua noastră de sobor între sfinți și între voi. Pace vouă! Nimeni nu se poate ridica împotriva voastră. Domnul puterilor este cu voi, iar toți cei care au cutezat să creadă că puteți fi biruiți de ei, au căzut aceștia sub sabia necredinței lor. Cine între cei necredincioși știe că necredința lui este sabie pregătită gata asupra capului lui? O, n-au minte cei necredincioși, și se vede că n-au, și pot și ei vedea că n-au, că dacă ar avea minte n-ar folosi cu ea necredință, ci s-ar uita ei la lucrarea celor credincioși, și s-ar înțelepți pentru paza vieții lor apoi.

O, copii minunați, mare cât Dumnezeu este credința voastră în venirea Domnului la voi, și de la voi la toți cei de pe pământ, pe care El îi strigă necontenit, la El să vină toți, și să fie izbăviți de ei înșiși, de acest mare rău, răul pe care omul cel fără de minte de sus nu și-l poate crede sau descoperi singur.

O, trebuie să scape de sine omul ca să poată fi el copil, copilul lui Dumnezeu să fie, căci copilul are nevoie de sprijin, de minte din părți are nevoie, de cel ce are minte de la Dumnezeu pusă în el pentru cei ce iubesc veghea peste ei, viață vegheată, fiilor. Vai de cei ce fug de sub paza lui Dumnezeu asupra vieții lor! Vai de cei ce n-au viața vegheată! Aceia se ascund ca și Adam pentru lucrarea întunericului, pentru voia diavolului vrăjmaș.

Să se ferească tot omul de ascunderi de Dumnezeu și de om și să iubească lumina în toate lucrările lui, căci ascunderile se fac pedeapsă apoi peste om, așa cum a pățit omul cel întâi zidit, după ce a lucrat el ascundere.

O, Doamne, înaintea marii Tale învățături de azi ne aplecăm noi, ucenicii Tăi acum, și Te slăvim cu mare umilință înaintea măreției Tale împliniri, că iată, sălășluiești cu mare lucrare în mijlocul unui popor atât de primitor, atât de credincios, Doamne. Cerul Tău de sfinți la masă cu Tine pe pământ, această bucurie împlinită ne dăruiești Tu acum. Amin.

— O, slavă Tatălui nostru, iubiți ucenici, căci El ne-a dat pe Fiul Său întrupat acum două mii de ani, iar voi ați umblat cu El pe pământ, și s-a scris atunci Evanghelia Lui și a voastră, iar voi Îi sunteți martori, precum El vă este vouă pentru lucrul vostru lângă El. Eu, Domnul și Învățătorul omului statornic și credincios venirii Mele atunci și acum, Eu sunt Cel ce grăiesc cuvântul Meu și-Mi desăvârșesc venirea ca și acum două mii de ani și-Mi scriu cartea Mea cea de azi și o așez pe pământ înaintea oamenilor și am popor ucenic și-Mi este el cale și-Mi este sprijin, și-i spun lui așa:

O, popor al cuvântului Meu de azi, o, fiilor, hrăniți-vă unul pe altul, hrăniți-vă mult, mult cu dragostea de Dumnezeu, și fugiți cât puteți de dragostea de voi și de dragostea unul pentru altul împotriva lui Dumnezeu în voi, căci aceste feluri de dragoste vă sting dragostea de Dumnezeu din voi și dintre voi. O, întristați-vă cu durere când vedeți sau când

aflați că este cineva care vă iubește pe voi pentru el însuși, și căutați ascunderea în Dumnezeu, ca nu cumva să-L pierdeți pe Domnul, fiilor. O, nu vă bucurați să fiți iubiți de cei de pe pământ, că e primejdios pentru creștinii Mei așa ceva, și e capcană care fură din Dumnezeu pe om. Credință cât Dumnezeu de mare, aceasta să căutați să aveți față de Mine și de venirea Mea cuvânt la voi, iar Eu vă voi iubi pe voi, și vă va ajunge din plin iubirea Mea, fiilor. Fiți plini de roade cerești pentru toți cei de pe pământ, așa cum pomii roditori se dăruiesc la toți, și sunt ei o binecuvântare pentru toți, și nu cer nimic de la om, decât de la Dumnezeu, și toate pentru om.

Fiilor, fiilor, învățați-i pe cei credincioși și iubitori ai acestui cuvânt, învățați-i să nu facă rane celor ce au plecat la locul lor cel veșnic, căci trebuie ținute cu sfințenie toate câte Eu, Domnul, cer celor ce se vor mântui prin acest izvor de cuvânt. Cei ce cunosc acest cuvânt li se va cere mult, și mai ales pocăință în toată clipa li se va cere lor în viața lor pe pământ.

Iată acum două suflete pomenite la această masă de azi, și care dau să vă îndemne pentru statornicie mare pe calea Mea cu poporul Meu de azi. O, sunt cei de la Maluri, fiilor, din sătușul Meu cel dintâi, unde am coborât în anul 1955 piciorul și cuvântul Meu pe pământ acum, la sfârșit de timp, și-Mi scriu de atunci cartea Mea cea de azi a cuvântului Meu, și iată ce spun ei în ziua lor de pomenire, de un an tatăl, și de zece ani fiul acestuia:

— Mărturisire sfântă spunem, Doamne, mărturisire a lucrării cuvântului Tău, pe care acum o vedem cum vine ea cu Tine pe pământ la acest popor de ucenici lucrători cu Tine în vremea aceasta fără de credință, Doamne. Cu multă aplecare ne rostim cuvântul acum, că mila Ta de noi a covârșit cu totul tot ce-am făcut noi rău înaintea Ta cu viața, Doamne. Ca focul care arde tot răul, toate uscăturile, așa lucrează rugăciunile de pe altare aici, în mijlocul poporului Tău, și se urcă la Tine și slobozesc ele pe cei vinovați Ție și aduc ele iertarea Ta, Doamne. O, slavă Ție pentru toate orânduielile Tale așezate peste biserica Ta de nou Ierusalim în acest timp! Vai celor ce îi urăsc pe ei sau grăiesc de rău lucrul lor cu Tine! Iar noi am făcut aceste greșeli, dar ei s-au îngrijit de iertarea noastră cea de la Tine, iar vremea credinței noastre în lucrul Tău de azi și sprijinul cât a fost de la noi, acestea ne-au ieșit înainte și au lucrat pentru noi, Doamne. O, avem și suspin de la neîmplinirile Tale de peste cei rămași dintr-ai noștri, dar aceste lacrimi sunt ca niște rugăciuni pentru ei, că nu știe omul pe pământ cât rău își face prin împotrivirile cele asupra cuvântului Tău cel atât de adevărat, Doamne. Noi din locurile în care ne-ai așezat întru locașurile Tale, mărturisim adevărul cuvântului Tău coborât pe pământ în acest timp, și Te mărturisim pe Tine, Doamne, și dragostea Ta, și veghea Ta pentru pământul român, că mare este dragostea Ta pentru această țară, și cine poate crede aceasta între cei de pe pământ, până ce Tu nu vei arăta măreția acestui pământ ales?

O, câtă bucurie pe noi în această zi de pomenire pentru noi! Privim cu uimire și cu dor sfânt cetatea Ta de coborâre, Doamne, căci Tu ai zis, și s-a făcut. Nu poate nici un vrăjmaș asupra ei, căci brațul Tău este în ea și peste ea, iar Tu ești mare, Doamne. O, iartă-ne de toate câte pe pământ n-am înțeles, și am greșit așa. O, fie voia Ta peste cetatea cuvântului Tău și peste țara Ta de azi! Iar noi ne-am mângâiat de la mila Ta de azi pentru noi, și pe toți îi îndemnăm spre Tine, numai spre Tine, Doamne, o, numai cu Tine. Amin.

— O, odihniți-vă în pace, că voi Îmi sunteți martori între cei din cer pentru coborârea Mea cuvânt pe pământ în acest sătuț și pentru cetatea Mea cu fii, pentru care voi M-ați sprijinit s-o am și să Mă slăvesc peste ea. Amin.

O, poporul Meu, au stat la masă cu Mine și cu ucenicii Mei și cu voi, au stat cu noi la masă cei azi pomeniți, cu care M-am sprijinit pe pământ pentru slava Mea cea de azi în cetatea Mea de cuvânt. Ne-am oprit din așezarea la vedere a cuvântului Meu de azi ca să facem loc întâlnirii la masă a celor pomeniți cu ziua lor de pomenire. Am așezat binecuvântarea Mea și am ridicat la cer rânduiala care s-a adus pentru pomenirea de azi. O, poate dragostea, poate ea, fiilor. De aceea vi se cere vouă statură măreață în toată clipa pentru Domnul și pentru cei din cer, căci suntem mereu cu voi la ușor și la greu, iar cei din cer mărturisesc acest adevăr al Meu cu voi, și tot mai mult se va arăta la vedere minunea Mea cu voi și toate câte Eu port cu voi. Ucenicii Mei se uită la voi și la deslușirea înțelegerii voastre pentru taina Mea de azi cu voi, și toate s-au putut așeza prin credința voastră în venirea Mea de azi.

Vă binecuvintez toate lucrările Mele cu voi, fiilor. Cetele cerești vă însoțesc cu puteri sfinte înaripate, și totul e o minune măreață în tot lucrul vostru cu Mine, iar voi bucurați-vă cu umilință pentru lucrul Meu cu voi și purtați-Mă, fiilor.

O, pace vouă acum! Cuvântul gurii Mele vă spune pace vouă, fiilor! Eu sunt Cel ce sunt, și sunt cu voi mereu, o, fiilor. Amin, amin, amin.

29 iunie/12 iulie 2015

Sărbătoarea de douăzeci şi patru de ani de la punerea pietrei de temelie a Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim

Durerea Domnului de la cei nestatornici (care L-au părăsit).
Bucuria Domnului de la om este lacrima pocăinței.

În cer e zi de mare sărbătoare în această zi, căci Eu, Domnul, am avut acum douăzeci și patru de ani zi de mare biruință, de mare bucurie în ziua aceasta. Am petrecut atunci cu toți sfinții în cer și pe pământ și am pus piatra de temelie a Sfintei Sfintelor Mele, grădinița Mea de cuvânt, în mijlocul căreia se vede așezat chivotul alb, pietricica cea albă, despre care scrie în Scripturi că se va arăta și se va primi de către cei credincioși venirii Mele acum cuvânt pe pământ, iar Eu grăiesc azi cu voi cuvânt de amintire ca și cu niște martori ai Mei, o, fii ai cuvântului Meu cel de azi, că am mers cu voi înainte cu coborârea Mea cuvânt pe pământ după ce Mi-am luat la cer trâmbița din care am sunat douăzeci și cinci de ani vestea venirii Mele în cuvânt, că Verginica Mi-a fost trâmbiță, fiilor, și Mi-a născut popor prin lucrarea Mea cu ea.

O, e tare, tare greu să poată omul cu Mine, să vrea cu Mine, să rămân Eu cu omul cu care Mă ajut pe pământ, căci omul nu are statornicie cu Mine, nu are putere pentru Mine, nu are voință pe care să Mă sprijin Eu pentru purtarea multului Meu greu, și ne amintim acum îndurerați de cei ce n-au voit să stea cu Mine până azi și până la ziua Mea cea mare ca să-i fi găsit cu Mine sub crucea Mea de azi, fiilor. O, așa păteam și acum două mii de ani, că mulți veneau, și tot atâția și plecau, și puțini rămâneau din ei cu Mine de Mă puteam sprijini cu ei în dureroasa Mea trudă pentru salvarea omului despărțit de Dumnezeu, și-Mi plâng cu voi această rană, prin

care și voi plângeți cu Mine și nimeni nu vă știe, că mereu ne biruie pe noi cei care vin și n-au statornicie pentru Mine, și ar fi să merit să stea omul cu Mine la orice fel de greu, prin orice fel de apăsări și încercări, că Eu pentru mântuirea omului Mă zbat din greu cu sfinții în cer și pe pământ de șapte mii de ani, și mulți s-au lepădat de drumul Meu cel greu, începând de la Adam, căutând ei cu ușorul, dar vai, ei nu știu ce-i așteaptă ca să dea răspuns pentru înșelarea ce au făcut-o lui Dumnezeu!

Vor plânge dureros cei ce M-au părăsit la greu și prin greu, și vor plânge că v-au disprețuit pe voi, cei care ați rămas cu Mine, de am trecut cu voi greu după greu și ați răbdat pentru Mine cu lacrimi și cu milă și nu M-ați lăsat și n-ați fugit după ușor și după merite, și ați plâns cu Mine de câte ori am avut de plâns, și am trecut înainte și ducem lucrarea pe umeri pe mai departe și merge cuvântul Meu peste mări și țări, că asta am Eu de lucrat cu voi, fiilor.

O, cei ce vă disprețuiesc pe voi, aceia ajung rău, și-și vor aminti cu jale mare de clipa când s-au despărțit de Mine și de voi ca să nu mai aibă peste ei ocrotitori și viață cântărită și bine ocârmuită, și iată, fiilor, nu mai au ei aceasta și sunt de capul lor de colo-colo, căci nemulțumitului i se ia darul, i se ia Dumnezeu și credința în Dumnezeu, căci s-au simțit nedreptățiți și nu s-au gândit la Mine, Cel disprețuit de toți oamenii și răbdător pentru toate și mereu. O, Eu nu folosesc fuga de lângă om când omul Îmi greșește, dar dacă el fuge de Mine când greșește, rămâne fără Mine, și rămâne cu vină grea și va fi nemulțumit mereu, iar aceasta din pricina lipsei de umilință, că omul uită că este nemeritos și că este păcătos și că plata păcatului îl urmărește mereu pe cel ce se desparte și fuge de Mine nemulțumit.

O, fuge de Mine omul, fuge și a fugit în toată vremea cerului și a pământului, de când l-am zidit pe om și până azi, fiilor. Se zguduie din temelii toate cele ce nu se văd când fuge omul departe de Mine și Mă lasă fără el, și nu vede el cât zdruncin face între cele ce nu se văd ale facerii Mele. O, dacă ar vedea omul pe cele ce nu se văd cât se zbat în vremea când el le tulbură și-ar da sufletul numaidecât, căci teamă mare l-ar cuprinde, față de teama pe care o are când face Domnului părăsire de el. Mereu am spus că mare răspuns are de dat la Domnul cel care află lucrarea cuvântului Meu și cetatea Mea și pe poporul Meu de azi, iar dacă el nu ascultă apoi de Domnul, răspuns greu are de dat cel ce Mă cunoaște, și nu rămâne cu Mine apoi în taina Mea cea de azi cuprins.

O, fiilor, privesc ziua când am avut adunare de ucenici și am așezat cu slujire bisericească piatra de temelie a cetății sfinte a Noului Ierusalim, și când am început Eu cu voi lucrul cel pentru ridicarea cetății, iar ea s-a ridicat la cuvântul Meu, și se tot ridică, fiindcă Eu și cu voi lucrăm prin cuvânt, fiilor. O, am avut aici în ziua aceea pe cel ce Mi-a fost credincios Mie și vouă, pe arhiereul Irineu, și l-am iubit cu iubirea Mea și l-am binecuvântat să așeze cu voi în numele Meu începutul zidirii cetății și toată așezarea bisericească și înnoită prin cuvânt. El M-a ascultat și a împlinit, și a fost zi de iubire și de credință și de nădejde, căci tot ce are Dumnezeu în plan se împlinește, fiilor, cu sau fără voia sau credința celor de jos, și rămân apoi cele ale Domnului și merge Domnul la vedere cu lucrul Său.

O, te-am avut alături cu Mine, și cu ucenicii Mei cei mici în ziua aceea mare, unsule al Meu Irineu, căci te-am avut credincios și ascultător cuvântului Meu care ți-a cerut să-Mi împuternicești taina începutului cel nou al bisericii Mele de Nou Ierusalim. Îți spun și azi, ca și atunci îți spun: pace ție! O, cum să-ți spun altfel când tu ai atâta nevoie de pace? Îți văd inimioara cum bate, cum se zbate, și ai nevoie de pace. Eu, Domnul, numai prin greu am mers cu cei ce au rămas cu Mine sub acest steag, iar de la cei ce M-au părăsit ca să nu Mă mai ajute sub greu am avut numai de suferit și de suspinat cu mare încordare de duh, și Mă uit de departe de ei, Mă uit la ei și Mi-e jalea mare de la ei, căci s-au amestecat cu lumea în care Eu nu stau, iar pe Mine nu M-au mai ales, și orice ar mai face ei bine nu mai are preț, după ce M-au părăsit bătând cu pietre, cu cuvinte de dispreț în cei ce au rămas lângă Mine, și cu care Eu astăzi merg și tot merg.

O, să ajungi să nu mai iei de la Dumnezeu, să nu mai vrei lângă Dumnezeu pentru că nu-i mai ai la suflet pe cei prin care Domnul Se strecoară spre tine ca să nu te lase să mori, pe cei de care ție nu-ți mai place pentru că-ți place de tine, o, aceasta și-au ales ei să facă, și au făcut și fac durere în cer, și asta își agonisesc ei, că fiecare își agonisește ceea ce se strânge de la el în cer.

O, numai celui ce-i place de el însuși, numai acela se împiedică în cel de lângă el, în cel prin care Domnul i-ar putea lui grăi, și iată, ajungi să nu mai vrei, să nu mai iei de la Domnul, sau să nu mai crezi ceea ce vine de la Dumnezeu, că aceasta vine ca o pedeapsă a îndoielii, a nestatorniciei inimii, a nemulțumirii cu Domnul, vine ceea ce cauți, vine ce faci tu, cel ce alegi să fii nemulțumit. O, în creștinism este credință, și la ea se lucrează și de om, și de Dumnezeu, iar dacă îți este dat să crezi, crezi, și numai celui cu temere de Dumnezeu îi este în el păstrată de Dumnezeu credința.

O, arhiereule martor, Îmi plâng buba Mea și suferința ei, căci cei îndoielnici îi hrănesc cu îndoiala lor pe cei din jur, și este asta mare durere la Mine, dar celui ce-i este dat să creadă cu statornicie, acela are înțelepciune de a-l socoti ca vrăjmaș al Domnului pe cel ce împarte clătinare, pe cel ce lovește cu clătinare în mulți pentru nemulțumirile lui, și se bucură unul ca acesta să facă necredință și clătinare în om. Eu însă merg cu credincioșie spre Tatăl, împreună cu ucenicii rămași, și merge cuvântul Meu, și va aduce el izbânda Mea și o voi împărți pe ea cu cei ce nu s-au îndoit în venirea Mea de azi cuvânt pe pământ, rămânând ei ai Mei și ai ocrotirii Mele pentru ei.

O, pace ție! Primește acest dar! Ți-l dau ca dar. Mi-e tare dor de tine, de cel de atunci, când tu erai alinul Meu și al celor mici ai Mei, cu care și astăzi merg, și nu stau din mers, iar celor ce n-au mai mers cu Mine le doresc pocăință, dacă vor fi ei primitori ai acestui mare dar. Amin.

O, fiilor care stați înaintea Mea, sunteți plini de griji și de apăsări pentru griji și pentru poporul Meu cel ascultător, și pentru cel neascultător și neprimitor de sfat, de creștere, de iubire ca în cer, fiilor. Eu, Domnul, vă respect pe voi pentru toți cei care nu știu să ia de la voi frumusețe și să aibă ei apoi chipul frumos, cuvântul frumos, purtare frumoasă înăuntru și în afara lor, că Mă uit la unii cum se contrazic cu voi, cum se răcesc în ei pentru voi, cum se poartă cu voi. Eu însă Mă aplec cu recunoștință înaintea voastră, iar voi lucrați, fiilor, lucrați mult și mereu pentru fața Mea în creștin, chiar dacă el nu ia față așa cum Eu aștept la fiecare să stea cu față sfântă, cu purtare plăcută Mie înaintea Mea și a voastră, și unii înaintea altora apoi. Mă uit cât suferiți și cât așteptați, iar Eu Mă aplec și vă ridic mereu povara, căci și Eu de sus vă împovărez cu jalea Mea cea de la om și cu multa Mea coborâre a cuvântului înțelepciunii de sus, iar de jos vă împovărează felul cel neformat după voia Mea al celor pe care i-am apropiat ca să

Mă sprijin cu ei la greu, dar e greu să aibă omul respect, și umilință să aibă, și mai degrabă el are ambiție de om, are vederea lui, are necredincioșie, iar voi beți pelin de la cei ce vă dau pelin să beți. O, nu-i nimic. Răbdarea și iubirea vă ajută mult și mereu, dar trebuie mereu să lucrăm, chiar dacă se prinde, chiar dacă nu se prinde facerea Mea de cei cărora dăm să le facem vie ființa și mult plăcută celor din cer, după cum Îmi este Mie așteptarea, lunga Mea așteptare, fiilor.

O, iar și iar spun: Nu vede creștinul pe cele ce nu se văd, și câtă stare grea face el cu felul lui nărăvaș și nesupus față de taina celor ce nu se văd, și în care omul este cuprins. O, dacă i-aș fi dat creștinului să vadă pe cele ce nu se văd când el nu se poartă cuvios și înțelept pentru fața celor din cer și pentru cele ce nu se văd, s-ar înspăimânta de moarte dacă ar vedea el câtă legătură este și câtă înrâurire are toată purtarea lui cea dinăuntru și cea din afară asupra celor nevăzute ale facerii Mele, și care-l cuprind pe om de jur împrejur, de jos și de sus. Vine însă o clipă când fiecare își va vedea ca în film durerea Mea cea de la el lucrată peste cele ce nu se văd ale facerii Mele, căci așa este scris la Dumnezeu, să stea omul față în față cu viața lui, pentru care el ar fi să se pocăiască mereu, mereu, și să se șteargă de la Dumnezeu faptele lui, cu care Îl îndurerează pe Domnul.

O, e zi de sărbătoare această zi de amintire sfântă. Să știe poporul cuvântului Meu că e zi de sărbătoare în această zi și să se gândească la Domnul și să-I dea Domnului bucurii, lacrimile pocăinței.

O, pace vouă, fiilor! O, fiți lucrători ai facerii omului, fiți neîncetat, că mult și multe și mereu are omul de îndreptat peste viața lui, peste purtarea lui, iar cine nu, să facă ce voiește el, că singur își alege omul, și greu se mai găsește cineva să aleagă Domnul pentru el.

Pentru tot lucrul vostru cu Mine, și al Meu cu voi, pace vouă, fiilor! Voiesc să stau mereu cu voi, să fiu mereu cu voi, să pot mereu cu voi și pentru voi, o, fiilor. Amin, amin, amin.

9/22 iulie 2015

Sărbătoarea Sfântului Prooroc Ilie Tesviteanul

Învățătură pentru lucrarea clipă de clipă a mărturisirii Domnului între frați. Omul Îl părăsește pe Domnul prin necredință. Îndemn pentru rugăciune neîncetată.

E sărbătoare mare în cer între sfinți în această zi, mare cât cel sărbătorit azi, în zi de duminică în acest an, ziua odihnei Domnului, fiilor, și vom face învățătură și o vom pune pe masă și o vom dărui celor ce iubesc să învețe de la Domnul, măi fiilor, că multă lipsă de lumină este pe pământ. Noi însă stăm în lumină și învățăm mereu aceasta, ca să se găsească învățătură când ea este căutată, căci iată, Ilie proorocul avea mulți ucenici, iar el era cu viața sa pildă de învățătură peste ei, pildă de viață sfântă, căci învățătura lui cea mai mare era sfințenia și era mila de Dumnezeu, căci Eu, Domnul, sufăr mult de tot de la depărtarea de Dumnezeu a omului și sunt înjosit de om în fel și chip, și sunt uitat de om în toată vremea rătăcirii lui de pe calea luminii.

O, întâia Mea învățătură pentru voi în ziua aceasta, și pentru cei ce se uită să găsească pe masă la voi învățătura Mea cea pentru om, iată cum este învățătura Mea cea de azi și cum începe ea:

Fiilor, fiilor, folosiți-vă mult, mult inima și gândul și gurița pentru numele Meu și pentru duhul mărturisirii Mele între frați, ca să vă fie sfințite acestea clipă de clipă, căci vai celor ce fac altceva cu gândul și cu inima și cu gura lor! Pe buzele voastre să fie mereu iubirea voastră de Dumnezeu, iubire mărturisită cu cuvântul, hrană pentru inimă, fiilor, și sfințire peste pământ. În gândul vostru purtați-Mă pe Mine în toată clipa, căci jugul Meu este ușor, Eu așa am spus când am venit pe pământ la oameni. În inima voastră să am sălaș dulce, căci Eu am spus omului: *«Fiule, dă-Mi inima ta!»*

O, fiilor, sfințiți pământul, sfințiți văzduhul cu tot cuvântul cel plin de Dumnezeu între voi, căci Dumnezeu ar fi să fie iubirea sufletului omului, a duhului și a inimii lui, iar cel ce nu-Mi dovedește așa iubire, acela nu-L iubește pe Domnul, și scris este: *«Cel ce nu iubește pe Dumnezeu, să fie anatema!»* Așa a spus apostolul Meu cel mare acum două mii de ani, o, și ce greu este acest cuvânt rostit pentru tot omul, căci omul își face singur anatemă peste el, că se duce cu lumea și cu duhul ei, și nu caută cu fiii lui Dumnezeu și cu profeții lui, iar diavolul are numai de câștigat de pe urma celui depărtat de calea Mea cu omul pe pământ.

O, fiilor, fiți ochi și urechi pentru iubirea de Dumnezeu în voi și între voi. Grăiți cele de sus, nu cele de jos cu grija și cu gurița voastră. O, grăiți pentru Domnul cu cuvintele gurii voastre, că altfel v-o ia gura pe dinainte și grăiți cu ea numai cele de jos, cele de zi cu zi, cele lucrate cu mâna și atât, iar această povață să cuprindă în ea pe toți cei care se hrănesc cu acest cuvânt dumnezeiesc, că învățătură a vieții veșnice este cuvântul Meu, că Mi-e dor și tot dor Îmi este să am pe pământ sfinți și profeți și apostoli și ucenici cu care să pot lucra din loc în loc cer pe pământ, iar cine aude această învățătură, Eu, Domnul, îl rog dintre sfinți, îl rog s-o împlinească. Amin.

O, se bucură sfinții când aud cuvântul Meu cel plin de învățătură pentru om, și dacă ei au lăsat scrisă pe pământ atâta învățătură cerească pentru urmașii lor, pentru creștini, Eu, Domnul, cum să nu fac aceasta mereu și mult mai mult ca sfinții Mei, al căror locaș Eu sunt, și tot așa și iubirea lor sunt?

Fiilor, fiilor, iar și iar așez în ziua aceasta cuvânt mare, care trebuie împlinit cu mare ascultare de toți cei care sunt poporul Meu cel apropiat, și de toți creștinii care vin cu dor la izvor în sărbători la chemarea Mea, dacă vor ei să rămână cu Mine pe acest drum până la capătul lui. O, despre întâlniri unii cu alții în numele Meu voiesc să le grăiesc lor, că aceasta este altceva decât ceea ce caută creștinii care se întâlnesc aici, și se întâlnesc apoi unii cu alții pe la casele lor pentru ei înșiși, nu pentru Dumnezeu. O, nu se face întâlnire pe la ei pe acasă, ci se face bisericește întâlnirea lor în numele Meu, iar dacă întâlnirea lor este altfel, aceasta nu este în numele Meu, ci este zburdălnicie care se face păcat mai mare decât ea, căci Eu, Domnul, privesc din cer și văd aceasta, și de aceea cobor învățătura Mea și învăț cu ea, că nu se cade să caute să-L înșele pe Domnul cei ce dau să vină și să-L urmeze pe El, iar dacă așa se întâmplă ies apoi dureri peste Mine din aceasta, și ies și peste ei dureri. Când Îl înșeli pe Domnul în alt timp al tău sau din alt loc, în altă stare a ta de toată ziua, aceasta este una, dar când Îl înșeli pe El după ce mergi cu acest cuvânt și spre acest loc, aceasta e cel mai greu păcat pe care poate să-l facă cel ce se învoiește cu sine pentru mersul lui cu Mine pe calea cuvântului Meu cel de azi. O, cine poate să-l mai creadă pe cel ce înșeală pe Domnul și caută pentru sine însuși apoi? Cum mai poate avea inima curată cel ce lovește pe Domnul, plecând de la El după ce vine să fie cu El?

O, fiule plin de tine, ascultarea ta dintotdeauna te ține lângă Dumnezeu până la sfârșit, iar dacă tu ajungi nepăsător pentru ascultare, vine o clipă când neascultarea își cere rodul

ei și te trage de lângă Dumnezeu și te duce cu cei ce nu iubesc pe Domnul, și nu vei scăpa până la cel din urmă bănuț pentru plata neascultării tale, căci așa este cu cei ce înșeală pe Domnul, iar altfel nu poate fi, și iată, una este să nu asculți când ești oriunde pe pământ departe de Domnul și de calea cu El, și alta este să nu asculți de El aici în toată clipa, căci pe cale cu Mine Eu îi cercetez mereu pe ai Mei, așa cum păstorul cercetează turma ținându-și-o grămadă, și nu răsfirată pentru păscut, că iată, îi strig pe cei ce se abat din turmă, dar zadarnic îi strig, că mai degrabă a înviat Lazăr din mormânt după patru zile, mai degrabă decât unul care moare încă din brațul Meu și nu Mă mai voiește cu el, și pățește acela ca tânărul bogat, care a dat și el să învețe calea cea veșnică, dar n-a putut, și s-a întors întru ale sale și a dat apoi de mari dureri, că nu se poate să-L înșele omul pe Dumnezeu după ce-L află pe El, și să nu-l ajungă apoi dureri.

O, nu-L poate părăsi omul pe Domnul decât prin necredință, decât după ce slăbește și se face slab, că nu este om mai slab ca și cel fără de credință, și nu este om mai tare și mai făcător de minuni ca și cel tare cu credința, măi fiilor.

Pun hrană vie și multă pe masă la voi ca să găsească cei flămânzi și să crească în credință și în înțelepciunea credinței, că e lipsă mare de creștini tari pentru Domnul și pentru via Lui. O, fiilor, nu cade din brațul Meu creștinul, decât după ce el Mă părăsește pentru credință, după ce îi slăbește tot mai mult credința, și apoi este ușor locuit de diavol, iar Eu, Domnul, nu mai am pe unde să-l sprijin pe el și nu-l mai pot ocroti, căci necredința omului îl desparte pe el de Mine și-și ia el viața în mâinile sale și se duce cu ea de la Mine cel slab și atât de slab apoi și tot mai slab. Eu însă rămân cu cei ce rămân cu Mine alături și am grijă de ei, iar când ei dorm și se odihnesc Eu umblu pe lângă ei fără să Mă mai acopăr, umblu prin staul, umblu prin cetate cu cetele cerești, umblăm neacoperiți și cercetăm cetatea cea stăpânită de Dumnezeu și veghem mult, căci lupul vine la oi când ele se odihnesc, vine să le dea lovitura, dar îngerii Mei veghează, iar lupul nu poate peste ce este al Meu când oile dorm, căci Eu i-am învățat pe ai Mei să se ridice din așternut și să stea cu Mine în miez de noapte și să vegheze cu Mine pentru ei, și vede lupul aceasta și-și smulge părul de jale, și fericită este sluga cea priveghetoare pentru ea și pentru Stăpânul ei, căci somnul n-o îngreuiază pe ea, ci se scoală sluga cea credincioasă și cântă în miez de noapte *„Sfânt este Domnul”*, iar lupul când aude fuge, fuge de cel râvnitor pentru Domnul său. O, așa a fost proorocul Ilie, iar rugăciunea lui apleca cerul și pe Dumnezeu peste pământ, căci râvnă mare punea în rugăciune acest ucenic, și durere multă purta el pentru Domnul său și pentru depărtarea de Dumnezeu a oamenilor și a mai-marilor de peste oameni, care-și ridicau idoli și-și dădeau preoții spre slujiri idolești, și durere mare îl cuprindea pe proorocul Meu în zilele acelea, iar azi tot așa este el între sfinții Mei, căci cine pe pământ a suferit pentru Mine nu poate fi altfel între cei din cer, și tot pentru Domnul trăiește el și vecia lui.

O, proorocule mare, suntem la masa învățăturii sfinte și punem din ea pe masa poporului Meu și hrănim cu râvnă pe fiii cuvântului Meu cel de azi, că ești plin de cuvânt ca și Domnul tău, de vreme ce râvna pentru El este lucrarea ta. Eu, Domnul, binecuvintez intrarea ta în cartea cuvântului Meu ca să grăiești cu Mine înaintea poporului Meu și ca să grăiesc Eu cu tine și pildă de lucru să Ne facem Noi. O, pace ție în cuvântul tău! Amin.

— O, pace și Ție, pace Ție, Doamne Iisus, că pentru pacea Ta am fost mistuit de flacăra râvnei pentru Tine și Te-am purtat înăuntrul meu cu și fără de știre, iar de două mii de ani mai mult Te port în duhul și în lucrul meu, Fiule al Tatălui, căci și Tu m-ai ținut aproape întru cele ce nu se văd ale facerii Tale, ale Ființei Tale atât de acoperite de fața oamenilor, ca și sfinții Tăi, care petrec cu Tine și lângă Tine în cer și pe pământ, și nu se vede de ochii omului aceasta, o, nu se vede, Doamne, și durere mare ne stăpânește pentru această despărțire, căci omul așa a vrut și așa a lucrat între el și Dumnezeu și s-a tot ascuns de Dumnezeu și s-a tot depărtat cu ascultarea lui de Domnul, până ce n-a mai avut pe Domnul cu el, și a început omul aceasta încă din rai, Doamne.

O, cât de mare trebuia să fie raiul, și cât de mic l-a făcut omul să fie! N-a mai avut omul rai dacă nu l-a mai iubit, Doamne! A rămas fără odihnă omul, și tot n-a mai iubit raiul, ca să-l aducă iarăși peste viața lui cea zbuciumată, căci cine părăsește pe Domnul face fapte ascunse și se ascunde cu ele, și nu mai are omul rai chiar din această pricină, căci omul din pricina ascunderii în el a pierdut raiul, și-l tot pierde, bietul de el. O, se ascunde în el omul cu cele urâte ale lui, căci dacă ar fi frumoase nu s-ar ascunde cu ele și ar străluci cu ele în afara lui, Doamne.

O, îi place omului să împărățească el, și nu Tu, Doamne, iar eu eram zdrobit de jale pe pământ sub cei ce împărățeau peste oameni ca regi, așa cum era și regele Ahab, care se închina femeii lui nelegiuite, cu care a întors poporul Israel de la slujirea Unului Dumnezeu ca să se închine la făpturi Israel. M-am aprins de durere și de foc, de râvnă cu foc în ea, și am luat cu mine puteri și stăpânii de-ale Tale și am început minunile ca să înspăimânt cu ele pe cei nelegiuiți. Am închis cerurile, am chemat foc din cer ca să se facă vădită minunea rugăciunii mele peste jertfa pe care turnasem apă de trei ori, dar focul n-a tras peste jertfa popilor lui Baal, și a tras la jertfa mea udată cu apă, și am adus apoi prin rugăciune cu jertfă ploaie pe pământ și am curmat seceta cu rugăciunea mea cea plină de râvnă de foc, iar creștinii de azi au lăsate de sfinți rugăciuni pline de duh ca să-i învețe să se roage cu foc, și tot nu pot creștinii de azi să facă minuni prin rugăciunea lor. O, eu nu mă rugam cu cartea, ci cu râvna mă rugam și-Ți grăiam, și nădăjduiam că vii și că împlinești, Doamne, cele ce ceream, și așa lucram eu semne mari în numele Tău. Că am poposit pe timp de secetă la Sarepta în casa unei văduve sărace și am înmulțit în casa ei picătura de făină și uleiul din urcior și i-am înviat fiul, care murise, iar apoi am ieșit și am proorocit lui Ahab sfârșitul lui cel rușinos, prin care el și Izabela lui au pierit mâncați de câini, și s-a împlinit așa, Doamne, că mare durere am avut de la ei, care depărtaseră pe Israel de la Tine, Dumnezeul Cel adevărat, și am căutat să zidesc credință în Tine peste oameni, că eram urmaș al seminției preoțești a lui Israel, iar când m-am născut vedea tatăl meu îngeri de foc înfășurându-mă și hrănindu-mă cu pară de foc, și așa m-ai hrănit Tu prin îngeri, cu foc m-ai hrănit de mic, și am crescut și mergeam în pustie și mă rugam și-Ți grăiam, Doamne, înaintea Ta stând. Era rupt în două părți regatul lui Israel și erau regi nevrednici peste el, iar eu sufeream pentru el și pentru Tine, Doamne, și cine mai suferă azi ca mine pe pământ când vede câtă nelegiuire este la stăpânire peste tot, și câtă despărțire de Dumnezeu peste gloate, Doamne?

O, mă scol eu, căci râvna mă arde de tot, numai să vrei să mă binecuvintezi să-i ocrotesc pe cei curați cu inima pen-

tru Tine, și să-i cert pe cei care Te înșeală zi și noapte, chiar dacă Te recunosc ei de Dumnezeu în cer și pe pământ, că iată ce fac stăpânitorii, și iată ce fac și slujitorii de altare. Că nimic nu mai au ei din Tine peste viața lor, și se dau toți slujirilor idolești ca și atunci, și se închină la făpturi, Doamne, și e mai rău pe pământ acum ca în Sodoma și Gomora, o, mai rău, Doamne, și toate poruncile Tale sunt călcate cu totul, și nu știu oamenii că asta fac ei, și nu mai este învățătură sfântă pe pământ ca să-i trezească pe ei.

O, Te rog, Bunule, cu rugăciune de foc Te rog, dă-mi vreme de minuni ca să lucrez cu ele pentru întoarcerea la Tine a oamenilor, că rugăciunea cea râvnitoare trebuie să se împlinească, și le spun fiilor poporului cuvântului Tău că nu se poate să nu se împlinească rugăciunea cea plină de râvnă pentru Dumnezeu și pentru oameni, ci se va împlini ea negreșit, și așteaptă cerul, și așteaptă sfinții ajutorul lor, rugăciunea lor mereu lângă rugăciunea celor din cer, căci eu, Doamne, am în schița mea de lucru pentru vremea aceasta lupta pentru nimicirea lui antichrist, vrăjmașul Tău și al creștinilor Tăi, și ard de râvnă să aduc la îndeplinire cele scrise pentru biruința Ta și pentru lucrul meu cu Tine în vremea aceasta de la sfârșit de timp, și avem, pe poporul cuvântului Tău de mare ajutor de pe pământ, și voiesc așa să-i întoarcem la Tine și la sfinți pe oameni, pe părinți și pe copii, precum este scris să fac și să împlinesc. De când m-am născut și până azi, aceasta aștept, să dau lupta cu antichrist, Doamne. O, binecuvintează mai curând această clipă a mea, Doamne!

O, într-armează-l pe poporul cuvântului Tău de azi cu harurile sfinților Tăi și sună peste el această clipă, ca să vină apoi veacul Tău pe pământ precum în cer, Doamne! Stau oamenii departe de Tine și pier în neștiință. O, ajută-i, și ajută-mă să-i întorc la Tine, precum este scris pentru lucrul meu cel de azi cu Tine, Doamne.

O, fă-mă făcător de minuni peste oameni, ca să-i fac să Te afle și să Te cunoască în acest loc în care Tu Îți așterni cuvântul venirii Tale cu sfinții și trâmbițarea lui peste tot pe pământ! O, fă-i pe cei ce merg cu Tine pe cale, și fă-i pe toți oamenii să Te vadă o clipă, așa cum Te-au văzut, așa cum ne-au văzut, pe Tine și pe mine și pe Moise o clipă ucenicii Tăi pe Tabor când Ți-ai dat la o parte vălul și Ți-ai arătat strălucirea, Doamne!

O, fii ai lui Iisus Hristos Cuvântul, Care grăiește la voi și peste voi ca să-L împărțiți pe El peste pământ, o, ucenici mititei de la sfârșit de timp, prindeți vlagă, fiilor, că am de doborât cu voi pe vrăjmașul antichrist, iar Domnul Iisus Hristos este cu noi în această luptă pentru biruința vrăjmașului Său. Luați din râvna mea cea de foc, că vă hrănește cu foc Domnul, chiar dacă voi nu știți aceasta despre hrana Lui de peste voi. Rugăciunea cea plină de râvnă se împlinește, și hai să ne unim pentru ea și cu ea, că trebuie să câștigăm lumea de partea Domnului și s-o salvăm de la pierzarea pe care ea și-o lucrează cu fiecare clipă, neștiind ea ce face și ce-și face.

Mă rog lui Hristos pentru voi și zic: focul cu care m-ai hrănit pe mine de micuț, ia-l și hrănește-i și pe ei și așează-i cu tărie lângă mine, Doamne, ca să-l biruim pe antichrist, căci Tu ești Dumnezeul nostru, iar noi suntem poporul Tău, suntem lucrul Tău, și numele Tău chemăm și îl slăvim. O, Doamne, adu-le pacea sfinților Tăi, căci sfinții Tăi așteaptă! Amin.

— O, ce mare iubire, ce mare! O, câtă iubire ai, proorocule mare! Iată, desfac taina Mea și spun: iubirea cea întreagă nu-l lasă pe om să moară, iar cine a iubit n-a murit. Cei ce iubesc nu mor, și aceasta este taina celor ce nu mor, și aceia își poartă trupul și trec cu el între cele ce nu se văd și lucrează mult și merg mult cu Domnul pe pământ și fac lucrarea Domnului. O, mari și nepieritori sunt cu trupul și cu duhul cei ce iubesc numai pe Domnul, iar tu numai pentru Mine ai trăit, proorocule mare. O, nu pot să-ți întorc voia rugăciunii tale. Focul te-a făcut mare și te-a crescut și te-a aprins în rugăciune și ai stat așa înaintea Mea. Cine face altceva pe pământ e slab cu iubirea, e mic cu viața.

De aceea te îndemn Eu pe tine, popor al cuvântului Meu, și te învăț să nu te desparți de Duhul Meu și de rugăciune înaintea Mea, să nu te desparți nici când te rogi, nici când muncești și trudești pentru slava Mea cu tine, nici când mănânci, nici când mergi, nici când te odihnești, o, să nu te desparți de rugăciune, și vei fi ca focul, vei fi ca Ilie, fiul focului sfânt, care se poartă în car de foc între cer și pământ, că așa i-a fost lui scris, să lucreze și să fie și să nu moară, și să ardă cu focul lui nelegiuirile de pe pământ.

Te las, poporul Meu, spre odihnă cu sărbătoare în zi de duminică, ziua proorocului Meu Ilie între sfinți. O, învață să poți tot ce Eu te-am învățat în această zi de învățătură. O, împarte învățătura Mea și trâmbițeaz-o, fiule, peste tot, că-ți dau ca să dai, și să poată ea peste pământ.

O, pace vouă, fiilor, în zi de mare sărbătoare între sfinți! Binecuvântare multă vă dau în lucrul vostru cu Mine pentru frumosul pe care-l așezați cu mânuțele voastre peste fața sătuțului cuvântului Meu cel de azi și pentru slava Mea cu voi înaintea oamenilor, o, fiilor, și vom face sărbătoare mare și vestită, iar voi veți fi slava Mea în ziua aceea și veți fi mândria Mea, iar Eu vă voi învălui pe voi în slavă, fiilor, și veți străluci, spre bucuria Mea și a sfinților Mei, căci iubirea Mea pentru voi este mare, o, fiilor. Amin, amin, amin.

20 iulie/2 august 2015

Sărbătoarea Sfântului Mare Mucenic şi Tămăduitor Pantelimon

Cea mai mare minune este să se nască omul din cuvântul lui Dumnezeu prin propovăduitorul care-L urmează pe Domnul.

Cu mare dor aștept mereu să grăiesc peste tine, popor al cuvântului Meu cel de azi peste pământ. O, câtă credință a trebuit să ai ca să Mă crezi și ca să Mă primești când Mă fac cuvânt peste tine, și ca să stai tu apoi lângă hrana cuvântului Meu ca să te crească el pentru Mine, fiule poporul Meu! Îți aduc aminte de ucenicii Mei care Mi-au zis: *«Unde să ne ducem de lângă Tine, Doamne, când Tu ai cuvintele vieții veșnice și le dai nouă?»*, și aceasta au spus-o ei după ce Eu i-am întrebat, văzând că mulți Mă părăsesc și pleacă într-ale lor, și i-am întrebat: *«Voi nu plecați?»*

O, fiilor, mare este minunea Mea de peste voi, iar voi sunteți cuprinși în ea, și trebuie s-o cuprindeți și voi pe ea, că are cerul dorire multă de această bucurie, măi fiilor, iar voi sunteți pricepuți de la Mine ca să știți ceea ce vă spun și vă deslușesc. O, e mare lucru să găsească omul o călăuză care să-l învețe pe el de la Dumnezeu.

Nu este minune mai mare ca aceasta, ca să se nască omul din cuvântul lui Dumnezeu de peste el prin cel ce Mă are pe Mine de cale și de viață a sa. E zi de sărbătoare de sfinți, iar Eu, Domnul, stau cu voi iar și iar la masă de cuvânt și-Mi umplu Duhul de această bucurie, de minunea că voi ați crezut în venirea Mea cuvânt pe pământ. Cel ce crede în Mine cu adevărat aceasta face, Îmi deschide, iar Eu intru și-Mi fac

la el sălaș și stau cu el la masă de cuvânt și-Mi arăt slava, slava cuvântului Meu și împlinirea lui apoi. Iată, voi lucrați minunat cu Mine pe pământ, iar Eu stau la cârma vieții voastre și facem lucrarea Tatălui, lucrare care se ascunde sub tot ce lucrăm noi la cuvântul Meu de peste voi, că Eu vă scot în cale lucru sfânt să lucrați, și e prea scurt timpul pentru câte minuni ar fi să lucrăm și să le așezăm spre mărturie ca să creadă oamenii în petrecerea Mea cu voi pe pământ, fiilor.

E sărbătoare în cer și pe pământ pentru mucenicul Pantelimon, iar Eu, Domnul, așez cuvântul Meu între Mine și voi și avem la masă cu voi ceata mucenicilor, măi fiilor. O, nu este loc mai fericit pentru cei din cer pe pământ ca și aici la voi, unde Eu Mă adun cu sfinții Mei în sărbători pentru ei. Avem la masa de azi cuvânt pentru credință, fiilor, și așez lângă cuvântul Meu pe cel al sfântului sărbătorit azi în cer și pe pământ, pe cel cu numele de bărbat tare ca leul, Pantoleon, așa cum se numea el până să cobor Eu peste el nume nou, nume de mult milostiv, așa cum s-a arătat apoi lucrarea lui peste cei necăjiți și suferinzi, pe care el îi ridica pe picioare și nu le cerea plată pentru vindecarea lor, și a fost numit apoi tămăduitor fără de plată de la cei tămăduiți, liman al lor s-a numit și s-a făcut lor, și l-am numit cu nume nou, Pantelimon.

O, e mare minune sămânța pusă în om de omul cel plin de credință în Dumnezeu, fiilor. Punem pe masă cuvânt de credință și de sămânță de credință și învățăm, și împărțim apoi cuvântul, iar rodul învățăturii sfinte odrăslește numai în cei cu inima curată și mult înțelepți și mult iubitori de adevăr, rodire multă și minunată, așa cum a fost cu cel sărbătorit azi între sfinți, că a fost roditor pe pământ, și și-a gătit loc între cei din cer, și mare dor are el acum să grăiască de lângă Mine și să fie de folos, și cu rod să fie învățătura lui peste pământ peste mulți, ca și atunci când a avut el vremea mărturisirii lui pentru Hristos.

Eu, Domnul, binecuvintez cuvântul tău lângă cuvântul Meu, mucenicule mare, și rod înmiit să facă el în mulți, și vindecare de rele să capete ei prin credință și prin călăuzire sfântă apoi peste ei. Amin.

— O, Tu ești Cel dorit și atât de dorit de cei ce Te descoperi lor, de cei ce Te află în mersul lor pe pământ, Doamne, că mi-ai ieșit în cale atât de minunat, și mi-ai dăruit o călăuză când eu încă nu știam cărarea pe care să apuc în loc de răscruce de drum al vieții mele, că n-am știut să aleg pentru mine după ce mama mea m-a învățat să Te iubesc pe când ea era lângă mine, și eram micuț și mă învăța ea să Te aleg pe Tine de închinare cu viața mea pe cale, Doamne. O, ce mult mijlocește o mamă sfântă pe pământ și în cer pentru copilul ei! Așa a mijlocit și pentru mine la Tine mama mea când a venit la Tine, și a dat rod mijlocirea ei, că mi-a ieșit în cale călăuză pentru mine spre Tine preotul cel credincios, Doamne, și m-a învățat să Te iubesc și să Te aleg și să Te cred și să Te urmez, și să vindec cu numele Tău mare pe cei suferinzi, după ce învățasem de la oameni meșteșugul vindecării. O, și l-am ascultat pe învățătorul meu și am început vindecări în numele Tău, și n-am mai avut apoi loc între vindecători, că toți mă dușmăneau pentru Tine, Doamne, că eu Te-am făcut pe Tine cunoscut în minunile vindecării, dar nu Te-au primit oamenii, și nu m-au primit nici pe mine, că toți slujeau la zei și la viață cu plăceri, și am venit la Tine sus prin mucenicie și fac din cer lucrarea pe care mi-ai împărțit-o și pun vindecări peste cei neputincioși, că ei strigă la Tine și la sfinți, iar noi le dăm, Doamne, prin darul milostivirii și prin credința lor în cei de sus vindecători pentru ei.

O, mare este peste om darul credinței, mare, Doamne! O, mare este și omul care unge pe om la suflet cu acest mir, cu darul credinței și al înțelepciunii prin credință, Doamne! Mergeai pe pământ cu ucenicii și vindecai pe cei zdrobiți, și credeau mulți apoi în Tine, dar mulți veneau, și mulți plecau apoi de lângă Tine și din învățătura Ta, căci pentru credință fără de sfârșit și pentru statornicia ei îi trebuie omului înțelepciune aparte, dar mai mult îi trebuie iubire pentru acestea, și iată, fără de iubire nimic nu este omul, căci cel fără iubire nu are credință, și taină mare spun eu acum, că numai cei ce Te iubesc, numai aceia sunt cei ce au credință, și numai cei ce au credință pentru Tine, numai aceia Te iubesc, iar dacă ei cad cu credința nu Te mai iubesc, nu mai iubesc, nu mai au iubire, căci cine părăsește iubirea nu o mai are pe ea, și nimeni nu știe, și nimeni nu crede că nu este credință dacă nu este iubire. Cei ce-și pierd credința își pierd iubirea mai întâi și nu mai au iubire, și nu mai au credință apoi, și nimic nu sunt cei fără de iubire.

Le spun fiilor poporului Tău, și le spun la toți oamenii că fără de călăuză sfântă pentru tot pasul lui nu poate nimeni să se nască din Dumnezeu și să rămână pe calea Lui apoi până la sfârșit, căci sămânța pusă în inima omului trebuie îngrijită mereu ca să odrăslească și să crească și să rodească rod bogat, iar altfel se usucă sămânța, se usucă credința, și se usucă iubirea cea pentru ea.

O, căutați în toată clipa cu călăuzire peste voi, ca nu cumva să secе sămânța pusă în voi pentru credință, fii ai cuvântului din cer peste voi. Numai cei înțelepți pricep aceasta, iar cei neînțelepți se poartă ca neînțelepții și pierd credința semănată în ei de semănător. Cei înțelepți nu stau fără călăuzire peste ei, fiindcă ei știu că trebuie îngrijită viața și sămânța ei după ce omul se naște de sus și crede apoi în Domnul, părăsind idolii lui, dar dacă idolii lui nu cad sfărâmându-se bucăți și praf apoi, e vinovată credința cea puțină, cea necălăuzită pentru viața ei cea vie ca nu cumva să se stingă viața, să se stingă credința.

E pedeapsă peste om necredința când ea vine și îl scoate de la Domnul și din ale Domnului, e pedeapsă pentru neveghe, pentru lipsă de călăuzire. Iată, trebuie înțelepciune multă pentru credință. Eu am avut de la Domnul călăuză în fața mea pusă de El, și după călăuzire am lucrat pentru pașii mei, și nu m-am lepădat de Domnul în vreme de prigoană și de mărturisire, și am fost fericit să rămân cu El, și venea la mine Domnul și-mi întărea puterea și mărturisirea, iar înțelepciunea răbdării mi-a pus cununa și am luat cu biruință lupta cea pentru Hristos și n-am rămas rușinat înaintea necredincioșilor, dar au rămas ei rușinați de necredința lor și de idolii lor, căci eu le-am arătat lor pe Domnul Dumnezeu adevărat.

O, nu părăsiți credința voi, cei credincioși, voi, cei care credeți în venirea Domnului cuvânt acum pe pământ! O, nu căutați cu această pedeapsă pentru cele greșite ale voastre, pentru care puteți pierde credința, ci căutați cu ele spre pocăință, dar nu spre necredință, că vine vremea să vă doară mult necredința și să bateți plânși la poarta Domnului, că nu va fi creștin care a stat la masa aceasta și a plecat apoi cu necredința pentru care a plecat, și să nu vină el în clipa durerilor pentru necredință și să plângă la Domnul starea lui cea grea, părăsirea Domnului și durerile cele pentru ea. Îi va mâna pe toți soarta să bată la ușa Domnului și să vadă de unde au plecat și unde au ajuns prin necredință, că necredință se pune la Domnul când pleacă cel ce a căzut și a învinuit prin aceasta pe cei ce au rămas cu Domnul. O, adevăr adevărat grăiesc, că

toți cei care au venit și au plecat vor privi cu jale spre Domnul, pe Care L-au părăsit după ce L-au crezut și L-au iubit și L-au urmat pe El.

Voi, cei ce sunteți poporul Domnului și stați cu El lucrând Lui, iubiți-L cu dor și cu putere, iubiți-L mult și dovediți-I iubirea, ca nu cumva slăbindu-vă aceasta, să cădeți spre necredință, spre părăsire de Dumnezeu și de lucrul lui Dumnezeu. Citiți în vremea mea de pe pământ și vedeți-mi credința și mărturisirea și călăuzirea, și vedeți înțelepciunea pe care am pus-o pentru toate aceste lucrări ca să-mi fie ele tari și de partea Domnului, și veți crește în iubire, și ea va arde în voi și va răcori arșița ei, că fără foc în voi nu puteți arde, iar fără iubire cu foc nu puteți simți răcoare pentru arșița din voi.

O, Doamne, ce fericit sunt acum eu între cei din cer! Am ars o clipă acum, ca și atunci când Te mărturiseam împăratului păgân și necredincioșilor toți de pe lângă el când le arătam lor puterea Ta din iubirea mea. O, slavă Ție din toți cei credincioși, a căror înțelepciune să fie mare, Doamne! În toate ale Tale cu ei le trebuie înțelepciune sfântă și răbdare pentru ea, iar eu le doresc lor viață călăuzită la tot pasul și urechi mari ca să poată auzi și primi și învăța și lucra, și sârguință mare pentru acestea toate le doresc. O, slavă Ție în cer și pe pământ, și ia-ne cu Tine în tot lucrul Tău, că pentru iubire de Tine, Doamne, noi am suferit și am mărturisit! Amin.

— O, pace vouă, sfinți mărturisitori! Mireasmă sfântă și scumpă a fost credința voastră și lucrările ei, cu care ați biruit și ați minunat lumea. Eu, Domnul, lucrez cu voi înțelepciune sfântă și credință multă apoi peste poporul cuvântului Meu cel de azi și vă dăruiesc bucurii sfinte odată cu venirea Mea cu voi pe pământ pentru lucrul cel ceresc. Amin.

O, fiilor, sfinții Mei pun peste voi haruri cerești, iar voi ca ei să ardeți de iubire și să lucrați cu ea, că fi-va să vă pregătiți acum pentru sărbătoarea cu strângere la izvor, la praznic sfânt cu mama Mea Fecioara, când iarăși ne vom arăta și minune vom lucra și ne vom împărți. O, puneți-vă inima și cugetul și duhul și arsura lor pentru această pregătire, că timp a rămas prea puțin până atunci, și sunt multe de făcut pentru slava zilei și trebuie prețuită orice clipă, fiilor, și dăruiți să fiți vă cer pentru pregătirea slavei Mele cu voi din ziua aceea.

Binecuvintez lucrul mâinilor voastre, fiilor, și mult mai mult binecuvintez lucrul duhului și al cugetului și al inimii voastre și faceți-le lucrătoare și pregătiți cu ele sărbătoarea, și vom sta în ziua aceea sub bolta albă cu toată minunea sărbătorii și cu toți cei ce vor poposi cu noi din cer și de pe pământ, iar Eu sunt cu voi acum și atunci, și tot așa și voi cu Mine să fiți, fiilor, și unii altora să ne dăm și să împlinim slava aceea și tot frumosul ei, și va fi totul o minune, o minune dulce, o minune sfântă, o, fiilor. Amin, amin, amin.

27 iulie/ 9 august 2015

Praznicul Schimbării la față a Domnului

Slava Domnului când stă de vorbă cu ucenicii de azi ai cuvântului este aceeași cu aceea de pe Muntele Tabor. Îndemn pentru nerăcirea iubirii de Dumnezeu. Neținerea sărbătorilor pricinuiește seceta peste pământ.

E zi de praznic sfânt, praznic împărătesc, zi din zilele mărturiei Mele, zilele de slavă a Mea înaintea martorilor care au mărturisit apoi slava Mea cea de la Tatăl, căci Tatăl Mi-a dat-o mai înainte de întemeierea lumii, iar Eu am arătat-o când am venit pe pământ, și am făcut aceasta ca să fie cunoscut Dumnezeu pe pământ ca și în cer și ca să știe cei de pe pământ că peste domnii și împărații pământului este Dumnezeu, este Împăratul împăraților și Domnul domnilor peste toți cei care împărățesc pe pământ, și că la cuvântul Lui s-au întărit cerurile și toată puterea lor și să se teamă de Domnul tot pământul și toți locuitorii lumii, căci El a zis și s-au făcut, El a poruncit și s-au zidit, și El risipește și leapădă sfaturile și gândurile popoarelor și ale căpeteniilor lor defăimându-le, iar sfatul Domnului și gândurile inimii Lui rămân în veac, din neam în neam rămân, precum este scris, și fericit este neamul și poporul căruia Domnul este Dumnezeul lui, și pe care El l-a ales Luișsi moștenire ca să Se slăvească Domnul în mijlocul lui cu slava Lui, și să fie mărturisită pe pământ în lung și în lat slava Lui.

E zi de aducere-aminte de ziua când Eu, Domnul, Mi-am luat trei dintre ucenicii Mei și M-am tras spre loc de rugăciune sus pe munte, loc de liniște, departe de lume, și rugându-Mă Tatălui în miez de noapte M-a îmbrăcat în slavă Tatăl înaintea ucenicilor Mei, care, îngreuiați fiind de somn așa cum este omul, s-au deșteptat în clipa aceea și au văzut cu ochii lor slava Mea cea de la Tatăl, îmbrăcămintea Mea cea de taină, cea alb-strălucitoare, iar chipul feței Mele la fel, și aveam în dreapta și în stânga Mea pe Moise și pe Ilie, pe cei cuprinși cu trupul lor întru cele ce nu se văd, și cu care Eu grăiam despre cele ce urmau să vină pentru Mine în Ierusalim, iar Petru a prins a grăi cu Mine, și pe când el grăia au fost cuprinși în nor ucenicii Mei și s-au spăimântat ei în clipa aceea, căci Tatăl le-a zis din nor: *«Acesta este Fiul Meu Cel iubit, pe El să-L ascultați!»*, iar ei, căzând de spaimă, i-am atins și le-am zis: *«Sculați-vă și nu vă temeți!»*, și apoi Mi-am luat înfățișarea cea de om obișnuit și le-am spus: *«Să nu spuneți la nimeni ceea ce ați văzut!»*

O, ce măreață amintire, ce clipă măreață a fost în noaptea aceea pe munte sus între Mine și ucenicii Mei când ei au văzut slava Mea și sfătuirea Mea cu cei din cer, slava Mea cerească, fiilor! O, cum să nu grăiesc Eu despre aceasta în acest timp, dacă am venit să grăiesc pe pământ?

Aș vrea, poporul Meu, aș vrea să simțim împreună clipa aceea mare și să trăim din ea, că iată câtă slavă are Domnul și cât și-o tăinuiește când stă de vorbă cu ucenicii, chiar dacă aceștia sunt îngreuiați de somn și când Eu Îmi pregătesc slava pentru ca s-o așez în ochii lor. O, chiar dacă tu nu vezi norul care Mă acoperă între Mine și tine, sau care te acoperă pe tine între tine și Mine ca să pot să stau de vorbă cu tine mereu, Eu vin în nor și stau în nor înaintea ta și-Mi slobod peste tine glasul cuvântului Meu și-Mi las pe pământ lucrarea slavei Mele ca să mărturisească ea, și-ți spun aceasta ca să te încălzesc la suflet și la inimă pentru slava Mea cea tainică între Mine și tine ca s-o dorești, poporul Meu, căci Eu stau în sfat cu tine mereu, fiule, și slava Mea este cu tine mereu în cuvânt, măi poporul Meu.

O, fiilor, o, fiilor, hrăniți-vă mult unul pe altul cu dragoste pentru Domnul așa cum vă hrănesc Eu, așa cum vă dau Eu, că nu este bogăție mai mare pe care omul poate s-o dobândească. O, nu lăsați, nu lăsați să vă răcească iubirea pentru Domnul, căci cei ce pățesc așa cad în rătăcirea iubirii de sine, a grijii de sine și-L lasă pe Domnul din inimă mai jos decât ar fi să fie locul Lui în om. O, trebuie băgare de seamă pentru această pază sfântă și pentru aducerea-aminte de lucrarea ei.

O, fiilor, nu așteptați unul de la altul, ci dați-vă unul altuia iubirea cea pentru Domnul ca să stea ea ca flacăra între

voi, căci slava Mea de peste voi e mare. Nu stați muți pentru ea, că vă judecă satana că aveți grai și că nu purtați iubirea Mea în grai și în cuvânt, fiilor.

O, nimic nu înseamnă iubire, nimic decât Dumnezeu și iubirea cea pentru El, lucrare pentru temelia vieții ce va să fie, și pe care o așteaptă viii și morții să vină, cei dintâi neștiind că asta caută prin căutarea lor pentru viață, iar cei de-ai doilea știind și plângând după ea ca s-o aibă ei pentru vecia lor, spre care au trecut, iar voi trebuie să stăruiți și pentru ei cu iubirea cea pentru Dumnezeu și cu graiul ei, din care Eu Mă hrănesc de la voi, și din care tot ce este pe pământ și în văzduh se hrănește, fiilor.

Iar acum suntem în pregătire, măi fiilor, și Noi, și voi, Noi de sus iar voi de jos, ca să așternem popas de praznic sfânt și să deschidem apoi calea celor ce așteaptă să pornească cu pasul lor spre izvor, aici, și să ne închinăm unii altora clipe de bucurie cerească și pline de fior sfânt, hrană pentru suflet, fiilor, căci sufletul tânjește mereu după hrana lui ca și pământul uscat după apă, ca să odrăslească el apoi. Duhul Sfânt să vă înzestreze din cele de sus, și cu El să pregătiți slava sărbătorii și s-o așterneți înaintea celor de sus și a celor de jos, care se vor strânge lângă voi și lângă Noi, iar mama Mea Fecioara să ia din vistieriile de har și să vă dea vouă, fiilor.

Binecuvintez acum pentru ziua aceea pașii care vor călători spre izvor, aici, unde Eu și cu voi îi vom întâmpina și unde inimile se vor întâlni întru cerească sărbătoare, iar îngerilor călători le dau de veste să-i însoțească și să-i călăuzească cu pază cerească, iar lor le vestesc să vină cu inimile pline de daruri și să le pună pe masă, așa cum și Eu le dau la toate popasurile Mele cu ei aici la voi, căci din trupești trebuie să devină duhovnicești și cerești cei ce vin și se hrănesc din cuvântul gurii Mele.

Iar voi, fiilor de la izvor, pregătiți-vă frumos, căci harul cel de sus vă stă în ajutor. Grijile și multele lucrări, pe care le aveți de purtat și de așezat la vedere, să nu vă încordeze acestea, ci să vă îndulcească și să vă înhărnicească sculându-vă la datorie cu multă dăruire, și cu bucurie pentru dăruire, și totul va fi cald și frumos ca în cer în ziua aceea și va fi slavă, fiilor.

Iubire pentru Domnul să fie ziua aceea, și să se hrănească din ea cei din cer și cei de pe pământ care vin la sărbătoarea cea pentru mama Mea, iar voi să serviți pe cei ce vor sta la masa Mea, fiilor. Cuvânt dulce pregătesc Eu, și Mă voi revărsa cu el și voi hrăni cu slava lui pe mesenii sărbătorii ca în zi de nuntă.

Iată, fiilor, le voi spune norilor să vină și să adape grădinile de la voi, că stă pământul cu gurița deschisă după apă, căci oamenii Mă îndurerează mult, că se duc la lucrul lor în zile de sărbătoare și în zile de odihnă și se închide cerul sub jalea aceasta și se trage în lături ploaia, și Mi-e milă de suferința de pe pământ, că suferă pomii și iarba și florile, care slujesc oamenilor, fiilor, și slujesc frumuseții de pe pământ.

O, iată cât lucru trebuie așezat peste oameni, iar voi faceți-vă loc în inimile lor, că vă fac vad spre ei ca să-i puteți călăuzi spre cele plăcute celor din cer, spre cele așezate de sfinții Mei peste cei de pe pământ, ca să fie lucrare sfântă pe pământ cu omul, și nu voia omului împotriva voii Domnului.

O, cereți milostivirea Mea peste pământ, fiilor. Pace vouă! Cereți Domnului, cereți cu iubire, cereți cu credință, cereți cu stăruință, fiilor!

Binecuvântată să fie pregătirea sărbătorii cea pentru mama Mea Fecioara! Spornice să vă fie inimile și duhul și mânuțele și iubirea și dăruirea, și bucuria pentru acestea, fiilor. Prin toate Eu voi fi, Eu, și nu voi, că vreau să pot pentru voi, și vreau să pot prin voi, o, fiilor. Amin, amin, amin.

6/19 august 2015

Praznicul Adormirii Maicii Domnului

Dragostea este lucrarea Domnului. Îndemn către fiul creștin al acestei lucrări de cuvânt să nu cadă din cuib. Cea mai mare bogăție sunt frații. Îndemn de sfințenie și de îmbrăcăminte de in către fiii oamenilor. Morții înviază când aud cuvântul lui Dumnezeu grăind cu cei de pe pământ. Supunerea este culmea dragostei.

Dragostea Mea e mare în această zi de praznic sfânt. Stau cu oștirile de sfinți și de îngeri în văzduh aici, și dragostea Mea vă cuprinde pe voi, fiilor trudiți pentru slava Mea, pe care Mi-o dați mereu în sărbători aici, la voi.

Cuvânt de mângâiere vă dau. Vă mângâi în cuvântul Meu, și Mă așez cu el peste cei adunați sub bolta albă aici, ca să se suie spre Mine dragostea lor și să ne întâlnim în văzduh și să-l umplem de duhul dragostei, fiilor scumpi. Vă îndulcesc dragostea din inimi cu dulcele Meu cuvânt de dragoste. O, dacă Eu, Domnul, n-aș fi dragoste, ar mai fi lumea? Ar mai fi cerul și pământul, pe care cu dragoste în cuvânt le-am zidit, și ar mai fi între ele ceva, dacă Dumnezeu n-ar fi dragoste?

O, câtă lumină face între cer și pământ dragostea Mea! Dragostea este lucrarea Mea. Cu ea l-am lucrat pe om din pământ și din duh de viață din viața Mea, după ce am zidit cu cuvântul dragostei Mele cerul și pământul, pomii și iarba, soarele și luna, animalele și păsările după soiul lor, și apoi pe om. O, a fost tot o dragoste lucrarea facerii, și tot o dragoste este și azi multa Mea lucrare și răbdare, multul Meu suspin și cuvânt cu suspin după dragostea omului care este departe, departe de Dumnezeu și de dragostea Lui.

O, numai cu dragoste lucrez între cer și pământ, între Mine și om. Am venit după om pe pământ cu dragostea cuvântului Meu și-i ies în cale cu glasul dragostei Mele și-i grăiesc plin de dragoste, și aștept să cunoască omul duhul și glasul și așteptarea Mea după el, ca să-l învăluiesc cu dragostea Mea.

O, ați băgat cerul sub cortul alb de la voi, fiilor, iar el a intrat și s-a arătat, după cum voi ați împodobit la vedere slavă de cer și de nori purtători, sus, în văzduhul de sub cortul alb. Totul e ca o vedenie de la voi spre Noi, cei din cer, fiilor.

O, copii minunați, o, cât vă iubesc! N-ar fi să vă spun aceasta, dar Îmi scapă cuvintele, fiilor neodihniți și pregătind slavă cerească, căci ca niște copii jucăuși lucrați voi pentru ființa cerului ca să-i zidiți priveliște sub acoperământul sub care Noi, cei din cer, împreună cu cei de pe pământ veniți la sărbători aici, ne mângâiem cu voi de slava pe care ne-o pregătiți de fiecare dată, căci Duhul Meu vă mișcă inima și mintea și dragostea, și vin la voi creștini din toată țara să vadă slava Mea cu voi, și li se umple inima de fior sfânt aici cu voi, fiilor. O, nu știți cum să Ne mai bucurați, să Ne mai mângâiați pe Noi, cei din cer, și pe cei ce cred în venirea Mea cuvânt la voi, și să Mă mângâiați pe Mine, Cel atât de lipsit de iubire de la om, fiilor.

Dulce vă grăiesc și vouă, celor ce prețuiți locul Meu cel ales aici, și pe fiii cuvântului Meu. O, dulce să vă fie iubirea cea pentru Mine și credința cea pentru ea, că fără de iubire nu poate credința să facă roadele ei, o, nu poate, fiilor. Vă mângâi pentru truda călătoriei ca să veniți să stați o clipă

cu Mine și cu cei din cer aici, sub cortul alb, Cortul Întâlnirii, unde așa de minunat ni se face primirea, fiilor. Noi venim din cer, voi de pe pământ călătorind până aici, ca să ne întâlnim și să ne îndulcim ca în cer, că masa de aici e cerească, e ca în cer tot ce e pe ea, și luăm aici din bucuria ei.

O, fiilor, oamenii de pe pământ au bucuriile lor. Ei nu pot fără păcat, o, nu pot fără această mincinoasă mângâiere și bucurie a ei, căci iadul e pe pământ, măi fiilor, e acolo unde se păcătuiește împotriva iubirii de Dumnezeu din oameni, și nu este alt iad, iar ceea ce zic oamenii că este iadul cel de după viața cea din trup, acolo este doar plata pentru cele lucrate de om în chip satanic pe pământ. Voi însă nu puteți sta fără Domnul, fără Mine, fiilor, și alergați în urma Mea după bucuria cu Mine, Cel atât de durut de la omul păcătos, și iată, raiul este pe pământ, acolo unde este dragoste și luptă împotriva iubirii de păcat din oameni, și nu este alt rai, iar ceea ce zic oamenii că este raiul cel de după viața cea din trup, acolo este doar fericirea pentru care luptă fiii dragostei, plata pentru cele lucrate de om în chip ceresc pe pământ.

O, în lume este murdar peste tot, e murdar de păcat peste tot, e iad peste tot și în toate casele în care Eu nu încap cu omul, că mare s-a mai făcut omul care nu are dor de Domnul, fiilor. O, e urât în lume peste tot pentru Mine, dar la voi e frumos și atât de frumos pentru Dumnezeu, măi fiilor, și tot mai frumos va fi la voi, căci voi la această frumusețe lucrați, și osteniți lucrând, mereu, mereu lucrând și înfrumusețând, iar Eu, Domnul, vă laud la cei din cer și Mă bucur de voi. Chiar și când sunteți triști și prea triști și încercați de dureri și de greutăți fel de fel și de suferințe câte vin, la voi și atunci este frumos, căci și durerea este prea frumoasă pentru cei ce-i știu prețul, și tot cerul are drag să stea la voi și să mângâie și să ocrotească și să întărească puterea cetății, cetatea Mea cu voi, fiilor. Vă am ca pe un cuib cu puișori în el și vă hrănesc din gura Mea ca pasărea care-și hrănește puii ei și are grijă de ei cu mare veghe, ca nu cumva să cadă din cuib vreun pui, ca nu cumva să Mă doară apoi, fiilor.

O, ai grijă, fiule creștin al acestei lucrări de cuvânt din cer, ai grijă să nu te pierzi, ai grijă să nu cazi din cuib, ai grijă să nu te pierzi de frați, de puii lui Dumnezeu să nu te desparți, că atunci când pierzi biserica ești căzut din turmă prin pizma diavolului și cazi între lupi ca un miel slab și fără de ocrotire, și nu mai ai ce să sugi, nu mai ai mamă și tată, nu mai ai frățiori, nu mai ai. Nu mai ai casă și ogradă ocrotitoare, nu mai ai zile de sărbătoare, că sărbătoare înseamnă frații, înseamnă biserica cu toate mădularele ei în lucrare sfântă și slăvită pentru Domnul ei, pentru Mirele ei, iar tu să nu-ți faci gusturi și dorințe aparte și să pierzi slava împărtășirii sfinte cu frații, că nu-i pe pământ bogăție nici un fel de bogăție ca și această dulce avere, frații, cel mai scump avut pe care îl poate omul dobândi pe pământ.

Lucrul prețuirii cea pentru frați vă învăț, fiilor, și așa îi învăț și pe cei ce lovesc în voi defăimând înaintea oamenilor calea Mea cu voi. O, tu, cel ce râzi și defaimi casa Mea, biserica Mea de Nou Ierusalim și pe fiii ei, care sunt frații Mei, puii Mei, tu dai să fii crezut că ești străin, dar tu ai fost atâta vreme primit și ospătat ca un prinț în casa Mea, în cetatea Mea. O, lucrarea Mea, calea Mea este atât de greu de dus pe umerii celor peste care Mă așez cu ea, iar tu arunci fără de socoteală cu noroi în mersul Meu cu ei. O, caută să înveți lucrarea prețuirii pentru frații Mei, căci dragostea îi face fii ai lui Dumnezeu pe cei ce știu să prețuiască tot ce vine din cer pe pământ pentru fiii ascultării. O, ia aminte, ia aminte aceasta ce-ți spun.

O, mama Mea scumpă, multă dragoste ai așezat și tu în oameni în vremea ta pe pământ, și tot așa și azi lucrezi, și îți apleci milostivirea peste pământ și peste om, căci omul nu Ne iubește, mamă, chiar dacă el Ne strigă mereu să-l scoatem de sub povara greșelilor în care stă mereu, îndulcindu-se de ele împotriva firii, împotriva legii lui Dumnezeu, mamă. O, am lucrat atâta de frumos, Eu și tu, ca să Ne facem pildă de trăire și de iubire, dar oamenii nu pot, mamă. O, cum le-am arătat Eu și tu femeilor să fie, și cum sunt ele, mamă! O, cum să nu Ne doară când ele caută numai păcatul și îndulcirea cu păcatul, îndulcind suflarea de pe pământ cu păcat, mamă?

Ne-am pregătit din timp cu dragostea, și cu ea întâmpinăm pe cei ce se strâng la izvor în ziua ta de praznic sfânt, mamă, ca să ia mângâiere de la Noi, dar Eu doresc înțelepciune să ia, și de la lucrarea ei să se nască mângâierea lor, ca să poată rămâne ei cu lucrul cel lucrat de ei, mamă.

O, fii ai oamenilor, ascultați cuvântul Meu, că Eu, Domnul, vă învăț și pe voi în zi de praznic sfânt. Nu vă stârniți unii pe alții spre păcat și spre poftă de păcat, că nu pentru păcat l-a zidit Dumnezeu pe om cu mâna Sa, cu dragostea Sa. O, îmbrăcați-vă trupurile în sfințenie și în cămășuțe de in, ca să nu mai iasă din voi duh de păcat. Toți sfinții sunt îmbrăcați în veșminte de in, precum este scris, și nu sunt goi așa cum stau oamenii pe pământ, goi înaintea soarelui, înaintea Domnului și a sfinților Lui. Iubiți pe cei din cer, pe cei atât de vii, ca să vă despovărați de iubirea cea pentru păcat, căci păcatul este moarte, precum este scris, nu este altceva păcatul, și cu el se îndulcește omul, și pentru aceasta omul moare apoi, și este scris că plata păcatului este moartea.

Vă învăț cumințenia pe toți. O, iubiți-o, fiilor. Voi, toți cei care veniți aici, la izvor, fiți cumințI, fiți mereu cumințI. Nu căutați întâlniri unii cu alții dacă veniți și cunoașteți acest izvor de cuvânt din cer. Întâlnirile să vă fie cele de aici, cele cu Domnul, ca nu cumva lucrând fără de veghe, fără de ascultare, să fiți prinși sub vină de satana, care ține calea celor ce dau să se nască din cer prin acest cuvânt sfânt și să-i clatine, și să fie apoi pătată fața Mea, lucrarea Mea de cuvânt, care vă hrănește de aici ca să fiți sfinți, ca să fiți cumințI.

O, am deschis, mamă, porțile ca să intre la Noi în grădină cei plecați cu pasul spre izvor și să le dăm cuvinte cerești, povețe de viață în sfințenie, că fără de sfințenie nu poate omul să fie cu Noi și să rămână cu Noi până la sfârșit, și pe vecii apoi, și ca să fie omul pe vecii, nu numai vremelnic, mamă. Iată, pas cu pas grăim și așternem cuvânt pentru tot lucrul zilei de praznic pentru tine, mama Mea, și punem pe masă povețe și multă deslușire de taine, că are omul de învățat dacă voiește să fie învățat din cer, dacă iubește cuvântul Meu care învie morții, căci morții Mă aud și înviază, și mare credință trebuie pentru această taină, căci dacă la cuvântul preotului slujitor la altar, Eu, Domnul, Mă fac pâine și vin și Mă dau omului credincios spre hrană și spre viață din cer, o, tot așa se face și omul la cuvântul Meu om viu din pământul din care se scoală. Iată, Eu, Dumnezeu fiind, ascult de om, de cel ce face prin cuvânt pe Domnul pâine și vin, dar tu, omule, de ce nu te faci Dumnezeu la cuvântul Meu de peste tine ca să fii cel viu în vecii vecilor?

O, mama Mea, învață tu în ziua ta de praznic sfânt și pune pe masă învățătura ta. Eu, Fiul tău Iisus Hristos, te binecuvintez, că sunt Dumnezeul tău, mamă, iar Noi știm ce înseamnă Dumnezeu, o, mama Mea. O, revarsă acum dragostea ta toată peste cei cu care Noi azi stăm la masă și Ne

mângâiem și mângâiem, mamă. Amin.

— Dragostea mea toată, o, Tu ești, Fiule scump al Tatălui și al meu. Tu ești revărsarea, Tu, și cuvântul Tău.

O, să-i învățăm pe cei cu care ne mângâiem acum. Să le grăim despre supunere, Fiule scump. Ea este culmea dragostei, ea naște dumnezei pentru Dumnezeu. O, să le spunem cum am fost noi de supuși. Și eu și Tu, ne-am supus cuvântului rostit peste noi, căci a venit îngerul la mine și a cuvântat și s-a făcut cunoscut din partea Tatălui. Eu m-am supus cuvântului lui cel pentru mine, iar cuvântul cel rostit pentru mine s-a făcut Dumnezeu, Te-ai făcut Tu rod al cuvântului, și dragostea a fost lucrarea care m-a învățat să mă supun. O, câtă supunere ai avut și Tu, Fiule scump, și câtă ai mereu când Te faci hrană pentru fiii lui Dumnezeu prin cuvântul preotului care rostește să Se facă Dumnezeu pâinea și vinul cu care el hrănește apoi pe fiii bisericii. Te-ai supus în Ghetsimani în grădină când au venit trimișii lui Caiafa să Te ia spre cruce și spre moarte, și a fost dragoste supunerea Ta, și s-a născut din ea învierea Ta, Fiul meu iubit.

O, fără dragoste nu este supunere, nu este, fiilor. E sărbătoarea mea cu voi și cu cei din cer la voi. Pace vouă! O, câtă mângâiere de la noi la voi, și de la voi la noi! Mai este un alt loc pe pământ așa de frumos ca și la voi aici? O, ce frumos, ce frumos! Ați întins albastrul cerului în văzduhul cortului întâlnirii și ați așezat pe el norișori. Toate parcă sunt ființe, toate mângâiere, toate grăiesc. O, pace vouă! Harul meu se desface ca o floare când înflorește și vă împarte din mireasma lui. Stăm în văzduh aici, și numai mângâiere vă dăruim. O, fiilor, învățați lucrarea supunerii. Ea este culmea dragostei, ea este din cer.

O, am să vă spun ceva. Domnul poate să stea față în față cu o clipă care a trecut, sau care trebuie să vină, care vine venind. El o poate aduce înaintea Sa și să fie în ea cu lucrarea Sa, cu vederea Sa, cu cuvântul Său, dar omul nu poate aceasta, fiindcă este al Domnului aceasta, căci Dumnezeu a făcut veacurile toate mai înainte ca ele să fie.

O, fiilor, ridicați-vă și rostiți cuvinte care așteaptă să se împlinească, și ca să vină împlinirea lor, căci voi lucrați cu Domnul. Învățați lucrarea supunerii și vă deprindeți cu ea, că așteaptă la hotar mărețe împliniri, fiilor, iar voi sunteți cei ce lucrați cu Domnul.

Binecuvintez și eu slava sărbătorii cea pentru mine. Binecuvintez și întăresc pacea și mângâierea.

O, Fiule scump, dă-le lor venirea Ta, căci și ei Ți-o dau și Ți-o aduc în față. Nu numai cu amintirea Ți-o aduc, ci în faptă, Doamne, și taină mare este aceasta între Tine și ei, că Tu vii mereu la ei cu venirea Ta, iar alții Te așteaptă să vii, Fiule tainic. O, cât de puțin Te înțeleg oamenii, Doamne, căci Tu ești Cel tainic.

Binecuvintez și eu venirea la izvor a celor care au călătorit, și petrecerea, și calea spre acasă apoi, și multă ținere de minte să aibă ei pentru cele din cer, și le doresc să crească după voia Ta și veșnic să fie ei ai Tăi, Fiul meu scump. Amin.

— O, mamă dulce, ce dulce cuvânt ai pus pe masa de praznic în ziua ta de serbare, cuvânt plin de taină, mama Mea! Tainic se așează în cer această zi, spre veșnicia ei, mamă.

Iar apoi, la strângerea mesei de serbare, dau îngerilor poruncă să poarte cu veghe sfântă pașii înapoi spre casele lor a celor veniți la întâlnire, și mereu, mereu Eu îi aștept să facă parte din slava Mea aici, în zilele Mele de slavă pe pământ acum, la sfârșit de timp.

Cu dragoste în cuvânt am început cuvântul zilei, și cu dragoste îl sfârșesc peste voi și peste sfinții Mei, cu care Mă port, o, fiilor. O, pace vouă! Mi-e drag, Mi-e tare drag la voi, Mi-e tare drag cu voi, fiilor. Pace vouă, pace vouă, pace vouă! Amin, amin, amin.

15/28 august 2015

Sărbătoarea Tăierii Capului Sfântului Ioan Botezătorul

În cetatea cuvântului se lucrează după cuvântul cel din cer. Domnul binecuvintează și sfințește troița și fântâna din sătucul cuvântului.

Cu dor cobor de lângă Tatăl şi îmbrăţişez cetatea cuvântului Meu din mijlocul neamului român și pe fiii Mei veghetori și lucrători din partea Mea în mijlocul ei, îi îmbrățișez în cuvântul Meu și le grăiesc lor cu dor.

O, pace vouă, fiilor! Sunt înconjurat de cetele cerești, care Mă slujesc, căci sunt Stăpânul lor, sunt Domnul lor, așa cum și vouă vă sunt, iar voi Mă slujiți la cuvântul Meu de peste voi ca și cetele cerești, care stau gata să Mă asculte precum Eu le dau lor să lucreze și să împlinească. O, fiilor, cine mai lucrează de la Mine și cu Mine la cuvântul Meu cel rostit din cer pe pământ? O, nu mai este pe pământ atâta unire între pământ și cer ca și la voi, ca și între Mine și voi. Eu, Domnul Iisus Hristos, vă am pe voi pe pământ casa Mea, familia Mea, credință vă am pe pământ pentru venirea Mea cea de acum cuvânt ca să lucrez prin cuvânt între cer și pământ, iar lumea nu știe aceasta, decât dacă pe calea alergării ei de zi cu zi se întâlnește pe cale cu glasul cuvântului Meu prin care Eu sunt cu voi și grăiesc cu voi și vă dau de lucru ca și cum aș fi cu trupul Eu și voi laolaltă, căci voi credeți în cuvântul Meu de peste voi, pe care-l slobozesc din gura Mea din nor, căci cu norii Mă port, așa precum au spus însoțitorii Mei cei îmbrăcați în cămășuțe de in, cum ei s-au arătat în ziua înălțării Mele și au grăit celor pe care i-am lăsat pe pământ uitându-se la Mine când M-am ascuns ușor, ușor de ochii lor și le-au spus lor slujitorii Mei cerești: *«Acest Iisus iarăși va veni precum L-ați văzut suindu-Se la cer»*.

O, așa vin Eu să fiu cu voi, așa cum M-am suit în cer de lângă ucenicii Mei cei de acum două mii de ani, și ferice tuturor celor care înțeleg și cred cuvântul Meu cel de atunci pentru venirea Mea cea de acum cu lucrul Meu pe pământ, și-Mi trebuia găzduire, fiilor, și-Mi trebuia iubire și credință și multă bucurie pentru Mine de la ei, de la cei la care vin ca să pot cu ei, și ca să poată ei cu Mine cu bucurie, cu multă bucurie.

O, bucurați-vă că vă am ai Mei acum, la sfârșit de timp, și că lucrez cu voi după planul Meu cel de sus, că pe pământ sunt numai oameni care nu vor să fie cu Dumnezeu, să fie Dumnezeu cu ei în toate și mereu, iar de sus vin Eu cu lucrul Meu și-Mi stați voi în întâmpinare, că v-am dat darul credinței în venirea Mea cea de acum, fiilor.

Iată, azi, în zi de sărbătoare sfântă pentru botezătorul Meu Ioan Eu stau cu voi în cuvânt, că ne pregătim pentru pecetluirea cu sfințenie a lucrului vostru la cuvântul Meu de peste voi, că v-am dat lucru sfânt să zidiți în mijlocul cetății cuvântului Meu și am gătit frumos, frumos pe cale fântână sfântă și troiță măreață lângă ea, priveliște dulce ochilor și inimilor celor ce trec pe cale spre voi în sărbători, și voiesc să bucurăm și să încălzim și inimile celor din cetate și să le umplem de bunătate, de dragoste sfântă să-i umplem și pe ei, fiilor.

Mi-am plâns vouă plânsul Meu cel de la inimile reci ale celor din jurul cetății Mele cu voi în ea și cu lucrul Meu ceresc cu voi în mijlocul lor, și v-am spus că Mă doare răceala lor de suflet și că aș vrea să le încălzim inimile atât de depărtate de Mine și de voile Mele cele bune. I-am îndemnat spre voi apoi, Eu și Duhul Meu i-au îndemnat spre voi pe cei ce v-au cerut să zidiți aceste două minuni una lângă alta: fântâna și troița, iar voi ca niște copii dulci ați primit ca de la Mine și ați lucrat sub ploaia harului Meu de peste voi. Acum se vor aduna cei din cetate în zi de pecetluire a lucrului vostru cu Mine, iar Eu și cu voi le vom sta alături și-i vom așeza la masă și-i vom mângâia și-i vom bucura prin Duhul Sfânt, Care va pluti peste cetate și-Și va face lucrarea Sa, o, fiilor, și se vor bucura cerul și pământul în părtășie sfântă aici, și totul va fi o taină dulce și sfântă pentru Mine și pentru voi, și pentru mulți dintre cei ce se vor aduna, că mulți sunt și cei ce nu simt pe cele cerești și nu trag cu ele, fiilor, dar inimi multe și mari vor simți această clipă și se vor hrăni din ea cu simțăminte sfinte, iar Eu, Domnul, și cetele din cer vom umple văzduhul de tainica slavă a lui Dumnezeu și vom împărți fior sfânt peste cei adunați în dragostea acelei clipe, adunare dulce și sfântă, pe care voi s-o hrăniți să fie, fiilor, căci oamenii nu știu această măreție de suflet între Mine și ei așa cum știți voi, fiindcă ei n-au hrană de sus așa cum aveți voi, dar Eu, Domnul, le dau dacă vor căuta, dacă inimile lor se vor înnoi în nașterea cea de sus pentru viață cu Dumnezeu pe pământ, viață mântuitoare, fiilor.

O, de douăzeci și cinci de ani Mi-am așezat petrecerea Mea cu voi în mijlocul acestei cetăți, fiilor. M-a durut mereu și Mă doare încă răceala din sufletul celor din jur, și v-am spus vouă această durere ca să caut cumva să Mi-o alin. Am împlinit acum prin voi cu mare iubire aceste semne și le-am așezat la mijloc în ochii tuturor. În tot timpul lucrului vostru împlinit acum am presărat bucurie în mulți, iar acum se vor aduna de peste tot în jurul vostru și al lucrului mâinilor voastre și se vor minuna și vor tresări.

O, pace peste cetatea cuvântului Meu, fiilor! Pace vouă, și peste cetate pace, fiilor! Amin.

Se binecuvintează și se sfințește lucrul Meu întocmit prin mânuțele voastre la vedere în mijlocul cetății! Cuvântul Meu sfințește și pecetluiește și dăruiește spre folos celor din cetate aceste două semne binecuvântate.

Să fie duh de pace și de credință peste cetatea cuvântului Meu, în care vă am pe voi supușii Mei, ucenicii Mei în mijlocul cetății.

Toți cei din cetate să audă acum din gura Mea că vine Domnul pe nori în văzduhul de deasupra cetății și grăiește cu glasul Său peste grădinița cuvântului și peste cei veghetori în ea în calea cuvântului Meu când El vine și se așează pe pământ spre împlinirea lui, iar Eu, Domnul, împlinesc numai bucurii, numai pace, numai daruri dulci, ca să fie și omul așa cu Mine, căci Eu sunt Cel ce țin pământul pe temeliile lui cu tot ce e pe el, numai să vrea omul să creadă acest adevărat cuvânt.

Botezătorul Meu Ioan așează în amintirea zilei lui de suire la cer, așează cuvânt lângă cuvântul Meu și grăiește așa:

— O, mă bucur cu Tine pentru bucuria Ta de acum, Mielușule blând. Ți-am fost înaintemergător, Doamne, și n-a știut lumea cea de atunci din Israel lucrarea mea cea de la Dumnezeu în vremea aceea, dar ea s-a împlinit așa cum a fost de la Dumnezeu să se împlinească. O, tot așa și acum lucrezi Tu, Doamne, prin fiii cuvântului și ai lucrului Tău de azi, și-Ți faci cale spre oameni și Te descoperi lor cu toată bunătatea Ta.

O, ce frumos, ce frumos, Doamne! Ce măreț ai lucrat aceste semne sfinte prin mânuțele fiilor cuvântului Tău, ce frumos, Doamne! Har, har peste cetate, Doamne, har, har peste ea! Tu ești tot o iubire în mijlocul ei și presari peste ea bucurii și har și ocrotire mare, pentru alegerea Ta din mijlocul ei, Doamne, că ai ales ceea ce a fost de la începutul lumii pus de Tine deoparte pentru slava Ta de azi, pentru sfințenia Ta, Doamne, și e cel mai înalt munte de pe pământ acest loc și toată lucrarea Ta de pe el peste pământ, că iată, de aici veghezi, de aici mergi și Te vestești peste tot pe pământ cu cuvântul și Te porți cu oștirile cerești între cer și pământ deasupra grădiniței cuvântului Tău și a sărbătorilor Tale cu cei ce se adună aici, în grădinile binecuvântării Tale din mijlocul neamului român.

O, Îți doresc bucurii să ai în mijlocul acestei cetăți, și primire să ai și lucru sfânt să împarți peste pământ de aici, de unde Tu lucrezi și binecuvintezi, numai să întorci oamenii cu fața spre Tine, Doamne Mieluț. O, fă-l și pe om mieluț blând și sfânt, că Tu ai putere, Doamne. Toți sfinții în cer și pe pământ Te slujesc cu multă mărire și har. O, fă-i și pe oameni să semene cu cei din cer în slujirea lor cea pentru Tine, Iisuse Mieluț. Aceasta Îți doresc eu în ziua mea de serbare între sfinți, Învățătorul meu și Domnul meu. Amin.

— Eu, Domnul, binecuvintez intrarea și ieșirea ta cuvânt în cartea Mea cea de azi, în care-Mi scriu cuvântul Meu cel de la sfârșit de timp, ucenicule botezător. Amin.

Fiilor, fiilor, sunt deasupra cu toată măreția Mea și a cetelor cerești. Binecuvintez tot ce mai aveți de lucrat pentru ziua sfințirii semnelor așezate de voi în mijlocul cetății cuvântului Meu din zilele acestea. Sunteți însoțiți de cei din cer în toată vremea, și de aceea toate se fac atât de minunat.

Binecuvintez adunarea celor din cetate pentru sărbătorirea pecetluirii cu sfințenie a acestor semne cerești în mijlocul cetății! Ele vor lucra dragostea Mea în inimile celor din cetate și le vor schimba spre înțelepciune și spre voile Mele peste viața lor, căci dorul Meu este omul, fiilor.

Binecuvintez așezarea la masă de praznic al sfintei cruci și toată armonia sărbătorii. Amin.

Vă voi mângâia, fiilor. După toată truda cu care ați lucrat și v-ați dăruit veți simți mângâierea Mea, și lumea o va vedea și va înțelege că voi sunteți ai Mei, ucenicii Mei cei de azi și că sunteți calea Mea cea de azi din cer pe pământ și că vin cuvânt la voi și că voi îl răspândiți peste pământ, după cum Eu, Domnul, v-am împărțit vouă lucrarea Mea.

Îmi desfac brațele și vă cuprind, fiilor. Pentru voi Eu aduc ocrotire mare peste pământul român, că vă am pe voi cu cetatea cuvântului Meu în mijlocul neamului român, și nu voi înceta să ocrotesc cu toate oștirile cerești, să binecuvintez și să Mă slăvesc peste neamul român cu slava cuvântului Meu cel de azi, căci acest pământ este patria Mea cea de azi, la care Eu vin și Mi-am făcut venirea în cuvânt peste pământ, ca să-Mi pregătesc slava, ziua slavei Mele s-o pregătesc, o, fiilor.

Binecuvintez acum pe cei din cetate, și dulce va fi adunarea și toată întâlnirea dintre Mine și voi, dintre Mine și ei, fiilor. Amin, amin, amin.

29 august/11 septembrie 2015

Praznicul Naşterii Maicii Domnului

Haina de creştin Îl mărturiseşte pe Dumnezeu oamenilor din jur. Îndemn pentru rugăciune stăruitoare ca să ocrotească Domnul pământul şi neamul român.

Cuvântul Meu este calea pe care Eu vin pe pământ ca să am grijă de facerea Mea toată, şi ca să audă omul cuvântul Meu şi să-l dea de veste, căci Eu, Domnul, prin cuvânt lucrez, fiindcă el s-a împlinit şi se împlineşte.

E zi de praznic sfânt pentru mama Mea Fecioara, iar Eu sunt Fiul ei Cel Unul născut şi Mă aşez cu ea în cartea Mea cea de azi, în care Eu Mă scriu cu sfinţii, şi din care ies şi Mă vestesc peste pământ cu glasul cuvântului Meu ca să-l împlinesc apoi, căci întâi este cuvântul şi apoi fapta lui, fapta lui Dumnezeu, ca şi la început când Dumnezeu era Cuvântul şi când toate prin El s-au făcut, şi fără El nimic nu s-a făcut din ce s-a făcut, precum este scris.

Pace ţie, popor al cuvântului Meu! Pace vouă, fiilor! Acum o săptămână am stat cu voi în mijlocul cetăţii aici şi i-am aşezat la masă pe cei din cetate şi le-am dăruit lor lucrul mâinilor voastre, cuvântul Meu împlinit, troiţă şi fântână una lângă alta, şi am făcut sărbătoare de cuvânt împlinit în mijlocul cetăţii şi M-am vestit cu lucrarea Mea cu voi, că Eu cu voi lucrez şi cu voi Îmi împart hrana Mea de cuvânt peste pământ, ca să-l împlinesc apoi, fiilor.

O, ce frumoşi am fost Eu şi cu voi în mijlocul cetăţii cuvântului Meu în ziua aceea de mărturie a Mea şi a voastră! Câtă pace, câtă bucurie, câtă mărturie, fiilor! V-am arătat lumii, v-am arătat ai Mei pe voi şi lucrul Meu cu voi. Eu, Domnul, vă mulţumesc, fiilor, şi vă întăresc de la Mine ca să lucrăm numai minuni, din loc în loc minuni, cu care să scriem pe pământ numele Meu şi al vostru, şi toate se numesc cuvântul Meu, Cuvântul lui Dumnezeu, şi se bucură aici pământul de slava Mea de pe el, fiilor, că Eu am spus că nicăieri nu va fi mai frumos ca şi aici, unde Eu locuiesc cu voi şi-Mi fac lucrarea Mea cea de la sfârşit de timp peste pământ.

O, să nu vă pierdeţi dăruirea şi răbdarea, căci ceea ce fac Eu prin voi toate sunt cuvântul Meu scris la vedere, numai să puteţi voi să vă aplecaţi cu ascultare şi cu nădejde şi cu mare armonie pentru ascultare, că mult mai trebuie încă să ascultaţi pentru această armonie, căci puterea voastră e la Mine, nu e la voi, o, fiilor, numai să puteţi voi să vă lăsaţi mici sub mâna Mea lucrătoare prin voi şi să ştiţi să învăţaţi bine şi tot mai bine această lucrare, dar mai întâi voi să înţelegeţi bine cuvântul Meu şi ce poartă în el când Eu grăiesc vouă.

O, învăţaţi-vă să grăiţi ca Mine, măi fiilor. Cum este grăirea Mea între Mine şi voi, tot aşa să fie şi grăirea dintre voi, o, tot aşa, fiilor, căci voi sunteţi aproape unul de altul şi vă vedeţi şi vă auziţi, şi trebuie multă şi desăvârşită armonie, căci inima şi limba au lucrare mare, şi numai lucrarea lui Dumnezeu ar fi să fie în acestea două între om şi om, şi s-ar numi lumina lui Dumnezeu această lucrare, că este scris că *«Dumnezeu este lumină şi nici un întuneric nu este întru El»*, şi iarăşi scris este că *«dacă zicem că avem împărtăşire cu El, dar umblăm în întuneric, nu săvârşim adevărul, ci minciuna, dar dacă umblăm întru lumină avem împărtăşire unul cu altul, iar sângele Lui ne spală de tot păcatul, că nu trebuie să ne amăgim şi să zicem că nu avem păcat, ci, din contra, să-l mărturisim, să-l recunoaştem, căci Dumnezeu este credincios şi drept ca să ne ierte şi să ne curăţească»*, precum este scris.

O, fiilor, numai cel ce păzeşte cuvântul Meu, numai acela se cunoaşte că este întru Mine, căci cine-l păzeşte îşi face datoria să umble precum Eu am umblat şi am lucrat. Iată, vă amintesc cuvinte mari, pe care vi le spun acum ca să le aşez peste mulţi, căci cine zice că este în lumină dar urăşte pe fratele său, arătând aceasta prin purtare şi prin cuvinte, unul ca acela este în întuneric până acum, şi are în el sminteală şi nu ştie unde merge, pentru că întunericul orbeşte ochii lui, precum este scris.

O, fiilor, învăţătură multă şi mereu trebuie să pun Eu peste cei ce sunt ai Mei şi să-i îndemn să grăiască între ei aşa cum Eu grăiesc cu ei, că multă împărtăşire trebuie să fie între fraţi, de aproape şi de departe împărtăşire cu dor şi cu dăruire. Luaţi pildă de la vieţuitoare, măi fiilor. Toate vieţuitoarele slăvesc pe Domnul cu dragostea lor spre El şi Îi cer Lui pentru ele şi glăsuiesc Lui. Câinii glăsuiesc între ei de departe şi îşi răspund, de parcă au ceva să-şi spună. Dacă un câine aude pe altul glăsuind în noapte, el răspunde înapoi şi se întocmeşte glăsuirea şi comunicarea, chiar dacă ei nu se văd şi nu se întâlnesc, dar inima şi glasul le tresaltă şi se face mângâierea şi comunicarea. O, mai mult trebuie să fie omul, mai mult să simtă şi să grăiască el, că Eu, Domnul, i-am dat lui cuvânt şi gură cuvântătoare ca a Mea, dar ce face el cu acest dar? O, nu-L slăveşte pe Domnul, nu mângâie cu cuvântul gurii, nu umblă cu inima şi cu cuvântul după cum Eu am lucrat şi lucrez, şi nu este harnic cu darul şi cu harul aşa cum Domnul a împărţit pentru om.

O, Eu lucrez cu măsură scumpă şi bună în cuvânt şi în faptă, şi nu oricum grăiesc şi lucrez, ca nu cumva să pară iscodire, ispitire, îngrămădire de cuvinte în grăirea gurii Mele şi a inimii Mele, iar omul nu trebuie să-şi umple gura de cuvinte, nu să-şi facă bucurii din cuvintele lui sau ale altuia, ci trebuie să-şi umple mintea de înţelepciune şi inima de simţăminte cereşti, că iată, omul se dă după cele ce se văd şi are nevoie de bucurii făcute, că puţină dragoste are omul pentru Domnul, dar multă nevoie are de binele de la El ca să-L aibă apoi.

O, fiilor, sunt de plâns toţi oamenii şi nu ştiu să trăiască, şi voiesc să Mă arăt cu voi oamenilor şi să înveţe ei altceva şi să poată apoi să fie adevăraţi. Mai întâi dau să spun fiecărui creştin, şi de la această învăţătură să audă toţi oamenii.

O, fiule creştin, nu e bine, nu e bine să trăieşti pentru viaţa ta şi atât. Când cazi în această stare joasă eşti lipsit de harul cel de la Dumnezeu şi nu mai ai preţ. Când dai zi de zi să-ţi faci ale tale şi pentru tine, mai trăieşti tu atunci? O, nu se cheamă că mai ai vreun preţ. Creştin este cel ce se dăruieşte dăruind fără de camătă, iar dacă el cade în grija cea pentru sine îşi pierde sufletul său, precum este scris.

O, iată de ce te folosesc Eu pe tine ca pe un dar pentru cei mulţi, măi poporul Meu! Iată de ce te ajut Eu să fii şi să poţi! Tu nu trebuie să trăieşti pentru tine, căci tu trebuie să fii creştin adevărat şi să ştii să-ţi păzeşti viaţa cea întru Mine, că dacă nu ştii te mănâncă lumea, mănâncă lumea din tine şi te goleşte pic cu pic de cele din cer. Şi cum aceasta? O, tu trebuie să fii al Meu şi la arătare, căci haina de creştin şi toată ţinuta înăuntru şi în afara ta, aceasta te păzeşte mult şi slăveşte şi pe Domnul şi pe tine înaintea oamenilor când văd oamenii al cui eşti tu, când văd ei că eşti al lui Hristos. O, ce altceva te-ar putea arăta că eşti al lui Hristos ca şi felul cum te arăţi în faţa lumii care te vede? Când tu aduci cinstire şi închinare Domnului cu toate ale tale văzute, te caută mulţi din cei lipsiţi de viaţă din cer şi te privesc cu nădejde pentru ei, dar dacă ai

pe Domnul și stai cu lumea și arăți ca ea, nu mai atragi la Domnul pe oameni ca să-i ajuți să deschidă și ei ochiul spre cer. O, haina cea smerită de creștin te păzește de lume și de atacurile ei și aduce Domnului cinstire și ține departe pe diavolul și aproape pe îngeri, dar dacă împrumuți din lume pentru ținuta ta, pierzi și tu, pierd și cei din jurul tău, pe care nu-i mai poți ajuta spre Domnul ca să ai plată de mărturisitor și de salvator, ca și cel care nu se îngrijește pentru viața lui, ci numai pentru a celorlalți.

O, e nevoie de strigare curată și cu putere în ea spre cer, fiilor, că vremea este cu cumpănă și trebuie pază cerească peste tot pe unde are Dumnezeu pe ai Săi. Cu viața de creștin în voi și cu mare ascultare de Dumnezeu și cu duhul și harul frăției, așa să strigați, fiilor. O, strigați la cer, și nu vă îndoiți că nu va veni izbânda prin rugăciune. Strigați cu mânuțele sus și stați sub binecuvântarea Mea prin petrecerea împreună, prin duhul frăției, că putere mare este aceasta între pământ și cer când strigați uniți la Domnul, Care vine cu împlinirea, fiilor. Cei ce s-au desprins de Mine și de voi sunt în primejdie din zi în zi mai mult, că nemulțumirea cu Mine și cu voi i-a smuls și i-a dus spre lume, căci cine pierde frica de Dumnezeu îl paște nepăsarea apoi și se poartă după mintea sa însăși, iar Eu, Domnul, nu mai am loc să-l ajut, de vreme ce el nu caută învierea, și iată, avem și tristeți, căci suntem miloși, dar când omul nu mai vrea ca Dumnezeu se duce și se desparte și se lasă în voia soartei și nu mai ia de la Domnul pentru pașii lui.

Voi însă întăriți-vă lângă Mine și lucrați lumină multă, fiilor, ca să strălucească ea în întunericul din afară și să vindece vederea multora, că au nevoie oamenii de vindecare, chiar dacă ei nu caută, fiilor. Voi sunteți sculele Mele, sunteți copiii Mei cei de la sfârșit de timp, iar omul vă vede pe voi prin ochii minții lui și ai inimii lui sau ai credinței lui sau ai vieții lui cea plină de plăceri. Cum ar fi să vă vadă pe voi unul ca acesta decât cu vederea lui strâmbă, chiar și pentru el strâmbă? O, e ca și cu vederea ochilor cei trupești ai omului când el începe să vadă tot mai slab, tot mai înfundat, tot mai întunecat. Eu însă voiesc să strălucesc în voi tot mai mult și să vindec vederea multora și să fim vindecători, fiilor, dar vă trebuie multă, multă ascultare cu iubire ca să vă întărească acestea duhul și trupul și să puteți lucra, fiindcă numai lucrând veți lumina, fiilor.

O, să nu se mai lase omul condus de satana, căci satana lucrează pe ascuns, și așa lucrează și cei ce se lasă învățați de el la ureche, dar Eu, Domnul, lucrez la lumină, și așa lucrează și cei ce se lasă învățați de Mine la ureche prin cuvântul Meu, care-l lucrează pe omul cel primitor de Dumnezeu.

Am arătat prin duhul descoperirii între voi, am arătat lucrarea duhului rău, care se proptește la urechea omului, ba și la urechea creștinului și-i șoptește să mintă când vorbește de aproape sau de departe creștin cu creștin. O, îi este dată omului inima spre a spune minciună, și din aceasta se vede lucrarea întunericului în care omul stă și lucrează, iar aceasta este de la diavolul, Eu așa am spus acum două mii de ani.

O, cum să fac să-l dezbar pe om să nu mai facă lucrarea diavolului, care-l ține rob sub duhul minciunii ca să nu fie omul al Meu și să-l facă să lucreze după comanda lui, cu care stă la urechea inimii lui ca să-l îndemne să mintă, să spună altceva decât ceea ce este, să spună de departe sau de aproape altceva? O, iată câtă putere îi dă diavolului omul cel cu inima împărțită, omul care ar vrea cu Dumnezeu, dar pe care satana îl călăuzește să nu spună adevărul așa cum este el, dar Eu, Domnul, vin să stric uneltirea diavolului și să-l ajut pe om.

O, câtă învățătură sfântă am pus pe masa Mea cu tine în ziua aceasta de praznic sfânt pentru mama Mea Fecioara, poporul Meu de azi! Ia și rumegă bine cuvântul Meu, rumegă-l, fiule, și așează-l peste tine mai mult ca orice altceva, că vreau să fii tu lumina lumii precum Eu sunt, fiule.

Iar tu, mama Mea, stai lângă Mine cuvânt în cartea Mea în ziua ta de praznic, că avem oaspeți la masă și trebuie să învețe din cer cei ce vin la izvor, și apoi ei să împlinească peste ei învățătura cea de sus. Binecuvântată să fie intrarea ta lângă Mine în cartea Mea și tot cuvântul tău, o, mama Mea! Amin.

— O, multul și sfântul Tău cuvânt e scump de tot, Fiul meu scump, și m-am umplut de el în ziua mea de praznic, că eu pentru Tine m-am născut pe pământ și n-am trăit pentru viața mea. O, nu pentru mine am trăit eu, ci pentru Dumnezeu și pentru oameni, Fiule scump al meu. Așa vrei Tu să trăiască și fiii cei lucrători de azi cu Tine, căci toți oamenii pe pământ se căznesc pentru viața lor și a urmașilor lor, care și aceia tot așa se căznesc. Noi însă nu tot așa lucrăm, și nici cei ce se aleg ai Tăi, iar Tu ai spus în ziua aceasta creștinului, i-ai spus așa: *«Nu e bine, o, fiule creștin, nu e bine să trăiești pentru viața ta. Nu e bine să cazi în această stare joasă, să pierzi harul lui Dumnezeu și să nu mai aibă preț viața ta. Mai trăiești tu atunci când faci ale tale și pentru tine doar? Își mai salvează sufletul cel care cade în grija cea pentru sine?»* O, este scris că nu.

O, fii creștini, îmbrăcați-vă în sfânta învățătură a Fiului meu Iisus Hristos, Care vă iubește și vă dorește ai Lui să fiți, și ca El să umblați, și să vă aibă îmbrăcați în toată vremea și nu goi, căci altfel voi ați umbla în întuneric ca și ceilalți oameni. O, nu uitați că Fiul meu a spus acum taină mare și v-a spus că hăinuța cea sfântă este hăinuța de creștin, care vă păzește pe voi de lume și de duhul ei dinspre ea spre voi, hăinuță prin care cinstiți pe Domnul și atrageți Lui cinstire și închinare, fiilor. O, trăiți ascultători de ajuns de mult, că mult și de mare preț este tot lucrul pe care Domnul îl lucrează prin voi pe pământ. Eu vă mângâi cu mângâierea mea, cu duhul meu de mamă din cer, iar voi mângâiați, o, mângâiați pe Fiul meu Iisus Hristos prin ascultarea de El, și va fi aceasta mângâierea mea de la voi. Cei din cer vă mângâie. Mângâiați-i și voi pe ei, de pe pământ mângâiați-i, și veți fi cei mângâiați.

Fiilor, fiilor, învățați să vă purtați cerește între voi. Grăiți între voi așa cum grăiesc cei din cer cu voi. Aceasta vă îndemn eu, ca și Fiul meu vă îndemn. Și acum, pace vouă, o, fiilor! Amin.

— Mă aplec ca un fiu înaintea ta, mama Mea, și Mă mângâi de la tine, de la grăirea ta mângâioasă, mamă.

Mângâios să grăiți și voi între voi, fiilor. Mă voi hrăni și de la voi așa cum M-am hrănit acum de la grăirea dintre mama Mea și voi. O, învățați ca în cer să grăiți, ca să fie la voi pe pământ ca în cer, fiilor, și aceasta Îmi va fi Mie mângâiere și putere pentru voi.

Fiilor, fiilor, nu uitați, o, nu uitați să cereți de la cei din cer ocrotire mare și mereu peste pământul și neamul român, ca să poată cerul lucra aceasta, fiilor. Fiți statornici pentru rugăciune, fiți fierbinți în cuvântul cel rugător, că peste tot pe pământ e numai primejdie, precum este scris pentru acest timp.

Și acum pace vouă, pace vouă, fiilor! Țineți cerul aproape de pământ, aproape de voi și stați sub acoperământul

lui. Mai mult decât orice ați lucra voi, aceasta să lucrați, să țineți cerul aproape de voi, aproape de pământ, fiilor, ca să ocrotim acest pământ, ca să fie mult ocrotit pământul român, vatra în care Eu vă am pe voi ucenici și fii, acum, la sfârșit de timp, o, fiilor. Amin, amin, amin.

8/21 septembrie 2015

Praznicul Înălțării Sfintei Cruci

Calea crucii este calea ascultării. Cel care nu primește mustrarea primește pedeapsa. Strigare către fiii oamenilor și către neamul român.

Mi-am pregătit cuvântul ca să Mi-l așez în cartea Mea cea de azi, că e zi de praznic sfânt în această zi, iar Eu, Domnul, cobor la tine cuvânt, poporul Meu care-Mi faci venirea pe pământ când vin la tine cuvânt ca să-l răspândești tu peste lume peste tot, că lumea trebuie trezită la veghe, trebuie să ungem ochii la toți oamenii de pe pământ ca să vadă ei cu ochi mari și treji primejdia nevegherii, că în vreme de neveghere îi pregătește duhul rău, duhul dușman zguduire pe neștire, iar Eu veghez ca să-i fac trezirea și ca să Mă cunoască lumea pe Mine de Dumnezeu și ca să-și piardă lucrarea lor dușmanii ei, care dau să se creadă nebiruiți, nezguduiți de pe locurile lor cu care stau peste oameni fără să le dea lor nădejdea cea bună, dar Eu le-o dau dacă dau ei să Mă știe bine și să Mă cunoască de Stăpân în cer și pe pământ peste toată facerea, pe care numai cu cuvântul gurii Mele am zidit-o ca să fie ea, și ea s-a făcut și este.

O, cine ar fi putut să facă lumea și toate, toate în cer și pe pământ, din cer și până pe pământ, dacă nu un Dumnezeu mare, Care a zis și s-au făcut toate? O, cât de mult, cât de măreț ar fi să-Mi dea și omul închinare așa cum toate, toate Îmi dau, toate în cer și pe pământ, și din cer și până pe pământ toate câte sunt!

O, oprește-te, omule, cu mintea ta și cu căutarea ei și las-o o clipă spre Mine, că am făcut cerul și pământul și toate din cer și de pe pământ și toate dintre cer și pământ ca să-Mi dai și tu cinstea care Mi se cuvine ca unui Făcător a toate, și Căruia toate trebuie să I se aplece ca să învețe și omul aplecarea, și nu mărirea așa cum el mereu și-o dă și și-o așteaptă din părți, când el este facerea mâinii lui Dumnezeu, Căruia ar fi să-I slujească omul pe pământ de-a pururi, așa cum și Dumnezeu îi slujește lui cu toate ale Sale, cu toate, căci pe toate le-a zidit Dumnezeu pentru om, pe care cu nețărmurită dragoste l-a zidit Dumnezeu și l-a pus în mijlocul facerii între cer și pământ, l-a pus ca să fie bogat de toate și să aducă Domnului mulțumire și închinare cu dor și cu mărire, închinare ca o sărbătoare pentru inima omului, iar Eu, Domnul, să-i dau lui bucurii, precum el Îmi dă.

E zi de praznic sfânt, fiilor. Duhul descoperirii și al măririi lui Dumnezeu a dat naștere acestei sărbători pentru slava Mea cea prin cruce, căci crucea purtată de Mine pe Golgota, și pe care am fost așezat și bătut în cuie pe brațele ei, a fost descoperită și ridicată și pusă în cinstire pe pământ după mult timp de către slujitorii credincioși ființei Mele, care a suferit pentru om, și s-a înființat atunci sărbătoarea pentru creștini, sărbătoarea crucii, iar cei binecredincioși au mari daruri peste ei prin credința lor, prin dragostea lor de Mine și prin durerea din ei pentru suferințele Mele, pe care ei nu le uită, ci se pleacă Mie ca Unui Dumnezeu biruitor pentru ei prin cruce și o slăvesc pe ea pentru Mine și toate pentru Mine.

O, fii ai cuvântului Meu de azi, fiilor, fiilor, prețuiți duhul descoperirii și învățați să-l prețuiți, căci acest duh aduce de la Mine vouă, iar Eu sunt Cel ce vi-l împart, căci sunt Cel ce văd înainte și Cel ce vă aduc mereu de știre pe cele ce au fost și s-au scris, ca să lucreze ele acum, căci așa lucrează Dumnezeu.

O, măi fiilor, fiți fericiți și mult fericiți că am Eu în mijlocul vostru lucrarea Duhului Meu, duhul descoperirii, duhul care aduce de știre de la Mine spre binele Meu între voi, din care voi puteți avea de la Mine, fiilor. O, atâtea cuvinte, atâtea lucrări am dat de știre prin cuvântul Meu de peste voi, și lucrez apoi după cuvântul cel rostit, iar voi sunteți cei prin care Eu împlinesc cuvântul Meu.

O, fiilor, iubiți, și tot mai mult iubiți împlinirea cuvântului Meu și lucrați împlinirea lui, că nu mai e pe pământ un alt loc în care să se lucreze după cuvântul Meu rostit peste om. Fiți însă tot mai dăruiți, tot mai vii pentru împlinirile Mele prin voi, că multe sunt scrise să fie, și n-am mulți pe pământ care să le aibă și să le știe și să nu le uite, ca să le poată lucra împlinirea. Nu sunt oameni pe pământ care să lucreze după adevăr pe cele de la Dumnezeu aduse la ei spre lucru, și aceasta pentru că nu este credință prin care Eu să vin și să fiu cu oamenii și să lucrez în mijlocul lor, iar dacă între voi este cale pentru Mine ca să cuvintez și ca să împlinesc cu voi, o, fiți fericiți, și nu fiți obosiți pentru Mine, ba fiți vioi și tot mai vii cu puterea și cu voirea, căci Eu voiesc prin voi, Eu și nu voi, fiilor. Când am descoperit omului crucea Mea, pe care am fost răstignit, am pregătit pe cei prin care trebuia să aduc această împlinire, și s-a împlinit voia Mea prin împărați, prin slujitori și prin oameni și am ridicat crucea Mea sus la vedere și am slăvit-o pe ea. O, iată, fiilor, în zilele Mele cu voi, când Eu voiesc să descopăr pe pământ peste oameni puterea și adevărul lui Dumnezeu, v-am pregătit pe voi și am început să împlinesc, căci cuvântul Meu rostit lucrează cât nu se suie la mintea omului, dar el se desăvârșește lucrând, căci trebuie să-Mi curăț cărarea, fiilor, și să-Mi pregătesc toată ziua slavei Mele și să-Mi arăt apoi fața, și trebuie multă pregătire pentru această lumină, iar voi nu vă îndoiți cum că sunteți mici sau neputincioși, că pentru credință nu trebuie putere, ci trebuie iubire și statornicie apoi pentru Mine, Cel ce lucrez atât de minunat prin cei ce cred așa cum Eu le dau să știe și să creadă și să lucreze împlinirea Mea. Mintea voastră să stea în mâna Mea, fiilor, că mintea omului e un mare dar, dar omul ia acest dar și face el ce vrea cu el. Voi însă să vă temeți fără de Mine cu voi, că vai celor fără Dumnezeu pe pământ, fiilor, și fără de călăuzire a Mea peste ei!

Vă învăț calea crucii. Calea ascultării este această cale, fiilor, căci voi aveți de Mine să ascultați. Toți oamenii n-au de cine să asculte, și de aceea nu ascultă și n-au ei lucrarea ascultării, iar voi dacă aveți acest har, fiți ochi și urechi să nu cădeți din el, să nu vă despărțiți de lucrarea ascultării, ci să ascultați de duhul descoperirii care lucrează între voi din partea Mea, căci într-o zi vă voi da o veste ca s-o împliniți cu ascultare cu grabă și cu credință, iar dacă n-ați fi deprinși să ascultați de cuvântul Meu ați pieri în ziua aceea, aș rămâne fără voi, după atâta așteptare pe Mine și pe voi. De aceea fiți ascultători, iar pentru ascultare trebuie credință și supunere, fiilor, și trebuie iubire, căci ascultarea fără de iubire nu aduce nici binecuvântare, nici plată de ascultător, fiindcă Dumnezeu este iubire, și numai iubirea se suie la El și rămâne ea. Priviți la ascultarea Mea cea de acum două mii de ani, că și pentru suferință pe cruce am ascultat, numai să fac voia Tatălui și răscumpărarea de la moarte a omului pierdut prin păcat. Așa-

dar, M-am făcut pildă vie pentru cei care cu iubire Mă ascultă așa cum Eu am ascultat, că am ascultat și am împlinit lucrarea ascultării, iar când cuvântul Meu vine la voi, după ce Eu privesc între voi și în voi și pentru voi, o, împliniți întocmai cuvântul Meu de peste voi, căci omul, săracul, e deprins să nu asculte, și mai ales să se ascundă de cei din jur cu neascultarea lui, și e greu de cei ce nu ascultă ascunzându-se pentru neascultare, că nu mai au apoi aceștia voința și puterea să-și mărturisească neascultarea și rămân necurățați, nevindecați de neascultare și-și atrag lor suferință, iar duhul lor capătă neliniște și apăsare apoi, și se face neputință mare rodul neascultării peste cel ce nu ascultă, iar apoi se duce de lângă Mine cel neascultător și-și lucrează pe ale lui și nu mai poartă de la Dumnezeu și pentru Dumnezeu, căci plata neascultării este despărțirea de Dumnezeu a celui neascultător.

Fiilor, fiilor, vă spun vouă cuvântul Meu și să-l ia de la voi cei ce Mă caută la voi, și iată ce spun:

Omule, tu trebuie să semeni cu Mine, nu cu diavolul, căci Eu după chipul și asemănarea Mea te-am zidit. Când tu îi dai loc diavolului în tine și în lucrarea ta îl poți face și pe altul după chipul și asemănarea ta, împrumutate de la vrăjmașul Meu și al tău. O, îți trebuie mustrare multă, omule, multă și mereu, iar dacă nu poți să primești cu cuvântul îndreptarea și veghea cea pentru tine, te doare apoi mai mult când primești cu pedeapsă, că iată, nu vrea omul să asculte de cuvântul mustrării când aceasta îi descoperă căderea sa din har și din binele lui Dumnezeu.

O, fii ai oamenilor, și voi, cei ce vă numiți și vă credeți fii ai lui Dumnezeu pentru că sunteți botezați la biserică în numele Domnului, o, iată ce vă spun: fie-vă rușine să păcătuiți. Faceți cruce, însemnați-vă trupul cu semnul sfintei cruci și depărtați de la voi dorul de păcat, pofta care vă îndulcește cu păcatul cel otrăvitor. Dați de la voi pofta de păcat, de băut și de mâncat în chip păcătos, de fumat și de desfrânare în însuși trupul vostru și de câte alte păcate din îndemnul diavolului, care dă să vă îndulcească cu cele plăcute de el în om ca să-l smulgă pe om de la Dumnezeu. Veți avea nevoie de Dumnezeu și de ajutorul Lui și de scăpare de la El pentru voi. Soldatul cel de demult, căruia i-a ieșit în cale ispita cea în chip de femeie poftitoare de păcat făcut cu trupul între ea și el, a fost acesta ajutat de duhul fricii de Dumnezeu, și cu puterea aceasta el a respins clipa cea păcătoasă, fugind de ispită, iar a doua zi a rămas viu printre mulți morți în bătălia cu vrăjmașul neamului său, și i-a arătat apoi Domnul cum ar fi murit și el sub gloanțe dacă n-ar fi fost să biruiască păcatul care i-a ieșit în cale, și cum a rămas petec verde locul în care el era când gloanțele au curs pe câmpul de luptă, dar a fost salvat prin curățenia trupului său, care l-a ocrotit pe el.

O, iată, nu mai păcătuiți, și fie-vă rușine să faceți păcat. Faceți cruce ca să vă ajute Domnul să scăpați de cursa păcatului. S-a umplut pământul peste tot de păcatul din oameni și dă să se scufunde în adânc cu tot ce e pe el. O, lăsați-vă de păcat și cereți lui Dumnezeu iertare și pocăiți-vă mult și mereu, ca să nu vină mânia cea pentru păcat pe pământ.

Dar mai ales la tine strig, o, popor român, că Eu, Domnul, sunt pe vatra ta cu mare lucrare de cuvânt și strig pe omul de peste tot ca să-l opresc de la păcat, că toate războaiele au venit pe pământ peste oameni din pricina păcatelor lor.

O, neam român, dau să vină peste tine cei care-ți pot cere socoteală că nu asculți să fii creștin după toată legea creștină, iar tu ești vinovat pentru călcare de lege. O, acoperiți-vă trupul, fii români, că dacă nu veți face aceasta vă veți porni unii spre alții numai spre păcat pe mai departe și vă veți atrage pedeapsă pentru păcat.

Stau cu sfinții în văzduh și dau să ocrotesc pământul român și dau să povățuiesc acest popor să se spele de păcate și să slujească după legea sfinților părinți pe acest pământ ales de Mine acum pentru venirea Mea la sfârșit de timp cuvânt pe pământ ca să-Mi pregătesc cărarea și slava cea de după ea.

O, lăsați luxul cel păcătos și lumesc, voi, fii români, și luați în obișnuință portul cel frumos al românului cel de demult, care avea pe Domnul peste viața sa și căruia i-a fost mult încercată viața, și am rămas cu acest neam și stau acum pe vatra lui cuvânt de povață de viață peste pământ și peste om.

Munte ceresc este locul din care Eu, Domnul, grăiesc omului de pe pământ din mijlocul pământului român, și M-am scris pe acest tărâm cu șaizeci de ani de cuvânt și voiesc să biruiesc de aici pentru cei credincioși și sfinți, pentru cei care Mă iubesc pe pământ, și să le dau lor patria cerească, și aceasta voiesc să împlinesc pe vatra neamului român, și de aceea Mi-am făcut casă și masă în această cetate, din care iarăși încep facere, facere nouă, om creștin după chipul și asemănarea Mea.

O, veniți-vă în fire, fii români. Voiesc să vă ocrotesc cu toate puterile cerești, fiilor, și voiesc să vreți și voi aceasta. Vă strig cu dor și cu îngrijorare, că mare grijă vă port vouă mai ales, că am de lucru mult pe pământ la voi. O, feriți-vă de vrăjmași, și iată, vă spun și vouă ceea ce am spus poporului cuvântului Meu, la care vin și grăiesc, și vă spun la fel: țineți cerul aproape de pământ, ca să fugă orice vrăjmaș care ar da să se apropie, că Eu sunt Cel ce ocrotesc dacă voiesc, și voiesc să Mă îndur de voi și să vă învăț să fiți creștini adevărați dacă sunteți botezați, că nu este de ajuns numai botezați să fiți, ci trebuie să fiți după chipul și asemănarea Mea, fiilor, ca să vadă toate neamurile de pe pământ cine sunteți voi și ce Dumnezeu aveți peste voi.

O, pace vouă! De Mă iubiți, de Mă primiți, pace vouă, fii români! Vă însemnez cu mâna Mea cu semnul binecuvântării, semnul sfintei cruci, dar ridicați-vă la înălțimea pe care trebuie s-o aibă neamul creștinesc, cel mai puternic între neamuri, și pe care nici un neam nu-l poate birui, căci cu el este Dumnezeu. Amin.

O, fii ai cuvântului Meu, am de trimis o carte și vă cer s-o pun cu voi în cartea Mea și s-o duceți apoi acolo unde cuvântul ei merge.

Acum pace vouă, fiilor! Fiți sprijinul Meu, fiți voia Mea pe pământ, așa cum cei din cer sunt voia Mea în cer și pe pământ! Țineți cerul aproape de pământ, fiilor, că așteaptă cerul strigare de pe pământ ca să vină ocrotirea, și vine când se strigă după ea, vine de la Mine ocrotire și pace, vine mângâiere și liniște peste cei ce strigă la Mine, vine Domnul la glasul care strigă după El, vine, fiilor.

Vine Domnul și va veni, căci lucrarea Mea aceasta este: să vin. Amin, amin, amin.

14/27 septembrie 2015

Praznicul Acoperământul Maicii Domnului

Rugăciunea neîncetată ține cerul aproape de pământ. Rugăciunea Maicii Domnului pentru ocrotirea țării române și liniștirea popoarelor din jur.

Sunt Fiul Tatălui Savaot și Mă așez pe pământ cu masă de cuvânt. E multă nevoie de Dumnezeu pe

pământ. Sunt Domnul Iisus Hristos, iar lucrarea Mea este cuvântul și împlinirea lui apoi, și lucrez aceasta prin vestire de cuvânt și am în cale pe poporul cuvântului Meu, care-Mi împarte grăirea peste pământ, iar Eu și oștirile cerești, sfinții și îngerii, împlinim, lucrăm și împlinim.

O, pace ție, popor al cuvântului Meu! Te pregătesc mereu ca să-Mi stai înainte și pentru ca să-Mi las în mijlocul tău cuvântul, iar tu să-l împarți așezându-l pe pământ. Iată zi cerească de sărbătoare pentru mama Mea Fecioara, iar Eu și cu tine petrecem la masă de cuvânt, că e multă nevoie de Dumnezeu pe pământ.

V-am învățat, fiilor, să țineți cerul aproape de pământ, iar acum grăim despre această lucrare. Ea ține gândul vostru lângă Mine și cu Mine și vă așează la rugăciune, căci Eu am spus celor ce Mă iubesc: *«Rugați-vă neîncetat!»* Voi sunteți moștenirea Mea și trebuie ca David să Mă numiți mereu și să Mă cereți mereu, mereu și să ziceți: *«Adu-Ți aminte de noi, Doamne, întru bunăvoința Ta față de noi, poporul Tău, și cercetează-ne cu mântuirea Ta, ca să vedem întru bunătăți pe aleșii Tăi și să ne veselim de veselia poporului Tău și să ne lăudăm cu moștenirea Ta»*.

O, fiilor, cei ce nu grăiesc cu Mine în rugăciune nu Mă țin aproape lângă ei, dar pe voi să nu vă rupă gândul de la Mine, să nu vă facă să Mă uitați prin toate câte aveți de lucrat în vremea zilei sau în vremea odihnei de noapte, ci să rămâneți cu Mine în gând și în iubire, căci și Eu rămân cu voi, și-Mi dau la mulți prin voi cuvântul Meu, că e multă nevoie de Dumnezeu pe pământ, chiar dacă n-au oamenii această creștere ca să știe toți câtă nevoie este de Dumnezeu lângă ei și cât de cuminți trebuie să fie ca să nu dea diavolului prilej să stea lângă ei mult, iar Dumnezeu să stea puțin sau deloc dacă ei nu știu cum poate Domnul să fie cu omul și lângă om.

O, iată ce spun: Aș vrea de sus când privesc, aș vrea să văd numai sfințenie în oameni pe pământ și numai iubire pentru cei din cer. Nici un fel de rău n-ar mai fi să poată pe nicăieri, și aș coborî atunci pe pământ tot ce este în cer ascuns de ochii oamenilor și aș începe fericirea Mea lângă fericirea ta, omule de pe pământ, și am da mâna la toți cei care așteaptă de veacuri să-i ridic, după ce ei M-au mărturisit cu viața și cu limba lor cât au purtat trup între pământ și cer. Aceasta aș vrea, și aceasta aștept să dorească și să iubească toți oamenii de pe pământ, sfințenia aș vrea s-o iubească toți, iar Eu să fiu Dumnezeul lor, al celor sfinți, precum și sunt.

Am ispășit cu multe lacrimi de dor și cu mari dureri apoi, văzute și nevăzute dureri, și am dus cu greu toate greșalele și cuvintele rele ale tuturor celor de după Mine și ale celor de mai înainte de Mine pe pământ și ale celor ce sunt încă pe pământ cu trupul, și am îndurat dureri ca să pot coborî la ei și să le dau împlinirea făgăduințelor Mele și ca să pot veni pe pământ cuvânt la cei ce nu mai știu de Dumnezeu pentru purtarea lor înaintea celor din cer.

O, oameni reci cu inima pentru cei din cer, vă văd cei din cer cum păcătuiți. O, numai păcat lucrați pe pământ! Dacă voi uitați de ochiul lui Dumnezeu, iată, de aceea faceți atâta păcat pe pământ, și vă luați unii după alții la relele toate, la toate slăbiciunile și plăcerile păcătoase și vă faceți bucurii din acestea, iar cei din cer privesc peste voi și plâng cei din cer. O, am și Eu nevoie de bucurii, de oameni care să fie bucuria Mea pe pământ. Numai trist, numai plâns, numai biruit să fie Dumnezeu din pricina bucuriei și a veseliei păcătoase, iubite acestea de oameni?

Voi, cei ce sunteți sub jugul căsătoriei, stăpâniți-vă zburdările trupului, opriți-vă de la alungarea lui Dumnezeu de lângă voi, că Domnul este sfânt. Voi dați naștere la fii, și nu trebuie copiii voștri să fie sortiți pedepsei cea de la păcatele voastre, căci scris este: *«Mânca-vor părinții și se vor strepezi dinții fiilor»*. O, nu vă temeți că nu veți putea să fiți măsurați în fața simțămintelor păcătoase. Veți putea aceasta prin dragoste de Dumnezeu, cu care să vă hrăniți mintea și inima, iar dacă nu veți căuta aceasta, veți putea, tot veți putea, dar prin suferință, și ea vă va ajuta pentru cumințenie, pentru curățire, pentru ispășirea păcatelor voastre.

Vin din cer pe pământ cuvânt și vă învăț să vă lucrați mântuirea și scăparea, o, fii ai oamenilor, și sunt plin de milă pentru voi și pentru copiii voștri. O, lăsați răul să apună, că prea multul bine păcătos vă aduce pedeapsă. Grăiesc în mijlocul neamului român și Mă împart cuvânt peste pământ ca să fiu ascultat, ca să-Mi urmeze omul sfatul și să-i fiu lui Dumnezeu.

Grăiesc acum cu voi, fii ai poporului cuvântului Meu. Fiilor, fiilor, țineți cerul aproape de pământ. Căutați să vă fiu Eu bucurie, ca nu cumva să tânjiți spre altfel de bucurii, așa cum oamenii de pe pământ alunecă în fel și chip. Fiți plini de simțăminte dulci și pline de dor pentru Mine ca pentru cea mai dorită și mai așteptată ființă, fiilor. Să vă fie milă vouă de cei ce vă urăsc și vă grăiesc de rău, sau vă defaimă cu răutate, căci ei nu știu ce fac, iar când va fi să știe ce au făcut, să găsească de la voi milă din vreme lucrată pentru ei. Să nu primiți și să nu iubiți bârfa, cum fac oamenii de la unii la alții, că bârfa este unealta cu care bârfitorul defaimă la fel pe cel vinovat și pe cel nevinovat, și în această unealtă mincinoasă se taie chiar cel care o scoate din inimă ca să defaime cu ea pe semeni.

O, de cei ce ne părăsesc, pe Mine și pe voi, să vă fie milă, fiilor, căci ei nu știu ce fac, nu știu în ce lovesc pentru voia lor. Iată, milă multă trebuie să avem pentru cei ce nu pot iubi pe Dumnezeu cu toată iubirea lor, cu toată puterea lor. Țineți cerul aproape de pământ, fiilor, ca să aibă cerul milă de toți cei rătăciți de la iubirea de Dumnezeu pentru iubirea de ei înșiși, căci diavolul e în luptă mare împotriva omului și împotriva lui Dumnezeu din om, dar noi să fim cu Tatăl, fiilor.

Mama Mea Fecioara are între sfinți zi de praznic în această zi și stă înaintea Mea pentru milă, fiilor, rugându-se și stăruind așa. Dau glas glasului ei, ca să fie așezat în carte duhul rugăciunii ei. Amin.

—— Mila Ta, Fiule scump, să-i urmeze în toate zilele pe fiii poporului cuvântului Tău de azi. Mila Ta să îngrădească de jur împrejur hotarele pământului neamului român. Sus și jos să stea mila Ta pentru țara Ta de azi, țara cuvântului Tău, Fiule Doamne. Sus și jos, și în toate laturile ține departe, departe primejdiile omenești, care ar da să bată peste pământul și neamul român. Tu ești Cel ce veghezi, și știi cum să cureți de neascultare acest popor român, că Tu ai milă, Doamne. Toate gândurile vrăjmașe ale oamenilor mari și mici pe pământ, stinge-le și le risipește în adânc și păzește acest pământ pentru Tine și pentru sfinți, Fiule Doamne. Fie voia Ta, și nu a oamenilor mari sau mici de pe pământ, că Tu ai lucrare de mântuire pentru oameni în mijlocul neamului român. Eu stau la hotare sus și jos cu oștiri cerești și cu rugăciune Ție pentru neamul român, că rugăciunea este minunea care face minuni, iar cei ce sunt ai Tăi știu aceasta și se așează lângă noi la rugăciune pentru același dor.

O, întinde-Ți brațele, Fiule al lui Dumnezeu Tatăl și Fiule al meu, și ocrotește cu tot ce este în cer, cu toate oștirile

cerești ocrotește pământul și neamul român și fă de aici mântuire pentru ei și pentru mulți. Tu ești Cuvântul lui Dumnezeu. Cuvintează și binecuvintează și păzește și ocrotește țara cuvântului Tău, țara română, și liniștește popoarele din jur, că Tu ești Stăpân peste popoare, Fiule Doamne. Eu stau în toată vremea cu rugăciune, Domnul și Fiul meu. Așa să stea și poporul cuvântului Tău și așa să biruim, căci rugăciunea este minunea care face minuni, iar crucea este paza celor ce aduc rugăciunea lor înaintea Ta, Doamne și Fiule al meu. Amin.

— O, neam român, ai pe mama Mea Fecioara mijlocitoare și rugătoare între cer și pământ pentru soarta ta cea de la Dumnezeu, numai să fii credincios Celui ce vine din cer pe pământ la tine ca să-ți îndrepte inima și viața spre El, spre Cel ce te veghează. O, țară română, te țin sub mantia Mea și te aștept să faci voia Mea, că iată, suferi. Mișcarea stihiilor în mijlocul tău îți arată durerea Mea cea de la tine. O, scoală-te la veghe și la ascultare de Dumnezeu și te îmbracă frumos, ca să stai frumos înaintea Mea.

Așează-te în genunchi înaintea Mea, popor român, și cere-Mă, dar lasă păcatul de peste viața ta, că păcatul aduce suferință. Toți ai tăi din cer stau numai într-o rugăciune pentru tine înaintea Mea. Vorbește tu cu ei între tine și Mine, că mare este această iubire înaintea Mea și a celor din cer, o, popor român!

Iar tu, popor al cuvântului Meu, fii rugător cu mare iubire din mijlocul neamului român, că trebuie ocrotit acest pământ și neam, fiindcă lucrarea Mea este în mijlocul lui, pe vatra lui. Amin.

Voi, cei ce stăpâniți popoarele și pământul, fiți cuminți, o, fiți cuminți, și binecuvântați pământul și neamul român. Aceasta vă îndemn să faceți, că am lucrarea cuvântului Meu în mijlocul acestui neam, de unde vouă vă grăiesc, iar pentru această ascultare pe care v-o cer, vă voi păstra binecuvântare vouă când Eu voi fi cu toată puterea Mea peste popoare, precum este scris, căci omul nu va mai putea, fiindcă va putea numai Domnul. Eu, Domnul, vă voi ajuta să ascultați de voia Mea, și voi lucra Eu aceasta după planul Meu. O, pace vouă, popoarelor și stăpânilor de popoare, că fără pace voi porniți războaie și dureri vouă! Nu scoateți sabia, căci cine scoate sabia va pieri de sabie, precum este scris. Arma voastră să fie crucea și rugăciunea, împodobite de duhul cel frumos al umilinței de duh, care-l călăuzește pe om la iubire de Dumnezeu, și veți lucra pacea.

Eu, Domnul, aștept vremea sfințeniei pe pământ cu oamenii, și ea va veni, după ce omul nu va mai putea el, ci va putea numai Domnul, și atunci omul va iubi pe Dumnezeu, mereu, mereu pe Domnul.

O, pace ție, popor al cuvântului Meu! Stai cu fereastra deschisă să intre soarele în inima ta, în casa ta. Deschideți unii altora ferestrele voastre, și veți fi numiți lucrători de Dumnezeu înăuntrul omului și veți avea plată scumpă, fiilor. Pace vouă! Ascultați de tot cuvântul Meu de peste voi, și pacea Mea va fi cu voi.

Fiilor, fiilor, învățați taina ferestrei deschise și a soarelui care pătrunde și însorește peste tot, aducând bucurie și mântuire. Nimic nu vă va fi greu, că nu voi, ci Eu sunt Cel ce pot în voi și pentru voi și prin voi, o, fiilor, căci voi Mă purtați pe Mine pe pământ în vremea aceasta și pot Eu în cei ce Mă poartă, pot Eu. Pot Eu în toate și pentru toate, pot Eu prin voi și pentru voi, o, fiilor. Amin, amin, amin.

1/14 octombrie 2015

Sărbătoarea Cuvioasei Parascheva

Sfințenia și purtarea cea sfântă se învață ca la școală. Vorbirea sfintei Paraschiva cu fiii și fiicele poporului sfânt despre cuvioșie și iubire de Dumnezeu între frați și surori.

E sărbătoare între sfinți și pentru sfinți, iar Eu vin la tine și te păstoresc cu dor și cu durere, poporul Meu, că Eu, Domnul, sunt plin de dor după tine și sunt plin de durere pentru calea Mea cu tine, că multe și dureroase încercări lovesc în pacea ta cu Mine și-ți încearcă statornicia și iubirea ta pentru Dumnezeu, dar Eu vin și te păstoresc, așa cum făceam cu ucenicii Mei pe pământ când eram cu trupul văzut și le întăream nădejdea și puterea și statornicia în vremi de restriște pentru noi, că prin multe dureri treceam cu ei și turnam peste ei har mult, harul răbdării și al credinței, cuvânt hotărâtor, duh de statornicie, mângâiere și putere pentru dureri, și tot așa și cu voi lucrez, fiilor.

Mă așez în carte cuvânt de mângâiere și de învățătură și de vestire din partea Mea, și printre lacrimile care vă curg scrieți-Mi cuvântul și înfățișați-l în cartea Mea, fiilor. Dau îngerilor poruncă să sufle peste voi din partea Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh și să vă răcorească duhul îndurerat de atâta vreme, durere care vă este pregătită de cei nestatornici, neascultători de Dumnezeu, de cuvântul cu care păstoresc un popor aproape Mie, și pe mulți câți iau pe Domnul de la voi, căci voi Mă împărțiți peste tot, și mulți Mă întâmpină și Mă iau de hrană lor, și mulți dintre ei poartă și ei dureri pentru durerile de peste voi, care vă brăzdează atât de greu pacea, pacea care vă ajută vouă puterea cea pentru Mine, că Eu pe voi Mă sprijin ca să vin cuvânt pe pământ.

O, copii înlăcrimați ca și Mine, lacrimile curg în inimă mai întâi, și numai apoi vin și se revarsă în afară și vă umplu ochii și obrajii de lacrimi, fiilor. O, mulți plâng pe pământ, mulți și între cei ce sunt sau au fost cu voi pe calea Mea de azi, numai că unele lacrimi sunt strânse de îngerii lui Dumnezeu, iar altele multe sunt strânse de îngerii lui satana, potrivnicul lui Dumnezeu și al omului, stăpânul sub care cad cei ce nu ascultă de Dumnezeu și cad prin neascultare în voile lor, și în plata rea apoi peste viața lor, și plâng și ei, dar pentru ei plâng, iar acest plâns nu se suie nicăieri, ci merge la satana.

O, nu se poate să nu ajungă în dureri cei ce fac dureri și rușine lui Dumnezeu, și iată, îi vestesc pe ei că nu vor avea parte de ceea ce și-au dorit fiecare. Dacă Eu, Domnul, n-a fost să am parte de ei, nici ei nu vor avea parte unii de alții, iar lacrimile Mele de la ei și rușinea cu care Mi-au împroșcat obrazul în fața oștirilor cerești și în fața oștirilor potrivnice, diavolești, aceste lacrimi și multa rușine din partea lor pe fața Mea se vor întoarce spre ei, căci Eu sunt Dumnezeul Cel peste toate, iar cei ce cred că-și zidesc fericirea după ce-Mi dau Mie cu piciorul, vor simți curând, curând, după cum va lucra dreptatea a toate, vor simți că neascultarea lor nu le va folosi lor pentru fericirea lor, căci ea, neascultarea, îi taie creștinului calea cu Domnul, iar cei ce au ieșit din ascultare vor înțelege cu adâncime cât folosește ea, căci vor cunoaște negreșit în ce cer au fost, și de unde au căzut, căci ascultarea este cer, iar neascultarea este iad, și aduce omului această pedeapsă, din iad, ca rod al neascultării.

O, fiilor, cine nu învață să guste din plin din roadele ascultării nu vor ști aceștia ce mărire acoperă ascultarea. Toți cei ce nu știu harul ascultării nu sunt fiii păcii lăuntrice, și sunt în nedumerire mereu și cad spre răzvrătire ca și cei trufași. O, numai în dureri vă am, numai în dureri vă țin dure-

rile Mele de la cei ce au părăsit calea Mea cu voi și calea lor pe calea Mea cu voi. Pentru fericirea pe care și-o caută pentru ei ca niște orbi prin întunericul dorințelor de sine, pentru aceasta Îmi fac ei dureri, și le fac multora dureri. O, cei ce fac dureri și apăsări la cei din jur vor primi îndoit, căci ei ceea ce dau, aceea își agonisesc, cu aceea rămân, cu ceea ce dau altora, căci durerea pe care o fac se va răzbuna singură, că Eu, Domnul, pe cei ce au căzut de sub ocrotirea Mea și s-au dus spre cei din lume Eu i-am chemat, Eu i-am îmbiat, Eu am dat să le întind mâna, dar unde diavolul a lucrat cu cele potrivnice cuvântului Meu rostit pentru cei ce M-au urmat până acum, o, acolo e lucru diavolesc, iar aceasta a cuprins multe inimi sub dureri, dureri cu zbucium de la cei ce au călcat făgăduința prin care s-au dăruit Mie cu viața și cu ascultarea, și s-au luat apoi unul pe altul de lângă Mine și au ascultat de diavolul, care le-a tot șoptit la ureche voia lui lor, ca să-i smulgă pe ei din cer.

O, nu se poate și cu dorințele, și cu Dumnezeu, Care cere omului lepădarea de sine pentru o viață frumoasă și sfântă, departe de voia duhului rău. O, ai grijă, tu, inimă neastâmpărată, care ai ales să lupți orbește să-ți fii ție însăți dumnezeu și să dai să fii dumnezeu și peste altă inimă doborâtă de pe cale, și care stă acum oloagă și fără de putere sub voia ta însăți. Ai grijă, că a ajuns la cer durere multă și grea și lacrimi amare pentru sufletul prins în capcană și în orbire de suflet, și care aduce durere mare celor după trup rudenie cu el, că una e să te piardă ai tăi după trup pentru calea ta cu Domnul, și alta e să te piardă pentru păcatul neascultării de legile vieții și de Duhul lui Dumnezeu, chiar dacă aceștia nu cunosc îndeajuns taina lui Dumnezeu cu omul, și iată, din părți pătrund la Dumnezeu dureri ale celor ce plâng din pricina celui smuls spre calea cu primejdie și cu rușine pe ea, că vai celor ce pleacă din locul locuinței Mele și se duc și-și aleg ale lor, de capul lor, după ce inima lor a ales de salvare a omului calea Mea, iar pentru această cale este de luptat ca să poți să biruiești pentru ea.

Am dat veste că vine de la diavol despărțirea de Mine a celor ce Mă părăsesc pentru voile lor și că diavolul câștigă împotriva Mea și a lor. O, Mi s-a dezlănțuit cuvântul durerii, al multei Mele dureri acum. Zbuciumul care s-a așezat în atâtea inimi acum pentru cel fără putere de ridicare, acest zbucium plânge în multe inimi, că nu e cu drept să-i fie smulsă viața din el, iar acest zbucium este fapta inimii celei neastâmpărate, care a adus atâta suferință în jur, iar suferința este fără de astâmpăr, precum și lupta care naște aceste dureri este fără de astâmpăr. O, vine foamea, vine nemângâierea, căci mâncarea o prețuiești când nu o mai ai, iar pe Domnul Îl prețuiești când vezi că L-ai pierdut pe El și ajutorul cel de la El și de la cei ce sunt ai Lui.

O, sunt îndurerat, fiilor. Sunt înjosit de satana. Aș vrea mângâiere de la voi, de la cei cu care am rămas. Sunt înjosit de diavol pentru nestatornicia cu Mine a celor ce M-au ales lor, și iată, vă spun ce pățesc. Văd negru în fața ochilor. Puhoi de diavoli cântă și dansează înaintea tronului slavei Mele, iar cerul de sfinți se cutremură cu totul din toate întăriturile și încheieturile. O, căutați să Mă mângâiați, și să vadă diavolul că are cine să Mă mângâie.

Mi-am dezlănțuit prin cuvânt durerea, dar n-am voit aceasta în această zi de sărbătoare de sfinți. Fecioara cea mult cuvioasă, cu numele ei de Parascheva, și care sfințește și ocrotește pământul și neamul român de pe locul ei așezat în cetatea Moldova, are ea în cer sărbătoare cu sfinții, dar Eu n-am putut să îndur singur pentru cât Mă doare, așa cum am lăsat scris în ziua aceasta.

Întăresc pe poporul cuvântului Meu în statornicie cu Mine, pe cale cu Mine, oricâte dureri ar da să se ivească împotriva Mea și a lui de la cei ce părăsesc calea ca să-și facă pentru ei rost de fericire și stare pe voia lor.

O, poporul Meu, privește înainte, privește tu la Mine și la sfinți și caută să fii popor sfânt și tot mai sfânt, iar sfințenia se învață ca la școală, ca și purtarea cea sfântă, cea cuvioasă, măi fiilor. O, unul altuia dați-vă dulcele Meu dintre voi, cuvântul Meu dătător de viață și de povață de viață, iar voi să împliniți povața Mea de peste voi, cu multă ascultare s-o împliniți toată, că iată-i cum cad și cum se ascund să cadă cei ce se ascund pentru voile lor.

O, nu te clătina, poporul Meu. Cad cei morți, nu cei vii. Cad cei ce se ascund îndemnați de diavol ca să facă ascundere, de parcă poate fi ceva ascuns de ochii Mei. O, săracii de ei, cât sunt de neînțelepți, o, cât! Iată, rămân goi, rămân fără de preț toți cei ce-și fac slăbiri unii altora, dar voi adunați-vă cu sfinții și întăriți-vă în sfințenie și dați curs luminii, ca nu cumva să mai piară dintre voi împinși de lucrarea întunericului, lucrare pe ascuns de Dumnezeu și de frați.

Fiilor, fiilor, cum pot să mai aibă încredere unii în alții cei ce au lucrat ascundere de Dumnezeu și de frați? Cum mai gândesc ei că ar putea aceasta, că n-ar avea și ei ascundere unul de altul și că asta e lucrarea lor, prin care au părăsit pe Dumnezeu? O, cei ce se smulg unul pe altul de la Dumnezeu, aceștia n-au fost curați pentru Dumnezeu, și nu pot fi curați unul pentru altul, că aceștia nu sunt sănătoși și nu știu unde le este capul, chiar dacă ei zic că știu.

Eu, Domnul, Îmi fac apărare împotriva diavolului, care Mă defaimă acum pentru statura urâtă a celor ce s-au tras întru ale lor stări vinovate și nevindecate și spun: îi părăsesc pe ei de sub păstorirea Mea și rămân tare și curat pe mâini, și rămân duios Păstor pentru cei ce rămân cu dragostea lor alături de dragostea Mea și îi îndemn să fie sfinți și să stea în lumină, că am cu cine să-i păstoresc și să-i întăresc pe cale, numai să-Mi stea ascultători cu credincioșie și cu bucurie pentru ascultare. Îi îndemn să învețe ascultare multă, văzând pățaniile celor ce n-au ascultat de cuvântul vieții și al iubirii de Dumnezeu. Îi îmbrățișez pentru creștere mereu, învățând ei de la Mine creșterea lor, bucuria lor cu Mine, iar diavolul să-și lărgească urechile și să audă cu ele ceea ce Eu, Domnul, am cuvântat împotriva atacurilor lui cu care îi doboară pe cei ce n-au stat vii și n-au stat în lumină cu cele lucrate de ei la întuneric din îndemnul diavolului.

O, nu te bucura, satano, nu te bucura de cei pe care îi îndemni spre fapte la întuneric lucrate. Eu sunt Lucrătorul luminii, iar tu ești întunericul. Du-te, dar, dinaintea scaunului slavei Mele! Lumina Mea să te stârpească acum dinaintea Mea! Du-te! Ia-ți ceața întunecată dinaintea ochilor Mei și du-te! Eu sunt Biruitorul. Du-te, satano! Amin.

Fiilor, fiilor, fiți poporul Meu, fiți de-a dreapta Mea ca să-l biruim pe satana, care se crede biruitor. El este biruitor peste cei morți, dar Eu sunt Biruitorul cu toți cei vii. Așadar, rămâneți vii. Fiți cei vii, și dovediți aceasta, dovediți diavolului că sunteți vii și certați-l să se ducă. Amin.

O, poporul Meu, e zi cu sfinți în sărbătoare între cei din cer și voiește fecioara Parascheva să Mă mângâie și să-Mi dea slavă cu sfinții ca Unui Dumnezeu. Eu, Domnul, binecuvintez cuvântul ei și intrarea ei în cartea Mea cu voi.

Intră tu, fiică sfântă! Locul tău este întru venirea Mea

cu sfinții. Dă izvor cuvântului tău și împodobește cu el cartea Mea cea de azi. Amin.

—— O, mare este numele Tău, Doamne, și se tem de el diavolii cu tot numărul lor. O, iată-i cum dau să se ascundă la porunca Ta! Iisus Hristos este numele Tău, Fiule al Tatălui nostru Dumnezeu. Născătorul luminii ești, Doamne, iar diavolul nu poate cu lumina, precum cârtița moare numaidecât când iese din pământ și dă de lumina zilei. Stăpânitorul întunericului este diavolul, iar cei ce lucrează pitit și mint pe oameni și pe Dumnezeu pentru ei înșiși, aceia sunt fiii diavolului și slujesc ca și el, la întuneric, și fug de lumină cei ce lucrează în ascuns, și de aceea fug de Tine și de ai Tăi cei ce lucrează în ascuns de Tine și de ai Tăi.

Amin, amin zic vouă, copii ai cuvântului lui Dumnezeu, și zic și vouă, oameni de pe pământ: Cei ce lucrează să strice lucrarea întunericului, lucrarea cea ascunsă și o scot la lumină, aceia sunt fiii lui Dumnezeu și ai luminii lui Dumnezeu, iar cei ce lucrează ascunderi, disprețuind lumina cea pentru faptele lor, aceia nu sunt fii ai lui Dumnezeu și ai luminii Lui, și aceia sunt altceva.

O, marele nostru Stăpân și Mire Iisus, Fiu al Tatălui, le dau povață sfântă celor ce sunt ai Tăi. Binecuvintează cuvântul meu cel pentru ei, Doamne scump și sfânt, Doamne mare!

—— O, fie voia Mea întru voia ta, fiică a iubirii de Dumnezeu! Amin.

—— Amin, amin zic vouă, fii și fiice din poporul sfânt al Domnului, intrați în cortul înțelepciunii de sus, intrați numaidecât și luați din Dumnezeu în toată clipa viață în voi. O, nu stați nicio clipă fără viață în voi. Ca școlarii cei silitori la învățătură adăpați-vă și hrăniți-vă de sus, că pe pământ se zbate multă pierzanie să-i cuprindă pe mulți, dar voi nu luați din voi pentru voi. O, luați din Dumnezeu, că omul fără Dumnezeu în el moare numaidecât și-și îmbrățișează rătăcirea și amețește de tot, și nu mai poate altceva să facă și e ca fumătorul care nu poate fără fum în el.

Voi, fetelor care ați venit pentru sfințenie la Domnul și la slujire sfântă pentru El, o, aveți grijă mereu, mereu de viața cuvioasă și mult cuvioasă prin toată purtarea cea dinăuntru și cea din afară, ca nu cumva să ațâțați spre voi duhul fetei bărbătești, așa cum cad cei ce cad pentru această neascultare asupra grijii pentru sfințenie în toată clipa. Fiți cuvioase în fața lui Hristos, și veți fi așa și în fața fețelor bărbătești. Fiți pline și tot mai pline de Hristos, că dacă aveți această bogăție în voi, pe aceasta o veți împărți. O, iubiți pe toți la fel, și iarăși rostesc peste voi acest sfânt îndemn: iubiți pe toți la fel, iar fără Domnul nu este iubirea iubire, și aceasta este ceea ce oamenii nu știu pentru iubire și nu înțeleg.

O, mi-e tare milă de Domnul. La toți sfinții ne este milă de durerea Lui când Își pierde copiii care I-au făgăduit că-L vor iubi, că-L vor urma, dar cei ce vin să le fie lor bine și-și fac parte pentru ei de la mijloc, o, aceia nu rămân curați pentru Domnul, iar pe Domnul Îl iubesc numai cei ce nu se iubesc pe ei înșiși, numai cei ce nu iubesc pentru ei înșiși pe nimeni și nimic. O, eu în viața mea de pe pământ n-aș fi putut să fac altfel cu iubirea mea, decât s-o dau lui Hristos toată. Am căutat cu toată puterea mea să nu smulgă nimeni din mine iubirea mea pentru Domnul. Aveam pe frățiorul meu cel după trup, îl aveam pildă de iubire de Dumnezeu, apostol și slujitor al Domnului și al slavei Domnului, iar când n-au mai fost părinții care ne-au crescut și ni L-au făcut cunoscut pe Domnul de iubire, eu m-am ascuns departe de oameni cu Domnul meu Iisus Hristos în piept, ca nu cumva să-mi smulgă cineva ceva din iubirea mea cea pentru El și numai pentru El. O, n-am putut iubi nimic cu iubirea mea, în afară de Domnul meu iubit, de vreme ce am înțeles adânc ce este și cine este iubirea. N-aș fi putut îndura cu inima mea să se facă cineva vinovat pentru mine asupra sa însuși sau asupra lui Dumnezeu sau asupra mea, din pricina ființei mele, a trupului meu, a gândului meu, și am ales să stau aproape cu Domnul și cu sfinții și departe de oameni, ca nu cumva să păcătuiesc cu ceva asupra cuiva, sau să păcătuiască cineva din pricina mea și să port eu apoi această grea durere. Și iată, iubiți ai Domnului, iată iubirea care nu îndură să greșească, ea, sau cineva pentru ea! Aceștia sunt fiii iubirii și fiii lui Dumnezeu, iar eu așa voiesc să fiți voi, și așa să voiți și voi, căci cei ce iubesc altfel sunt cei neastâmpărați, sunt cei ce n-au cunoscut iubirea și puterea ei și curățenia ei, pe Domnul ei Iisus Hristos.

La sfârșitul popasului meu pe pământ m-am întors la îndemnul Domnului în țara mea, în cetatea mea de naștere, vecină cu țara mea în care astăzi odihnesc cu trupul, cu sufletul și cu iubirea mea, căci Domnul m-a luat pe brațe și m-a adus în țara cuvântului Său de azi, pe vatra neamului român, unde El Și-a așezat cortul Său și întâlnirea Sa cu sfinții pe pământ, ca să vină cu noi Domnul la ai Săi pe pământ, dacă a venit această vreme.

O, iată istoria mea, a celei ce a iubit măreț pe Domnul. Luați din iubirea mea. Iubiți cuviosia în umblare, în privire, în mișcare, în cuvânt și în port, plini de Domnul în inimă, că mult nu mai este și coboară Domnul cu toată slava Sa, cu toți sfinții Săi, iar voi fiți cuvioșii și cuvioasele întâmpinării Lui și a sfinților Lui, fiți popor de sfinți pe pământ, ca să ne întâlnim în văzduh îmbrăcați în aceeași haină, în sfințenia iubirii de Dumnezeu și să ne facem primirea unii altora la mijlocul căii, și apoi să dăm cerului și pământului fața cea văzută a slavei Domnului, fericirea cea pentru sfinți.

O, fii și fiice, în fiecare zi începeți iar și iar iubirea cea pentru Domnul. Nimic să nu vă dăruiți unii altora, decât pe Domnul. Învățați să fiți mereu vii, mereu fierbinți, iar această bucurie să vă fie tot mai adevărată, tot timpul lucrată de voi și între voi, și se vor bucura pământul și cerul de la fructul dintre voi. Nu stați în voi. Ieșiți din voi mereu, ieșiți cu Domnul și arătați-vă unii altora lumina din voi, pe Domnul din voi, că altfel are satana putere și parte în voi cu cele plăcute lui în om și în îndeletnicirile firii omului. Pomeniți-L pe Domnul cu glasul inimii și al gurii și pomeniți-L cu fapta, și veți fi pomeniți între cei din cer, căci glasurile de pe pământ spre Domnul și pentru Domnul se aud în cer și bucură slava cerească, bucură sfinții, o frați iubiți, și rod de bucurii va veni peste voi. O, așa își păzește omul trupul și sufletul de săgețile păcatului, căci păcatul dă să atingă trupul omului, cetatea în care Duhul Domnului voiește să locuiască pentru cârmuirea vieții omului.

O, nu poate fi sfânt omul, decât dacă se hrănește cu sfințenie multă și mereu. Să nu credeți că poate altfel fi sfânt omul, și scris este că fără de sfințenie nimeni nu va vedea pe Domnul, iar eu mereu, mereu mi-am spus acest cuvânt.

O, fiți cuminți! Feriți-vă de oameni și feriți oamenii de voi ca să fiți numai ai Domnului, luptând pentru aceasta, căci poporul cel de azi al Domnului în mijlocul neamului român, este scris că va fi un popor sfânt. Amin.

Eu, Domnul, Eu și izvorul cuvântului Meu înveșmântăm în slavă și în duhul mângâierii pe toți sfinții Mei și tot ce am în cer, iar pe tine, popor al cuvântului Meu pe pământ, te îmbrac în duhul ascultării de Dumnezeu și în toată împlinirea Mea cu tine și prin tine pe pământ. Deschide-ți gurița mereu, mereu și dă slavă Domnului tău și hrănește-te mărturisind și cântând slavei Mele cu tine pe pământ și învață iubirea și lucrarea de fiu, și învață pacea și umilința cea pentru pacea dintre tine și Mine, dintre frate și frate, iar dulcele cel sfânt să vă fie lucrarea, fiilor.

Am stat mai mult în cuvânt în această zi de sărbătoare de sfinți în ea, că multă Îmi este durerea și vreau să Mi-o vindec, și vreau să-Mi fiți voi alin, iar Eu vouă, fiilor, la fel unii pentru alții să fim. O, nu uitați că M-am anunțat la voi că am de scris și de trimis o carte acolo unde va merge cuvântul din ea și am nevoie de putere în voi și aștept aceasta, ca să-Mi împliniți această lucrare. Le spun durerilor să vă slobozească, iar voi adunați-vă sub mângâierea Mea și întăriți lucrul cel sfânt pentru care Eu v-am așezat înaintea Mea.

Voi aduce alin inimilor care plâng îndurerate de la fapta cea fără de înțelepciune a celor ce s-au tras în lături de pe calea Mea și au făcut atâta lacrimă, atâta apăsare, atât dispreț peste mulți. Eu Mă voi vindeca de durerea aceasta și va rămâne ea cu cei ce au născut-o pe ea, și vă voi păzi pe voi de dureri, fiilor, căci Eu și cu voi avem de lucrat și avem de mers, și tot de mers avem.

O, ștergeți-vă lacrima și slujiți-Mi cu liniște, că Eu vă voi da vouă mângâiere, și de la ea veți afla putere, și Eu vă voi aduce bucurii, spre mângâierea voastră, o, fiilor. Amin, amin, amin.

14/27 octombrie 2015

Sărbătoarea Sfântului Mare Mucenic Dimitrie, Izvorâtorul de Mir

Grăirea Domnului cu neamul român. Sfântă este durerea și numai cei sfinți o iubesc pe ea și îi știu mărirea.

În această zi sfântă cuvântul Meu îmbrățișează pământul și neamul român. Sunt deasupra cu oștirile cerești și port cu cei din cer durerea de la jalea celor ce plâng nemângâiați acum, după ce s-a abătut încercare cu durere peste acest neam și zile de veghe.

Sunt Domnul Iisus Hristos și sunt învăluit în cuvânt. Dau glas cuvântului Meu și îi spun neamului român că am șaizeci de ani scriși în cartea Mea de azi, pe care am întocmit-o și am împărțit-o cu tot cuvântul din ea, izvorât din gura Mea în acest timp scris, și am dat-o neamului român începând de la cei din frunte și până jos, că am grăit mult, și tot mai mult grăiesc de o vreme și strig cu cuvântul, strig îngrijorat și înduioșat, strig să se scoale la veghe acest neam și să se ridice deasupra răului și să vegheze să fie viu, căci vai celor ce dorm mult și nu veghează mult, căci cei ce dorm noaptea dorm, precum este scris, iar acest dormit mult se numește noapte și se pune noapte multă peste neveghe.

Și iată, te-ai sculat la veghe, popor român. O, cât te-am strigat, cât te-am povățuit ani la rând și te-am îmbiat să te ridici și să veghezi pentru viața ta și a Mea, pentru iubirea dintre tine și Mine ca să fiu Eu viața ta, iubirea ta, veghea cea de peste tine să fiu, o, neam român! O, tu nu știi în ce cinste te-a așezat pe tine Dumnezeul tău, popor iubit de Dumnezeu pentru istoria ta. Ești ales aparte de Tatăl Meu să fii tu la sfârșitul timpului țara Domnului, cetatea în care, iată, vine Domnul în cuvânt pe pământ și Se împarte, și știu popoarele de taina Mea cu tine, o, țara Mea de azi. O, nu te îndoi, nu te întreba de ce așa, de ce ești tu acum țara Mea. Tu știi ce am pățit Eu, Domnul, acum două mii de ani de la poporul la care am venit din dreapta Tatălui, că M-a scos din mijlocul lui prin moarte pe cruce, și l-am plâns mult pe Israel atunci și-i spuneam mereu așa: *«Am voit să te adun sub aripile Mele, popor ales, și apoi atât de încăpățânat pentru alegerea ta. Mi-am trimis spre tine toată bogăția din cer și ți-am dat hrană îngerească să mănânci în vreme de foamete, dar tu n-ai voit să rămâi poporul Meu, că nu L-ai ascultat pe Dumnezeu, și iată, ți se lasă casa pustie, pustie de Mine, și nu Mă vei mai avea sau vedea în mijlocul tău cu lucrul Meu ceresc până nu va fi să vină timpul să spui: Binecuvântat este Cel ce vine întru numele Domnului!»*

O, iată, vin în numele Tatălui, vin cuvânt pe pământ pe vatra neamului român, și aș voi și tu să Mă auzi și să Mă binecuvintezi în cuvântul Meu de azi, că te aștept să-Mi cunoști glasul și cuvântul pe care-l izvorăsc din gura Mea în mijlocul neamului român încă din anul 1955, și iată azi, cuvântul Meu e râu care dă peste margini, plin de înviere pentru făpturi.

O, Israele după trup Israel, uită-te în cuvântul Meu de azi ca să înțelegi pe Cel ce vine iarăși de la Tatăl pe pământ cuvânt și-Și naște un popor credincios Lui și purtător de Dumnezeu, și scoală-te și tu întru credință, o, scoală-te! Amin.

O, am arătat, popor român, am arătat acum prin cartea Mea de peste tine și ți-am spus cum îl plângeam acum două mii de ani pe Israel cel necredincios venirii Mele, și pe care l-am lăsat pustiu de Mine apoi, și cum îl strig și azi să-Mi cunoască venirea și glasul și strigătul Meu după om, iar acum grăiesc ție, popor român, popor încercat de suferință, și spun așa: Duhul proorociei stă în mijlocul neamului român și se așează pe această vatră cuvântul Meu și Mă vestesc Eu Însumi cine sunt. Sunt Fiul Tatălui Savaot, Cel ce M-am născut acum două mii de ani în peștera din Betleemul Iudeii, Cel ce am fost răstignit pe cruce la treizeci și trei de ani de la nașterea Mea, și sunt Cel ce M-am vestit pe Mine Însumi că voi veni iarăși să judec pe vii și pe morți și să dau fiecăruia după cum este fapta sa, și duhul proorociei este lucrarea Mea în mijlocul neamului român și port de mânuță acest neam și-l călăuzesc cu cuvântul.

O, nu de ieri sau de azi grăiesc cuvântul Meu în mijlocul tău, popor român. Am pe vatra ta dovadă întărită cu martori și am istorie scrisă șaizeci de ani de cuvânt, iar cartea poartă pe scoarța ei numele Meu cel de azi: Cuvântul lui Dumnezeu. O poți găsi pe cale dacă nu ai dat de ea până acum, după cum pe cale poți găsi și defăimările asupra cărții cuvântului Meu și asupra poporului purtător de Dumnezeu în mijlocul tău, și care poartă din greu sarcina venirii Mele cuvânt pe pământ și este grăit de rău de cei necredincioși.

O, Eu te-am strigat îndelung, îndelung prin glasul cuvântului Meu și te tot strig, popor român. Ești scris în planul cel pentru azi al lui Dumnezeu și ai scrisă în dreptul numelui tău proorocie măreață. Ești scris să fii lumina popoarelor și a limbilor de pe pământ, din pricina luminii cuvântului gurii Mele, care izvorăște ca râul din munte, coborând la vale ca să ude în cale pământul și omul și ca să crească cer pe pământ și ca să se îmbrățișeze cerul cu pământul pe vatra ta. E multă și lungă grăirea Mea din tine. O, caută-Mă, și Mă vei

afla cu toată slava cuvântului Meu, prin care-Mi întocmesc și Îmi călăuzesc un popor credincios și sfânt, pentru ca să te sprijin pe tine, popor pecetluit de Dumnezeu încă de la nașterea Mea între oameni, când Tatăl te-a întocmit și pe tine și te-a botezat cu credința cea pentru Mine și ți-a dat o soartă dulce pentru sfârșit de timp, și te-a ales încă de pe atunci să fii tu azi țara întoarcerii Mele după două mii de ani, casă primitoare pentru Hristos, Cel ce vine din ceruri pe pământ cuvânt ca să-Și pregătească ziua slavei și un popor ales pentru slavă.

Iar acum te îmbrățișez în cuvânt și te strâng la pieptul Meu duios, și cu glas de Păstor milos îți mângâi suspinul și-ți spun: Nu mai plânge, o, nu mai plânge! Umple-te de Duhul Sfânt! Ia iubire din iubirea Mea ca să ai, și adu-ți aminte de Mine așa cum Eu aștept, și nu așa cum știi tu să faci aceasta. O, vin să te mângâi în durere. Mângâie-Mă și tu. Mult mai îndurerat sunt Eu, Cel mereu îndurerat. Te strâng la piept cu brațe de Păstor duios și milos și-ți dăruiesc grăirea Mea cu tine. O, caută tu pe vatra ta cartea cuvântului Meu, carte în care M-am scris cu însuși glasul Meu și am legat-o în copci și am pus-o pe masa ta ca s-o deschizi și să vezi apoi în ea lucrul Meu cel mult trudit ca să Mă așez cuvânt pe pământ. Să știi că pe nori stau deasupra ta și-Mi slobod glasul peste tine, iar cei ce au urechi de auzit cu ele Mă aud și Mă așează în carte cu toată grăirea Mea, cu multul Meu pogorământ, că mult Mă aplec, din cer și până pe pământ Mă aplec cu toate oștirile cerești, cu care Mă port, că este scris să vin prin cuvântul Scripturii care spune: *«Vine Domnul cu zecile de mii de sfinți ai Săi și vor auzi cei din morminte glasul cuvântului Său».*

O, țara Mea de azi, o, neam român, ești în durere acum, iar durerea te-a așezat la veghe. O, ai grijă, ai grijă că ai nevoie de un sfat înțelept acum. Este scris cuvânt cu înțelepciune în el și care spune: *„Cine nu are în casă un bătrân înțelept, acela să caute mult și să-l cumpere pe el și să-l aibă”*. O, tu ai în mijlocul tău pe omul cel încercat îndeajuns și deprins cu înțelepciunea cea bună pentru viața ta de azi și de mâine. Nu-l lăsa să apună pe cel ce iubește atât de duios și atât de milos viitorul tău. Caută după el și primește-i sfatul, că Eu, Domnul, voiesc așa să te ajut și să te sprijin în vreme de încercare, când nu sunt în mijlocul tău veghetori înțelepți și deprinși cu cel mai bun sfat pentru tine acum, iar tu ești fraged de tot, popor român, și-ți port grija și Mă uit în părți peste tot ca să te ocrotesc de cei ce se uită după tine să te găsească în slăbiciune și să se dea binefăcători ție când ei nu sunt de partea ta.

O, copii fragezi cu inima și cu iubirea, ați umplut piața cu adunarea voastră, cu strigătele voastre după ajutor. Vă privesc din nori cum stați de veghe, așteptând izbândă dulce pentru voi. Le cereți socoteală celor ce sunt acum la cârmă și la putere și știți că ei nu sunt pentru voi, iar voi sunteți plăpânzi, dar Eu am turnat peste voi ca să aveți ochi și ca să-i vedeți pe cei ce stau la cârmă necredincioși vouă, și cărora le strigați să plece. O, să plece, dar mai întâi să punem ceva în loc, o, fii români. Țara română are și ea o carte, care se numește cârma țării și trebuie după ea lucrat și făcut curat, că dacă altfel se lucrează se calcă legea, iar călcarea de lege se pedepsește de legea însăși.

O, căutați cea mai coaptă înțelepciune și fiți primitori de sfat, fii români. Este în mijlocul vostru cel atât de veghetor și iubitor de țară și de neam, care a stat pe scaun de veghe timp de zece ani prin multe feluri de furtuni și de încercări încâlcite cu totul, și care a avut în jurul lui tot pe cei de azi, care s-au așezat și atunci și acum prin însăși puterea lor, pe cei pe care voi vreți să plece de pe scaune. O, e greu să-i dați voi jos, dar primiți sfat, că trebuie să lucrăm după lege și să biruim, iar apoi să nu uitați să vegheați mult și mereu, fiilor. Puteați și până acum să faceți aceasta în toți anii grei prin care a trecut țara, dar n-ați făcut ochii mari și n-ați primit trezirea când v-am strigat, căci Eu, Domnul, mereu am strigat la voi și v-am spus: Treziți-vă! Găsiți în cartea Mea strigarea Mea spre voi, că la timp strigam în toate încercările de peste voi și vă rugam să vă treziți, dar n-am fost primit cu credință ca să nu fi ajuns voi sub greu acum, o, fii români.

O, e mare primejdie lipsa de veghe, și mai ales lipsa de sfatul cel mai înțelept în vremi de încercare grea. Mă aplec, popor român, și te povățuiesc acum. Iar și iar te povățuiesc să cauți în mijlocul tău sfatul cel bun pentru tine al celui ce a vegheat ani mulți până acum prin mult greu la cârmă pentru soarta ta, și primește sfatul înțelepciunii lui ca să te izbăvești de greul cel de acum, și care de mult te apasă. Eu, Domnul, am lucrat mereu prin oameni pentru oameni, și nu altfel a fost ajutorul Meu pentru oameni, iar tu veghează, neam român, că precum Eu, Domnul, voiesc ca om prin om să se ajute și să se mântuiască din greu, tot așa se sârguiește și satana ca om prin om să se piardă, și-ți spun aceasta cu grija Mea de tine, ca nu cumva să asculți tu oricum sfat în vremea aceasta de cumpănă, căci oamenii își caută mărirea lor și bucuria de la ea, și prea puțini sunt cei care caută izbăvire și ajutorare curată pentru oameni, și prin duhul lepădării de sine pot cei buni să ajute pe semeni.

O, trebuie acum om cu înțelepciune încercată, și care știe bine ce e mai bine de făcut acum pentru țară. Apleacă-te, popor român, și caută sfatul cel bun, împreună cu cel care a stat la cârmă până acum, și care știe cel mai bine cine este bun, și cine este vrăjmaș ție. O, nu te îndoi de sfatul Meu. E zi de sărbătoare, și Mă ajut în coborârea Mea la tine cu îngerii și cu sfinții și te cuprind de peste tot ca să te ocrotesc, numai să știi tu să asculți de Dumnezeu, Care vine și te povățuiește în vreme de durere.

Acum, Eu, Domnul, cobor peste duhul tău putere de împlinire a cuvântului Meu, prin care acum ți-am grăit. O, nu te potrivi cu cei ce îl urăsc pe cel ce a stat la cârmă până mai ieri, căci cei ce urăsc pe acest om înțelept nu sunt cei ce-ți vor ție binele, și iată, de aceea îl urăsc toți cei nedrepți pe cel drept pentru tine și pentru ei. Fii credincios, popor român. Nu găsești acum, în zile de răscruce nicăieri sfat sănătos, ci numai acolo unde Eu am pus degetul Meu arătător și ți-am arătat de unde să iei și să ai apoi, că nu e nimeni să te iubească pe tine atât de mult ca și acesta spre care Eu, Domnul, arăt acum pentru sfat înțelept, de unde toți pot lua ca să se lumineze și ca să lucreze peste încercarea cea grea.

O, pace ție acum! Pacea Mea o dau ție, popor român. Eu, Domnul, voi veghea să poți tu împlini cuvântul Meu de veghe pentru tine, pentru soarta ta de azi și de mâine, o, țara Mea cea de azi. Amin, amin, amin.

Eu voi sta de vorbă cu voi în această zi de sărbătoare, fii ai poporului Meu, dar acum am așezat înaintea neamului român cuvântul Meu ca să fie trimis spre țară, și apoi vom sta cu cuvântul cel pentru voi așezat și pentru sfântul zilei de azi și de mâine, că avem sărbătoriți pe sfinți, fiilor.

O, am încă de scris carte cu trimitere, după cum v-am dat de știre. Dau să vă umplu de putere pentru Mine, dar multe slăbiri se tot ivesc și vă storc puterea, și nu știu cum să

fac ca să am și Eu putere prin voi, fiilor. Amin.

*

Acum, în zi de sărbătoare de sfinți stau cu voi în cuvânt, așa cum preotul grăiește în biserică peste cei credincioși, după cum este slujba lui cea pentru împlinit. Stau cu voi la masă de cuvânt și pun pe masă cuvântul cel de binecuvântare pe cale pentru cei ce vor porni și se vor aduna cu Mine și cu voi aici, la praznic de cuvânt pentru sărbătoarea îngerilor și a căpeteniilor de peste oștirile îngerești, fiilor.

Pun pe masă cuvânt de pregătire a sărbătorii și de lucru sfânt, pe care să-l așezăm înaintea oaspeților, a celor cu credință în suflet pentru locul Meu de aici și pentru hrana cuvântului Meu, hrană cerească, pe care o pun înaintea celor ce vin la Mine în zi de coborâre a Mea ca să stau la masă cu ei și să le spun lor bucuria și durerea Mea, și apoi nădejdea în bine după orice greu, după orice așteptare cu răbdare pentru ea, ca să aducă roadă sfântă această răbdare, iar cei ce rabdă până la sfârșit sunt cei umiliți, sunt cei ce nu-și doresc mărire ca și cei neumiliți care așteaptă de la Domnul bine pentru ei, dar oamenii toți sunt numai niște păcătoși, care ar fi să nu întindă mâna spre Dumnezeu, ci să rabde cu umilință multă, cu fața la pământ și cu duhul rugăciunii de iertare spre Mine pentru nenumăratele lor păcate de care sunt legați, și să le fie milă de Mine pentru ranele Mele de la ei. O, dar cât de mare trebuie să le fie zdrobirea inimii pentru durerea Mea de la ei, de la fiecare om care Îl recunoaște cu inima lui pe Domnul, plin de suferință de la fiecare om, așa cum M-am arătat oamenilor acum două mii de ani, întins pe cruce și bătut în cuie pe ea, și toate de la păcătoși și pentru păcătoși.

O, care din dumnezeii oamenilor care și-au ales dumnezei după voia lor, sau după voia dumnezeilor lor, care dintre acești dumnezei și-au putut dovedi dumnezeirea lor atât de mult și de întreg cât am arătat Eu, Domnul Iisus Hristos, măreața și unica dumnezeire a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, Treimea lui Dumnezeu? O, care dintre dumnezeii oamenilor s-au lăsat răstigniți de ai lor și au înviat apoi, așa cum Eu M-am arătat cu însuși trupul Meu cel răstignit și înviat apoi atât de minunat, atât de mărturisitor?

O, câtă lipsă de Dumnezeu, cât de lipsiți de iubire erau cei ce Mi-au umplut capul și fruntea de împunsăturile spinilor făcuți cunună pentru Mine, și încă ce spini! Dădeau cei ce M-au chinuit atât de mult, dădeau să-i facă pe toți să înțeleagă că fac ei aceasta de drepți ce sunt pentru Dumnezeu și pentru oameni, dar ei erau plini de vină, plini de ură, și căutau să-și acopere cu orice preț vina vieții lor, că păcatele lor erau prea mari, iar ura cea oarbă îi stăpânea din plin, ca și duhul minciunii, pe care-l simțeau de folos lor ca pe un adăpost. Când M-au aflat înviat din răstignire le-a fost rușine să se umilească și să Mă recunoască de singurul Dumnezeu, o, le-a fost rușine celor ce M-au zdrobit pentru ei înșiși, numai pentru ca să nu piardă ei mărirea lor înaintea oamenilor.

O, iată cum scap cu grăirea Mea spre durerea din Mine, adunată pic cu pic în Mine după ce l-am zidit pe om și până azi! Dar azi e în cer sărbătoare de sfinți în sobor și se așează ei cu Mine în cartea cuvântului Meu, așa cum este să fie venirea Mea cu sfinții, iar voi, fiilor, așezați acum în carte grăirea sfinților Mei, căci ei sunt mărturisitorii Mei, ei sunt miluitorii Mei, ei sunt cei ce plâng pentru Mine și cu Mine, ei sunt veșmântul Meu, fiilor.

Suntem alin pentru Tine, Doamne. Așa sunt cei ce iubesc, cei ce alină durerea acolo unde ea se așează și este. Nu Te-a alinat nimeni când erai plin de jale și de spini pe cruce, dar Te-au alinat părinții și sfinții din cer cu duhul lor, cu care Te așteptau să înviezi, Doamne, o, și Te-au alinat îngerii Tăi, și Te-a alinat apoi duhul învierii, învierea Ta, și a celor ce Te-au așteptat să Te scoli din cruce și să-i scoli și pe ei, o, Doamne.

Toți cei care am suferit prin dragostea noastră de Tine ne-am gândit la suferința Ta când sufeream prigoană și moarte de la cei necredincioși și bogați de plăceri, căci iubirea și fiii ei suferă mult, și nu e loc între oameni pentru ea și pentru fiii ei.

Te mângâiem în cer, o, Doamne, așa cum Tu ne mângâi pe noi sub cortul Tău cel sfânt. Te rugăm pentru înțelepciune sfântă și multă peste fiii poporului Tău de azi în neamul român. Fă-i pe ei tot mai miloși pentru Tine și pentru oameni, că milă multă trebuie să fie pe pământ și să stea ea înaintea Ta pentru toți cei care nu Te iubesc și nu Te doresc lor din pricina lipsei de înțelepciune, lipsă pentru care mulți pier, precum este scris. Te rugăm pentru statornicie în iubire de Dumnezeu, în credință și în umilință peste poporul Tău de azi, și iată, Îți alinăm lacrima cea multă de la cei ce Ți-o fac și Ți-au făcut-o prin despărțirea lor din trupul poporului Tău ca să-și facă voile lor, în loc de voia Ta cu viața lor pe pământ.

O, atât de drept este cuvântul Tău, Doamne, că Tu ai spus că prin oameni ai lucrat mereu pentru oameni. O, și ai spus că precum Tu voiești ca om pe om să se ajute și să se mântuiască, tot așa se sârguiește și satana ca om prin om să se piardă, iar unde omul nu vrea să ia de la Tine, acolo biruiește diavolul prin omul care se pierde prin om, o, și câtă durere se suie la Tine de la acest fel de rătăcire între oameni, Doamne! O, pe noi ne-a durut pentru Tine pe pământ, iar durerea aceasta ne-a crescut și ne-a ținut mari și ne-a condus ea spre asemănarea cu Tine și spre întâlnirea cu Tine apoi, și ne purtăm acum cu Tine între cer și pământ și alinăm dureri și așteptăm cu dor ziua cea fără de durere și de întristare și de suspin, și ea va veni și va dăinui, că aceasta este făgăduința Ta pentru cei ce Te-au iubit și Te iubesc sfânt pe pământ, că sfântă este durerea, și numai cei sfinți o iubesc pe ea, și numai ei știu mărirea ei și a fiilor ei.

O, ai mângâiat cu cuvântul Tău neamul român în ziua mea de serbare între sfinți. E prins sub durere acum neamul român, dar durerea îl poartă spre slavă mare, numai să înțeleagă acest neam taina durerii, taina învierii, taina care numai prin durere se întocmește. Îmbracă-i pe români în duhul înțelepciunii sfinte, o, Doamne! Acesta este dorul Tău, iar noi, sfinții Tăi, cerem Ție această înțelepciune peste neamul român.

O, pace Ție, Păstor milos! Lacrima după Tine sfințește duhul celor ce Te doresc de alinare lor. Amin.

Și Eu zic vouă, pace vouă, ucenici miloși! Mucenicia voastră a fost iubirea și mila voastră de Mine. Mă port cu voi între cer și pământ și împărțim alin acolo unde doare.

Iar ție, popor lucrător cu Mine pe pământ la cuvântul Meu de peste tine, îți dau povață cum să mănânci de la Mine. O, nu se poate mânca din oală, fiilor. Trebuie farfurie, măi fiilor, și trebuie să nu spargeți farfuria, că nu se pot lipi mereu cioburile ei ca s-o tot cârpiți și să aveți în ce să vă puneți mâncarea când Eu o aduc la voi pe masă ca s-o mâncați. O, și dacă vasul ar fi tot spart și tot lipit mereu, nici din farfurie nu se

mai salvează mâncarea, căci vasul tot spart și tot lipit nu mai este bun, și de aceea el nu se ține pentru Mine, pentru hrana Mea, care dă viață omului, viață din cer, fiilor.

O, cât de greu dau să lucrez ca să nu pieriți voi de sub ocrotirea Mea, măi fiilor. Aceasta n-au înțeles cei ce n-au voit să mai fie pentru Mine și să pun Eu în vasul lor hrana Mea, și au ajuns ei nepăsători și neglijenți pentru viața lor cu Mine și cu cei din cer.

Iar acum, Eu, Domnul, dau să-i învăț taina și lucrarea hranei care vine din cer, dau să-i învăț aceasta pe toți cei cu care am rămas, ca nu cumva să nu aibă ei grijă mare de întregirea vasului lor.

O, fiilor, fiilor, nu vorbiți, nu mai vorbiți doi câte doi, că iată ce a făcut și ce face această neascultare, care seceră de lângă Mine pe cei ce și-au ales să vină și să fie ai Mei, dar M-au părăsit. O, atrageți-vă unii pe alții la duh lăuntric de rugăciune sfântă, că multe păcate vin și se scriu în cer de la vorbirea doi câte doi, și cad de lângă Mine cei ce nu se feresc, așa cum Eu îi învăț să fie pe calea lor cu Mine. O, fiilor, poate spune cel ce nu împlinește ceea ce Eu îi dau să împlinească tainic între Mine și el înăuntrul lui, mai poate să mărturisească el că nu împlinește dacă nu împlinește? O, cât de lejer vorbesc doi câte doi cei ce nu voiesc să asculte sfatul Meu cel bun pentru ei, iar pentru aceasta ei recurg la duhul minciunii chiar și fără cuvinte rostite, căci cel ce se ascunde în el a și lucrat acesta neadevărul cel despre el.

Am lăsat pentru cei greșiți și mult greșiți, am lăsat duhul pocăinței să-l lucreze ei, dar fără de povață mereu pentru pocăință în vremea pocăinței lor, și fără de durere pentru greșeală nu poate nimeni spre înviere, iar Eu rămân îndurerat pentru toți cei care n-au ascultat și care-și joacă viața pe nimic, când viața e atât de scumpă și scump plătită.

Rugați-vă, fiilor, și rugați pe sfinți să se roage cu voi și pentru voi. Iată, sfântul cel din cetatea Bucureștiului, cuviosul Dimitrie, stă înaintea Mea pentru salvarea neamului român și a tot neamul creștinesc de pe pământ, și-Mi spune așa:

— În zi de serbare a mea lângă sfinți și între sfinții mei frați din cer, stau înaintea Ta și-Ți cer cu duh duios, o, suflă, Doamne, peste neamul român duh din Duhul Tău și schimbă-l la inimă și la iubire și fă-l pe placul Tău cu iubirea lui, dar ieși în calea lui cu glasul cuvântului Tău și fă-l să-Ți afle cuvântul și să mănânce cu nesaț de pe masa Ta de cuvânt, că Tu vii Păstor ceresc aici, pe vatra lui, și este binecuvântat acest pământ prin însăși venirea Ta cuvânt în mijlocul acestui neam. Lucrarea cuvântului Tău să-i cuprindă pe toți românii sub ea, și să afle de la ei tot pământul, iar duhul sfinților Tăi se va alina odată cu această împlinire, dar până atunci stăm, Doamne, rugători, și-Ți așteptăm ziua biruinței Tale cu toți sfinții Tăi, și vom sărbători aceasta pe pământ. Amin.

— Amin, amin zic vouă, voi fi împlinitor, că aceasta Îmi este lucrarea, și vin și împlinesc. Amin.

Binecuvintez acum praznicul și adunarea în cer și pe pământ pentru îngerii Mei, și pentru cei ce vor porni la această întâmpinare aici. Să fie timp frumos, și să fie îngeri lucrători pentru această împlinire. O, să fie iubire pentru jertfa de pregătire a sărbătorii, și să fie îngeri lucrători pentru această împlinire. Să fie pace sfântă în toți pentru pregătirea sărbătorii.

O, pace vouă, fii pregătitori! Va fi să socotim și clipa cea pentru pecetluirea fântânii și a troiței, care sunt în lucru la voi, iar voi grăbiți toată această împlinire, fiilor, ca să punem această pecetluire la vedere, și să fie îngeri lucrători cu voi pentru această împlinire. Amin.

Scrieți sus cuvântul Meu de pace peste toți. *„Pace vouă!”*, așa să scrieți sus, pe grinda fântânii, și se va numi ea fântâna Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, fântâna Sfintei Treimi se va numi acest mărgăritar. Amin, amin, amin.

26 octombrie/ 8 noiembrie 2015

Soborul Sfinţilor Arhangheli Mihail şi Gavriil

Domnul binecuvintează și sfințește troița și fântâna Sfintei Treimi. Slava Domnului se așează pe pământ prin înfăptuirea cuvântului Domnului. Omul pierde plata faptelor bune prin înălțarea minții. Grăirea Domnului cu lumea celor adormiți și cu țara română.

Eu sunt Cel ce sunt. Luați aminte, o, luați aminte la Cel ce grăiește din ceruri și credeți ceea ce auziți. Eu sunt Cel ce sunt, așa vă spun Eu vouă, celor ce veniți ca să beți de la Mine și să stați cu Mine la masă de cuvânt aici, la izvorul Meu de cuvânt.

Eu sunt Cel ce sunt. Așa le spun la toți cei care se întreabă despre această grăire, găsindu-Mă ei pe cale și întrebându-se cine este acest cuvânt. Eu Însumi le răspund cine sunt. Sunt Domnul Iisus Hristos și vin cuvânt pe pământ pe vatra neamului român și-Mi las scrisă grăirea Mea, căci cei ce au urechi de auzit cu ele Îmi așează pe pământ cuvântul și îl împart spre știre celor cărora Eu voiesc să Mă descopăr ori spre mântuirea, ori spre judecata lor, și așa am lucrat în toată vremea de când am făcut cu cuvântul cerul și pământul și pe om apoi, iar cei necredincioși n-au luat aminte și și-au văzut de ale lor, până în ziua când s-au întâlnit cu Mine și au văzut că Eu sunt Cel ce sunt, ori de câte ori Mi-am grăit peste pământ cuvântul ca să-l dau de știre, să-l așez acolo unde este trimis de însăși gura Mea, ca să lucreze apoi cuvântul Meu, fie pentru credința, fie pentru necredința celor la care merge cuvântul lui Dumnezeu.

O, în ziua aceasta de praznic sfânt al soborului de îngeri cu căpeteniile din fruntea lor, Eu, Domnul, îmbrățișez în cuvânt pe cei ce Mi-au pregătit pe pământ această zi de sărbătoare dulce și spun:

Pace vouă, copii trudiți! Ați pregătit cu osteneală această zi de praznic și ați așezat-o înaintea Mea și a celor ce se strâng la izvor la zile sfinte aici, cu Mine și cu voi. O, vă iau acum de pe umeri truda pentru această pregătire și pun față în față cu voi bucuria Mea cea de la voi. Ați ridicat la vedere mărgăritarul pe care acum îl pecetluim cu numele lui Dumnezeu Tatăl, Fiul și Sfântul Duh, troița și fântâna una lângă alta și le dăm spre folos cu nume mare peste ele: Troița și Fântâna Sfintei Treimi. O, pace vouă pentru această trudă, și iată, azi pecetluim de sus și de jos această lucrare sfântă.

Se binecuvintează și se sfințește acest așezământ nou, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin. Untdelemn spre miruire ca la orice botez, iar busuioc și apă sfințită ca la orice însemnare cu sfințenie și cu numele Domnului peste cele nou înființate, și care de acum vor sta înaintea oamenilor semne cerești, vedenie care le grăiește lor despre Dumnezeu, îndemnându-i spre dor de cer și de toate cele din cer pe pământ cu oamenii.

O, voi vă odihniți trudind, fiilor, și iată, iarăși ați trudit și v-ați odihnit în bucuria cu care ați lucrat iar și iar pentru slava Mea, căci slava Mea o așezați pe pământ când voi lucrați de la Mine și la cuvântul Meu înființați semne de mărturie ale lucrului Meu cu voi între oameni, fiilor. Iar acum pace

vouă, că iată ziua când pecetluim zilele de osteneală ca să se arate acest mărgăritar. Sărbătorim această împlinire alături de întâlnirea cea plină de slavă a cetelor îngerești în zi de sărbătoare a lor, sărbătoare bisericească pe pământ și în cer, iar Eu și voi avem așezată pregătire și petrecere cu strângere la izvor an de an în această zi, și cobor pe masa cea de azi slava cuvântului Meu și bucur cu el oștirile îngerești, adunate aici cu Mine și cu voi, și cu cei ce iubesc să vină la praznicele Domnului și ale sfinților Lui în această cetate în care Mi-am așezat coborârea Mea cuvânt pe pământ. Orașul Pucioasa este cetatea cuvântului Meu, este locul în care Eu, Domnul, rostesc din gura Mea cuvânt pe vatra neamului român și grăiesc cu acest neam și Mă fac carte scrisă, și am împărțitori care Mă așează pe cale ca să Mă afle toți câți vor și câți nu vor, dar aceasta este voia Mea: să grăiesc și să-Mi dau de știre grăirea, chiar dacă mulți își văd de treburile lor, cu care se îndeletnicesc și nu pun preț pe suflet și nu pun preț pe Dumnezeu, de la Care au toți oamenii viață și ocrotire pentru viață.

Neam după neam se naște și se arată pe pământ, și tot așa și trece, lăsând păcate multe pe unde trece și petrece, iar după câteva zeci de ani, din timp în timp se întâmplă plată mânioasă, lucrarea păcatelor celor ce păcătuiesc pe pământ în vremea vieții lor, când ar fi trebuit ei să lucreze sfințenie, și binecuvântare să lase peste locurile în care viețuiesc, dar iată, mânie își atrag prin faptele lor, și vine mânie din timp în timp pe pământ între oameni, dar cine să le spună lor să-și socotească anii lor și lucrarea lor în vremea viețuirii lor, trecătoare foarte, că prea puțin își lucrează ei pe cele netrecătoare, care păstrează în ei împărăția cerurilor, plăcerea Domnului înăuntrul omului și în jurul lui, lucrarea cea veșnic dătătoare de viață și de mântuire, ca să aibă omul loc sfânt apoi, loc pregătit de însăși lucrarea lui pe pământ.

Pace multă așez peste ziua de praznic a oștirilor îngerești și a căpeteniilor lor. Ies în întâmpinarea celor ce se adună la masa de sobor a îngerilor ca să le spun lor bun venit și să le împart cuvântul Meu și slava îngerilor Mei.

O, pace vouă, celor ce iubiți pe Dumnezeu, căutând după slava Lui aici! Cuvântul Meu se ține mereu după voi, că vi-l împart mereu, o, fii credincioși. O, aveți grijă să-Mi placă de voi în toată vremea. Ca și cum ați fi mereu față în față cu Mine și cu sfinții Mei, așa să petreceți voi mereu, că numai așa va fi să plăceți Domnului, iar plăcerea Lui s-o învățați bine și pe dinafară s-o știți, ca unii care au atâta învățătură sfântă, din gura Mea izvorâtă în zilele acestea. O, feriți-vă de urgia de pe pământ și de peste oameni și stați departe de faptele cele fără de Dumnezeu ale oamenilor despărțiți de Dumnezeu prin faptele lor păcătoase, că iată, faptele lor vin după ei cu plată mânioasă și le aduc suferință și teamă, și Mă doare, cu toți sfinții Mă doare că nu iubește omul pe Dumnezeu cu viața lui pe pământ.

O, nici măcar cei ce s-au hotărât spre o viață mai sfântă, nici măcar aceia nu știu să-și lucreze și să-și păstreze plată sfântă, căci duhul semeției mișună peste tot în oameni, și mulți pierd plata celor bine lucrate de ei, căci înălțarea minții îi scade de tot.

Am scrisă în cer veste proaspătă de pe pământ venită cum că să fie ispitit adevărul grăirii Mele de azi de către o ceată de creștini care și-au ales să fie sfinți, dar dacă ei se tot hrănesc cu faptele sfințeniei lor și le tot trâmbițează între ei și în jur, până la cer ca să fie slăviți, o, ce să fac Eu cu această semeție a lor? Ei se cred sfinți și în drept de a ispiti coborârea Mea, iar Eu, Domnul, la vestea trimisă de ei la cer prin porțile Mele de aici, le-am spus așa: cine are urechi de auzit cu ele, să audă pe Dumnezeu când vine și grăiește peste pământ. Dar dacă urechile lor sfinte nu aud, cine ar fi de vină că nu aud pe Domnul în vremea grăirii Lui?

O, M-a cutremurat această știre venită la cer, și îi îndemn cu milă părintească pe toți cei care-și lucrează sfințenia, îi îndemn să aibă inimă smerită și să nu întindă mâna de la ei dorire și citire, căci celui ce se apleacă îi ies Eu în cale ca să-i dau. Eu sunt Cel ce călătoresc de la Dumnezeu la om, și nu i-am spus omului să se suie el la cer, căci Eu sunt Cel ce vin, fiindcă este scris să vin, și îl aștept pe om să vină spre credință, și așa să-i fie lui venirea la Mine cu dorirea lui, ca să înțeleagă el apoi lucrarea cuvântului Meu. O, ce avea Samuel mai mult decât preotul sub mâna căruia el stătea supus cu ascultarea? Avea însă urechi de auzit cu ele, iar preotul cel sfințit avea credința să ia de la Domnul prin Samuel cel mic și să împlinească așa cum venea cuvântul auzit.

Și acum deslușesc calea cuvântului Meu când el vine pe pământ, și spun: Purtătorul de cuvânt nu este mai mare decât cel ce primește cuvântul care i se dă de știre, iar mai mare și peste unul și peste altul este Cel Care izvorăște din gura Lui cuvânt din cer ca să fie împărțit de purtătorul de cuvânt, care are urechi de auzit cu ele. Amin. Aceasta este vestea pe care Eu, Domnul, o dau celor ce se apleacă să creadă în cuvântul Meu de azi și de ieri, fie ei preoți sau oameni de rând, fie ei oricine ar fi ei, căci frații lui Moise când s-au voit ei ca Moise, cel purtător de cuvânt al lui Dumnezeu, o, au suferit de la păcatul semeției lor, căci sfințenia inimii stă în credință mare, și apoi în smerenia de duh a fiecărui om sfânt, care nu ispitește pe Domnul.

Fiilor, fiilor, sunt în văzduh aici cu oștirile îngerești gata pregătite de sărbătoare. Binecuvintez adunarea celor din cer și a celor de pe pământ laolaltă. Binecuvintez pe cei poftiți la masă, căci este pomenită aici în această zi lumea celor adormiți. O, iată-i la masă aici, desfătându-și privirea duhului, luând și împărțind unii altora, și apoi celor ce nu au parte de pomenire din pricina lipsei de pomenitori pentru ei.

O, bucurați-vă de mila Mea, voi, care așteptați să fiți cu Domnul la masă aici. Luați din masa la care ați fost strigați și pomeniți să veniți, căci suntem cu toții la masă. Rugați-vă, dar, pentru cei ce nu vă uită și vă aduc înaintea Mea spre mângâierea voastră cerească, fiilor. O, rugați-vă pentru cei ce vă pomenesc și cereți Mie pentru ei pază cerească, paza Mea peste cetatea Mea de cuvânt și peste țara română, țara întoarcerii Mele de la Tatăl cuvânt pe pământ. O, împărțiți-vă la hotare sus și jos și vegheați de lângă Mine, că toți cei din cer veghează și îndepărtează toată primejdia și îndeamnă la veghe tot neamul român pentru toți cei de pe pământ, căci vremea este cu apăsare, fiindcă oamenii de pe pământ păcătuiesc împotriva veghii sfinte, pe care ar fi s-o lucreze pentru ei, și unii pentru alții ca să le fie lor bine.

O, țară română, țara Mea cea de azi, sunt în tine cuvânt și te îndemn la iubire și la dor de Dumnezeu, căci Dumnezeu te veghează mult mai mult decât orice tărâm de pe pământ, fiindcă are în tine cetatea cuvântului Său, peste care El veghează și binecuvintează. O, ai grijă de tine și de Domnul Dumnezeul tău, dar de tine să ai grijă ca de Dumnezeu, că altfel tu faci cele ce nu-I plac Domnului tău și legilor Lui sfinte, și vine suferință și primejdie peste cei necălăuziți de Dumnezeu.

Am proorocit prin acest cuvânt că vor lua foc capetele neacoperite, și M-am uitat la jalea celor ce le-a luat părul foc,

de fugeau cu focul în cap, iar când să-și stingă părul și-au ars mâinile, bietele suflețele usturate de suferință. O, dacă erau plăcuții Mei ar fi fost cu ei ca și cu cei trei tineri din cuptorul de foc și le-aș fi trimis pe îngerul Meu și i-aș fi scos nevătămați din foc, dar au fost vătămați, iar mulți din ei și-au sfârșit suflarea, și s-a împlinit cuvântul Meu care vede înainte faptele celor neascultători de legile sfinte.

O, iată ce-ți spun: tu ai pecete de neam creștin încă de la nașterea ta, popor român, dar nu e bine să porți numele lui Dumnezeu, și să slujești plăcerilor vrăjmașului diavolul, o, nu e bine așa. Caută să te îndeletnicești cu bucurii sfinte și să-ți deprinzi inima cu iubire de Dumnezeu, căci inima a fost făcută de Dumnezeu în om ca să-I fie Domnului locaș de odihnă. Omul însă și-o dă vrăjmașului Meu și al său, și vine apoi suferință pentru această nedreptate asupra Făcătorului omului.

O, așează-te în genunchi înaintea Mea și te roagă să-ți dau statură sfântă și să fii tu bucuria Mea și a sfinților Mei și a îngerilor Mei, neam român. O, vino în dragostea Mea. Tu ești plămadă bună, dar adu-ți aminte de aceasta. Amin.

Acum Îmi întind brațele spre tine, țara Mea de azi, și-ți lucrez ocrotire. Sfinții și îngerii sunt în slujba Mea pentru ocrotirea ta mai ales. Am în ziua aceasta praznic sfânt pe vatra ta și te cuprind cu cetele de îngeri și-ți întăresc priceperea pentru adevărul cel din cer pe pământ și-ți trezesc duhul, și în taină te călăuzesc ca să te trezesc. O, pace ție! Oștiri de îngeri îți întăresc hotarele și paza la hotare, dar te aștept să-L înțelegi pe Dumnezeu, popor român.

Iar voi, cei ce M-ați aflat aici cu petrecerea Mea, o, veniți la izvor. Strângeți-vă la sânul Meu ori de câte ori Mă așez cu praznic sfânt, așteptându-Mă cu dor să stau cu voi la masă și să Mă bucur, fiilor, și tot așa și voi să vă bucurați cu Mine. O, nu uitați, nu uitați că umblarea necălăuzită e cu primejdie pe cale. Cel fără povățuitor ajunge negreșit la cădere, dar și mai greu ca și aceasta, poate ajunge la ieșire din minți, că multe deznădejdi îl ajung când își vede pașii împotmoliți prin spini fel de fel.

Vă cuprind cu horă de îngeri și vă strâng la piept. O, iubiți sfințenia, fiilor. Vă voi învăța deslușit într-o zi și mai mult și mai adânc această taină, că puțină cunoaștere este peste creștini pentru această lucrare sfântă între om și Dumnezeu.

Iar voi, ucenici de la izvor, stați sub cuvântul Meu cel lucrător cu voi și ziditor de taine și de lucrări peste pământ. Voi, care știți iubirea, fiți ca străinii unii față de alții, ca să poată iubirea Mea între voi. Această taină voiesc să-i învăț pe cei ce vin la izvorul Meu de cuvânt, ca să știe ei cum să-L iubească omul pe Dumnezeu. Curând, curând voi lăsa această carte pe masă la voi și voi deslușì prin ea taina celor ce iubesc pe Domnul, adevărata viață și față a fiilor lui Dumnezeu. Amin.

Iar și iar vă cuprind cu oștirile îngerești pe toți, pe toți. Pace vouă, multă pace vouă, o, fiilor! Amin.

Îngerii Mei îi vor purta pe cale înapoi pe cei ce au călătorit spre izvor și-i vor însoți ca și la venire, și le spun: O, nu uitați de dor, de petrecerea Mea cu voi, fiilor.

Eu sunt Cel ce sunt și Cel ce binecuvintez duhul și lucrul sărbătorii îngerilor Mei, și pe toți cei adunați laolaltă în numele Meu în această zi de praznic sfânt.

Eu sunt Cel ce sunt. Pace vouă, pace vouă, o, pace vouă, fiilor! Amin, amin, amin.

8/21 noiembrie 2015

Praznicul Intrării în Biserică a Maicii Domnului

Creștinii de aur, adevărata bogăție a lui Dumnezeu pe pământ. Lucrarea supunerii și a sfințeniei.

În zi de praznic împărătesc pentru mama Mea Fecioara și împărăteasa, în această zi Îmi cuprind în duhul învățăturii sfinte pe poporul cuvântului Meu, pe cel călăuzit de Dumnezeu pe pământ, că iată, fără întrebare sau fără sfat pe calea vieții și a fiecărei clipe de viață nu poate omul să fie cu Mine tot timpul, și nu poate lucrarea lui de fiecare clipă să fie închinată Domnului vieții și pazei sfinte pentru viață și peste viață.

Sunt Domnul Iisus Hristos, fiilor călăuziți, și sunt cu mama Mea împărăteasa la masă de cuvânt cu voi. O, fiilor, v-am făgăduit că voi lăsa pe masă la voi cuvânt deslușit despre taina celor ce iubesc pe Dumnezeu. Toate vor trece, dar cuvântul Meu nu trece fără să-l împlinesc, și iată zi de praznic sfânt între voi, zi de desfătare duhovnicească, fiilor.

O, sunt în mijlocul vostru cu ziua întâlnirii mamei Mele Fecioara cu Mine și cu Tatăl, că am venit la ea și am luat-o lângă Mine și lângă Tatăl, după ce ea se făcuse pruncă de trei ani și a fost dată Domnului, lucrare pentru care ea a venit de la Tatăl pe pământ acum două mii de ani.

O, fiilor, ce taină mare este taina celor ce iubesc pe Dumnezeu! O, cum să facem să înțeleagă aceasta deslușit pentru viața lor cei ce Mă află și-Mi urmează Mie așa cum Mi-ați urmat voi? Dar cum să facă ei ar fi să se întrebe fiecare din ei. O, trebuie să se întrebe aceasta cei ce se simt atrași spre calea aceasta cu Dumnezeu, cale cu care am coborât Eu pe pământ ca să Mă audă omul pe ea umblând spre el și suspinând după el, că de șapte mii de ani suspină Tatăl și Fiul și Duhul Sfânt după om și pentru om, căci satana l-a doborât de tot pe om ca să nu mai caute el calea înapoi, viața lui cu Dumnezeu.

O, zadarnic fuge omul de înstrăinare și-și face el casă și familie și de toate pe pământ, așa cum și-a făcut Adam după ce s-a înstrăinat de Tatăl lui, de Făcătorul lui, și n-a mai putut el apoi pentru iubirea de Dumnezeu. O, stau de vorbă cu voi ca să las carte pe masă la voi așa cum am făgăduit la ultima Mea masă cu voi și cu cei ce au venit și au stat cu Mine și cu voi la masă aici, la izvor. Taina celor ce iubesc pe Dumnezeu, adevărata viață și față a fiilor lui Dumnezeu, această deslușire voiesc s-o las acum pe masă. O, nu poate iubirea Mea în om și între om și om dacă nu se simte omul străin pe pământ, dacă nu se poartă așa om cu om. V-am spus vouă: voi, care știți iubirea, fiți ca străinii unii cu alții, ca să poată iubirea Mea între voi. Vin acum să-i învăț aceasta pe toți cei care nu știu iubirea și taina celor ce iubesc pe Dumnezeu, căci le-am spus lor: Iubiți sfințenia, fiilor, căci umblarea cea necălăuzită e cu primejdie pe cale, și ajunge negreșit la cădere cel necălăuzit, ba chiar și la ieșire din minți când ajunge împotmolit prin spini fel de fel.

O, fiilor, adevărata bogăție a lui Dumnezeu pe pământ sunt creștinii de aur. Ei sunt aurul lui Dumnezeu, aur după care nu umblă lumea dornică de metalul aur. Creștinii de aur sunt cei ziditi și călăuziți de Dumnezeu prin cuvântul sfânt, care se împlinește în creștinii de aur. Celelalte feluri de creștini nu sunt bogăția lui Dumnezeu, și să nu se întrebe nimeni de ce așa, pentru că Eu, Domnul, am spus atunci pentru creștini: *«Fiți sfinți, căci Eu sunt sfânt!»* O, adevărații creștini sfinți nu sunt cei ce umblă după sfințenie pentru ei, ci sunt cei ce umblă întru smerenie, căci a vorbi cu sfinții,

aceasta poate orice om s-o facă, și poate chiar să-i apropie pe sfinți pentru ajutor, dar a vorbi sfinții cu omul, de aceasta nu poate oricine să aibă parte, ci numai cei smeriți au parte de aceasta, numai cei ce iubesc înstrăinarea, și iată, îi învăț pe cei ce vin la izvor, pe toți îi învăț și le spun lor:

Fiilor, fiilor, iubiți înstrăinarea. Simțiți-vă străini pe pământ și printre frați sau părinți sau familie, că altfel nu moare iubirea cea vătămătoare din voi. Cine leapădă înstrăinarea acela are mamă și tată și frați și surori și rude și de toate are, și are bucuria aceasta și nu are cruce și nu are umilință și nici sfială nu are. Mai poate unul ca acela să se rușineze de sine însuși când se află singur? O, aceasta este de mare nevoie peste viața creștinilor de aur. Așa se poartă cei sfinți față de ei înșiși, față în față cu ei înșiși, căci feciorelnici nu sunt cei ce-și păzesc trupul de împreunare, ci sunt cei care se sfiesc de ei înșiși când sunt singuri. O, numai cei nedespărțiți de Domnul în toată clipa, numai aceia pot așa, iar ceilalți sunt cei ce nu se sfiesc nici de fața lui Dumnezeu, darămite de fața celor din jurul lor. O, numai când este îndurerat sau plin de umilință în clipe bune, numai atunci seamănă omul cu Mine, cu Hristos, iar în orice alt fel el seamănă cu omul acestei lumi, care nu-și adună nimic ca să aibă.

O, fiilor, fiilor, Eu, Domnul, am suferit cruce și ocara crucii. O, așa sunt și creștinii de aur, cei pentru care lipsurile sunt socotite îndestulare, și cărora lucrul mâinilor le este sub lucrul sufletului, și a căror smerenie stă în a primi bucuros învinuirile mincinoase și stă în a-și descoperi gândurile păcătoase ca și cum n-ar fi ei cei ce se mărturisesc, căci putere tainică este smerenia, și o primesc pe ea sfinții cei desăvârșiți după desăvârșirea întregii lor viețuiri, căci ale lui Dumnezeu vin de la ele însele fără ca omul să simtă, și îl fac pe om bun pentru Dumnezeu, căci scris este: *«Vor fi asemenea Lui»*. Lucrarea diavolului însă în cei stăpâniți de diavoli îl face pe om mai rău decât ei, și spun aceasta ca să înțeleagă cei ce vor să se facă asemenea lui Dumnezeu, să înțeleagă ei că sfinții sunt pe cea mai înaltă treaptă pe care i-a ridicat și pe care îi ține însăși smerenia lor prin duhul supunerii lor față de Cel Căruia ei se supun, iar lucrarea diavolului în cei supuși lui este semeția care-l coboară pe om până acolo de-l întrece pe diavol în lucrarea sa.

O, luați aminte, luați aminte și cântăriți cu cântar sănătos cuvântul Meu ca să știți prețul bun, sau paguba în care omul poate să ajungă, și toate prin lucrarea supunerii, fie față de Dumnezeu, fie față de diavolul.

O, iubiți supunerea! La ce ajută ea? La fără de griji ajută ea. Ea îl ridică pe om, căci omul este purtat când alege supunerea. Ea îl ajută pe om să aibă tată și mamă, să aibă purtare de grijă peste el. Altfel omul se duce spre păcat mereu, mereu, și-și ia liber pentru păcat, dar cel ce se ostenește mereu pentru lucrul lui Dumnezeu, acela nu mai are timp liber pentru el și pentru păcat. O, apostolii Mei erau și bătuți și alungați și huiduiți, și n-aveau bucurii care să-i alunece spre păcat, și sufereau ei toate pentru Domnul lor și pentru oameni și pentru cei ce-i prigoneau, căci ei iubeau, iar Eu, Domnul, îi lăsam sub sarcină numai pentru ca să-i păzesc pe ei de iubirea de sine, pentru care omul trebuie să aibă vreme când are în el acest păcat.

O, taina celor ce-L iubesc pe Dumnezeu este cu cei ce iubesc sfințenia, și pentru care ei stau nedespărțiți de Domnul și stau descoperiți în fața Lui ca unii care nu ei înșiși sunt aceia, ci alții sunt. Cei ce iubesc pe Dumnezeu lucrează ca înaintea Domnului cu toate cele din ei și din afara lor și lasă ei ochiul Domnului peste ei în toată clipa și se sfiesc de Cel ce vede și știe toate, și sunt ei creștinii de aur, bogăția lui Dumnezeu pe pământ, și sunt ei cei ce au grijă de creștini, de averea Domnului pe pământ.

Nimeni să nu se numească pe sine sfânt. Să stai sau să umbli cu cineva cu care nu poți să păcătuiești, cu care nu poți să cazi în păcat, această grijă mare este pentru cei sfinți, care nu se încred în puterea lor când este vorba de lucrarea sfințeniei și de minunile ei. Aceasta le răspund Eu celor ce vor să fie crezuți că sunt sfinți, și mai mult decât atât voi grăi Eu, Domnul, pentru cei cu nume de sfinți, căci Moise n-a fost sfânt, dar după ce s-a coborât din munte în urma grăirii Mele peste el pentru Israel i s-a văzut acestuia pe chip sfințenia Domnului și a rămas sfânt Moise și a rămas cuprins în Dumnezeu, gura lui Dumnezeu a rămas el între oameni pe pământ.

Iubirea cea pentru Dumnezeu, ea trebuie să fie toată iubirea din om, și nu o parte din iubirea omului, și aceasta voiesc Eu să înțeleagă și să lucreze cei ce iubesc pe Dumnezeu pe pământ, iar mama Mea Fecioara a fost iubire întreagă pentru Dumnezeu.

Și spune tu, mamă, o, spune tu, mama Mea, cât ai iubit tu. E ziua ta de început de lucru sfânt, căci sfințenia lucrează mult, și numai sub duhul supunerii sfinte își are ea lucrarea, mamă. Binecuvântat să fie glasul cuvântului tău lângă cuvântul Meu în ziua ta de praznic sfânt, o, mama Mea. Amin.

— Da, Fiul meu Iisus, voia Domnului am fost eu cu venirea mea pe pământ din părinți rugători și doritori de Dumnezeu cu inima din ei, și tot așa am fost și eu voia Domnului și când am fost adusă la templu, micuță cum eram, și am fost închinată supunerii pentru Domnul ca să cresc sub ochii Domnului, căci lucrarea mea a fost supunerea, și ea mi-a fost iubirea și toată ascultarea cea pentru iubire, căci ca să nu-ți faci întru nimic voia ta, aceasta este cea mai întreagă iubire, de vreme ce dăruirea este iubirea.

A avut Dumnezeu grijă să n-am nimic al meu pe pământ, și pe nimeni al meu dintre oameni, și nici trupul nu-mi mai era al meu, de vreme ce numai sub cuvântul supunerii îmi erau privirea și mișcarea, odihna și truda și toate, Fiule scump. Am fost ca printre străini, și de aceea a trebuit să ascult în toate și mereu, și sfântă a fost grăirea Ta peste fiii Ierusalimului Tău de azi când i-ai învățat să fie ca străinii unii față de alții ca să poată iubirea Ta între ei, căci iubirea nu are altă față decât supunerea pentru cei din jur, Fiule scump. Supusă mi-a fost viața, supus graiul, supus simțământul inimii, și duhul minții supus, iar lucrul mâinilor la fel. Am fost harnică foarte în toate acestea, căci putea iubirea, și n-aveam pe nimeni decât pe ea și mă mângâiam așa.

N-a fost să fiu eu pe pământ, decât iubire. Așa m-a vrut Tatăl ceresc, și m-am supus apoi vestirii Lui prin îngerul care mi-a spus că va veni Fiul Său și Se va sălășlui în mine și Se va naște Prunc, iar eu voi fi mama Lui, mamă Fecioară, și m-am supus cu ascultare glasului de sus, și toate au fost lucrate cu dragoste din partea mea, și nimic n-a fost să pot cu greu, căci nu eu puteam, ci iubirea putea, și putea Cel Căruia Îi eram supusă, putea în mine Domnul. Așa mi-a fost o bucurie viața mea, poate chiar mai înainte de a mă naște, și tot așa mi-a fost ea până în cer, până ce m-ai trecut de-a dreapta Ta între cei din cer, Fiul meu Iisus.

Acum le grăiesc eu fiilor Ierusalimului Tău de azi despre taina iubirii Tale între ei. Viața mea cea sub supunere tot timpul pe pământ, și în cer apoi, aceasta este cea mai în-

treagă grăire peste ei în ziua mea de praznic în cer și pe pământ, că mare este taina cerului cu pământul în lucrare, mare, Doamne, și prea puțini simt cei de pe pământ această părtășie care este între cer și pământ lucrătoare prin cuvânt, iar Tu ai așezat spre trâmbițare mare de la margini la margini grăirea cerului cu pământul, grăirea Ta cu omul, Fiule Doamne.

Durerea Ta e mare, o, Fiule al meu, și e mai mare decât cea de acum două mii de ani, că atunci nu Te-a primit Ierusalimul, iar acum nu Te primește nimeni așa cum Tu aștepți iubire de la om, după ce de două mii de ani știu bine cei de pe pământ că ești un Dumnezeu adevărat și dovedit că ești, fiindcă de aceea s-a scris că Tu ai venit pe pământ prin pântecele meu trecând și că ai crescut și că ai propovăduit de aproape împărăția cerurilor, și pe Tine cu oamenii pe pământ, și că de aceea Te-au răstignit mai-marii Ierusalimului, și că Tu ai înviat din morți, Doamne, de s-au înspăimântat toți și s-au ascuns sub duhul minciunii cei ce Te-au dat osândei și morții, iar Tu Te-ai arătat Cel înviat, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Doamne, și cine s-ar fi putut supune atât de desăvârșit ca și Tine dacă Tu nu ai fi fost Dumnezeu din Dumnezeu, Fiule al meu Iisus?

O, iată cum se arată pe pământ cei ce iubesc pe Dumnezeu! Numai prin supunere se poate arăta omul al cui este el, dar omul este tare, tare străin de această sfântă lucrare care îi deosebește pe fiii lui Dumnezeu dintre fiii oamenilor. Ei sunt cei ce nu mai au părinți și frați și pe nimeni nu mai au, decât pe Domnul și pe cei ce sunt ai Domnului și ai lucrului Său cel sfânt pe pământ. O, și câtă nevoie ai Tu de fii ascultători și gata pentru Tine, Doamne! O, cum pot pleca de lângă Tine cei ce stau și pleacă apoi? O, cum pot ei purta această despărțire? E de mare mirare aceasta ce pot ei. De unde, din ce parte le vine lor această putință?

Să ia aminte cei cuminți, ca să nu poată ei aceasta, căci duhul cel potrivnic umblă la fiii lui Dumnezeu ca să le strice veghea și iubirea pentru veghe, iar aceasta eu le grăiesc numai celor ce iubesc pe Domnul și nu pe ei înșiși, și nu se poate să aleagă cineva între om și om, nu se poate decât Domnul și cuvântul Său cel vestitor, iar cine are urechi de auzit cu ele și minte și inimă primitoare, acela să audă și să înțeleagă. Amin.

O, Fiule Iisus, mult Te apleci, mult, Doamne, mult, căci numai iubire ești Tu și cântărești mereu ascultarea și iubirea și încercările celor ce Te iubesc. Să învețe mereu cei ce Te iubesc și să nu stea din învățat, o, să nu stea, căci Tu ai iubit mult lumea și ai făcut totul pentru ea, ca să Te creadă și să Te urmeze omul, dar unde sunt cei ce aud, ca să vină și să Te sprijinești cu ei?

O, cât ești de singur față de câtă lucrare aștepți să împlinești așa cum este scris să împlinești! Numai câțiva copilași s-au dat Ție ca să Te asculte statornici și ca să împlinești cu ei marea Ta venire, care atât de mult așteaptă, Doamne. Iată, numai cel ce este prunc, numai acela vine și rămâne, iar prunci sunt cei ce se supun, cei ce ascultă, cei ce se lasă purtați și lucrați, și ucenici Ție apoi, ori prin câte ar fi să treacă ei cu Tine alături, Doamne.

Acum Tu vei sfârși cuvântul cel pentru praznicul de azi și-l vei pecetlui cu numele Tău, iar eu sunt mama Ta și stau de-a dreapta Ta și privesc mereu lucrul Tău, Doamne, căci și eu am lucru mult, mult pentru paza pământului și a neamului român, și toți sfinții sunt și lucrează pentru taina Ta de azi pe această vatră ca să-i facem pază sfântă. Tu ești Dumnezeu, dar ești Copilul meu și Te dezmierd eu ca mama pe copilul ei și-Ți spun Fiul meu, și pentru Tine am lucrare de veghe pe pământul român, și de sus veghez ca și din părți, ca să ai Tu liniște sfântă pentru coborârea Ta pe pământ și să fie ocrotit acest staul, pământul român, și-Ți cer pacea Ta pe acest pământ și depărtare de vrăjmași, de venirea altor neamuri, Doamne, și curățenie sfântă să se facă pe acest pământ și masă de nuntă să fie aici, masa Ta cu sfinții, tărâmul Tău și al sfinților Tăi pe pământ.

O, pecetluiește mereu cu numele Tău cetatea românilor, Doamne, și nimeni să nu treacă peste pecetea Ta și nimeni să nu poată împotriva Ta, și fă lumină din lumina Ta, Doamne, pe acest pământ sfințit. Amin.

— Cuvântul Meu este cuvântul lui Dumnezeu, mamă, iar Eu așa am rostit, să ocrotesc acest pământ și să Mă slăvesc curând, curând cu slavă văzută de pe acest munte sfânt, că sfântă este istoria acestui pământ și a limbii lui creștine, prin care neamul român a grăit și s-a scris peste timp.

Dar iată noi am cuvântat în această zi, mamă, și i-am învățat pe fiii Ierusalimului de azi taina iubirii de Dumnezeu, a celor ce iubesc ca Dumnezeu, mamă, că aceia nimic și pe nimeni nu mai au decât pe ea, iubirea pentru Dumnezeu și pentru toate lucrările Lui acum, spre sfârșit de timp, mamă, iar tu ai despicat ca în cer taina sfinților Mei, taina iubirii de Dumnezeu a celor ce iubesc, mamă.

Fiilor, fiilor, iată taina iubirii și taina supunerii, taina prin care se naște iubirea de Dumnezeu în om și lucrarea ei. O, cei ce iubiți pe Domnul și viața cea pentru El în voi, fiți mari, fiți înalți, fiilor, fiți sus, cât iubirea de sus. O, nu stați pe pământ cu iubirea, nu, fiilor, nu. Pe pământ vin și trec toate, dar nu tot așa este cu cele de sus pe pământ. O, nu vă săturați de Dumnezeu și cu Dumnezeu. O, nu vă dezlipiți de Mine, oricâte încercări v-ar zbuciuma pe voi. Cei statornici întăriți-vă, iar cei iubitori dar neputincioși prin toate câte vin, înarmați-vă și scuturați-vă de piedici și nu vă temeți de zgomotele care strigă pe urma voastră și vă fac îngrijorare, căci dinții cei vrăjmași mersului vostru cu Mine nu vor putea sfâșia puterea iubirii din voi, pe Domnul din voi, pentru că Domnul este Domnul, iar diavolul este diavolul, și între cei doi numai Domnul este Dumnezeul puterilor și numai El Biruitorul, și biruiește El pentru cei ce nu pot deplin să biruiască pe diavolul vrăjmaș.

O, e vremea numai lângă Domnul să stați, fiilor, și numai pentru El și cu El să lucrați și să puteți, că e lumea flămândă și nu găsește pe nicăieri hrana vieții, hrana pentru suflet, iar voi trebuie să fiți iubitori ca Dumnezeu și să-L dați lumii pe Domnul, măi fiilor, că Domnul vă face vouă loc prin lume ca să lucrați cu El. O, nu fiți puțini și tot mai puțini, ci fiți mulți și tot mai mulți, și nu vă mirați de ispite, ci mirați-vă cât de mult biruiesc Eu, Domnul, pentru voi.

O, pace vouă acum! Venirea Mea la voi apasă pe cale, iar Eu sunt Cel milos, chiar dacă nu Mi-aș mai despărți cuvântul de voi.

Pace vouă, măi fiilor! Nici o clipă să nu fiți fără Mine! Eu sunt cu voi tot timpul, tot timpul, o, fiilor. Amin, amin, amin.

21 noiembrie/4 decembrie 2015

Sărbătoarea Sfintei Mare Mucenițe Ecaterina și a Sfântului Mucenic Mercurie

Pic cu pic se împlinește proorocia despre înfrumusețarea cetății Cuvântului lui Dumnezeu. Meleagurile cuvântului lui Dumnezeu poartă nume hărăzite de El: Pucioasa, Glodeni, Maluri. Sfinții Ecaterina și Mercurie ocrotesc cetatea Pucioasa și văd frumusețea ei din cele nevăzute ale Domnului.

Sunt la hotar între cer și pământ și intru în cetatea cuvântului Meu cel de azi, iar acest hotar sunteți voi, cei ce-Mi primiți cuvântul și Mi-l așezați în carte, fiilor străjeri.

O, pace vouă, măi fiilor! E sărbătoare din cer între voi și vă dau din cer, căci sunt cu sfinții cei sărbătoriți bisericește în această zi. Mucenița Ecaterina este hărăzită prin cuvântul Meu cel de peste voi să fie îngerul acestui oraș, orașul Pucioasa, și lucrează ea lucrarea cea cerească a veghii și a înțelepciunii sfinte peste acest oraș, căci este cetatea cuvântului Meu acest oraș, iar mucenicul Mercurie are misiune de împlinire a cuvântului Meu peste pământ dimpreună cu îngerii împlinitori, căci Eu, Domnul, diriguiesc sarcini mari sfinților Mei. O, ce s-ar întâmpla cu tot cuvântul Meu rostit, dacă n-aș avea lucrători câți stelele cerului ca să meargă și să împlinească ei cuvântul gurii Mele, care nu poate să treacă fără să fie împlinit?

O, v-am dat de știre într-o zi și v-am spus, fiilor, că voi sunteți hotarele cetății în care Eu v-am așezat să fiți și să lucrați lucrul Meu și să străjuiți, iar Eu sunt Cel dintâi străjer lângă voi și lângă sfinți și lângă îngeri, căci scris este: *«De n-ar păzi Domnul cetatea, în zadar ar păzi-o cei ce o păzesc pe ea»*.

Lucrăm cuvânt sfânt și lucru sfânt în ziua aceasta, fiilor, că v-am spus vouă că nu va fi pe nicăieri mai frumos și mai cerește pe pământ ca și aici, unde Eu locuiesc cu voi, în cetatea cuvântului Meu. O, v-am spus, și trebuie să fie împlinită această proorocie pic cu pic, iar voi trebuie să vegheați pentru împlinirea ei și să puneți pe hârtie și să-Mi aduceți aminte la altar, ca să vin să împlinesc rând pe rând minunile care vor mărturisi că Eu, Domnul Iisus Hristos, am coborât în țara românilor în anul 1955 și Mi-am sălășluit cuvântul gurii Mele în duhul și în pieptul unei ființe scumpe Mie și am făcut-o pe ea vas al lui Dumnezeu în mijlocul acestor meleaguri și am ales pentru Mine cetatea aceasta, orașul Pucioasa și sătucul din deal cu numele de Maluri, și am coborât cu piciorul acum șaizeci de ani și am întărit coborârea Mea și am stat pe locul acela din satul Maluri aproape un sfert de veac, iar cei din sătuț M-au prigonit, Mi-au vândut vasul și lucrarea Mea și Mi-au chinuit pe fecioara în care Eu am coborât Duhul ca să curgă din această piatră râul vieții, cuvântul gurii Mele peste pământ, iar Eu, Domnul, M-am supărat cu jale mare și am adus suspin cu jale către cei din sătuț din pricina necredinței lor, iar în fruntea acestei prigoniri era preotul de peste cetate, ca și acum două mii de ani când tot preoții M-au prigonit și M-au răstignit. Și iată, azi tot așa, tot mai-marii bisericii își arată îngâmfarea asupra lucrării cuvântului Meu și a mersului Meu cuvânt peste pământ și a gătirii în slavă a acestei cetăți în care Eu lucrez cu cuvântul.

O, nu-i nimic. Eu sunt Cel ce străjuiesc, și sunt împlinitor prin cuvânt, iar cei ce nu vor iubirea Mea, cu care am coborât pe pământ ca să Mă împart cu ea și să așez peste oameni bucuria slavei Mele cea plină de mângâiere, ei vor vedea, și vor vedea curând cât au fost de neînțelepți și de trufași și le va părea rău mult, mult, căci cine se luptă cu Dumnezeu va afla negreșit cu cine s-a luptat, și niciodată n-a fost altfel asupra celor ce s-au luptat să încurce mersul lui Dumnezeu între oameni pe pământ.

O, voiesc să fac cu voi frumos, frumos în cetatea Mea de cuvânt, fiilor lucrători. Ca în basmele cele mai frumoase voiesc să așez lucrarea cuvântului Meu și semnele ei pe calea celor ce vin și trec, sau trec și vin, căci Eu trebuie să-Mi așez văzut pe pământ slava Mea, taina Mea cea de azi cu voi, că Mă fac cuvânt peste această cetate, iar sfinții și îngerii și voi, fiilor, sunteți împreună lucrători ca să fie împlinit și adus la vedere cuvântul Meu.

O, binecuvântată să fie toată împlinirea cea de la Mine hărăzită peste acest oraș, Pucioasa și peste acest cartier, Glodeni, căci au nume hărăzite de Dumnezeu aceste petecuțe de pământ: Pucioasa, Glodeni, Maluri, și trebuie credință, ca să se vadă lucrarea Domnului împlinită și slăvită, iar voi cereți, fiilor, cereți la altar aceste împliniri, căci slava Mea așteaptă la hotare.

O, iată ce spun: Cuvântul Meu este slavă și mângâiere și putere și binecuvântare peste cei credincioși și cuminți, peste toți cei cu inima curată, iar pentru cei necredincioși și neumiliți înaintea lui Dumnezeu și a oamenilor, pentru aceia este foc și pucioasă cuvântul Meu, de vreme ce îi arde pe ei și încep să-și grăiască nemulțumirile și necredința și neprimirea. O, cum să primească ei, când se văd așa de mari pe pământ și peste oameni? Dar ei nu sunt decât niște oameni care s-au suit sau au fost suiți sus, și care nicicum nu seamănă cu Mine, cu Păstorul Cel cu crucea, Care Și-a pus viața Sa pentru oi. Că iată, mai-marele bisericii din cetatea Târgoviște a ales să pedepsească pe slujitorii de altare care au rostit rugăciuni de sfințire peste cruci, peste fântâni, așezate acestea spre slujire oamenilor din cetate.

O, nu e vai de cei apăsați cu fruntea în jos sub mâna celor tari, așa cum se simt ei tari, ci e vai de cei ce apasă ca să-i supună sub ei pe cei apăsați. Dar este scris că unui mai-mare pus peste cetate dacă-l vezi că se împotrivește lui Dumnezeu și faptelor plăcute Lui, să nu te supui lui, ci să te împotrivești cu orice preț.

Și să se întărească cei credincioși și să arate pe cele lucrate de ei că sunt întru Dumnezeu și că de Domnul trebuie să asculte toți cei credincioși, și nu de oameni mai întâi. Și iată, grăiesc și spun: ferice și iar ferice celor credincioși, care nu se tem de împărați și de oameni mari, că acelora li se scrie mucenicie puterea credinței lor și tot ce ar pierde ei pentru Hristos. Sfințirea unei troițe sau a unei fântâni este pecetea lui Dumnezeu peste ele, dar ce slujitor mare este acela care pedepsește pe cei ce sfințesc după harul Duhului Sfânt lăsat de Dumnezeu peste cei credincioși? O, Tată, Tată, iartă, Tată, că nu știe ce face acest mai-mare, care stă el peste turma sa! Eu, Fiul Tău, Hristos mijlocitorul, Eu Te rog aceasta, căci îngâmfarea este păcat al păcatului de moarte al mândriei cea cu multe ramuri, iar cel cu nume de slujitor al lui Dumnezeu ar fi să se ferească să facă pe față acest păcat dacă-l are în măruntaiele lui lucrător.

O, nu cei credincioși pierd, ci pierd cei necredincioși, și n-a fost altfel niciodată, și pot să spună aceasta sfinții Mei cei azi sărbătoriți, căci au găsit ei mare împotrivire adevărului lui Hristos din ei, și aceasta de la mai-marii de peste oameni, care n-au câștigat, ba chiar au pierdut, de și-au pierdut și mințile, crezând că dacă ei îi sting de pe pământ pe cei credincioși se pot spăla pe mâini de păcatul idolatriei de fiecare

zi, de minciuna vieții lor cea fără Dumnezeu pe pământ.

O, sfinților iubiți și sărbătoriți în cer și pe pământ în ziua aceasta, aveți din partea Mea sarcini sfinte ca să lucrați din cer ocrotire peste cetatea cuvântului Meu și să puneți darurile voastre la lucru peste această cetate. Binecuvântată să vă fie grăirea în ziua voastră de slavă între sfinți! Amin.

— O, cât de prețuite trebuie să fie învățătura și Învățătorul, Doamne! Mama mea, creștină fiind, m-a iubit cerește, o, Doamne, și mi-a dat învățătură pentru credința în Tine și în adevărul cel despre Dumnezeu și mi-a dat învățător pentru viața mea duhovnicească, dar dacă n-aș fi avut de la Tine harul înțelepciunii aș fi rămas în necredință ca și cei ce se smintesc cu idolii. O, mi-ai trimis vedenie de sus și mi-ai dăruit inel și ai rămas Mirele meu, și a fost puterea mea iubirea mea cea pentru Tine, și a Ta pentru mine, mărturisită prin inelul ce mi l-ai dăruit, și am inelul în mână de atunci și până azi, și nu se tem cei necredincioși în fața acestei văzute mărturii, o, Mire Doamne.

O, ce frumos, ce măreț Te-am mărturisit eu pe pământ! S-a dus vestea în lung și în lat atunci și apoi de puterea înțelepciunii mele cea pentru credință. Venise ziua cea pentru jertfire idolilor, iar eu am ieșit și am arătat împăratului minciuna cea despre idoli, căci aveam adunată toată învățătura de pe pământ și toată știința ei, cu care am biruit pe împărat, dar rușinea lui i-a fost mare și mi-a pus în față o ceată de filozofi ai vremii ca să-mi biruiască ei înțelepciunea și credința, dar eu am purtat victoria între mine și ei și i-am rușinat și pe ei și i-am rugat să mărturisească pe Domnul, nu pe idoli, și m-am rugat Ție în taină, Doamne, pentru ei, iar înainte să fie ei arși de vii Te-au mărturisit, Doamne, și a avut rod rugăciunea mea pentru ei, și așa i-ai primit pe ei prin lucrarea mea cu Tine și pentru Tine și pentru oameni.

Am fost pusă apoi pe roată spre chin, și ai trimis înger și m-a vindecat și a sfărâmat roata. Am tras spre lepădare de idoli pe mai-marele oștirii împărătești și pe mulți soldați ai oștirii și pe însăși împărăteasa apoi, și toți aceștia Te-au mărturisit și au trecut la Tine bucuroși, căci Tu i-ai întărit prin tainica mea rugăciune pentru ei, o, Doamne. Te-ai arătat apoi mie și m-ai mângâiat cu tot cerul, și am primit eu mucenicia pentru numele Tău, pentru dragostea mea de Tine, și fericită am trecut la Tine, la Mirele meu ales. Iar acum, când Tu lucrezi pe vatra neamului român și-Ți pregătești ziua slavei pentru sfârșit de timp, iată, m-ai ales să fiu îngerul păzitor al cetății cuvântului Tău, patroana orașului Pucioasa, și harul înțelepciunii de sus să-l revărs peste cei din cetate ca să creadă ei taina cuvântului Tău și să Te primească și să Te mărturisească ei că Tu ești Dumnezeul Cel adevărat, iar cei ce slujesc plăcerilor vieții păcătoase, să învețe ei plăcerea pe care am ales-o eu pe pământ și pentru vecia mea, pe Tine de plăcere a lor să Te aleagă, Doamne, căci eu stau din partea Ta cu harul înțelepciunii care luptă ca și atunci să pună credință în oameni, să pună iubire și trezire, ca să vadă ei deșertăciunea vieții pământești și să se aleagă de partea Ta și să mărturisească pe Domnul aici, pe Cel ce a lucrat din anul 1955 și până azi și până mâine cuvântul Său peste această cetate coborât, căci la Tine este scrisă ca întâia cetate, fiindcă Tu ești și lucrezi aici, și ai întâietate, Doamne, și nume și slavă ai, și așezi slava Ta peste cetatea în care eu stau veghetoare și lucrătoare din partea Ta ca să ajut înțelepciunii sfinte pentru cei din cetate.

Binecuvintează mereu paza și duhul acestui orășel ceresc, căci cei din cer își au aici așezământ, și lucru mult au, și lângă Tine au, ca să așezi Tu aici slava Ta la vedere, Doamne.

O, la fel și cel sărbătorit lângă mine în această zi de serbare, mucenicul Mercurie, tot la fel are și el aici lucrare din partea Ta, și iată, vestește și el cuvântul său, iar cuvântul se scrie de îngeri în cer, și pe pământ de cei străjeri înaintea Ta, o, și ce frumos este totul acolo unde Tu ești și lucrezi, Mire și mireasă prin toată lucrarea Ta, o, Doamne! Aceasta este ceea ce eu mărturisesc. Amin.

— Iată și eu, mucenicul Mercurie, și eu tot la fel Te slăvesc și tot aici lucrez Ție, lângă ucenicii Tăi de azi, și secer de peste tot toată împotrivirea, toată dușmănia care ar da să se ivească de peste tot, și-Ți sunt slujitor, Doamne, aici, ca și în vremea vieții de pe pământ când slujeam oștirii împăratului pământesc, iar când Tu ai văzut pe dușmanii oștirii pe care eu o aveam sub comandă, mi-ai trimis înger de la Tine și mi-a pus în mână sabie din partea Ta și am făcut biruință mare peste vrăjmașii împărăției, și m-a pus și mai mare împăratul și mi-a dat sub stăpânire toată oștirea regatului său. Păcatul necredinței însă era mare și atunci, și a lucrat de lângă mine invidie și am fost pârât la împărat printr-un om păcătos și am fost aflat că sunt creștin și că în taină îmi păzesc această putere, dar nu s-a rușinat împăratul să mă mucenicească, chiar dacă Tu ai venit în temniță la mine și mi-ai dat vindecare mare, după ce am fost făcut fâșii, fâșii de sus până jos în carnea mea. O, și am trecut la Tine tăindu-mi-se capul, și am vindecat pe cei bolnavi apoi în văzul tuturor, și iată, sunt scris cu mucenicii și, mai mult, mi-ai dat slujire mare acum în lucrarea cuvântului Tău de azi și a poporului Tău, care trebuie vegheat de sus și de jos, și trebuie vegheată cetatea, Doamne. Iar azi avem serbarea Ta cu noi aici, unde avem lucrul cel pentru veghe, și binecuvântăm noi pe poporul cuvântului Tău și toată cetatea. Iar inimilor celor din cetate dă-le, Doamne, duhul credinței și al mărturisirii și al bucuriilor sfinte, că noi privim peste timp, privim și tot privim, o, și ce frumos, ce frumos va fi totul, totul, toată taina cetății Tale, ascunsă acum în cele nevăzute ale Tale, toată arătată și văzută și mărturisită apoi, așa o privim noi acum, și vei da celor mari de peste cetate duhul cunoștinței de Dumnezeu și le vei da lor credință și împlinire mare a voii Tale, așa cum făceai odinioară cu poporul Israel când slujeau lui împărații pentru voia Ta cu ei pe pământ.

Iată, am mărturisit noi pe Dumnezeu în această zi sfântă în cer și pe pământ. Rugă de împlinire a toată slava Domnului să fie pe altar pentru această cetate. Din cer și de pe pământ să dea mână cu mână rugăciunea, spre slava Ta cu noi și cu toți cei credincioși pe pământ, Iisuse Doamne. Amin.

— Pun pecetea Mea peste cuvântul vostru, iubiții Mei din cer. Pun binecuvântare și întărire mare peste ei și pun paza voastră peste cetate. Sfatul Meu ceresc este mereu în mijlocul ucenicilor din cetate și lucrăm cu sfat și împlinim una după alta toate minunile care mărturisesc și vor mărturisi, spre slava Mea și a creștinilor credincioși, care se sfințesc pentru Mine, și spre rușinea celor necredincioși și tăgăduitori în credință pentru cuvântul Meu de azi, prin care Eu, Domnul Iisus Hristos, Îmi pregătesc cărarea slavei și tot frumosul Meu de pe ea.

O, nu vă mirați de cei necredincioși, căci n-au putere prin necredința lor. Veni-va vremea și a și venit să fie rușinați și tot mai rușinați. Iar voi învățați lucrarea slavei Mele și arătarea ei pic cu pic, căci voi vedeți cum împlinesc, fiindcă

aveți credință și vedere, fiilor.

O, pace vouă! Am stat cu voi în cuvânt și cu sfinții sărbătoriți azi cu viața credinței lor, viață care a fost învățătura cea de azi, învățătură de credință, fiilor.

Voiesc să cobor pe Duhul Sfânt peste mulți din cei cu duhul umilit, și voi fi împlinitor, și vor plânge mult cei ce au avut putere să Mă părăsească în vremea lucrului Meu cel mult și tot mai mult pentru venirea Mea cea de azi.

Vă cuprind în puterile cerești, fiilor, de jur împrejur vă cuprind. O, nu e vreme de neputință, căci e vremea lucrului mult. Pace vouă pentru tot lucrul Meu cu voi! Mereu, mereu pace vouă, fiilor! Amin, amin, amin.

25 noiembrie/8 decembrie 2015

Sărbătoarea Sfântului Apostol Andrei, Cel Întâi Chemat

Vai pământului dacă n-ar fi cuvântul lui Dumnezeu peste el! Vine vremea să-i acopere Domnul de mânia ce va veni peste pământ pe cei ce sunt ai Lui.

E zi de aducere-aminte, și e zi de sărbătoare de sfinți, fiilor de la izvor. Mă strâng cu voi în Duhul Meu ca să ne facem mângâiere, măi fiilor. V-am spus mai demult să vă rugați pentru voi, pentru binele vostru cel de la Mine, pentru puterea și vlaga voastră, căci Eu am de lucrat cu voi și-Mi trebuie în voi putere și pace și liniște și vlagă, și toate pentru Mine, pentru ca să am Eu putere prin voi, și lucrul Meu să-l lucrez prin voi.

O, cât de mult Îmi trebuiți! Vă strâng în Duhul Meu ca să vă alin în toate câte aveți nevoie de alin, și să vă îmbrățișez ca să puteți pentru toate câte sunt de purtat și de lucrat și de așezat pe pământ, și mai ales de așezarea în carte a cuvântului Meu cel din vremea aceasta, căci vremea e grea peste tot pe pământ și peste oameni, și vai pământului dacă n-ar fi cuvântul Meu peste el ca să țin pe loc cu cuvântul multele și prea multele câte vin, și care ar da să strice tot, tot, căci omul a înnebunit de tot și-și face rost de pierdere de minte, că e vremea atâtor roduri rele puse din timp la însămânțat de mintea și de mâna omului cel fără Dumnezeu, și iată, e vremea să lucreze Domnul, căci oamenii au stricat tot.

O, voi aveți pe Domnul cu voi, fiilor, dar oamenii nu. Oamenii nu au nevoie de Dumnezeu, ci au nevoie de oameni și de duhul semeției om peste om, iar Eu și cu voi dăm să ținem cerul pe pământ și să facem voia și planul Tatălui, și vă învăț trezia cea deplină cu Dumnezeu, că nu mai are Domnul cu cine să Se sprijine pe pământ pentru ca să aibă grijă de toate împlinirile scrise să vină, măi fiilor.

O, iată de ce v-am ales Eu din lume și v-am învățat viața și statul cu Mine și nepierderea timpului și multul lucru pentru răscumpărarea vremii, și a celei ce a trecut, și a celei care este, și a celei care vine, dar cei îngâmfați care au citit și citesc voia Mea și mersul Meu între cer și pământ, o, nu se pot apleca. Ei sunt ca și umflați, și nu se pot apleca din pricina duhului îngâmfării, cu care atât de mult s-au învățat. Eu însă M-am strecurat cu puterea Mea și am biruit ca să-Mi așez pe pământ cuvântul și să-l pot rosti și să țin cu el în grijă cerul și pământul, și nu-și dau seama nici cei mari, nici cei mici de pe pământ cât de mult înseamnă să fie Domnul cuvânt pe pământ, să fie Domnul cu oamenii și să Se strecoare din loc în loc cu cuvântul Său, în vreme ce nu mai simt oamenii nevoie de ajutorul cel din cer, că de pe pământ nu mai este nici un ajutor, o, nu mai este.

Sunt deasupra cu cei din cer, fiilor. E zi de aducere-aminte a zilelor Mele cu voi. Am de o parte și de alta pe apostolul Andrei și pe trâmbița Mea Verginica cu ceata ei din cer și suntem cu voi la masă în zi de aducere-aminte, căci acum douăzeci și patru de ani am tras cortina și am lucrat să aduc la vedere taina lucrării cuvântului Meu de peste acest sătuț, după patruzeci de ani și mai mult, și Mi-am scos la iveală râul Meu de cuvânt apoi și l-am dat de știre peste pământ, și am început apoi pe față să lucrez vestea venirii Mele cuvânt pe pământ, și v-am așezat să-l faceți sul și să-l dați oamenilor, iar voi ați fost sprijinul Meu, fiilor. O, chiar dacă am mai rămas acum cu puțini dintre cei cu care Mi-am pornit trâmbițarea prin ridicarea la vedere și prin pecetluirea cu numele Meu a grădiniței cuvântului Meu cel de azi, o, Eu tot merg, tot mergem, fiilor. Eu tot pot, Eu tot lucrez, căci sunt Dumnezeu, dar zilele de aducere-aminte a lucrului Meu și toată priveliștea lor păstrată în cer Mă răvășește, Mă îndurerează, Îmi umple ochii de lacrimi, Îmi dă suspin. Dar și în voi tot așa este, și este și în ei, în cei ce n-au mai rămas cu Mine și cu voi. Eu însă trebuie să pot și să merg și să nu stau, că mai mult decât oricând este nevoie de Dumnezeu acum pe pământ și de toată ocrotirea cea din cer, și e tot cerul de sfinți și de îngeri din loc în loc cu multă veghe și lucrare peste acest timp, și nu mai e de stat în cer, iar pe voi v-am îndemnat să țineți cerul aproape de pământ, fiilor, și să tot faceți aceasta ce v-am împărțit să lucrați, și vai lumii dacă nu v-ar avea pe voi din partea Mea pe pământ acum! Dar este cel ce înțelege ca să creadă și să mulțumească lui Dumnezeu pentru acest mare dar, atât de binefăcător peste pământ?

O, e mare păcatul nerecunoștinței, și toți oamenii îl au cu multul în ei între ei și Dumnezeu. O, pe cine să mai culeg Eu de pe pământ să-l alipesc cu voi și să Mă sprijin pentru lucrul Meu cu omul și să-Mi ușurez sarcina și s-o împart și să înmulțesc lucrul Meu, pe care trebuie cu grabă să-l lucrez peste vremea aceasta? Mai-marii de pe pământ își fac fel de fel de planuri în fața puhoiului de vreme rea și de primejdii mereu, după ce cu mintea și cu mâna lui a lucrat omul atâta rău peste pământ. O, de n-aș fi Eu, Domnul cu paza și cu voia Mea cerească, cum ar mai fi păzit ceea ce este de păzit și de păstrat, cum s-ar mai lucra ceea ce este de lucrat?

O, fiilor, fiilor, vine vremea să vă acopăr așa cum am acoperit de ochii tuturor și de vreme pe ucenicul cel de demult ca să nu vadă el căderea Ierusalimului, căci era plăpând de tot. O, fiilor, dau să-Mi ocrotesc ceea ce este al Meu, și de aceea Mă prinde durerea pentru cei ce au fost și nu mai sunt cu Mine, căci Eu în mijlocul lumii nu Mă duc. În lume e lumea și duhul ei și toți cei ce trăiesc hrănindu-se cu duhul lumii și prin gură și prin ochi și prin urechi și prin simțurile toate, și nu pot să fiu acolo, căci Domnul este sfânt. O, abia Mă strecor pentru paza și scutul celor ce sunt cu Mine trecând prin lume oblojiți de lucrul Meu cu ei, și după ei așez cordon de îngeri și de sfinți și-Mi ocrotesc mersul Meu cu ei, și al lor cu Mine, căci ei merg cu misiunea Mea, cu știrea Mea, și merg pentru greutățile cu care îngrijesc Eu mersul Meu cel greu cu cuvântul peste pământ în acest timp, când satana și antichrist își desfășoară întunericul lor peste tot, și peste mintea oamenilor mai ales, și iată cât întuneric e pe pământ, fiilor!

O, fiilor, curățiți-vă bine după ce treceți prin lume, curățiți-vă trupul și duhul și sufletul, căci duhul lumii e flămând după voi, dar voi spălați-vă mereu și fiți ochi și urechi

la sfințenia Mea, și la ceea ce trebuie să fiți și să rămâneți voi, voi, și cetatea Mea cu voi.

Pe cei ce ne-au părăsit, pe Mine și pe voi, n-am pe unde să pătrund și să veghez și să-i ocrotesc de duhul lumii și de primejdiile de la el, de vreme ce ei caută cu lumea și cu cei din ea, cu fiii lumii. Cine nu stă de drag cu Mine, pe acela nu are ce să-l țină lângă Mine, iar cel ce stă nemulțumit, pe unul ca acela îl are la mână acest duh diavolesc, cules de fiecare, și îl trage afară după ce-și agonisește rod rău, căci fiii lui Dumnezeu n-ar fi să fie nemulțumiți întru nimic, de vreme ce fiecare om salvat de mâna Mea are apoi de plătit datoriile sale față de Dumnezeu, și trebuie să poată pentru ștergerea lor de unde au fost strânse de dușmanii vieții Mele în om. O, de aceea trebuie ascultare cu mulțumire, ca jertfă pentru păcat, căci Eu, Domnul, sunt blând, blând, față de câte are omul scrise în dreptul vieții lui și culese în timp, și pe care mulți nu au răbdare să și le ispășească măcar cu ascultare de Dumnezeu, cu cumințenie și cu necârtire, că aud cârtire de la cei care s-au smuls și s-au dus de lângă Mine și de lângă voi, după ce au stat aici nemulțumiți de viața lor cu Mine și cu voi, și în loc să se socotească și să-și certe rătăcirea, ei își strâng păcate și cârtire în fața lui Dumnezeu, căci a Mea este această lucrare și acest popor slujitor Mie aici, și iată, împotriva Mea cârtesc cei ce cârtesc și-și varsă nemulțumirea pentru viața lor lumească acum, și pentru care au destulă vină, și și-o tot măresc, aruncând spre Mine și spre voi nemulțumirile lor, dacă nu-și pot agonisi să aibă de toate acum, după ce au stat lângă Mine mulți ani, și și-au încurcat acum viața cea de după plecarea lor din brațul Meu. Dar cine este cel ce dă de bine făcându-și el singur acest bine, atât de trecător cum este orice bine pe care zice omul că trudește să și-l facă?

O, ce bine ar fi să n-aibă omul nimic, decât pe Dumnezeu! Este cel ce înțelege aceasta și să fie mulțumit așa? O, fiilor, iată, cine voiește voiește, iar cine nu voiește nu voiește. Cine stă cu Dumnezeu rămâne cu Dumnezeu, iar cine nu stă nu stă, și fiecare alege ce face, de vreme ce omul nu-Mi dă Mie dreptul să aleg pentru el, și crede el că alege mai bine el pentru el.

O, sunt în ziua aceasta plin de amintiri în cer și pe pământ. Mă însemnez cu cuvântul în carte și Mă scriu acum cu voi cu douăzeci și patru de ani de la pecetluirea grădiniței cuvântului Meu, când am pus-o pe ea deoparte de duhul lumii ca s-o păstrez Mie și celor din cer, și am avut atunci în grădiniță lângă voi pe arhiereul Meu, cu care am pecetluit după legea creștinească pământul și cerul grădiniței Mele de cuvânt. Îl am în cer și pe pământ amintire pe acest uns al Meu și-i hărăzesc lui cu mult dor minte din cer și cântar ceresc, cântar din Dumnezeu, cu care să măsoare el bine calea Mea cea grea și mersul Meu cel greu și tot mai greu cu taina cuvântului Meu peste pământ, de atunci și până azi și până mâine, căci unii din fiii cu care am început atunci M-au părăsit și au tras spre lume și cu duhul lumii, și parte din ei lovesc înapoi pentru ei înșiși și fac acest păcat și nu sunt cumințI fața de Mine, și nu se umilesc dacă M-au părăsit și n-au stat statornici în duhul sfințeniei, dar Eu am dus și duc cu greu această durere, în care ei încă lovesc, lovesc din afară și-Mi stârnesc rana. O, n-ar mai fi fost să facă ei și acest păcat, iar dacă-l fac, cum aș mai putea Eu, Domnul, să-i mai ajut cumva pe ei, când atâta rău își agonisesc?

Îl îndemn pe arhiereul Meu să caute cu înțelepciunea cea de sus pentru cântărirea mersului tainei cuvântului Meu, căci nimeni nu poate fi forțat pentru statornicie, și rămân numai cei ce stau și rabdă cu Domnul până la sfârșit, și numai aceia trebuie luați ca pildă de credință și de adevăr pentru credință, numai aceia care nu caută ale lor și pentru ei, iar ceilalți au și ei dreptul să aleagă ce vor pentru ei, precum și cei statornici își aleg pe Domnul până la sfârșit.

Mă pregătesc cu masă de cuvânt și vom grăi rând pe rând în dreptul acestei întreite sărbători între Noi și voi, fiilor, căci sunt cu cei din cer și cu zile de amintire cerească, și vom pune pe masă darul grăirii cerești și vom însemna în carte timpul Meu cu voi, fiilor.

O, cereți de la Mine pentru voi vlagă cerească și putere sfântă și întărire pentru voi, și pentru Mine în voi, măi fiilor. Vă strâng în Duhul Meu ca să vă alin. Fiți credincioși prin toate câte vin spre voi, căci Eu, Domnul, Eu le cârmuiesc pe toate, iar voi să le înțelegeți, fiilor. Eu sunt Cel ce întăresc, ca să poată să Mă iubească cei ce Mă iubesc pentru că M-au ales. La voi toate vin și se lucrează de la Mine și se așează la locul lor și așează toate la loc, iar voi știți că Eu le cârmuiesc pe toate. Voi doar să înțelegeți aceasta, fiilor.

Și acum, un picuț, și ne întoarcem în carte cu cei din cer și cu voi la masă de cuvânt, și întăriți-Mi intrarea, fiilor. Amin, amin, amin.

30 noiembrie/13 decembrie 2015

Sărbătoarea Sfintei Virginia, Trâmbița lui Dumnezeu

Slava țării și a bisericii române dacă slujitorii bisericii ar îmbrățișa râul de cuvânt care curge din tronul lui Dumnezeu. Trâmbițare de trezire împotriva amestecării din biserica neamului român. Sfințenia omului este aur înaintea lui Dumnezeu.

Cartea Mea cu voi este din cer, fiilor. O, deschideți-o mereu și luați din ea și hrăniți-vă din cer, că pun mereu în ea cuvântul Meu de peste voi, și se strâng pe lângă ea și pe lângă voi sfinții și îngerii când ea se deschide ca să dea, sau ca să primească. O, deschideți cartea aceasta ori de câte ori auziți glasul Meu, care vine să așeze în carte cuvântul Meu și să lucreze el omul, și toate câte sunt de lucrat de Dumnezeu între cer și pământ.

O, pace vouă, fiilor! Sunt lângă voi cu cei din cer, și cu sărbătoarea lor între sfinți. E sărbătoare în cer și la voi pentru zilele grădiniței cuvântului Meu, căci peste ea Îmi cobor Eu cuvântul, iar în ziua pecetluirii ei am avut aici cu voi pe apostolul cel întâi chemat de Mine la lucrarea apostoliei cea de după plecarea Mea la Tatăl la patruzeci de zile după învierea Mea, după crucea Mea, care M-a trecut la Tatăl ca pe o punte între pământ și cer.

O, are apostolul Andrei sărbătoarea lui și grăiește el acum prin cartea Mea, iar sfinții stau și ascultă pe cel sărbătorit între ei, și trei zile de sărbătoare sunt scrise într-o singură sărbătoare. Amin.

— O, m-ai legat cu ziua mea de serbare între sfinți, m-ai legat cu ziua Ta de biruință, cu grădinița cuvântului Tău, și m-ai avut alături acum douăzeci și patru de ani, arhiereu al Tău lângă cei trei arhierei ai Tăi, Vasile, Grigorie și Ioan, toți așezați de o parte și de alta lângă Tine în ziua când, după ce s-a înălțat la cuvântul Tău pietricica cea albă și toată taina ei, s-a făcut din cer și de pe pământ pecetluirea cu sfințenie peste ea, și numele acestui așezământ cu binecuvântarea toată, și a fost cu noi în slujire arhiereul Tău Irineu, cel hărăzit încă din pântecele din care s-a născut că va fi și va crește și va avea parte de lucrarea cuvântului Tău și va asculta de Tine pentru taina Ta de azi pe

vatra neamului român, căci Tu ai fost călăuză lui spre această taină sfântă, scrisă în Scripturi să se împlinească și să se arate pe pământ, ca și cuvântul Tău, care s-a făcut apoi carte și s-a împărțit peste tot.

Privim de sus, Doamne, la aceste dulci și mărețe amintiri și la greul pe care l-au întâmpinat acești ucenici de lângă izvorul Tău de cuvânt, că mare a fost împotrivirea celor mari de pe pământ când au văzut ei ce iese la iveală și sub ce nume, și toți s-au răsculat și au dat să zdrobească tot, dar munca Ta nu putea fi atinsă, și s-au zdrobit ei, cei ce au dat să se lupte cu Tine, Doamne, cu lucrarea Ta de Nou Ierusalim, venită cu Tine pe pământ, și au văzut și ei apoi cu cine au dat să se lupte.

A urmat apoi prigoană asupra arhiereului cu care Te-ai sprijinit pe pământ, ca să lucrezi și să așezi după legea creștinească pecetluirea acestei minuni, o, și a suferit el de la mai-marii de peste biserică, dar el a răbdat și s-a supus, și n-a mai venit dacă a fost oprit. O, și cât s-ar minuna dacă ar fi să aibă acum parte să vadă cât a crescut cetatea Ta, și câte frumuseți cerești trăiesc sfinții și îngerii în grădinile Tale de azi aici, și peste care mereu, mereu Îți așezi slava în sărbători cu strângere la izvor, și merge cuvântul Tău, merge, Doamne, căci gura arhiereului Tău a rostit atunci peste toți cei care-l prigoneau și a spus că această lucrare de cuvânt n-a fost înființată de el peste pământ, și că ea va merge înainte, fie cu el, fie fără el lângă ea, și iată, se împlinește cu slavă mare acest cuvânt proorocesc.

O, suntem cu privirea la ziua când am fost adunați la sărbătoarea de pecetluire de început nou prin ivirea grădiniței cuvântului Tău și a tainei pe care o poartă. Ne doare, o, ne doare, cu orice zi de amintire ne doare că s-au desprins de Tine mulți din cei ce sunt scriși în cer cu ziua aceea aici, și n-au stat ei cu Tine și cu taina Ta și s-au smuls unii pe alții și s-au dezrădăcinat și s-au uscat ca mlădița care nu stă în viță, că nu mai sunt cu Tine ei. Tu însă Ți-ai prăsit popor nou și Ți-ai împrospătat via și lucrarea ei, și toate merg ca Tine, ca voia Ta, Doamne, și așa ne mângâiem noi, cei ce am fost din cer și de pe pământ aici în zilele acelea de biruință a Ta pentru lucrarea cuvântului Tău, și așa ne alinăm durerea pentru lipsa celor ce nu mai sunt aici acum lângă cei rămași, care-Ți lucrează.

Mâna mea frățească se atinge cu arhierească din cer binecuvântare peste creștetul arhiereului pedepsit să nu se apropie aici, de atunci și până azi pedepsit așa, și-i dau lui întărire și duh întăritor, o, Doamne.

O, frate arhiereu, am fost împreună slujitori pe pământ aici în ziua aceea, pe care acum o avem în amintire, și sunt aceste privelişti strânse în cer și pe pământ. O, mângâie-ți mâhnirea în care stai, și rabdă până la sfârșit pentru Domnul, că tu ești o jertfă vie între cei mari de peste biserica neamului român, iar dragostea ta pentru turma Domnului se va vedea și va grăi când va fi această vreme. O, așa eram și noi în vremea aceea, prigoniți și strâmtorați eram de mai-marii care stăteau mari și tari în dreptul ușii lui Dumnezeu și ne prigoneau pe noi, cei ce am crezut în împărăția cerurilor care s-a vestit atunci în mijlocul lui Israel prin mărturia lui Iisus, Domnul nostru și al tău, și al celor ce Îl iubesc ca și noi, cei ce L-am iubit de la început, de când L-am aflat lucrând pe pământ pe Dumnezeu în oameni și stând cu oamenii, ca un Dumnezeu.

O, întărește-ți pacea, că ești plăpând. Așa sunt cei ce iubesc cu iubire din cer, și roagă-te lui Hristos pentru mântuirea turmei, pentru salvarea ei și a celor care te-au prigonit și te prigonesc, neînțelegând ei pe Domnul, Care lucrează venind cuvânt peste pământ pe vatra neamului român. O, ce slavă mare ar avea această țară și biserica din ea, și câte popoare s-ar apleca la această slavă, și ce veste slăvită s-ar duce peste mări și țări de această țară măreață și umbrită de Duhul și de cuvântul Domnului, și câtă bucurie s-ar împărți peste pământ dacă oamenii bisericii din țara de azi a Domnului ar îmbrățișa cuvântul Domnului, râul de cuvânt, care curge din tronul lui Dumnezeu-Cuvântul pe vatra neamului român! Toate popoarele s-ar apleca și s-ar bucura şi ar împodobi acest ţinut cu sfinte daruri de închinăciune şi de mulţumire, aduse Domnului așa cum scrie în Scripturi că va să vină de la mari depărtări împăraţi şi căpetenii, purtați de Duhul Domnului ca să ia din slava Lui, ca să se închine în muntele lui Dumnezeu, căci proorocii Scripturii au grăit despre această vreme, și iat-o, și trebuie să se vadă și să se audă vestea cuvântului lui Dumnezeu și a legii sfinte peste popoare, și trebuie să se împlinească cele ce sunt scrise.

O, iată, Domnul merge mereu și cuvintează mereu, și merge cuvântul Său peste pământ peste tot, în case mari și mici, la împărați și la supuși, și li se va cere socoteală celor ce stăpânesc peste biserica neamului român și vor fi întrebați de ce n-au dat de veste la popoare această vestire cerească.

Iată, Domnul va schimba inimile lor și nu se vor mai teme și se vor bucura de darul lui Dumnezeu, Care vine să sfințească, nu să strice, și vine să ierte, nu să pedepsească, și vine să înflorească și să împodobească biserica și turma și viața creștinească și s-o păzească, nu s-o rușineze, căci încununarea timpurilor nu este o rușine, ci este de la Dumnezeu.

O, e greu pe pământ, și e primejdie pentru viața de pe pământ, și trebuie Domnul să lucreze și să nu mai găsească piedici și necredință, căci dacă Domnul nu va lucra, o, ce va fi, oare? O, nu va lua Domnul slava nimănui, ci o va mări mai mult, iar sfințenia fiilor bisericii va umple de bucurie cerul și pământul, și toate vor izvorî din voia Domnului, din cuvântul rostit de gura Lui, și va birui biserica și ortodoxia ei, ca nu cumva să biruiască vreo buruiană rea și să ia aceasta nume de biserică a lui Hristos, ci, din contra, să îngrijim floarea pe care Domnul a lăsat-o s-o îngrijim până la venirea Lui și să-i dăm apă din râul vieții și să-i dăm viață, căci suntem datori să-i dăm.

Și acum, pace ție, apostol iubit și mult îndurerat, dar vine Domnul curând, curând cu toată slava Sa pe pământul român în chip descoperit și deslușit, căci aici Își are Domnul ieslea Sa de cuvânt, iar tu ține ce ai, ca nimeni să nu ia cununa ta păstrată în Domnul, căci tu nu iei nimănui cununa, fiindcă ai la Domnul cununa ta.

Și acum, binecuvintează, Doamne, cuvântul meu în cartea Ta de azi și dă-i împlinire, iar eu Îți aduc mulțumire în ziua mea de serbare între sfinți. Și iată, stă la rând trâmbița Ta Verginica, cu care ai început în anul 1955 lucrarea cuvântului Tău pe pământul român. Amin.

— O, sunt vasul Tău, în care Tu Te-ai așezat cu cuvântul acum șaizeci de ani. Sunt trâmbița Ta, Doamne, prin care ai lucrat și ai trâmbițat ca să-Ți alegi un popor și să-l cresti în legile sfințeniei, și să rabzi mult ca să-l găsești și să-l cresti.

Sunt cu ziua mea de serbare între sfinți, și stau deasupra cu sfinții întru venirea Ta cu ei, și mare este alegerea neamului român, din care Tu Ți-ai ales popor și trâmbiță și loc și binecuvântare peste pământ, și aștepți și tot aștepți să poată binecuvântarea Ta și să lucreze ea în vremi de strâm-

torare, că e mare strâmtorare peste pământ, dar mai-marii bisericii din neamul român Te țin în strâmtorare, Doamne slăvit, Îți împiedică pasul și mersul și-Ți pun cătușe, căci ei nu dau să arate că Te cred, că Te primesc cu cuvântul când mergi spre ei cu tot ce cuvintezi Tu. O, trebuie să înțeleagă ei că e mare strâmtorarea și primejdia peste pământ, și că e vremea să poți Tu și să lucrezi Tu cu grabă, ca să vină zilele Tale și slava Ta, și să nu apuce să biruiască vrăjmașii Tăi, vrăjmașii crucii, vrăjmașii bisericii Tale, Doamne, că iată, biserica Ta și a părinților sfinți, biserica ortodoxă e gata să se atingă de cele oprite de Tine și de sfinți și să-și pângărească ascultarea și fața și aluatul ei cel sfânt de la început. O, să deschidă ei cărțile ascultării de Dumnezeu și de sfinții lui Dumnezeu și să nu facă neascultare, să nu arunce din mână cârma, că este cârmă cu carte scrisă în mijlocul ei, și care trebuie bine mânuită și împlinită, și nicidecum călcată și pusă la întuneric și la uitare.

Să se scoale mulți, mulți din cei ce slujesc la altar și să facă masă mare de suflete și să țină mărturia lui Iisus Hristos într-un gând, și nu altfel să lucreze biserica în vreme de strâmtorare, ca nu cumva s-o încalece pe ea cineva cu fața ascunsă sub nume de Dumnezeu. Aceasta dau eu de veste prin trâmbițarea mea cea de azi, și rog bunătatea Ta să împlinească voia Ta, Doamne, peste mintea și inima celor ce slujesc peste biserică, iar Tu să lucrezi tainic împlinirea voii Tale, cu care va fi să biruiești.

O, e ziua mea de serbare între sfinți, și mă însemnez cu ea în cartea Ta de azi, și întăresc pe poporul cuvântului Tău la duh de rugăciune pentru voia Ta pe pământ și peste biserica neamului român, amenințată cu amestecarea cea străină de Dumnezeu, o, Doamne. Sunt în suflet cu amintirea zilei Tale de biruință acum douăzeci și patru de ani, când ai așezat pe pământul român staulul cel sfânt pentru Tine și hotare de ocrotire pentru el, pentru coborârea Ta cuvânt pe pământ, că vii cu norii, Doamne, și nu lași să piară ceea ce este al Tău.

O, ce frumos, ce frumos a grăit azi prin cartea Ta apostolul Tău cel întâi chemat, cel care a pus pecete de botez acum două mii de ani pe trupul pământului și al neamului român, care avea apoi să se încreștineze de atunci și până azi cu numele Tău, ca să fie al Tău acest neam. O, păstrează, Doamne, cu putere mare taina Ta și proorocia Ta și împlinirea ei pentru acest neam, căci și lucrarea Ta cu mine a fost și este din planul Tău cel scris în Scripturi pentru zilele de acum, dar trebuie credință pentru acestea, Doamne. O, ridică-i pe cei credincioși, ridică-i prin descoperirea Ta înaintea lor și fă din ei un popor mare pentru Tine și pentru salvarea neamului omenesc, că știu că poți să faci din uscat verde și că vei avea biruință, Doamne.

Aceste zile de amintire sunt și bucurie, sunt și durere, dar iată, le trăim, că le privim, și fac ele parte din slava Ta, din truda Ta cea multă pentru neamul omenesc, care stă departe de slava Ta, fiindcă așa s-a deprins omul, Doamne.

O, sunt deasupra cu ceata mea din cer, și mult lucrătoare peste pământ și în mijlocul poporului Tău, și aducem înviere și așezăm la loc ceea ce s-a clătinat prin vreme de ispită. O, câtă trudă pe noi, căci duhul potrivnic are multe ascunsuri și are obrăznicie mare, dar noi biruim și punem înviere acolo unde se pune primejdie de suflet, și am biruit noi, cei din cer, numai să fie ținută în ascultare iubirea celui înviat, căci iubirea este cea care nu moare niciodată, și pe ea trebuie s-o crească în el cel ce iubește pe Dumnezeu, și nimic altceva ca și pe Dumnezeu. Iar eu Îți aduc mulțumire pentru această trudă din cer lucrată, și voiesc să așezăm liniște și netulburare peste tot, și aceasta pentru statornicia celui pus la loc după alegerea inimii lui, că Tu când vezi iubire și alegere în inima omului, îl păstrezi, îl păzești și îl așezi la loc, și vom lucra pentru pace peste tot pe unde s-a stârnit tulburare, căci când omul poate cu Dumnezeu, poate și Dumnezeu.

O, copii ai poporului sfânt, vă aduc vouă mângâiere cu Domnul, că la El este mângâierea voastră. Întăriți sfințenia, fiilor, și stați cu ea înaintea Domnului și fiți vii prin sfințenie, că aceasta înseamnă aur la Dumnezeu. Pe cei ce nu înțeleg această voie a Domnului, noi să-i înțelegem, dar să stați lângă Domnul, și nu altfel să stați, că peste tot Domnul stă departe, precum departe stă de El și omul, dar voi stați lângă Domnul, căci cei ce s-au smuls nu mai sunt în viță.

Stați strânși uniți în viță, fiilor. Aceasta este ceea ce eu vă împart și vă sortesc în ziua mea de serbare peste voi.

Iar Ție, Doamne, mă aplec, și Te aștept cu slavă multă să mergi din loc în loc peste pământ, și ale Tale să le așezi în locul celor lucrate de oamenii cei fără Dumnezeu, că Tu ești Stăpânul și Făcătorul, și nu omul este, și fă să vadă aceasta omul, așa Te rog, așa Te rog eu, Doamne. Amin.

Am luat aminte, o, am luat aminte. Așez sfinți lucrători și împlinitori pentru cererile sfinților Mei, căci rugăciunile sfinților stau înaintea Mea mereu, mereu, mai mult decât orice alte rugăciuni, iar Eu am datoria să le dau împlinirea.

Am luat aminte la dorul cel din cer pentru învierea duhului bisericii de pe pământ, și care poate mult numai prin ascultarea de Dumnezeu, că fără ascultare nimic nu atrage ajutorul Domnului.

Biserica să asculte de părinți, căci părinții au suferit și s-au jertfit pentru viața ei, așa cum M-am jertfit Eu, Mielul lui Dumnezeu pentru ea, pentru cea care voiește să fie a Mea, biserica Mea după orânduiala Mea, și să nu își facă ea altă orânduială, și să scoată pe masă cartea ascultării de părinți și de sfinți, și după ea să lucreze, și așa să atragă ea binecuvântarea Mea peste ea și peste pământ, ca nu cumva blestemul să poată el. O, Eu nu-i cer ei să citească o mulțime de cărți și să se știe și să se creadă mare prin aceasta, ci îi cer să stea pe masă cu cartea ascultării și să ia din ea ceea ce trebuie să lucreze și să urmeze ea, căci dacă după părinți și după sfinți nu lucrează ea, cum ar putea fi ea biserica lui Dumnezeu și a sfinților ei?

Așez acum numele Meu peste cuvântul Meu de azi în cartea Mea, în care M-am așezat cu sfinții Mei, și odihnesc acum pe cei ce Mi-au stat porți ca să intru și să-Mi las în carte cuvântul.

O, pace vouă, fiilor! Eu, Domnul Iisus Hristos, vă mulțumesc, măi fiilor. Cereți Mie putere și vlagă și întărire, ca să vă dau și ca să-Mi dați. Eu sunt vița, iar voi sunteți mlădițele Mele, o, fiilor. Amin, amin, amin.

1/14 decembrie 2015

Sărbătoarea Sfântului Ierarh Nicolae

Cea mai frumoasă viață este cea de mânuță cu Dumnezeu. Dorul de Dumnezeu este ca beția fără sațiu. Îndemn la pocăință.

Glasul Meu duios când ajunge la porți, porțile se deschid, și se deschide cartea cuvântului Meu și Mă primește în ea, iar Eu, Domnul Iisus Hristos, pun masă de cuvânt pe pământ, și se unește cerul cu pământul prin venirea

Mea cuvânt pe pământ, și toate se învederează în lumină, cele din cer și cele de pe pământ, căci am spus: *«Atât cât sunt în lume lumină a lumii sunt»*.

O, pace vouă, celor ce stați de strajă când Eu vin ca să grăiesc! Eu sunt lumina lumii, fiilor. Nu știu cei de pe pământ că Eu sunt lumina lumii. O, cum să știe ei aceasta, când ei fac și se fac ei lumină peste lume, și zic că aceasta înseamnă lumină?

Cobor cu masă de cuvânt și sunt cu cete de sfinți, iar ceata arhiereilor slăvește cerește pe arhiereul Nicolae, pe cel minunat prin dragoste de Dumnezeu și de oameni, pe cel purtat de Dumnezeu după voia Sa pe pământ.

Nu este viață mai frumoasă în oameni ca și cea de mânuță cu Dumnezeu după voia Sa. Așa l-am ales Eu Mie pe acest slujitor, care a stat drept pe picioare înaintea Mea după ce a fost slobozit din pântecele care l-a născut, și apoi s-a supus pentru creștere, și apoi a stat sub mâna Mea după voia Mea și s-a împlinit cu lucrarea sa acolo unde puneam Eu la lucru darurile de sus spre folosul celor credincioși, și mai ales al celor necăjiți pe pământ.

O, fiilor, încredințați-vă Domnului trebuințele cele pentru trup, ca să puteți încredința apoi pe cele ale Duhului, și uniți-vă cu Domnul prin dor, căci dorul de Dumnezeu e ca beția fără de sațiu când el trăiește în sufletul omului. O, învățați de la sfinți lucrarea nedefăimării, căci acest păcat, defăimarea, aduce împuținare de minte și rătăcire fără de povața cea pentru sfințenie în om, căci numai prin ascultare are omul povață peste el și povățuitor, care prin rugăciunea lui să-l păzească de toată ispita pe cel povățuit.

O, cei ce nu ascultă nu știu ce este binele cel pentru ei, căci aceștia defaimă binele lor, de vreme ce n-au povățuitor peste ei, iar când ajung în iad, o, numai atunci știu și văd după adevăr că este rai. O, numai cei ce plâng și suferă, numai aceia știu să caute pe Dumnezeu, iar aceia au în inimă nedefăimarea, căci au durerea lor.

Aș vrea să înțeleagă cei ce se împiedică pe calea lor cu Mine și cad de pe ea, aș vrea să creadă ei că păcatul defăimării îl aduce pe om la toată căderea, la toată rușinea, și nicidecum nu lucrează altfel acest păcat din om.

O, fiilor, vă învăț pe voi să vă păziți cu pază mare de păcatul defăimării de frați și de oameni, și să iubiți pentru aceasta vorbirea puțină, iar celor ce vi se spun, răspundeți-le cu puține, ca unii care aveți în voi smerenie în cuget pentru descoperirea de la Dumnezeu a păcatelor voastre și a cunoașterii lor, așa încât când cineva vă spune vouă cuvânt de defăimare de frați și de oameni, voi să înțelegeți că vouă vă sunt descoperite păcatele voastre și aduse la cunoaștere. Când vin peste voi încercări de acest fel nu părăsiți smerenia, fiilor, nu părăsiți frații, nu părăsiți adunarea frățească. Rămâneți cu împărăția cerurilor în voi, că voi trebuie numai de la Domnul să luați și să purtați, căci împărăția cerurilor în om este vederea cea duhovnicească, iar aceasta este cu cei ce iubesc pe Domnul și îmbrăcați întru smerenie, fiilor. O, ce smerenie mai poate avea cel defăimător, și cel ce ascultă defăimări din gura celui ce defaimă? O, nu vine această încercare peste cei smeriți, ci vine peste cei șovăielnici și fără de smerenie, vine ca plată a nestatorniciei lor.

Lucrarea sfinților Mei e plină de smerenie, iar ei au grăit și grăiesc cu oamenii după neputința firii oamenilor, și chiar după neputința lor, și n-au defăimat și nu defaimă pe nimeni, iar Eu vă spun vouă acestea ca să știți voi cu cine să vorbiți, și cu cine să nu vorbiți, căci cei fără de smerenie sunt slabi de tot, și au pe minte și pe limbă păcatul defăimării de oameni, și nu știu nici măcar creștinii Mei cum să se ferească de acest păcat. Cei mai mari învățători împotriva păcatului din om, și dintre om și om au fost sfinții Mei, și au fost ei vindecători prin smerenia lor, cu care se aplecau spre cei păcătoși ca să le facă lor lumină și salvare, căci dragostea când este în om nu caută ale sale, ci ale altora caută ea în toată vremea.

O, vino cu graiul duhului tău, vino în cartea cuvântului Meu, arhiereule sărbătorit acum. Eu, Domnul, îți dau cuvânt și lucru sfânt peste poporul cuvântului Meu, peste cel ce împarte pe cele din cer oamenilor. Binecuvântat să fie lucrul tău cel din cer în ziua ta de serbare între sfinți. Amin.

— Da, Doamne, ascultarea este cel mai mare dar pe care Tu îl lași peste om ca să lucreze cu el și peste el omul, căci cine ascultă pentru el ascultă, și nicidecum pentru cel de care ascultă. Da, Doamne, și bine este celui ce ascultă, o, Doamne.

Îmi amintesc acum de Israel, care avea ascultare și supunere sub mâna mai-marilor poporului păgân în Egipt, la care ei trudeau din greu, și fiindcă aveau aplecare și jertfă Tu i-ai auzit pe fiii lui Israel când Te strigau sub greu, dar prin tot greul sub care stăteau supuși, ei erau tari, ei erau sănătoși, și nu era bolnav în semințiа lor, și de la Dumnezeu venea tăria și sănătatea lor. O, iată ascultarea și aplecarea cu smerenie! Dar iată și altfel, căci dacă Dumnezeu a auzit plânsul lor și i-a eliberat din Egipt prin căpeteniile peste ei așezate de Domnul, ei au uitat apoi de credincioșie și n-au mai suferit sfatul cel de peste ei, și au dorit pe cele moarte, iarăși le-au dorit, și au cârtit apoi și au uitat pe Dumnezeu și s-au amestecat cu idolii și cu neamurile și s-au smintit de tot, și au defăimat cu dispreț și cu ocară pe căpeteniile lor, după ce Domnul a trimis spre ei cuvântul Său și i-a izbăvit pe ei prin semne și minuni, iar când au dat de libertate n-au mai ascultat, n-au mai crezut, căci s-au răzvrătit nemulțumiți de căpeteniile de peste ei și și-au pierdut mintea și toți au pierit, că n-au mai voit cu Dumnezeu.

Grăiesc despre ascultare și despre neascultare, ca și cum aș grăi despre binecuvântare și despre osândă, ca să înțeleagă oricine citește, să înțeleagă că ascultarea ține de credință și ține de smerenia inimii, o, Doamne. Grăiesc cu Tine dintre sfinți, Dumnezeul meu, că Tu m-ai așezat ascultător înaintea Ta încă de la nașterea mea și ai pus peste mine darul Tău în mijlocul oamenilor, iar eu am ascultat cu smerenie de duh de tot ce Tu mi-ai scos în cale să lucrez și să împlinesc. Auzeam multe și grăiam puține ca să nu greșesc, ca să nu gândesc cu rău sau cu defăimare de semeni, și mă așezam înaintea Ta și-Ți ceream să mă însoțești din cer cu bunătăți, iar eu să le împart celor ce se găseau în strâmtorări, și mă temeam de slava de la oameni, ca nu cumva să mă pierzi prin acest păcat, și am stat dârz pentru numele Tău și pentru mărturisirea Ta, ca să Te bucuri de mine, Dumnezeul meu.

O, ce bine Îți este cu sfinții, Doamne! Cât de mult Îți descoperi prin ei adevărul și puterea Ta! Aceasta Te rog eu pentru poporul cuvântului Tău de azi, suie-Te cu el la înălțimea slavei Tale și ține-l unealtă a Ta înaintea oamenilor și înmulțește în mijlocul lui pe cele din cer, și purtător de cer să fie el peste tot pe unde treci cu el la vedere. Slăvește-l pe el mai mult decât pe Israel odinioară, căci este credincios, și e vremea să se bucure de Tine și Israel, care nu Te-a mai ascultat, care nu Te-a primit să vii și să fii Dumnezeul lui, căci el Te-a lepădat, Doamne.

O, ai grijă, ai grijă de neamul român, ai grijă de el mai mult decât ai avut de Israel, și ridică-l pe el Israel nou să fie,

că poți, Doamne. Rugăciunile sfinților Tăi să stea înaintea Ta, și prin ele desăvârșește-Ți slava! O, ascultă, Doamne, ascultă de sfinții Tăi, că a venit această vreme, Doamne al sfinților. Amin.

— O, arhiereule sărbătorit, mare a fost învățătura ta în ziua aceasta, și mai ales pentru cei ce au căzut din bărcuța Mea pentru că au cârtit, pentru că au defăimat și au pus ocară și dispreț asupra căpeteniilor lor, ca și Israel când după ce a plecat din Egipt spre Canaan n-a mai ajuns, din pricina păcatului defăimării asupra căpeteniilor lor, și mai ales al neascultării de cuvântul care a venit să-i vindece de robia cea din Egipt, din lumea cea plină de idoli.

O, fiilor învățați din cer, luați aminte! O, dar luați aminte voi, cei ce ați lepădat înapoi cuvântul Meu și turma Mea de nou Ierusalim și v-ați întors în lume. Căiți-vă de păcatul defăimării de frați, căci voi de aceea ați căzut din brațul Meu ocrotitor, și nu v-ați mai așezat înapoi. Iată, din cuvintele voastre v-ați ales să fiți ceea ce sunteți voi acum, departe de voia Mea, departe de cuibul Meu cu fii. O, veniți-vă în fire! Curățiți-vă de păcatul defăimării, fiilor. Dar unde să mergeți să vă curățiți? Unde găsiți voi apă ca să vă spălați de păcatul defăimării asupra poporului cuvântului Meu și a căpeteniilor lui? Că iată ce v-a făcut acest păcat, și ce vă mai face el încă! V-am învățat ca un Părinte milos și v-am spus să vă mușcați limba când vă vine pe limbă păcatul defăimării și al cârtirii. O, n-ați ascultat așa, iar Eu plâng după voi, plâng cu rușine, căci diavolul se bucură, după ce v-a biruit prin însăși voia voastră, fiilor, că nici diavolul nu face mai mult decât îi este omului voia. O, pocăiți-vă, căci voi ați defăimat obrazul Meu!

Iar voi, cei statornici și sănătoși în credință, întăriți-vă, fiilor, întru smerenia inimii mereu, mereu. Osândiți-vă pe voi înșivă mereu, mereu, iar pe altcineva niciodată, măi fiilor, că iată cât de primejdios este să facă altfel cel ce crede pe Dumnezeu. O, pace vouă! Întăriți pacea și așezarea dintre Mine și voi, și aveți grijă de aceasta, și întăriți-i pe toți la fel să facă, dacă vor să stea și să nu cadă.

Acum binecuvântată să fie ieșirea voastră înaintea oamenilor cu slava Mea de peste voi pentru vestirea Crăciunului, căci Eu sunt Crăciunul, Eu sunt Creatorul, și vă voi slăvi pe voi, și mulți vă vor privi și se vor bucura și vă vor ferici că sunteți ai Mei.

O, fiilor, răspundeți la chemare și mergeți cu colindele și fiți frumoșii Mei și fiți mieluții Mei. Mergeți și împărțiți bucurie, că bucurie voiesc să fac cu voi peste pământ.

O, pace vouă! Mă bucur de toată învățătura Mea, pusă la voi pe masă, o, fiilor. Amin, amin, amin.

6/19 decembrie 2015

Sărbătoarea Sfântului Ierarh Spiridon

Cei ce se leapădă de credință nu mai sunt. Îndemn pentru fiii români să nu-și părăsească țara.

Sunt Dumnezeu Fiul, și Mă așez cuvânt pe pământ și păstoresc cu el pe cei ce au credință. Dar cine sunt cei ce au credință? Aceia sunt cei ce iubesc, cei ce învață iubirea și iubesc apoi, și sunt ei fiii lui Dumnezeu pe pământ.

Sunt Domnul Iisus Hristos și vin pe pământ cuvânt, așa cum am venit acum două mii de ani și M-am așezat într-o iesle prunc, și am fost crescut apoi de părinții cei de pe pământ, de cei care M-au primit de la Tatăl și de la Duhul Sfânt ca să Mă nasc și ca să cresc și ca să Mă vestesc Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat și Cel de o ființă cu Tatăl, și să aduc pe pământ împărăția cerurilor și toată lucrarea ei, pe care s-o lucrez apoi cu omul și s-o cresc cât pământul de multă și să cuprind în ea pe cei fără împărăție, că altă împărăție nu este, iar dacă omul nu află împărăția Mea el rămâne fără țară și fără împărat și nu are nume, și nu are dovada că a fost sau că este sau că va fi el apoi.

O, împărăția lui Dumnezeu este numai una, numai ea este împărăție, și numai cei ce locuiesc în ea rămân și sunt, și pe aceasta am adus-o și am așezat-o Eu pe pământ cu oamenii acum două mii de ani, dar cei de atunci nu au aflat-o căci n-au aflat ei ușa, n-au aflat pe împăratul ei, n-au aflat fiindcă n-au avut credință. Numai cei ce cred pe Dumnezeu și iau de la El veste și cuvânt pentru credință, numai aceia au credință, numai aceia știu să aibă credință, și prin ea nădejde și țară apoi.

Mi-am ales pentru a doua oară o țară de venire pe pământ, așa cum Mi-am ales acum două mii de ani pământul lui Israel și neamul acestei seminții, dar n-am găsit credință pe acest pământ când am venit și M-am născut în această țară și am crescut și am mărturisit dumnezeirea Mea ca să Mă fac Dumnezeu cunoscut pe pământ între oameni, dar credință n-am găsit, și M-am întors înapoi la Tatăl, și am lăsat câțiva în urma Mea care să Mă mărturisească peste timp că am stat pe pământ cu oamenii treizeci și trei de ani, și lumea nu M-a cunoscut. Venisem să Mă mărturisesc lumină a oamenilor, și eram în lume, căci lumea a fost făcută prin Mine, dar lumea nu M-a cunoscut. Venisem la ai Mei, la poporul cel mărturisit al Domnului pe pământ, dar ai Mei nu M-au primit, iar tuturor celor ce M-au primit crezând în numele Meu, le-am dat lor dreptul să se facă pe pământ copiii lui Dumnezeu, născuți nu din sânge, nici din voia firii lor, nici din voia vreunui om, ci din Dumnezeu, precum este scris, și iată, cei fără de credință nu au nimic și nu au țară, precum și cei ce se leapădă să mai creadă și care pierd tot ce au avut când își pierd credința, căci numai prin credință poate omul să fie, precum numai prin Dumnezeu sunt toate cele ce sunt.

O, pace poporului cuvântului Meu din mijlocul neamului român, pace celui credincios! Pace vouă, fiilor! Vă spun fii, căci voi aveți pe Dumnezeu de tată și Îl slujiți pe El. Vă spun fii ai lui Dumnezeu că voi aveți credință, măi fiilor. Cei ce se leapădă de credință nu mai sunt, o, nu mai sunt, căci cu ce mai poate rămâne cel fără de nădejde? Ce nădejde mai poate fi adevărată în omul care părăsește pe Domnul și povața Lui de peste el? Unul ca acela zice că-L are pe Domnul de Dumnezeu chiar și când nu-L mai are, părăsindu-L pe El. O, așa spunea și Israel când M-a părăsit și M-a alungat cu moarte pe cruce, și spunea poporul acela că-l are pe Moise, pe Avraam, că-L are pe Dumnezeu de Tată, și tot așa spun și cei ce pleacă de lângă fiii împărăției Mele, dar iată, lucrarea credinței este alta, este cea care îl ține al lui Dumnezeu pe om, iar cei ce se leapădă nu mai au minte, de vreme ce nu mai au frică de Dumnezeu, care să-i oprească de la cele oprite pentru fiii lui Dumnezeu.

O, fiilor credincioși, sunt la masă cu voi și cu ierarhul Spiridon, dimpreună cu ceata arhiereilor din cer, din care el face parte. Sunt cu omul cel credincios, așa cum a fost el pe pământ, căci în vremea lui nu era credință, și erau oameni plini de ranguri din dreptul credinței în Dumnezeu, dar nu lucrau aceștia credință.

O, fiilor, nu este a tuturor credința, și nici iubirea, măi fiilor. O, învățați mereu, și neîncetat să învățați iubirea și lucrarea ei, ca nu cumva să vină fără veste peste voi gândul care să vă lepede de credință, de frica de Dumnezeu, care îl ține credincios și cuminte pe om, căci cei ce-și pierd frica de Dumnezeu își pierd mintea mai întâi, și iată-i cum își pierd credința apoi și-și iau liber pentru plăceri, pentru împătimire cu cele de pe pământ, pentru duhul semeției, căci cine-și leapădă credința și cumințenia ajutată de credință, aceia își hrănesc cu nepăsare mintea și sunt ca stârpiturile, după ce cad din viața cea cu Dumnezeu, chiar dacă ei își mint mintea că Îl au pe Domnul de Dumnezeu al lor, așa cum și Israel își spunea și își spune în vremea lepădării lui de Mine.

Iubirea s-o învățați, și să păstrați apoi lucrarea ei, măi fiilor. Ea se mulțumește cu ce are, și mare bogăție are cel ce este mulțumit. Cine-și ia dreptul să fie nemulțumit, acela este cel mai sărac între oameni, și este plin de păcatul semeției și de puii lui lucrători în mintea și în carnea lui, și iată, e sărac cel nemulțumit.

O, fiilor, iată ce vă învăț: Nu fiți niciodată nemulțumiți, fiilor, căci cei ce se nemulțumesc își pierd pic cu pic iubirea și statornicia statului lor cu Mine și lângă Mine și-Mi caută apoi vină. Voi însă să vă aveți unii pe alții bogăție și avuție de la Dumnezeu, și trebuie să păstrați ceea ce aveți, ca nimeni să nu vă smulgă vouă acest dar. O, cu ce mai rămâne cel ce se pierde de frați, de avutul Domnului pe pământ? Unul ca acela rămâne cu fiii oamenilor, cu care el îi schimbă pe frați, iar fiii oamenilor își fac unii altora numai dezamăgiri, numai iubiri cu care nu rămân, ci pier ca năluca.

Am zis celor ce Mă iubeau, *«rămâneți în iubirea Mea»* le-am zis lor. O, rămâneți cu cei credincioși vă spun și vouă, măi fiilor, căci cei necredincioși văd totul și pot totul prin ochii și prin mintea diavolului, și tot așa și aleg.

O, fiilor, povața cea părintească a ierarhului Spiridon să rămână cu voi și s-o lucrați, măi fiilor, că iată, îl așez pe el să cuvinteze acum peste biserica Mea de nou Ierusalim și s-o povățuiască, și să fie așezat în cartea Mea cea de azi cuvântul său.

Binecuvântată să fie intrarea ta în cartea Mea, slujitorule credincios! Eu, Domnul Iisus Hristos, te așez să lucrezi. Amin.

Și eu Te binecuvintez, Doamne, pe Tine. Te binecuvintez, binecuvântând adevărul cuvântului Tău de azi și lăsând această dovadă pe masa poporului Tău, care-Ți este casă pe pământ, Ție și sfinților Tăi, cu care vii, precum este scris să vii.

Și eu las poporului Tău povață de credință, și de iubire prin credință, o, Doamne. Cine se apropie de Tine ca să creadă cuvântul Tău, dar se leapădă apoi, acela se leapădă de colacul de salvare în mijlocul apei învolburate și e în primejdie de păcatul lovirii înapoi, pe care-l poate săvârși. Mai la îndemână îi este omului necredința, Doamne, și aceasta pentru că omul este păcătos, și pe lângă aceasta este și plin de semeție înaintea celorlalți oameni, ba chiar și înaintea Ta, când el dă să Te învinuiască lovind înapoi.

Eram după rang arhiereu, ca și ceilalți arhierei din vremea mea, dar eu nu iubeam slava deșartă, nu primeam slavă de la oameni, nu puteam îndura această rușine, căci eram zdrobit sub puterea smereniei de duh, și de aceea căutam să fiu cât mai smerit la vorbă și la port. A fost nevoie să săvârșesc minuni prin cuvânt și prin faptă, dar nu să fiu slăvit, ci pentru puterea credinței în Tine a oamenilor am făcut aceasta, și mai ales să-i rușinez pe cei necredincioși, care au făcut urât de tot când au văzut puterea și fapta credinței mele în fața rătăcirii minții lor. Arhierei eram după rang și eu, și ei, dar iată, credința nu era la fel, ci era numai a mea, nu și a lor, căci ei erau fiii semeției și ai slavei deșarte, iar eu eram slujitorul cel credincios și smerit înaintea Ta, precum îmi erau firea și iubirea.

Grăiesc poporului cuvântului Tău și îl învăț pe el ca și Tine, Doamne, să iubească îl învăț, și să învețe iubirea îl povățuiesc, căci iubirea trebuie învățată lucrând la ea și cu ea, și probată între frați și povățuită mult, căci omul trebuie să fie asemenea lui Dumnezeu când el are iubirea ca lucrare.

O, fii ai Cuvântului Hristos, învățați să iubiți. Nu vă înșelați că aveți iubire sau că știți să iubiți. Fiți smeriți, fiți smeriți, fiți mult smeriți. Fiți aplecați, căci iubirea se apleacă, și dați la toți cei credincioși această lecție de azi, și să învețe și ei că iubirea din om nu caută, o, nu caută să învinuiască pe nimeni și nimic. Cine iubește nu învinuiește, iar cine nu iubește învinuiește, o, și cade apoi, și face prin aceasta dovada neiubirii de frați.

O, fiilor, lucrarea neiubirii din frați eu am simțit-o din plin, căci frații mei arhierei din vremea aceea stăteau înaintea turmei creștine fățarnici de tot în iubire, și erau ca vorba care spune: *„acasă lei, și pe stradă miei”*, dar eu i-am rușinat pe ei în casa Tatălui meu și la toți am arătat fățărnicia lor, că nu iubeau ca și cei credincioși, ci iubeau fără de rod înaintea lui Dumnezeu, căci păcatul invidiei, și mai ales lucrat el pe calea bisericii, acest păcat dezmoștenește de tot pe cel care-l are lucrător în sângele lui, căci ei n-au învățat iubirea.

O, fiilor, învățați iubirea. Cine are iubire este cel ce se vede că o are prin toată lucrarea lui cea plină de aplecare și de răbdare și de dăruire și de viață din Dumnezeu de la unii la alții între cei ce iubesc. Cel ce are iubire este cel ce-și simte păcatele, mai mult decât ceilalți păcătos văzându-se, și stă umilit și miluit, iar cine nu are iubire acela vede mereu la ceilalți păduchele, dar lui nici măcar căpușa umflată nu și-o bagă în seamă când ea îi suge sângele adâncită în carnea lui, și aceasta din pricina necinstirii cea pentru frați și a neiubirii, cu care este pedepsit și care-l conduce la necredință, la rătăcire de minte apoi.

O, învățați-vă să fiți blânzi și iubitori până și cu cei răi, până și cu cei răufăcători, ca să vadă aceștia fapta iubirii și lucrarea ei și bucuria de la acestea și să tânjească și ei să capete fericirea cea simțită de inima celui ce lucrează iubirea cu mădularele lui toate.

O, nu pentru păcat, ci pentru credință vin și stau cei ce stau aproape de Domnul și rămân cu El pe totdeauna, iar această taină este a celor curați cu inima și cu credința, și care gândesc cu multă iubire față de cei ce greșesc, spunându-și lorușI că greșeala fraților lor este în ei, nu în frații lor, căci așa este inima celor ce iubesc și nu învinuiesc.

Iar acum îndemn pe poporul Tău din români, Doamne, de la care să ia povață toți fiii neamului român, și le spun lor:

O, nu vă părăsiți țara, voi, fii creștini, și voi, fii români. Pentru nimic și pentru nimeni în lume să nu faceți acest pas. Fie-vă teamă să faceți aceasta și ascultați așa. Acest îndemn vine din cer. Nu călcați peste îndemnul care vine din cer la voi. Pedepsiți în voi dorința de a pleca în țară străină, căci țara binecuvântării Domnului este țara întoarcerii Lui cuvânt după două mii de ani, și e ocrotită de Domnul această țară. Cei ce părăsesc țara aceasta și se duc aiurea, aceia sunt scriși și tot scriși de satana că nu iubesc pe Domnul, Care vine cu sfinții

Săi și Se face cuvânt pe vatra neamului român, aici, unde se pune la însămânțat darul credinței, care să răsară pentru cei care vor căpăta acest dar, iar cei cărora le-a fost dăruit, aceia să-l țină, să-l păstreze prin lucrarea iubirii, căci credința este prin iubire zidită în om.

O, multă credință este bolnavă în mulți, și nu oricum poate fi ea însănătoșită. Tu, cel ce ai, sau zici că ai credință, ai grijă, o, ai grijă să-i mulțumești ca unui doctor trimis de Domnul la tine celui ce ți-a făcut vreo nedreptate, căci celui smerit și blând îi este bine oricum și oriunde, chiar și în iad de-ar fi. O, dacă tu ești defăimat, și te rogi Domnului pentru cei ce te defaimă, atunci Domnul arată cu multul adevărul la cei ce se smintesc, căci cu cât ne aplecăm mai mult, cu atât ne vedem mai nevrednici și mai aplecați, mai credincioși și mai iubitori, mai rugători și mai strigători după Domnul. O, fiilor, rugați-vă și spuneți cu umilință strigând după Domnul și spunând: *„Pleacă, Doamne, cerurile și Te pogoară și vino să ne mântuiești pe noi și vino”*. Amin.

O, Te-am binecuvântat, Doamne, învățând pe poporul cuvântului Tău iubirea și credința cea din iubire născută, și care dăinuie pe veci numai în cei smeriți, căci în cei semeți nu dăinuie credința, din pricina iubirii de sine nu dăinuie. Te rog acum, cu aplecare Te rog, dă daruri celor credincioși, ca să aibă ei putere pentru Tine, și nu pentru ei, căci vai celor ce caută pentru ei pe calea lor cu Tine! Cei ce caută pentru ei pe această cale, aceia nu au iubire, o, nu au, dar pot avea, dacă vor să învețe să aibă.

O, pace Ție, Doamne! Cu duhul smerit rămân și stau înaintea Ta. Acest duh face minuni pentru viața oamenilor, pentru credință în oameni, o, Doamne. Amin.

Eu sunt Cel blând și Cel smerit cu inima, o, slujitorule credincios, și aceasta este povața Mea cea pentru iubire în om, căci Eu cu pilda Mea sunt Învățător peste om, iar tu Mi-ai semănat cu duhul tău iubitor de oameni. Cine voiește să semene cu Mine nu mai seamănă cu omul, ci se aseamănă lui Dumnezeu prin iubire și prin toate apoi, iar iubirea poate totul. Îți mulțumesc cu aplecare pentru povața ta cea mare peste poporul cuvântului Meu, căci tu mult aplecat ai fost înaintea tuturor cât ai stat între oameni lucrând pilda Mea, și mare ai fost și ești prin aceasta. Plin de smerenie înaintea oamenilor, plină ți-a fost și puterea credinței cu care ai arătat oamenilor minuni mari foarte, dar cei necredincioși au rămas rușinați și și-au întărit pe deasupra cuvântul necredinței lor, căci altfel ei ar fi fost striviți de mulți, și chiar au nevoie de necredință cei ce cad, ca nu cumva să le cadă mintea din pricina disperării, căci cei ce-și arată necredința simt cu putere că se luptă cu Dumnezeu și nu se lasă cu una, cu două, până în clipa când cad biruiți de plata celor lucrate de ei.

O, fiilor, lumea știe că este Crăciunul în această zi, și totul este anapoda pe pământ, după ce au căzut de la locul lor sărbătorile Domnului și ale sfinților Lui. Mă zbat cu toți cei din cer să așezăm la loc pe cele strămutate de la locul lor, și lucrăm în mare taină, căci lucrăm prin cei de rea credință, nu prin cei ce iubesc pe Dumnezeu, dar va fi biruință pentru noi, căci scris este să fie așa, să biruiască Domnul și adevărul.

O, unde se duc, unde se duc cei ce se duc de la Mine, Mă întreb? O, de s-ar întreba și ei aceasta și să vină spre pocăință cât mai este lumină!

Iar noi ne pregătim pentru sărbătoarea Crăciunului, fiilor, și va fi această sărbătoare la locul ei din calendar, căci omului credincios i se cuvine ascultare de Dumnezeu, și va avea omul ascultare, o, fiilor. Amin, amin, amin.

12/25 decembrie 2015